

Mi történt a Dél-Zalai Áruházban? — Tolvajt kiáltanak, de bocsánatot kérni elfelednek.

(Cikkünk a 4. oldalon)

„...fél óra leforgása alatt láttam olyan dolgokat, amelyeket tettenérés esetén igencsak keményen büntetnének” — Bolyongás a „lengyel-piacon”

(5. oldal)

II. évfolyam 31. szám 1990. augusztus 3. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

SZETA-akció

1990. július 20-án 15 órától az SZDSZ Hevesi úti irodája előtt ismét megrendezték a SZETA-akció keretében a ruhavásárt. Az asztalokra kirakott holmik között volt pulóver, ing, gyermekruha — minden, amire az öltözködésnél szükség lehet. Az árak igazán alacsonyok voltak, még a „lengyel-piacot” is „lepipálta” az olcsóság.

Az akció szervezőitől megtudtuk, hogy az eladásra szánt ruhákat maguk válogatták — „bálabutikból”, s természetesen a saját pénzükhöz vették.

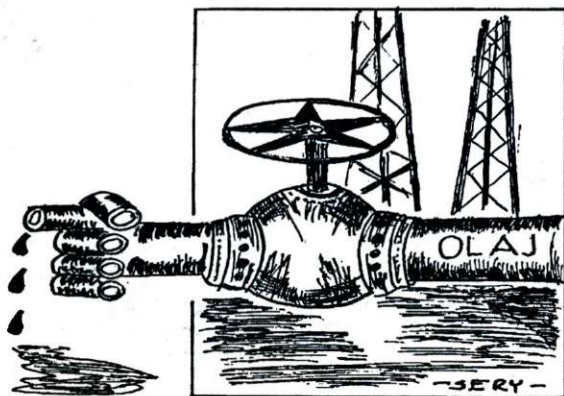
Érdeklőségként említették, hogy a vásárlók között szinte minden réteg megtalálható. Ami nem is csoda, hiszen egyre kevesebben tudják megfizetni a meredeken felfelé kúszó bolti árakat.

Reszkető Mihály megtérése 5. oldal

M. Gy.

Az MDF sötét erői 8. oldal

Kis fuvar nem fuvar(?) 13. oldal.

„Csi pisz”

„ Ugye, mi jóbarátok vagyunk ?”

A parlamentben nincs érdekképviselője a munkásnak és a mezőgazdasági dolgozóknak!

(Interjú
SOLT OTTILÁVAL
— 7-8. oldal)

Telefonvégen

Gréger Károlyné, az IBUSZ iroda vezetője.

— Szerkesztőségünket a minap felháborodott férfi kereste fel. Devizaszámláját az IBUSZ-ban vezetik, de csak hosszas huzavona után tudott a pénzéhez jutni. Miért?

— A belföldi devizaszámla (BD számla) vezetése nem a nagykanizsai irodában történik, hanem Budapesten. Kérésünket telexen kell leadnunk. Sajnos a torlódások és odafele a számlavezetők technikai nehézsége miatt — számítógép kapacitás, a telefonvonalak lehetetlen helyzete — hosszú az ügyintézés. Mi feladjuk a kérést, a visszajelzés két hetes késéssel jön. Ha sürgős esettel találkozunk, akkor megpróbáljuk sürgetni, de ehhez szabad vonal kell, ami általában nincs.

Volt olyan eset is, hogy egy-egy tételért másfél órát állt a telexgép. Ez olyan óriási költség, melyet nem engedhetünk meg magunknak. Ugyanakkor másra addig nem használható a telexgép, mert várjuk a választ. Amíg technikailag nem fejlődünk annyira, hogy a nemrég vásárolt számítógépünkhöz kinyomtató rendszer és a programban a számlavezetés is ott legyen, nem tudunk sürgős dolgokkal foglalkozni, illetve ha tudunk is, csak öt-tízszerezés nehézség árán. Addig is kérjük ügyfeleink szíves megértését és türelmét.

M. Gy.

Nyílt tér

Az önkormányzatokról (parlamentari felszólalás)

Tisztelt Ház! Nehéz lenne túlbecsülni az elénk terjesztett törvényjavaslat jelentőségét. Ha egy országban jól működnek, erősek az önkormányzatok, akkor ezzel megteremtik a működőképes parlament lehetőségét. Sajnos, azt hiszem, hogy ez a kijelentés fordítva nem igaz. A nálunk kialakult többpárti parlamenti rendszer ma még jól érzékelhető gyengéit részben magyarázza, hogy az önkormányzatok megteremtésének és működéséhezatalán idő- és energiagényes folyamata, feladata még előttünk áll.

Az önkormányzatoknak olyan rendszerét kell kialakítani, amelyben a lehető legkevesebb helyi döntés függ külső felülettől, mert a helyi politika csak így képes a helyi érdekeknek megfelelni. Éppen ezért kulcsfontosságú a törvényjavaslat X. fejezete, amely az önkormányzatok és a központi állami szervek kapcsolatával, illetve az önkormányzati jogok védelmével foglalkozik.

A korábbi tanácsotvény a demokratikus centralizmus kétes elvét követve központi érdekeknek alárendelt, végső soron pártirányítás alatt álló tanácsokat hozott létre. A kemény központosított irányítás, az Országgyűlés mérséklét, ezzel szemben az Elnöki Tanács túltúlgó szerepe és hatalma jellemezte ezt a szervezeti felépítést. A Minisztertanács irányító jogkörre rendkívül erőteljes volt, és még napjainkig is az.

A miniszter kapcsolata a tanácsokkal című törvényfejezet pedig nemcsak sokrétű jogosítványokkal ruházta fel a minisztereket, de bizonyos korlátok között még a közvetlen utasítás jogát is megadta nekik.

Ezzel a felüggyással szakít következetesen az új önkormányzati törvényjavaslat. Az önkormányzatbarát központi államigazgatási kapcsolódás elfogadása teszi lehetővé a rendszerváltás valóságos végigvitelét. A törvényjavaslat számol azzal, hogy a hatalmi ágak egymást kiegyensúlyozó rendszerében a helyi önkormányzatok előbbutóbb meghatározóan új jellegűt kapnak és túllépünk az önkormányzatok egyszerű államigazgatási besorolásán.

A javaslat — szakítva a kormányok eddigi irányítási gyakorlatával — utat enged a másik elképzelésnek, amely törvényességi felügyeletből, illetőleg

ellenőrzésből áll. A helyi politika természetes közösségét, központját képviselő önkormányzatok önállóságát garantálja többek között a X. fejezetben szereplő felterjesztési jog és a sajátos jogvédelem is.

A törvényjavaslat véleményem szerint a jogállamok legjobb példáit követve határozott biztosítókkal vázolja fel az önkormányzatok és a központi államigazgatás új típusú kapcsolatrendjét. A szabályok többsége egyértelmű, itt csak a leglényegesebb rendelkezésekre fűzök rövid értekezést:

1. Az önkormányzatok alapvető viszonyai változtatásának joga az Országgyűlésé. Szerepük így kettős. Az alapintézményekkel kapcsolatos döntések csak minősített parlamenti többséggel szülehetnek meg, míg vannak olyan önkormányzati elemek, önkormányzatok útján megvalósítható feladatok, amelyek az Országgyűlés törvényben fog megállapítani. Az alkotmányellenesen működő önkormányzatok felszámolása, illetve a legfontosabb törvényszervezési elhatározások jelentőségük miatt szintén az Országgyűlés jogkörébe lettek sorolva.

2. A Kormány nemcsak jogosult meghatározni az önkormányzati hatáskörbe tartozó államigazgatási feladatokat, de ugyanakkor kötelessége a végrehajtás feltételeinek biztosítása is.

3. Lényegesen szűkül a tárcák, miniszterek önkormányzatokkal kapcsolatos jogköre.

4. Megemlítem az önkormányzatok felterjesztési jogát, amely az erőteljes közérdekű bejelentés intézménye helyett javítja annak esélyét, hogy az önkormányzatnak csakugyan köze legyen mindahhoz, ami a területén történik. Kezdeményezéseit pedig egyetlen szervezet se hagyhatja figyelmen kívül.

5. A javaslat intézményesíti az önkormányzati érdekképviseletet, amely korábban gyakorlatilag nem létezett. E jogi lehetőség súlyát növeli például az, hogy véleményezési joguk lesz az önkormányzatoknak jogszabályok és más állami döntések tervezetével kapcsolatban, sőt garanciális jelentőségű, hogy a véleményért a döntéshozó előtt ismeretlni kell. Enélkül az ország azonosulása csak a fent kitalált feladat végrehajtásaként valószínűsíthető.

Többek között a felsoroltak biztosítják számomra azt, hogy az önkormányzatok nem a hatalom helyi szervei lesznek.

Hölgyeim és Uraim! Amikor első mondatomban méltattam a törvényjavaslat jelentőségét, nem gondoltam annak tökéletességére is. Bár a javaslat összességében jó, és szerintem hatalmas előrelépés a megfelelő úton, tudom, hogy vannak javítható részek, lehet előnyére változtatni. Ezért döntöttem fontosságú, hogy a módosított javaslatokat — és gondolom, azok is beterjesztik javaslatokat, akik itt a törvény egészét elutasították; azt mondták, hogy használhatatlan —; tehát a módosított javaslatokat, függetlenül attól, hogy honnan

érkeznek, függetlenül attól, hogy egyszerű vagy kétharmados többség kell a probléma szabályozásához, elfogulatlanul mérlegeljük, és ha a törvényjavaslat javára válnak, fogadjuk el. Ha nem ezt tesszük, időtálló szabályozást nem tudunk alkotni, az annyiszor fog változni, ahányszor változik majd a kormányzati többség összetétele. Köszönöm a figyelmüket.

Tarnóczy Attila (MDF)

Rovatunk a vélemények ütköztetésének terepe, elsősorban azonban olvasóinké. Kérdezzenek, az illetékesek válaszolnak. Tel: (93) — 12-305. — Postacím: 8800 Nagykanizsa, Pf.: 74.

Ugyanaz, másként

A Magyar Hírlap 1990. július 3-i számában olvasható a kormány által betervezett önkormányzati törvényjavaslat. Ennek X. fejezetét azonban, úgy tűnik, ketten kétféleképpen olvastuk. Látnivaló ugyanis, hogy az önkormányzatok megalakítása, hatáskör, szabad mozgása (pl. az ágazati feladatok ellátásában) korlátozott, a törvénytervezet szigorú hierarchiába ágyazza az önkormányzatokat, önállóságukat pedig megnyirbálja, hiszen a képviselőtestület (polgármester) — főispán — miniszterelnök (Minisztertanács) kapcsolódás aligha teszi lehetővé a szűken vett, ezért a központi előírásokkal is gyakran ütköző helyi érdekek érvényesítését.

Példám: Az ágazati miniszter — a szűkös pénzügyi keretekre hivatkozva és a terület iskolaszervezetét helyesnek mondván — nem támogatja egy, a településen tervezett szaktéchnikum építését. A belügyminiszter a területen működő helyi önkormányzatok korábban jóváhagyott településfejlesztési terveire, költségvetésére hivatkozva, a helyi érdekek túlságos preferálása miatt az önkormányzatok működésének összhangjában zavart lát, a regionális érdekek sérülését vélelmezi, ezért felhívja a főispánt: vizsgálja meg, hogy a költségvetés — a régió vonatkozásában jóváhagyott — tételei sérülnek-e; ha igen, a törvényességi ellenőrzés jogával élve (mert az állam elfogadott és a régióban is érvényes költségvetése alkotmányerejű törvényhez kötődik), kezdeményezzen eljárást a helyi törekvés elmulasztására, hiszen az (a mondottak értelmében) jogsértő.

A főispán utasítja a képviselőtestületet a törvényesítésre, s amennyiben a testület az eredeti tervet fenntartja, kéri az Alkotmánybíróságnál az önkormányzati határozat felülvizsgálatát és megsemmisítését. Az Alkotmánybíróság állásfoglalása után (ami az alkotmányerejű törvény sérelmére elkövetett önkormányzati kezdeményezés alapján csak elmarasztaló lehet), bírósághoz fordul, de mert a kereset benyújtásának a megsemmisítő döntés végrehajtása vonatkozásában halasztó hatálya nincs, a képviselőtestület (még a bírói verdikt előtti) kénytelen lemondani a szaktéchnikum felépítéséről. A kör ezzel bezárul.

Elismerem, hogy a példa abszurd, úgy vélem azonban, világosan érzékelte, hogy a kormány önkormányzati törvényre jelen formájában csak egy újmódi állami centralizációt erősít. (Zárójelben megjegyezve, hogy az önkormányzatok országos érdekképviseleti szervezete az állami döntések tervezetével kapcsolatban véleményt nyilváníthat ugyan, ennek azonban halasztó hatálya ugyancsak nincs.)

Tarnóczy Attila érvelését tehát nem érzem megalapozottnak. Felhívom viszont a figyelmet az SZDSZ önkormányzati törvényjavaslatának (megjelent a Magyar Hírlap 1990. július 16-i számában) vonatkozó részre, melyek megbitélem szerint a demokratikus működés keretét alkalmasabb módon jelölik ki.

Július 20-a péntek, 15 óra. A városi tanács első emeletén körülbelül 15–20, döntően idős ember. Van aki már egy órától itt van. Valamennyien Tarnóczy Attila országgyűlési képviselőre várnak.

megye-rendszer kérdéskörében különböznek. Ön, mint MDF-es képviselő, hogyan vélekedik erről?

— Az önkormányzati megye vagy vármegye — mindegy, ho-

vatalos órákat fogok tartani, havonta egy alkalommal, s július végén, augusztus elején próbálkozunk egy városi fórummal, ahol a beszámoló után kérdézelekek alakulhatnak ki. Ha van rá

— Amit szívesen nélkülöznek az a pártok egymás ellen intézett támadásai, amelyekben sokszor tartalom nincs, egyfajta választási hadjárat folyik tovább. Egyébként úgy folynak a dolgok,

A képviselő „vikendje”

— Milyen problémákkal keresik fel? — kérdezem a szusszanásnyi időben.

— Gyakran jellegetesen egyéni panaszokkal. Nagyon sokszor olyanokkal, melyekkel már minden fórumot megjártak, s utolsó lehetőségként keresnek engem, gondolva, hogy igazságot teszek, s természetesen a javukra.

Vannak aztán idős emberek, akiket a család kismemizzett. Ezekben az esetekben nem tudok segíteni.

Van azonban egy harmadik típus. Az ide tartozók, ha úgy érzik, hogy a tanácsnál, vagy más hivatalokban nem tudták a dolgukat elintézni, megkeresnek engem. Ha úgy vélem, igazságtalanság történt velük, utána járok. Ilyen esetekben már sikerült segítenem. Vannak, akik valamilyen közügy érdekében keresnek, például a miklósfalvak a művelődési házuk ügyében. Ebben az esetben is tudtam segíteni.

— Jónak tartja, hogy ilyen sokan keresik?

— Nem, nem tartom jónak, mert ez azt jelenti, hogy a normális fórumokon nem tudják az ügyüket elintézni a polgárok. Bár a magyar embernek van egy olyan szokása, hogy mindjárt az utolsó fórumhoz szalad. Remélem, hogy az önkormányzati választások után a képviselőtestületekre tartozó feladatoktól sikerül megszabadulnom.

— Igazából a parlament önkormányzati bizottságának. Hogy áll a törvény előkészítése?

— Igazából nem tudom megállapítani, hogy áll, mert azt hiszem, hogy politikai megegyezés nélkül a dolog nem vihető dűlőre, s ennek nem az önkormányzati bizottságban kell megtörténnie. Úgy tapasztalom azonban, hogy a bizottságban tisztességes munka folyik. Az SZDSZ ellentörvény tervezetét félretettük. Ők ezen kívül is egy nagy köteg módosító indítványt nyújtottak be, meg a többi párt is. Ezeket tárgyaljuk, de szavazás még az egyes módosító indítványokról nem volt. Abban egyeztünk meg, ha a hatpárti megegyezés létrejön, akkor hozzuk meg a támogató, vagy ellenző döntésünket. Úgy látom, hogy mindkét oldalon megvan a megegyezés készsége.

— A kormány és az SZDSZ által betervezett törvényjavaslatok legelősebben a

gyan nevezzük — alapvetően másfajta képződmény, mint a korábbi. Még akkor is, ha az eredeti törvénytervezetet fogadjuk el meglesz a lehetősége Zalaegerszegnek, Nagykanizsának, Keszthelynek, hogy a megye — szervezetéből kiváljon, s akkor a megye tényleg a kistéleplések társulása lesz, illetve kialakul az elmaradott térségeket fejlesztő funkciója. De azt hiszem, nem ez a változat fog megvalósulni, mert az MDF—SZDSZ kompromisszum valószínűleg csak úgy jön létre, ha nem az önkormányzati, hanem a társulások megye — változat valósul meg, ahol lazább a kapcsolat a települések között. Az igazi probléma az, hogyan lehet ennek a rengeteg önkormányzatnak a törvényességi felügyeletét ellátni, s szakmállyal hogyan lehet támogatni, hiszen a kis falvak tanácsaiban nincs megfelelő erősségű szakgárda.

— Ha szavazásra kerül a sor, hogyan foglal állást a megye kérdésében?

— Mindenféle MDF koncepció ellenében az én szívemhez a társulások megye áll közel, a szavazások is ezt fogom támogatni.

— Az SZDSZ kanizsai szervezete ez ügyben névszerinti szavazást javasol.

— Semmi kifogásom ellene, de a mostani rendszerben nem titkos a szavazás, ki lehet kérni a szavazás számítógépes nyilvántartását. Ha az SZDSZ-nek ez a látványosabb megoldás tetszik, legyen.

— A parlamenti viták, a feszített munkatempó ismertek. Hogy érzi magát a Parlamentben?

— Kezdem megszokni. Kiderült, hogy ez is csak egy munkahely. Időnként nyugtalanokodom csak, hogy lassan mennek a dolgok. Viszont ha a nyugati parlamenti demokráciákkal hasonlítom össze, akkor azt hiszem, hogy nagyon feszített munka folyik, s nem is eredménytelenül. Az más kérdés, hogy az előttünk álló munkamenység messze meghaladja a nyugati országok aktuális problémamennyiségét. Úgy tünik, hogy nyári szünet nem is lesz. Magam is hétfőtől csütörtökig Budapesten vagyok. Ebből az is következik, hogy itt hon ritkán tudok találkozni a választóimmal. Egyébként a városi tanács segítségével az Ady u. 1-ben lesz az irodahelyiségem, ahol péntek délelőttönként hi-

gény, akkor ezt is rendszerszerténém.

— Arra még nem válaszolt, hogy jól érzi-e magát?

ahogy vártam — mosolyodik el Tarnóczy Attila.

M. Gy.

Az újságíró dolga

Kikelték a honatyák az újságírók ellen. Föl vannak háborodva, hiszen hogy képzelik azt, hogy mindent leírnak, amit ők mondanak. Ezzel ártnak a jó hírűnek, s bizony, nem tudnak fontos munkájukra odafigyelni. Tehát törvény kell az újságírók megzabolázására.

De nem ez az újságírók feladata. Nem írhatnak csak a jóról. Hígygék el a képviselő urak, hogy jó nincs, mutatóban sem.

As újság viszont szócső. Ha félnek tőle, már el lehet kerülni a törvénytelenségeket. A valóság kimondása a döntő.

Anatole France szavát felhasználva: az újságíró nem arra törekszik, hogy igaza legyen, hanem arra, hogy kimondja az igazságot.

V. J.

Program és kritika

Mióta országunkban újra állampolgári jog lett a szólásszabadság, azóta élünk is vele mindenütt. Fent és lent, házon kívül és a T. Házon belül. Főleg ott. Ez jó is, nem is!

Jó, mert elmondhatják a kiválasztottak, mivel nem értenek egyet. Például a kormányprogrammal. Az utóbbi egy-két évben ugyanis esemény, hogy elfogadják-e képviselőink életünk meghatározó irányelveit, vagy sem. Az előző rendszer képviselői is utasítottak ugyan már vissza programot, s az illetékesek akkor újat írtak. Mégsem vált be, mert a bírálatok mindig egy kész programot tépáztak meg és marasztaltak el. Utólag!

Ez a fajta bírálat azonban illogikus. Hiszen utólag könnyű igényeket támasztani, illetve

hiányosságokat találni!

Az állampolgárban ezérett joggal vetődik fel, hogy: hasznos lenne a leendő kormányprogramok irányelveit előre és időben közreadni, hogy a képviselő maga véleményével ki-egészítve, s visszaadva az illetékeseknek össze-sítésre, reálisan foglalhasson állást. Bizonyára nem hangozna el akkor az ország házában annyi felesleges hozzászólás, mint mostanában.

Úgy tünik, hogy a mai program csak a gépet látja, a fogaskereket nem. Reméljük, nem az a kerék maradt rejtve, amelyik a többit hajtja! S hogy a program a fogalmazványkeretből kilépve, valódi tartalommal gazdagodik majd.

Kiss Endre

A belépődíjak változatlanok!

Strand-idő!

Július van, tombol a nyár s végre nyitva a fürdő!

— Takarékosági, szabadságolási és karbantartási célból három héten át zárva voltak létesítményeink — mondja Molnár István fűrdővezető —, s így szüneteltek szolgáltatásaink. Június 30-án nyitottunk újra, s az első két hétfélt kánikulai napon közel háromezren váltottak jegyet. Bár értesüléseink szerint a legtöbb fürdőben emelték a belépődíjakat, mi a változatlan ár mellett döntöttünk. A felnőttek 25, a nyugdíjasok 15, a gyermekek, diákok és katonák pedig 10 forintért vehetik igénybe a nyitott és fedett fürdőt. Nem változtak a bérleti díjak sem. A szauna, a kondicionáló terem, a masszázs is a régi áron fogadja a vendégeket, s a fodrászat árai is a korábbiak.

Solymosi Valéria kísér tovább.

A főbejárat melletti pénztárban Bali Lászlóné van szolgálatban, aki kérésre 15 óra tájban mérleget készít.

— Eddig ma 534 fő váltott jegyet, s ez közepes hétköznapi forgalomnak felel meg — mondja, miközben újabb látogatókat szolgál ki.

A pancsoló 30 cm mély, 31 fokos vízében sok kis lányka és fiú lubickol, s éberrel figyelik őket a kisérő anyukák, apukák, testvérek.

— A kétéves Andrásékával nagyon élvezzük a jó időt. Hetenként kétszer-háromszor jövünk ide fürödni és napozni — mondja Bogárné Hosszú Mária.

Megjelentek az első vendégek a felújított strand-büfénél is, ahol hideg sört és friss üdítőital szol-

gálnak fel.

A gondozott gyepek keleti részén fiatal pár simul egymáshoz.

Hallgatják a szomszéd magnójából áradó zenét.

— Három év múltán látogattunk ide újra Gáborral, s mondhatom, nem bántuk meg. A víz prima, jó a napozási lehetőség, s a karosinál sokkal csendesebb a hely — szól a Zalakarosi Termálfürdőben vendéglátósként dolgozó Szerdahelyi Erika.

Bársony László, az egyik úszómester éberrel figyeli a forgatagot, beavatkozására azonban nincs szükség.

A fedettben is áll a „bál”. A nyitottból ide — és viszont — szabad az átfjárás. A kékes színű vízzel telt medencékben sokan vannak. A háttérben az N. Vízmű SE ifjú úszói gyülekeznek, hogy 16 órától — Papp Miklós edző irányítása mellett — elfoglalhassák az 5–6-os pályarészeket, a napi edzésadag teljesítésére. Keresem a vízilabdázókat is, deők most nyári pihenőjüket töltik.

Mindenhol tisztaság.

— A rendre, a higiéniára nagy gondot fordítunk. A szolgálatban lévő dolgozók minden este általános takarítást végeznek. Az egyébként öntisztító fedett medencében negyedévenként, a nyitott medencében — klór-meszeléssel egybekötve — három naponként, a gyermekpancsolóban pedig naponta cseréljük a vizet az esti-éjszakai órákban. Szünnap nincs nálunk — mondja távozásomkor kísérem, Solymosi Valéria.

Tihanyi István

Fotó: Szakonyi Attila

Mennyit ér a becsület?

Július 20-án délelőtt — mint mindennap — a Dél-Zalai Áruház élelmiszer osztályán vásárolt két gyermekével özv. Varga Imréné (Somogyi B. u. 45. szám alatti lakos). Már túl volt a pénztár előtti sorbanálláson, már éppen a szatyrába akarta pakolni az egy kg kenyéret, az egy doboz Soplianaet, az egy papírzsebkendőt, a fél liter tejet megkakaót, az egy darab kalácsot, a két kis-üveg paradicsomot, mikor egy özsés, bajszos, körülbelül 160 cm magas, tömzsi úr ráripakodott: Lopott!

A kövé dermedt asszony meg sem tudott szólalni.

Az özsés úr (ő volt a RENDÉSZ) a blokk szerint átnézte a szatyor tartalmát, s minden egyezett, de ő (a RENDÉSZ) ragaszkodott állításához, miszerint az asszony lopott. S most jött az igazi megszégyenítés! A rendész — mert ugye ő a hatalom!? — lökdöste az élelmiszerosztályon keresztül a fiatalasszonyt és a kislányt, mi több, ismeretlenül tegezte őket.

Mivel az asszonymnál nem volt személyi igazolvány, még a rendőrséggel is fenyegette őket. Aztán kiderült, hogy özv. Varga Imréné nem vett el

semmit jogtalanul. De az élelmiszerosztályon nem kértek tőle elnézést. Ezek után Vargáné elment az áruház igazgatójához, aki pótolta a rendész mulasztását, elnézést kért.

De lehet-e pótolni szavakkal a nyilvános megszégyenítést, az alaptalan vádat?

„Mindennap itt vásárolok, de hogyan merjek így bejönni, mikor még a takarítónő is ujjal mutogat, hogy loptam...” — sirja el magát a szerkesztőségben Vargáné.

S valóban, hogyan lehet ugyanabba a boltba így bemenni? Vargáné menjen

messzebb vásárolni? Vagy idővel elfelejtődika sérelem?

Kétségtelen, napjainkban nő az áruház szarkák száma. A kereskedelemben dolgozók, minden valószínűség szerint, sokat lefűlelnek. De mi legyen az ártatlanokkal? Azokkal, akiknek becsületébe belegázoltak? Mit szólna hozzá Rendész úr, ha őnt érne hasonló sérelem? Ha őnt taszítgálnák, s tegeznék ismeretlen emberek? Megelégedne a bocsánatkéréssel?

— emgyé —

Piaci rosszlányok, valutázók, csempészek

Mi lesz veled „lengyel”-piac?

A városi tanács legutóbbi ülésén külön napirendi pont foglalkozott a — már régóta nemzetközivé vált — „lengyel”-piac ügyével. Döntés született arról, hogy a piacot felszámolják, de a végrehajtás már korán sem lesz könnyű és zökkenőmentes.

Híába a tanács, a rendőrség, a Piacfelügyelet és Közterületfelügyelőség együttműködése, ha az emberek nap mint nap odajárnak üzletet kötni. Sajnos szomorú tény, hogy sokan rászorulnak arra, hogy ezen a nemzetközivé te-

rebélyesedett piacon vásároljanak. Ez azonban nem az ő hibájuk.

Arra, hogy a bűnözés meglegáya az ilyen piac, ékes bizonyíték, hogy már a kábítószerekkereskedelem is megvetette a lábát az országban.

Magam fél óra leforgása alatt láttam olyan dolgokat, amelyeket tettenérés esetén igencsak keményen büntetnének. Volt ott valutázás, üzletszerű kéjelgés, sőt megjelent már a „ptoszó” is. Ő pedig nem volt külföldi. Mindez bizonyítja, hogy a „lengyel piac” szervezetté vált a bűnözés.

Már évekkel ezelőtt is késő lett volna a központi intézkedés meghozatala, de valamiféle áll-ternacionalista eszmére hivatkozva ez sohasem valósult meg. (Ausztria, az NSZK, vagy Jugoszlávia miért tudott határozottan fellépni?) Kezdetben próbálták ugyan gátat szabni a kis-KGST kereskedelemnek, ezt azonban rövid időn belül leállították. Egykor elég volt, ha két járó végigment a piacon, s abban a pillanatban szétcséledtek az alkalmi árusok. Aztán egyik napról a másikra ugyanaz a járó mint vásárló jelent meg. Ezért aztán mostanra egyfajta félfelgális helyzetet élveznek az árusok. Ez az oka annak, hogy valóságos szervezett feketekereskedelem alakulhatott ki. (Érdemes volna megvizsgálni, hogy a „kereskedők” részére befolyt óriási forintösszegek, az országbólikerülve, hogyan gyengítik valutánk értékét!)

Sajnos arról is szólni kell, hogy a „baráti” országokból érkező kereskedők milyen körülmények között „élnek” itt nálunk. Elég, ha végignéznünk esténként a piacon: a kosz, a szemét elviselhetetlen. (A tanács helypénzt csak Ábból nem futja takarításra?) Az éj-

szakákat a külföldiek többnyire bérelt lakásokban töltik, de a jó idő beálltával vad-kempingezőként megjelentek a Csonakázó-tó mellett is, ahol a tó fertőzött vizében fürdenek. Ez ellen sem tesz senki semmit!

Próbáltam hát körülnézni a „lengyel-piacon”, és megtudni az ott lakók, ott dolgozó véleményét.

— Engem nagyon zavarnak az itt uralkodó állapotok — mondja egy 30-35 körüli hölgy, név nélkül. Itt lakom a házban (Zrínyi u. 20.), és már tühretetlen a zaj meg a szemét.

— Nekem személy szerint nincs kifogásom a lengyelek ellen. Én is ebben a házban lakom, s nem bán a zaj. Igaz, hogy az ablakaim nem a piacra néznek — fejt ki véleményét Horváthné.

Egy ifjú hölgy a harmadikról:

— Végre foglalkozik valaki a lakók panaszával! Eddig hiába kértünk valamiféle intézkedést. Remélem, megszüntetik a piacot!

A vtrágúzet tulajdonosának felesége, Vné véleménye: — A megszüntetés mellett vagyok, bár néha lehet ott olesón és jó dolgokat vásárolni. A forgalmam nem lendült fel, inkább zavaró a nemzetközi társaság. Túl nagy a kosz, a bűz, a tanács pedig nem takarítja el a szemetet.

— Tényleg tühretetlen állapot ez — mondja Horváth Gyuláné, butikos. — Szüntessék meg ezt a piacot minél hamarabb!

Próbáltam a nézelődő vásárlók véleményét is megtudni, de senki nem volt hajlandó szóba állni velem. Az árusok, akik Kelet-Európa legkülönbözőbb tájairól — Litvániaól Romániaól — ideözönlöttek, biztosan nem panaszkodnak. Amíg van vásárló, addig biztosan eljönnek hozzánk. S egyre többen nyugat autóval.

Szegényeket lehet is sajnálni!

Lendvai Béla

Fotó: Szakony Attila

Kevesen ismerik talán a Kanizsától nem messze található Homokkomáromot, pedig gyönyörű környéken található. Ebben a környezetben épült fel a XVIII. században a falu plébániája és temploma, melyet századunk elejéig ferencesek laktak.

Az utóbbi időkben elhagyott plébániapületet most kezdtek rendbehozni, mégpedig az alig néhány hónapja itt élő „Juda Oroszlánja és Aldozati Bárány Közösség” tagjai.

Beszélgőtársam Reszkető Mihály huszonegynéhány éves fiatalember, a rend tagja.

— A közösség 17 éves múltra tekinthet vissza. Franciaországban alapították a rendet, azóta már elterjedt az egész

világon. Hazánkban egy Esztergom melletti faluban és itt Homokkomáromban vannak tagjai a közösségnek.

— Milyen céljal jött létre a rend?

— Közösségünk alapvetően szemlélődő rend, de hagyományos egyházi szolgáltatásokat is végzünk. Egésznapos szent-ségimádás, sajátos liturgia és közösségi élet jellemzi mindennapjainkat.

— A „Juda” név okot adhat a zsidó vallással való párhuzamra...

— Igen, a mi vallásunk egyfajta ökumen, amelynek keretében a zsidó ünnepeket is megtartjuk,

így például a hetedik nap békéjét hirdető salbat is.

— Miért választja egy fiatal ember ezt az életet?

— Az Istennel való személyes kapcsolat, amelyet mindennap megélünk és gyarapodhatunk általa, ez az, ami megfogott engem és a társaimat is. Sokan felnőt fejjel térünk csak meg, korábban mi is világi életet él-tünk. Volt az életünkben egy határkő, amikor felfedeztük ezt a másik világot. Az oltári szentség ereje, a szent áldozás is meg-ragadott bennünket.

— Miből tartja fenn magát az egyház?

Reszkető Mihály megtérése

— Elsősorban a kétkezi munkából, de a falubeliek, a hívők és nem hívők segítségével nélkül nem nagyon boldogulnánk. Ön-zelemlő segítenek bennünket, ez is az Istenbe vetett hitünket erősíti.

Más kapcsolatunk is van a világi étellel, hiszen a rend tagjai között művészek is vannak, akik zeneszerzéssel, festéssel, tánc-cal és más művészeti ágakkal foglalkoznak. Támogatjuk az cselekedeteket, a társadalomból valamilyen oknál fogva ki-szoritásokat. Rendszeresen tart-juk a kapcsolatot szerte a vi-lágban lévő más házakkal is — mondja beszélgetésül Reszkető Mihály

— Lendvai —

Ezek az aláírások nem azok az aláírások

Szakszervezeti önállósodás a Tungram-ban

1990. nyaráról egyáltalán nem mondható el, hogy politikai uborkaszezon lenne. Nemcsak a kormány, a parlament és a pártok házatáján van rendszeresen „melegváltás”, de a szakszervezeti élet is pezseg. Legálábbis a MSZOSZ Központjában így van, hiszen útjára bocsájtottak egy aláírásgyűjtéssel támogatott népszavazási kezdeményezést. Kérlik, hogy a dolgozók és a nyugdíjasok élet- és munkakörülményeit érintő kérdésekben sem az államhatalmi sem a kormányzati szervek ne hozhassanak döntéseket a szakszervezetek meghallgatása nélkül.

Kíváncsi voltam, hogy egy olyan vállalatnál, mint a Tungram Rt. van-e csatlakozási hajlandóság ehhez az aláírási kampányhoz.

— Kész tényeket tudok mondani, de nem erről, hanem egy másik aláírásgyűjtésről — válaszol a feltett kérdésre Németh István, a nagykanizsai gyár szakszervezeti titkára. — Mi az MSZOSZ bejelentésével nem foglalkoztunk. Az elmúlt hetekben lekötött bennünket a Tungram Rt. szakszervezetének önállósodási szándéka. Tétélesen az, hogy szeretnénk kilépni a vasasok jótékony, mindent elfedő nagy anyagi öléből. Úgy érezzük, hogy saját problémáinkat nekünk kell megoldanunk, csak magunkban bízhatunk. Mivel mind a jogi szabályozás (a kollektív szerződés) mind az egyéb kérdések, a foglalkoztatottság, a bérek, az üdülés, a szociálpolitika tőlünk függ. Nem hiszem például azt, hogy az ágazaton belüli munkanélküliség ellen a Vasas Szakszervezet valamit is tenni tud.

— *Helyben vagyunk. Munkanélküliség a Tungram-ban!* Sok a híresztelés.

— A rendkívül szükséges programok következtében a foglalkoztatottság eddig 5–6 százalékkal csökkent. További csökkenések várhatók elsősorban az adminisztratív munkakörökben. Elbocsájtás nem volt, csak át-szervezés és kordkezelés nyugdíjazás. A foglalkoztatottság csökkentésének ezt a viszonylag emberséges módját például a szakszervezet kezdeményezte. A naponta ismétlődő ügyek között a legszomorúbb azokkal az emberekkel találkozni, akiknek a foglalkoztatási biztonsága meggingott, akik félnek a presz-

tizvesztéstől, amitesetleg az új munkakör teremt.

— *Végül is milyen eredményt hozott a saját aláírásgyűjtő — vagy mondhatnánk úgy is: szavazó — módszerük?*

— Tagságunk 99 százaléka a kilépés, az elszakadás mellett döntött. Tudomásunk van arról, hogy az ország többi tizosa is ezt szeretné. Az élet is ezt követeli tőlünk. Ugyanis minél később tesszük meg a lépést, annál inkább hátrányba kerülünk. Viszont önállóság esetén jól megnezzük, hogy mint Tungram szakszervezet milyen szövetséghez, szervezethez csatlakozunk.

— *Nem visszalépés ez?*

— Úgy érzem, nem. Nem visszatérés a múlt századi önszegélyező beteglegyekhez, hiszen mi a szolidaritás elvét nem adjuk fel, ahulról jövő kezdeményezésekre épülő, jól szervezett mozgalmat szeretnénk. Ezért is álltunk át tavaly nyáron a kétlépcsős irányítási rendszerre, amely az üzemi szakszervezeti bizottságból és az 50 fős bizalmi testületből áll. Így a hatalmas gyár minden részlege egyformán képviselve van.

— *Hallottam olyan munkásvéleményeket, hogy minden gyár legyen külön-külön önálló, és együttesen alkossanak egy Tungram szakszervezeti szövetséget. Erről mit tart az üzemi titkár?*

— Az önállósodáson belüli önállósodásnak tudom, vannak hívei. A gyári dolgozók többsége azonban úgy szavazott, hogy csak egy egységes tröszt szakszervezet lehet eredményes.

— *Jelenleg mi a legfontosabb gyári feladat?*

— A bérrendszer változtatásának második lépcsője. Ennek a második bérélemelésnek az a célja, hogy a legjobb embereknek még az idén hozzájáruljanak a béremeléshez, amelynek révén kompenzálható a megelhetés költségeinek növekedése.

A hagyományos nagy nyári leállás miatt csendes üzemben volt alkalmam találkozni Horváth Miklóssal, a gyár igazgatójával. Első kérdésem arra irányult, hogy miután a General Elektrik megvásárolta a Tungram részvények többségét, ebben az új felállásban hol a helye, és egyáltalán van-e helye az üzemi szakszervezeti bizottságnak.

— Természetesen van — válaszolta a gyári igazgató. — Elsősorban a hagyományos mozgalmi területeken, mint a szociálpolitika, agitáció, oktatás, munkavédelem, sport. A vezetés és a szakszervezet kapcsolata pedig nem a „ki nyer, ki veszít” játék módján alakul. A szakszervezet csak partner lehet abban a munkaerő-profil kialakításában, amit a GE diktál: kevesebb, de jobban fizetett emberrel dolgozzunk, jobb munkafeltételek között, amelyekben helye van a kezdeményezés szabadságának, az önkifejezésnek és a munka örömeinek. Negyven éven át mindenkit felvettünk, s legfőbb szörű oda, ahová akarta. A következmény az, ami lett, amivel most küszködünk. A mennyiség volt a fontos, az elkeszített munkadarab száma. Így nem lehet versenyképesnek lenni. A minőség lehet a legfőbb mutató, s csak ez humánus az országnak és az embernek egyaránt. Folyamatosan olyan megoldásokat kell találnunk, ahol mindenki nyer. Az az igazi ér-

dekvédelem. Nem foglalkoztunk ezért azzal, hogy a dolgozók ingyenes vagy kedvezményes tulajdonrészhez jussanak-e. Azzal viszont igen, hogy a Tungram olyan vállalat legyen, amely kimagasló a legtöbb magyar vállalat közül. Mert az elmúlt évtizedek gazdasági elszigeteltsége ellenére a Tungram piaca felőli a világ legfejlettebb országainak zömét. Az is út ahhoz, hogy világgé váljunk. Ezen az úton az egyik igen fontos kommunikációs csatorna a szakszervezet — mondta Horváth Miklós.

Valóban. Az országban folyamatosan zajló temérdek változás közepette ennek a nagykanizsai üzemi szakszervezetnek is az a feladata, hogy kellőképpen kialakítsa, megerősítse önmagát, tevékenyen részt vegyen a reformfolyamatokban. Az ország vezetőinek tehat biztosítaniuk kell a törvényes keret, hogy a szakszervezet is törvényesen beleszólhasson a dolgozók életkörülményeinek alakításába.

Büki Pálné

A túra-évad végén

A kulcsosház előtt.

A napokban érkeztek haza a Kinizsi-vándortárborból a Hunyadi iskola alsótagozatos tanulói. Tulajdonképpen ezzel ért véget a túrázó gyerekek tanéve. Az iskola nagy gondot fordít arra, hogy tanulói a tanév közben és nyáron is kiránduljanak, túrázzanak. Esztendőnként legálább két vándortárbort indítanak, honismereti szakkör működtetnek, több természetjáró szakraj és osztály dolgozik.

Horváth Klára tanárnő vezetésével csak az idei tanévben 10 túrán vettek részt a természetjáró VI. a. osztályos tanulók. Voltak a

Velencei-hegységben, a Mecsekben, „hóvirág” és „gyöngvirág” túrákon, s ott találtak a gyerekeket a „Sporttal az egészségért” akció futó, túrázó és kerékpáros programjaiban is.

A honismereti szakkör 13 éve tevékenykedik. Elsősorban a szép zala tájjal ismerkednek a háztizsások, gyalogos szakkörtagok. Bejárták már Zel-pusztától Ágneslakig a megyét. A tanévet — hagyományosan — kétnapos kórtúrával zárták, mindig más útvonalon, szállásként az Örmö-hegyi-kulcsosházat használva. Valamennyi gyermekcsoport programja nyitott, bármikor csatlakozhatnak hozzájuk más osztályok, más szakkörök tanulói. Meg is teszik szép számmal. Radics Anna, Horváth Ákosné, Ivancsits Jánosné, Rigóné Nagy Mária tanárok is gyakran útrakelnek a vállalkozó kedvével.

A túraévad végén gyerekek és tanárok köszönik a Posta és a DKG felnőtt természetjáró szakosztályainak szíves segítségét.

Büki

Solt Ottília a munkásság és a szövetkezeti parasztság képviselői hiányáról — a sajtó szabadságáról — az MDF mezevességéről és az SZDSZ kompromisszum-készségéről

Szombaton reggel tartotta első ízben fogadóóráját az SZDSZ Hevesi úti irodájában Solt Ottília országgyűlési képviselő, aki az SZDSZ megyei listáját vezette. Már fél kilenc előtt többen vártak rá, ezért fogadóórája után beszélgetünk.

— Milyen tapasztalatot szerzett a másfél nap alatt?

— Egyszerűen csodálattal tölt el, hogy milyen olthatatlan lelkesedéssel politizálnak itt az emberek. Végig gondolva a másfél év történéseit az ember úgy gondolná, hogy halálosan belefáradtak az emberek abba az intellektuális erőfeszítésbe, hogy megpróbáljanak álláspontokat kialakítani — de nem így történt. Úgy látszik mégis csak talpon tudunk maradni, ha ez az aktivitás nem csökken. Amióta a politikai élet így megdőlt, nagyon gyötör, hogy sokkal kevesebb az alkalom arra, hogy igazából tájékozódni tudjak az életben, hogy a valóság problémáit tisztán lássam. Engem ez zavar. A tegnapi és a mai találkozások azonban pótolják valamit. Izgatott — mert semmilyen információ nem volt —, hogy a falun lakók és a mezőgazdaságból élők mit gondolnak a földről. Hogy a kiszagzák mit beszélnek erről, azt tudom, mert a parlamentben mondják.

Voltak olyan érzéseim, hogy ez nem igazán fejezi ki a falusi lakosság véleményét. Azok, akik a tess-ekben megtalálják a számitásaikat, nem lelkesednek a felosztásért. Arról persze egy ilyen vita során sem lehet képet alkotni, hogy milyenek az arányok. De az világosan látszik, hogy jelen vannak bizonyos érdekek, a tényleges viszonyok között, amelyekről a politikában kevés szó esik. Remélem, hogy azok a kapcsolatok, amelyek tegnap Nagyrécsén kialakultak, nem fognak elefejtődni. Van tehát fogódzó, ami alapján tájékozódni tudok.

— Mai politikai életünkben, felteszem, éppen elég gond van.

— Sokmindent aggasztónak látok az új politikai felállásban. Jelestül azt, hogy a teljesen érthető okokból hitel és legitimitását vesztő szövetkezeti mozgalomnak nincs politikai szószóloja. Ugyanis míg a mezőgazdaságban dolgozóknak egy jelentős része szövetkezetben gondolkodik, a politikai képviselők nem léteznek. A régiék már nem, mert elvesztették a hitelüket, az új politikai erők még nem tudták megtalálni az intézményes csatornákat az érdekképviseletük irányába. Ők is — tu-

lajdonképpen akármilyen erős lobby volt ez — lobbyként tudnak működni, hiszen a gazdasági döntésekre még alaposan bele tudnak „mászni” de politikai arcuk nem tudnak működni.

Ez rendkívül aggasztó, mert ellensúly nélkül marad egy másik markáns érdek, aminek viszont erőteljes politikai képviselője van. Ugyanez a probléma még sokkal aggasztóbb más fontos területeken, hiszen munkáspárt sincs. Tehát a munkásérdekeknek nincs csatornája, mert az összes képviselő, aki

— megszerezték. A kormány ebben az ügyben visszafogott, de az MDF álláspontja a PTB-val kapcsolatban arra utal, hogy nem kívánunk további együttműködést, mivel a kulcspozíciók náluk vannak, és ők a kormánypárt. Ez az álláspontjuk mögött. A ménnek meg ennek a kivedése. Az a véleményem azonban, hogy igazából semmiféle törvény és semmiféle bizottság nem tudja biztosítani a sajtószabadságot.

Ezt mindenki tudja, aki ebben a vitában részt vesz, hogy ez egy

Beszélgetés Solt Ottíliával

szólhatna, ugyancsak elveszítették a hitelét és a legitimitását. Telnek az évek és törvényeket hozunk, gazdasági döntések születnek, de igazából nincs érdekképviselete a munkásoknak, s egyáltalán az ipari szférának. Tehát nemcsak a mezőgazdaságot illetően vannak szörnyű előérzetem, hanem általában a széles társadalmat illetően. Nagy aránytalanságok vannak ebben az új politikai szereplőgárdában.

— Gondolom, ezekkel a problémákkal keresik fel?

— Egyáltalán nem olyan problémákkal keresek meg, hogy intézzük el, hogy a bérüket emeljék akárhány százalékkal, hanem ennél sokkal differenciáltabban, árnyaltabban léptek fel, imponálóan ismerve a problémák különféle megvilágításait. De mindenféle felűnő volt az érdekképviselet hiánya.

Kiderült, hogy keresik az új-ját-módját annak, hogy az érdekeket hogyan tudják felvonultatni — s ebben bizony a parlament nem, vagy nem eléggé tud segíteni. Ugyanakkor csökkent valamelyest az az igény, hogy a képviselő amolyan „kijáró” legyen.

— Nagy vihart kavart a parlamentben a Pártatlan Tájékoztatói Bizottság felállítása. Pro és kontra érvek tömege csoport össze...

— Nagyon cinikusan is lehetne interpretálni azt, ami most a parlamentben folyik. Hiszen a bírtokból belülről lévő Demokrata Fórum csökkenteni szeretné a PTB hatáskörét és a szerepét olyannyira, hogy a szélső álláspont is megfogalmazódik, például a Csúrkáé, miszerint nem is kell. Nyilvánvalóan azért, mert a kulcspozíciókat — az előző rendkívül durván működő ellenőrző testület fennállása idején

mentőv, amibe bele lehet kapaszkodni... Igazából a sajtószabadságot a szokások tudják biztosítani. Az, ami most folyik a sajtóban, közelít a sajtószabadsághoz. A televíziót persze számítsuk le, bár az a benyomásom, hogy a tv is jobb, mint a választások előtt.

— Mégis hogyan itéli meg a sajtószabadság kérdését?

— Nem látom olyan szörnyű veszélyben a sajtószabadság dolgát, de azt is nagyon jól tudjuk, hogy nem annyira szőlard a hazai demokratikus berendezkedés, hogy ez máris igazi garanciákat tudna nyújtani. A sajtót ténylegesen gúzsba köti az a tény, hogy rossz a lelkiismerete. Nem muszáj, hogy egy kormány vagy egy kormányzó párt nyomást fejtessen ki annak érdekében, hogy a sajtó őt dicsőítse... Az újságírók jó része — nem oktanul — fél. Azért mert tudja, hogy „sáros”. Hiszen az előző kormányzó pártot is dicsőítette. Másrészt tudni kell, hogy a semmiből nem lehet egy új újságírógárdát teremteni. Pótolhatatlanok a mai emberek, mert kitűnő, jól informált szakemberek, lépést tudnak tartani a világgal történő eseményekkel, ezért el kell felejtani a szemrehányható múltat.

— Többen felvetik, hogy ha a PTB vitában az MDF elfogadja az SZDSZ javaslatát, ennek fejében az SZDSZ engedményeket tesz az önkormányzati törvénytervezet ügyében.

— Ez egy nagyon rossz kompromisszum lenne. Valószínűleg a szereplők nem is nagyon állnának rá, hogy egyiket a másikért cserébe adják, mert mind a két dologban kompromisszumot kell kötni, méghozzá azért, hogy a dolgok működjenek.

A Szabad Demokraták kifogásával az önkormányzati törvénnyel szemben nem taktikai

kifogások, amiket azért találtak ki, hogy a nekik fontos dolgokat kisajtolják a kormánypartból, hanem olyan kifogások, amelyek az ország és azon belül a közgazdasági rendjének a működőképességét érintik. Természetesen el tud működni az ország olyan törvény alapján is, amelyet a kormány betervezett, csak nem jól. Az az álláspontunk, hogy a kormány javaslatán nem biztosítana rugalmas működést főként nem a helyi autonómiák számára. A kormány törvényjavaslata a mostani álláspontokat elég mereven konzerválja. Mi úgy gondoljuk, hogy ez egy meghaladandó állapot. Olyan szabályozást kell hozni, ami működőképességet biztosít, de a lassú átalakítást is lehetővé teszi. Olyan javaslatokat, módosításokat kell belevinni a törvénybe, amelyek lazítják az önkormányzati törvény mezevességét. Mindenekelőtt a kormány beleszóli jogkörének a terepe a kérdés, és a megerendés felhatalmazásai. A megye léte szintünk is megkérdőjelezhető, mert egy csomó intézmény megyei formában működik.

— Az önkormányzati törvénytervezet vitájában élesen felvetődött a főispán vagy kormány megbízott hatásköre. Ha nem fogadják el az MDF az SZDSZ javaslatát ez ügyben létrejöh-e kompromisszum?

— Alighanem nem. De úgy gondolom, hogy javaslatunkat elfogadja az MDF. Hiszen az MDF is helyi önkormányzatokat akar, s igazán komolyan goldolja, hogy a helyi kis közösségeknek a hatalmát és döntési lehetőségét növelni kell a központi akaratához képest. Nyilván az MDF-en belül is van tábora annak, hogy lazítsa a betervezett szabályozási rendszeren.

— Gyakran vádolják mostanság az ellenzéket obstrukcióval. Obstrukcióval az ellenzék?

— Ez egy teljesen megeláztatlan vád. Kár is rá szó vesztetni. Az MDF hisztérikusan keresztül akarja hajszolni az önkormányzati törvényt, mert valamilyen — szerintem nem igazán józan megfontolás alapján — úgy döntött, hogy a helyhatósági választások előfeltétele, hogy az önkormányzati törvény megszűljen. A helyhatósági választások szükségességét senki nem vitatja. Ennek gyorsan le kell zajlania, mert áldatlan állapotok uralkodnak az országban, éppen a hatalomnélküliség miatt. Az új hatalom még nem képes érvényesíteni az akaratát, a régi pedig tudja, hogy mennie kell, s ennek megfelelően működik. Nem tartjuk igazi dilemmának

(Folytatás a 7. oldalról)

azt, hogy e nélkül a törvény nélkül nem lehet választásokat tartani. De nagyon veszélyesnek mondjuk — már az eddigi hónapok tükrében is — az elhamarkodott törvényalkotást. Ha a széleskörű konszenzus-keresést obstrukciónak meri valaki nevezni, akkor téved.

— Azt gondolom, hogy a tévedés abból adódik, hogy az MDF nagyon magába sújkolta, hogy a törvény elfogadása és a választások megtarthatósága szorosán összefügg, és ezért elszánta magát a vad hajszára.

Ehhez a rögeszméhez ragaszkodva félnek az obstrukciótól, hiszen világos, hogy obstrukcióval meg lehetne akadályozni az egész választást. Azt hiszem azonban, hogy világos; nem is tudjuk, és nem is akarjuk megakadályozni a választásokat.

— Egyébként hogy érzi magát a Parlamentben?

— Hát... néha nagyon fáj a szívem, hogy kint süt a nap. Nincs módom és lehetőségem arra, hogy sokkal többet mozogjak abban a közegben, ahol otthon érzem magam, ahonnan én a mondanivalómat szívom. A politikai élet résztvevőivel találkozom, s keveset találkozik az azon kívülekkel, beleértve a saját családomat is. Úgy érzem, hogy emiatt az elszigetelődés miatt nem igazán tudom a véleményemet jól formálni. Még nem tudom, hogyan lehetne a helyes arányokat megteremteni. Vagy bele kell törődni, hogy ebben a négy évben ez így lesz...?

— Úgy gondolja, hogy a parlament bírja a négy évet?

— Úgy! A parlament kibírhatja. Más kérdés, hogy a kormány kibírja-e. Könnyen fel lehet borítani a parlament működőképességét.

Azt gondolom viszont, hogy kevésbé mozditáná elő az ország kibontakozási lehetőségeit, ha új választásokat kellene kiírni.

— Elégtételenk érzi, hogy országgyűlési képviselő lett?

— Igen! A választásokat megelőző mintegy másfél év, amikor az ellenzék politikai porondra lépett és politikai intézménnyé vált, nagyszerű előiskolája volt ennek a következő négy évnek.

Némi töprengés után döntöttem úgy, hogy elfogadom a jelölést, aztán úgy gondoltam, az elmúlt tíz év befejezése csakis ez lehet. Esztétikailag vétség lenne, ha nem így történt volna. Ilyen értelemben érzek elégtételt.

— Köszönöm a beszélgetést.

Marion Györgyi

MDF-es segédrendőrök

Sötét erő

Még a választásokat megelőző hetekben jelent meg az MDF plakátja; tavaszi nagytakarítást ígérve. Aztán a győzelem éjszakáján volt szerencsém testközlelől szemügyre venni a nyugodt erő illusztris képviselőit. Hát mit mondjak, Csengey, Schamschula vagy az akkor még az MDF-nél állomásozó Király úr nem látszott éppen nyugodtnak. Pedig akkor már egyértelmű volt, hogy megnyerték a meccset. Am a méltóságteljes örömnök (talán az akkor még csak miniszterelnök-jelölt Antall Józsefet leszámítva) nyoma sem látszott rajtuk. Sőt. Kifejezetten izgágnak tündek, amikor a tévé képernyőjén az ellentábor kapott szót, a Bem téri palotában csak úgy röpködött a szemét, a rohadt komesi vagy/és zsidó. Olyanok száájából, akik ma a kormánypárti padsorokban foglalnak helyet a parlamentben. A nyugodt erő sörp-rus emberei nyilván ennek a nemzetidegen moesoknak üzentek hadat. Mindamelllett a kormányzás ötven napja után a közvélemény nagyobbik hányada züggölódik, hol kékis az MDF köztisztasági akciója. Mások még (és kár volna azt hinni, hogy csupán a kommuniszták és zsidók) naiv módon azt szajkózzák, hogy talán ildomosabb lenne, ha a magyaros demokraták először saját portájuk előtt sörp-rögténeknk.

Jut eszembe mindez arról,

hogy amíg ott fínt vitalkoznak, hogy hova is küldjék először a kukáskocsi, odalent az emdéeses köznép korántsem tétlenkedik.

Hallom a 168 óra riportjában, hogy a balatonszársoi MDF-es vezető megüzente az egész tanács apparátusnak, hogy mindenki ki lesz rügya, az egy portást kivéve, mert azt ő ismeri. Mivelhogy a helyettese a pártban. A kormánypárt helyi megbízottjának példabeszédebből értesülhet ország-világ, hogy a tanácsiak ve-lejég korruptak, amire a legfőbb bizónyság, hogy kiszolgálták a (korábbi) pártállamot. Az csak nyilván a véletlenk szerencsés egybeesése, hogy a szársoi MDF elnök jelöltetni kívánja magát polgármesternek. Arra nézve, hogy hol volt és mit csinált idáig ez az agilis horpölgár, jóformán semmit sem tudunk meg.

Azaz, hogy valami apróságát mégis: egy óvatlan pillanatban elkotyogja, hogy nekik aztán nem kell bemutatni milyennek is azok a kommuniszták, hiszen 32 évig maga is tagja volt az MSZMP-nek. Puff neki, biztos csak azért, hogy belülről bomlassza. Ezt — sajnos — nem a rádióriporter, csak én teszem hozzá. Persze kár is lenne megakasztani a szársoi fórumos monológját, mivel igen figyelemre méltó dolgokat mond. Fittyet hányva a pártfegyelmre, beavtja a hallgatókat abba is, hogy érdekes körlevélet kaptak az országos központtól, amlyben arra kéri őket, mielőbb szervezzék meg helyben a rendezvény-biztosító szabadesapatot. A szársoi MDF elnök ezt afféle segédrendőri osztagnak tudja

elképzélni, amit nem csak a faluban, de az ország bármely pontján be lehet majd vetni.

No fene, most már az MDF is? A kisgazdák éppen az előbb cáfolták, dehogys akarnak ok, tisztifiskolás rekrutáik révén, becspülni a hadseregbe, a rendőrségbe, hogy aztán átvegyék a hatalmat.

De hát az MDF hatalmon van? Vagy mégsem? Kiket akarhat vajon szabadesapataival megfigyelmezní? Remélhetőleg csak saját bosszúra éhes, agyament aktivistáit, akik között szép számmal akad a szársoi atyafihoz hasonló kiugrott kommunista. Az ilyesfélék természetrajzát már jól ismerjük, a leghangosabban ok tépik a szájukat, hogy eltereljék magukról a figyelmet. Olvasóink még emlékezhetnek a csóri MDF-es tanácselnök eszetre, aki a cigánykérdés megoldását leginkább golyóval tudta elképze-lni. Mármost a neki nem tetszők fejébe.

Félsz, ha ez a sötét erő biztatást kap — mint ahogy ezt a szükségszerű tisztogatás örc alatt az ominózus rádióműsorban Kónya Imrétől meg is kapta — elszabadulhat a pokol.

Történelmünk során már jó néhányszor keservesen megtapasztalhattuk, hogy a hatalommal csak és kizárólagosan visszaadni lehet, ha a kisszerű, dilettáns és demagóg „igazságosítók” kezébe kerül.

Tódor János

Akibe belefojtották a szót

A Városi Tanács V.B. legutóbbi ülésén a 3. napirendi pont tárgyalása közben Gadányi László, a NADISZ elnöke felállt és kiment. Az okokról kérdeztük.

— A 3. napirendi pont a „lengyel-plac” vitája volt. Időben és jól láthatóan — ezt a környezetemben élők is megérősitethik — jeleztem hozzászólási szándékomat. Ami számomra furcsa volt, hogy a hozzászólásoknál nem minden esetben a jelentkezési sorrendet vetették figyelembe. Számomra a legnagyobb meglepetést a napirendi pont vitájának vége jelentette, hiszen utolsóként kívántam volna hozzászólni, amikor az elnök úr a vita lezárását javasolta. Ekkor a mellettem ülő Schmidt István szót, hogy én még jelentkezem.

Erre a válasza az volt, hogy a vb úgy döntött, hogy lezárja a vitát.

Csak azt nem tudom, hogy mikor. Úgy gondolom, hogy illett volna megkérdezní, előllok-e hozzászólási szándékotól. Ezt nem tették meg!

— Mit akart elmondani?

— A vitában számomra furcsa volt, hogy csak a piac nagykanizsai hatását vették figyelembe. Az országot behálózó „lengyel-placokról” van szó. Én úgy gondolom, hogy ez egy sokkal összetettebb kérdés, melyet csak a tiltással megoldani és rendezni nem lehet. Erre szerettem volna felhívni a jelenlévők és a tanács vezetéseinek a figyelmét.

Javaslatom az lett volna, hogy a Városok Szövetségén keresztül

kezdeményezzék a kormánynál, hogy hathatós és komplex intézkedéseket tegyenek a „lengyel-placok” ügyében. Úgy gondolom, ha valamit az ellenzékől helyen nem tudnak kulturáltan megoldani, akkor annak millió vadhajtása is nehezebben kezelhető.

— Milyen megoldásokra gondol?

— Két megoldási javaslatot tudnék elképze-lni. Az egyik országos szintű: védővámok, más pénzügyi és adminisztrációs intézkedések bevezetése, a másik: átmeneti megoldás — lakóépületektől távolosó piac kialakítása. Ezt persze, részletesen ki kellene fejteni, de a vb-n az elnök megvonta a szót.

M. Gy.

125 milliós beruházással

Szennyvíztisztítás — világszínvonalon

A Városi Tanács VB. legutóbbi ülése egyik napirendjén szerepelt az Ady út végén lévő városi szennyvíztisztító telep bővítésének beruházási programja, amelyet a VB. jóvá is hagyott.

Az érdekes közérdekű témában felkerestük a tanács tervezőosztályát, ahol kérdéseinkre Cserti Tibor osztályvezetőhelyettes válaszolt.

— Mi tette szükségessé a telep bővítését?

— A közel másfél évtizede elkészült és már üzemelő szennyvíztisztító telep I. üteme már több éve jelentős túlterheléssel működik. A 12500 köbméter napi kapacitású telepre érkező mintegy 1700-1800 köbméter szennyvíz 30—35 százaléka tisztítatlanul távozik a befogadóba. E jelentős környezeti szennyezés miatt a Vízügyi Igazgatóság kötelezte a Városi Tanácsot a telep kapacitásának bővítésére, és a megfelelő tisztítási hatások elérésére. A telep bővítése 1989-ben a kezelőptület bővítésével és a műhelyépítéssel megkezdődött.

— Hogyan szervezték a tendinálkat?

— Egy fordulós, nyilvános versenytárgyalást tartottunk. Az ajánlatot tevő 12 szerv részéről 24 ajánlatot változat érkezett, amelyek ötféle technológia tízféle változatát tartalmazták. Az ajánlatok elbírálásához a bonyolító Ovíber-en kívül felkértük a szakma három élenjáró szakemberét is. A vállalkozók műszaki-pénzügyi megbízhatósága, az ajánlott árak és a nyújtandó műszaki megoldás alapján négy ajánlatot javasoltak döntésre. A gazdaságos beruházási költség mellett döntően esett latba az üzemeltetési költség vizsgálata.

— Ki nyerte el a pályázatot?

— A Keviterv és a Budapesti Mélyépítő Vállalat közös ajánlata. — Mi volt a döntő a nyertes pályázat ajánlatánál?

— A Kelet-magyarországi Vízügyi Tervező Vállalat az USA környezetvédelmi iparágának egyik legnagyobb vállalkozását, az AIR Product Aud Chemicals céget megkeresve, újszerű, Európában eddig csak két államban bevezetett, de hazánkban még nem alkalmazott biológiai tisztítási technológiát — az amerikai cég A/O-ás szabadalmát — kívánja alkalmazni, rendkívül hatásos üzemvitel mellett, világszínvonalú levegőztetési rendszer kiépítésével. Az eljárás a jelenlegi kapacitás kétszeresének, azaz napi 25000 köbméter beérkező

víz mennyiség megfelelő tisztítását biztosítja; sőt kedvezően biztosított a telep további bővítése akár 50000 köbméter tisztítására is, alapvető mélyépítési munkálatok nélkül. A beruházás legalább 15—20 évre megoldja a város gondjait.

— Mi a kivitelezés befejezési határideje?

— A szerződés szerint 1991. október 31. A pályázó a leg-hosszabb időtartamú hat hónapos próbaüzemet vállalta, további két év jótállási kötelezettséggel.

— Mennyibe kerül mindez?

— A beruházás összköltsége — rendkívül kedvező pénzügyi feltételek mellett — 125 millió forint. Ebből 1990-re 24,6 millió forint már szerepel a tanács költségvetésében, s így 1991-re mintegy 100 millió esik. Ez a hatalmas összeg azonban nem terheli teljes egészében a városi költségvetést. A teljes összeg 60 százalékát — számítások szerint átlagosan közel 70 százalékos szennyezéstechnológiai arány figyelembevételével — a Sörgyár finanszírozza. Tárgyalások után az ezzel kapcsolatos megállapodás előkészítése folyamatban van. Mivel referencia munkáról van szó — Magyarországon először nálunk bevezetve — kérelemmel és pályázattal fordultunk a Környezetvédelmi Minisztériumhoz, jelentős összegű támogatást remélve. Már tárgyalásokra is sor került, s a kedvező fogadtatást várhatóan pozitív elbírálás követi a napokban érkezett miniszteri leirat alapján.

Tihanyi István

Élelmiszerkereskedelmi tanbolt épül a Thury téren

Szabó Imrétől, az MDF városi szervezetének alelnökétől kaptuk az érdekes hírt: Az MDF-piacon kialakult tapasztalatok alapján és a kereskedelmi tanuló szakmai képzési színvonalának emelése érdekében élelmiszerkereskedelmi tanbolt épül a Thury téren. Felépítéséhez a Városi Tanács a Thury téri kisplochoz tartozó szabadterületen rendelkezésre bocsátott mintegy 200 négyzetméternyi területet.

A tervek szerint az élelmiszer jellegű vegyesboltot külön hűsáru részsel látják el, és a földszinti raktár- és szociális helyiségek kívül az emeleten jól felszerelt oktatási kabinetet, valamint közösségi célra társalgót alakítanak ki.

A tanbolt nem lesz nyereségérdekeltségű, éppen ezért minimális árrészt alkalmaz majd, s elsősorban a nagycsaládos és nyugdíjas réteg számára biztosít olcsó áruféleségeket. A bolt telepítésével az eddig gyengén működő Thury téri kisploch élénkületét várják.

Az építési társadalmi munkában történik. Az első munkafelajánló a Fidesz városi szervezete volt. A szervezők várják a vállalatok, magánkereskedők és pártok bekapcsolódását az akcióba.

A társadalmi munka és építőanyag felajánlásokon kívül pénzügyi támogatást is lehet nyújtani, mégpedig a Thury György Kereskedelmi Szakközépiskola OTP-n vezetett 880-439015. sz. számlájára (átutalási postautalvány augusztus hónapban szerda délelőtt kapható a Zrínyi M. u. 33. sz. alatti iskola gazdasági irodájában).

A „keristák” tanbolta a városi önkormányzat tulajdonába kerül majd, kezelője pedig a Thury-szakközépiskola lesz.

Komplex képzés a Mező-ben

Asokat emlegetett demográfiai hullám elérte a középökü intézményeket is. Évről-évre több és több fiatal zsúfolnak be — kényszerből — falak közé. Minden évben nő az érettségizettek, a szakmai képzettséggel rendelkező fiatalok száma, de azok is, akik kezükben az oklevéllel, az érvényes végbizonnyítvánnyal tanácsalannul toporognak, állást keresnek, eredménytelenül. Jelenleg a városi Munkaügyi Hivatal ötvenkét olyan fiatal nevét tartja nyilván, akik érettségi után nem tudtak elhelyezkedni. Közülük negyvenhárom lány, kilenc fiú.

Az egyre súlyosbodó elhelyezkedési gondokat enyhítendő, a dr. Mező Ferenc Gimnázium az elmúlt tanévben lépett. Felvállalt egy komplett tanfolyamot, melyet a Zala Megyei Munkaügyi Hivatal Nagykiszével Kirendeltsége közreműködésével a budapesti SZTÁV-ÁT Kft. finanszíroz.

Mayer Ferenc igazgató úrtól erről a következőket tudtuk meg:

— A nyolcszáz órás tanfolyam olyan fiatalok részére szerveződött, akik az érettségi után nem tudtak elhelyezkedni. Számítástechnikát, munkaügyi és társadalombiztosítási ismereteket, valamint gépirást tanultak. A számítástechnikát kétszáz órára, a gépirást százóra, a munkaügyi és társadalombiztosítási ismereteket pedig negyvenóra szűkítettük.

— A gyerekeknek kellett valamilyen előképzettséggel rendelkezniük?

— Nem. A számítógépek kezelését nem ismerő, gépirni nem tudó fiatalok is jelentkezhetek, velük a kollégák természetesen az

alapotól indultak. A bekerüléseinek egy feltétele volt: a tanfolyam ideje alatt nem lehetett senkinek érvényes munkaviszonya, hiszen a Munkaügyi Hivataltól erre az időre fizetést kaptak, havi négyezerkettszáz forintot.

— Milyen időbeosztással folyt a tanítás?

— Az iskolai lehetőségek függvényében ez változó volt. Az órákat zömében délután, keveset délelőtt tartottunk, a téli és tavaszi szünetben tömbösítettünk, így könnyebben tudtunk helyet, berendezést, szakembert biztosítani.

Az oktatást az iskola tanárai önként vállalva végezték. Jól felkészült kollégák ők, akik a nappali tagozaton is hasonló tárgyakat tanítanak. A tananyagrendszert a SZTÁV írta elő, ők biztosították a tanfolyamot is.

— Milyen képesítést kaptak a fiatalok?

— A tanfolyam végén a SZTÁV-ÁT Kft. által kiküldött vizsgabiztosok előtt vizsgát kellett tenniük számítógépekezelésből, gépirásból, a munkaügyi és társadalombiztosítási ismeretek elméletéből és gyakorlatából. Érvényes vizsga esetén számítógépekezelői, munkaügyi és társadalombiztosítási ügyintézői végbizonnyítványt kaptak. Természetesen ez csak bizonnyítvány volt, és nem garancia az elhelyezkedésre.

— Kérem, összegezze az elmúlt év tapasztalatait!

— Kollégáim véleménye és a magam tapasztalata alapján azt mondhatom, hogy a gyerekek szorgalommal tanultak, örömmel velük dolgozni. Tizenkilencen végeztek, valamennyien sikeres vizsgát tettek. Az elhelyezkedésükről még nincsenek információink, kértük őket, osszék jelentkezéseiket, és mondják el, hol, milyen állást találtak maguknak.

— Az idén is indul ilyen tanfolyam?

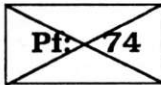
— Megfelelő számú jelentkező esetén, igen.

— Kik, milyen feltételekkel, és hol jelentkezhetnek?

— Minden kanizsai és Kanizsa környéki fiatal, aki az érettségi után nem tudott elhelyezkedni, jelentkezhet a dr. Mező Ferenc Gimnáziumban és a Munkaügyi Hivatalban — a nyár folyamán.

Tisztelt Szerkesztőség!

Ez a megye nem megye!

Úgy gondolom, közérdekelt amiről írok.

Amikor Szent István királyunk a nemzetet államházi szervezte és létrehozta a hűbéri birtokok határa mentén a vármegyerendszert, még nem tudhatta, hogy milyen maradandót alkotott a közigazgatásban. Először a katolikus egyház volt az, amely nem fogadta el ezt a szervezeti rendet és a maga egyházmegyéit a püspökségek köré szervezte sokkal nagyobb régiókban gondolkodott.

A későbbi uralkodók, a török hódítók, valamint a bécsi kormányzat is számtalan kísérletet tett arra, hogy megszüntesse a vármegyéket. Az országban a feudális jogviszonyok alapján szerveződött megyék — többé kevésbé változatlan határokkal — már a középkorban is gátjai voltak a közigazgatás fejlődésének.

Vitathatatlan, hogy a mindvégig meglévő megyei önkormányzat bizonyos időkben korlátozta a központi hatalom elnyomó intézkedéseit, a magyar köznemesség érdekeit védve. A polgárosodás, városiasodás korában azonban már nyilvánvalóvá vált, hogy ez a rendszer — a feudális hagyomány élő kövülete — nem szolgálja a fejlődést. Ezért jöttek létre a megyéktől független szabad királyi városok.

A városokat a polgárok, a megyéket a köznemesség, későbbiekben egy dzsentróid jellegű tisztviselő réteg irányította. Így alakulhatott ki az a furcsa helyzet, hogy a városok felvilágosult liberális polgári vezetésével szemben egy reakciós konzervatív megyei vezetést állt, amely féltékenyen őrizte a vármegye rendszerét. Ez a dzsentróid réteg egyidejűleg volt a mindenkori

konzervatív központi hatalom meghosszabbított keze, valamint a helyi bürokrácia megyei önkormányzata.

Egyidejűleg volt a hatalom (Horthy-tól Rákossig, a monarchiától a szovjet rendszerig) kiszolgálója, valamint a helyi kiskirályok élettere.

Így volt ez napjainkig, és a jelenlegi kormánykoalíció szándéka szerint (a látszatmódosítások nem sokat változtatnak), így lesz a jövőben is.

Az ellenzéki pártok (SZDSZ, FIDESZ, szocialisták) a megyerendszer megtévesztésére színtegységesek. A rendszerváltás egyik alapja a feudális jellegű megyerendszer megszüntetése. Nem kell vármegye, nem kellene alispánok és főszolgabírók! Nem kell központosított bürokrácia, nem kellene a helyi önkormányzatokat ellenőrző, igazgató és a felsőbb hatalom szándéka szerint korlátozó vármegyey hivatalok.

A megyei önkormányzat fából vaskarika.

OLYAN, MINT MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT NINCSI CSAK MEGYEI ÖNKÉNY VANI

Mi, kanizsai polgárok évtizedek óta a bőrünkön érezzük ezt az igazságot. De nemcsak mi, hanem a fejlesztési javak meggyezékhelyre történő központosítása miatt vergődő és sorvadó falvak lakossága is.

Mert a megyerendszer egyetlen haszonélvezője a meggyezékhely.

Ezért az új hatalom önkonzervatív urai vegyék tudomásul, hogy a vármegye rendszer és a demokrácia két dolog.

A nép rendszerváltást és nem hatalomváltást akar.

Kelemen Z. Pál
Szocialista Párt

Helyesbítés

Szerzőnk, Szabó Vince kérésére közöljük, hogy a Kanizsa június 29-i számában megjelent cikk eredeti címe „Országgyűlési képviselő fogadóórán” volt, zárómunka pedig így hangzik helyesen: „Munkastílus kialakításához türelmet kérek a tisztelt olvasóktól.”

(A szerkesztő)

Kire érvényes a jogszabály?

„Az a bizonyos szalmaszál” című levélhez a tisztánlátás érdekében az alábbi kiegészítést kívánom tenni:

Kovács Zoltán idézett a 49/1984. VB. sz. határozatból, amelyből kiderül, hogy kérelmem elbírálása a termelés-ellátásfelügyeleti osztály hatáskörébe tartozott, vagyis ez a VB-határozat nem mondja ki a szeszesitalok értékesítésének tilalmát.

Kovács Zoltán arra hivatkozik, hogy megszapordtak a városban az italozó helyek. Azt viszont nem írja le, hogy én teázó üzletkörüre kértém engedélyt. Azt akkori jogszabályok szerint ebben az üzletkörben nem is értékesíthettem volna korlátlanul szeszesitalokat (nem értékesíthettem volna sör, bort, pálinkát, stb.), csakis tea ízestítéshez. Ez előzetes számításaim szerint naponta mintegy fél-egy liter szeszesital forgalmat jelentett volna.

Ezért is találtam furcsának az indoklást, miszerint a városrészen nem kívánatos a szeszesital forgalmazás, így tölem ezt a kis lehetőséget is megtagadták, ugyanakkor pár méterre az én üzletemről korlátlan mennyiségben és minőségben értékesíthetnek. Gondolom, ha két cipőbolt van egymás mellett, akkor az emberek nem vesznek több cipőt, hanem vásárolhatnak, hogy ott veszik meg, ahol jobb a minőség és gyorsabb, kulturáltabb a kiszolgálás.

Azon pedig igazán csodálkozom, hogy Kovács Zoltán azt írja: minden állampolgár esetében az érvényes jogszabály szerint jártak és járnak el. Ugyanis furcsának találom, hogy szinte velem egyidőben nyílt üzletben — amely 30 méterre van a középiskola oktatási és kb. 80 méterre van az általános iskolához — vajon milyen jogszabály szerint engedélyezték a szeszesital forgalmazást?

A szalmaszál és becsületesség kapcsolata pedig? Én erkölcsei bizonyítvánnyal igyekeztem ezt bizonyítani, ám úgy látszik, ebben az esetben ez kevésnek bizonyult, mert a termelés-ellátásfelügyeleti osztályról telefonon is kérték a másodfokon eljáró szervezet, hogy részemre személyesen körülmények közt se adják meg az engedélyt. Tehát megbolítottam a szalmaszálban. Talán más papírokkal is bizonyítani kellett volna, amelyek híres emberek arcképét tartalmazzák? Nem tudom.

Tisztelettel:
Szabó Dénes magánkereskedő
Nagykanizsa, Kazanlak krt. 4—10.

Levelek nyomában

Fotósok, türelem!

Balogh Endre kanizsai olvasónk szerkesztőségünkhez küldött levelében az Általános Szolgáltató Szövetkezet által üzemeltetett Béke úti színes fotólabor körüli gondokról írt. Írásában többek között megállapítja: Kanizsa város ismét szegényebb lett egy szolgáltatással. Valóban így lenne? A kérdésre Róka Ferenc, a szövetkezet elnöke válaszol:

— A Béke út 28. szám alatti színes FOTÓLABORT nem zártuk be, szolgáltatásainkat nem szüntettük meg. Az egyik gép elektronikai, majd mechanikai meghibásodása miatt a színes képek kidolgozásán minden munkaműveletét jelenleg nem tudjuk elvégezni. A laborot emiatt csökkentett létszámmal üzemeltetjük. A gép megjavítása alkatrész hiánya miatt késik, de igéretet kaptunk a beszerzésre, és reméljük, hogy hamarosan

sikerrel járunk. Saját felvételeink miatt is szövetkezetünknek elemi érdeke, hogy a gép javítása minél előbb megtörténjen.

A szövetkezet két műtermében — az Ady, illetve a Béke úton — a FOTÓLABOR számára beérkezett megrendeléseket továbbra is fogadják, és egy fényképező szövetkezetrel együttműködve végzik a munkát.

A fotósok öröme közölhetem, hogy az amatőr felvételek kidolgozására egy MINI FOTÓLABOR üzembehelyezéséről folytatunk tárgyalásokat, és elkezeltünk a közeljövőben szereléseinket megvalósítani. Addig is, míg a két szolgáltatás beindul, kérjük a fotósok szíves türelmét.

Tóth Ferenc

Másnap délután Peter mit sem sejtve kanyarodott be egy kék kocsival az iroda elé, ahol Laura dolgozott. Éppen végetért a munkaidő. A férfi türelmesen várakozott — de Laura nem jött elő. Húsz perccel később Peter felment az épületbe, és... megtudta, hogy Laura egy órával ezelőtt kijött az irodából, mert valaki telefonált neki, és közölte: odalenn a garázsban a férje várja.

Peter mit sem értett az egészből. Hisz ő nem járt itt ma, miféle férfi kereshette Laurát? És hová tűnt az asszony?

Rosszat sejtve hajtott hazafelé. Remélte, Laura már korábban hazament. De akkor miért nem hívta őt fel? Idegességében az egyik zebrán majdnem elgázolt egy gyalogost.

— Valami baja lehet, ideges — mondta a mögötte haladó kocsiiban az egyik férfi.

— Lehet, észrevette, hogy követjük — felelte a társa.

Peter leparkolta a kocsit Grácia néni lakása előtt, és felszaladt a lépcsőn. A ház előtt közben négy férfi találkozott.

— Ti az öreglányt figyelitek, vagy a fiatal nőt? — kérdezte a sűrű szemöldökű, elálló fülű férfi. A vékony, szeplős fiatalember rásandított:

— Mi az öreglányt. A fiatal nővel valami zűr van, az előbb mondta a főnök.

— Laura eltűnt! — esett be Peter az ajtón. Grácia

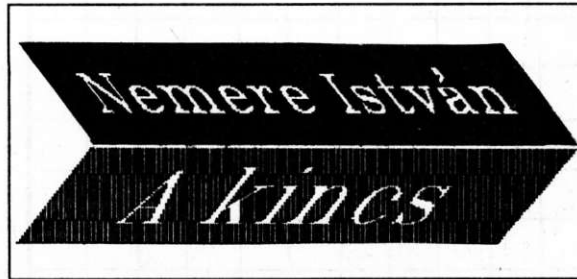
néni ősz fűrtjei nyugtalanul rezegtek:

— Mi az, hogy eltűnt?

Megcsendült a telefon. Peter tigrisként vetette rá magát. „Ha ez Laura, hát úgy megszidom, de úgy...”

Egykellemetlen, recsegő férfihang szólt el-lentmodást nem tűrően:

— Figyeljen ide! A felesége a kezünkben van. Nehogy értesítse a ren-

dőrséget, mert akkor élve nem kapja vissza! Várjon, majd jelentkezünk! — s egy kattanás értette meg a kétségbeesett férfival, hogy a rövid beszélgetés végétért.

— Elrabolták Laurát! — motyogta Peter, már legalább századszor. Késő este volt, és hiába múltak az órák — semmi sem történt. Grácia néni is megdöbbsentette a hír; az öregasszony úgy igazán csak most kezdte felfogni, milyen emberekkel kerültek szembe. Peterrel együtt gubbasztott a lakásban és várták a megváltó telefonértesítést. De a készlék egyelőre hallgatott.

Laura egy kicsi, majdnem üres szobában ült egy széken. A kezét és a lábát a székhez kötözték. Sötét volt és csend. Az asszony nehezen lélegzett. Kiáltani szeretett volna, de nem tudta: feleslegesen vesz-

tegetné az erejét. Pedig erőre most szüksége lesz. Amióta délután elfogták, senki sem szólt hozzá. Valaki feltelefonált az irodába, azt mondta, ő a portás.

„Asszonyom, a férje keresi önt, lent várja a garázsban.” És Laura lement, mit sem sejtve.

Egy mikrobusz állt itt mindjárt a bejáratnál, erős férfikarok kapták el, valaki

rendőrségnek, remélem? Akar beszélni a feleségével? — és hirtelen Laura fejéhez nyomta a kagylót.

— Peter?

— Drágám, én vagyok!

— Szabadíts ki, Peter!

— Mindent megteszek érted, szerelmem!

A bandita elrántotta Laurától a kagylót, megint ő beszélt:

— Szóval meggyőződhetett róla, hogy a felesége él. Ha vissza akarja kapni, adja át nekünk a végrendeletet.

— Vagyis... a kincset.

— Úgy van. A kincs amúgy sem magukat illeti. Az a disznó apósa tőlünk lopta el.

— Értem. Mikor és hol lesz a csere?

— Miféle csere? — csodálkozott a bandita — Maga csak adja ide a papírt, aztán később, ha meggyőződünk róla, hogy valóban ott van a kincs, majd elengedjük a feleségét.

— Nem egyezem bele. A végrendeletért cserébe engedjék el a feleségemet!

— Itt nem maga diktálja a feltételeket! Tejfeszszájú fiatalember...!

Figyeljen jól. Most azonnal menjen a Marcus térre, a szökökút elé. Legyen a kezében a papír. Egy autóból szólnak majd magának, adja nekik a papírt és kész! Utána menjen haza és várja a feleségét.

— Értem — hallották a választ — Indulok a Marcus térre.

Vége a 8. résznek
(folytatjuk)

befogta a száját... és a mikrobusz gyorsan kirobogott a garázból az utcára...

Zajt hallott. Nyílt az ajtó. Két férfi körvonalait látta — az arcuk homályban maradt.

— No, kicsikém! Nem unatkozol? Mert ha igen, hát elszórakozhatunk egy kicsit. Hozunk ide egy ágyat, he-he... — a bandita esetlenül megölelte Laurát.

— Ne nyúljon hozzám!

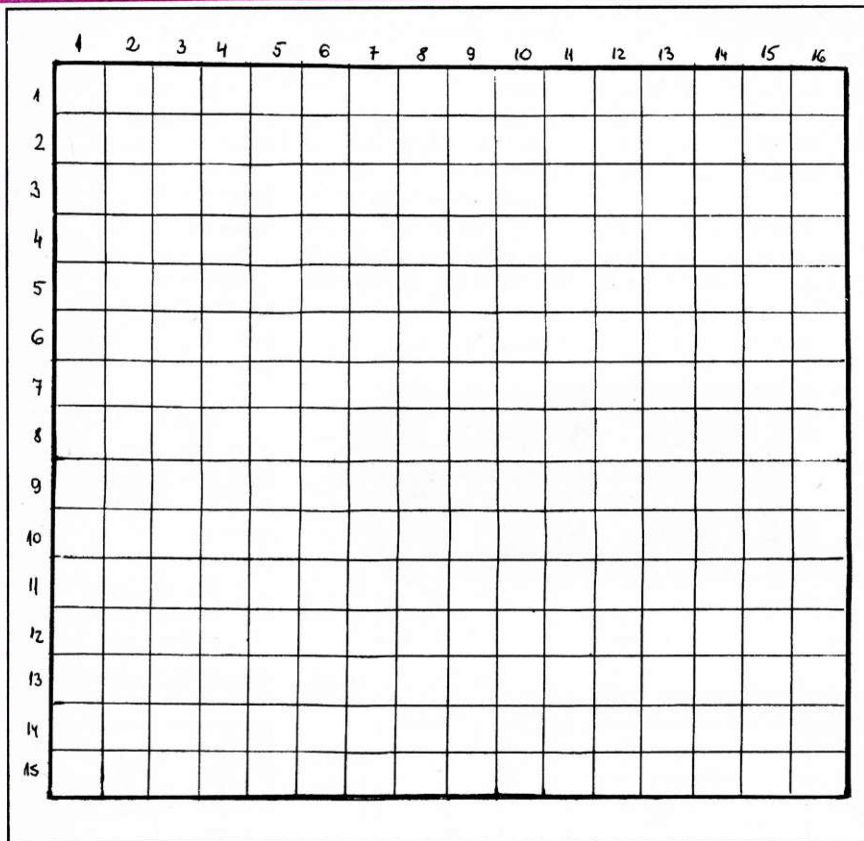
— Nocsak, milyen haragos a kismacska. Meg is karmolnál, ugye, ha lenném rólad a kötelet?

— Vegye csak le, majd megtudja!

— Te, ne szájalj, mert... — a férfi ütésre emelte a kezét. Társa ellökte:

— Menj, te hülye. Erre ráérsz majd később is. Hozd a telefont — a másik ismeretlen a félhomályban tárcsázta a számot, és beleszólt a kagylóba: — Maga az? Nem szólt a

Szólások

A keresztrejtvény megfejtése után beküldendő a három szolás augusztus 8-ig, szerdáig.
Meghatározások:

Vízszintes:

1. 1. Szólás. 2. Ugyanúgy latinul — középhegységünk tagja — Kaszparov személyneve. 3. Új fok

— elv — francia író. 4. Repülési szabályok könyvének 2/3-a — hajó része — otthonában. 5. Német férfinév — hongkongi te-

lepülésről való — fél perc. 6. Hanza-város — a Halotti Beszéd 6. szava — textilnövény. 7. Fűgg. 1. folytatása — település Hevesben. 8. Becézett leánynev — platina — filmgyártó (Ödön) — ...generis. 9. Spanyol exktrálynó — öregek — japán vallási ág. 10. Tiltószó — Togo és Japán gépkocsijainak jelzése — cseh táncdalénekes keresztneve — soha németül. 11. Görög matematikus — határérték — római aprópénz. 12. Hosszú morse-jel — látomás — matematikai rövidítve. 13. Szám a könyvtárosoknál — bog — körülmények jelzője lehet. 14. Csomó a szövetségben — ezt nem töltenek új tömlőkbe — személyi adatuk. 15. A fűgg. 11. folytatása — hasznot lát — vajon iráni uralkodó?

Függőleges:

1. 2. szolás eleje (folytatása vissz. 7. és függ. 9.) — havasi juhakol. 2. Japán városka lakója — olasz város — nyomasztó teher. 3. Hányszor támadt ...fiad — feleslegesen — Országos Pedagógiai Intézet. 4. Americium — pofon — hit jelzője lehet — betű kiejtve. 5. Kart... öltve — középkori énekes. 6. Labdarúgó kupa — színházi társulat — becézett férfinév. 7. Hajó része — község Borsod-Abaúj-Zemplén megyében — halott gyermekét sirató anya jelképe. 8. Textilalapú műbőr — görög gépkocsik jelzése — gazdasági közösség — dől. 9. Beóciat hős — a szolás folytatása — alattomos támadás jelzője. 10. Nomen nescio — nagyon régi — erdélyi felkelés vezetője 1784-ben — személyes névmás. 11. A 3. szolás folytatása. 12. Béka neve a mesében — sekélytengeri rész megsüllyedt torkolata. 13. Somogyi illetőségű — ...dorsalis: gerincvelő sorvadás. 14. Kétfejű kígyó a buddhista mitológiában — csatár állhat itt — el. 15. ...tematika: a kérdés művésze. 16. A 3. szolás kezdete — növény.

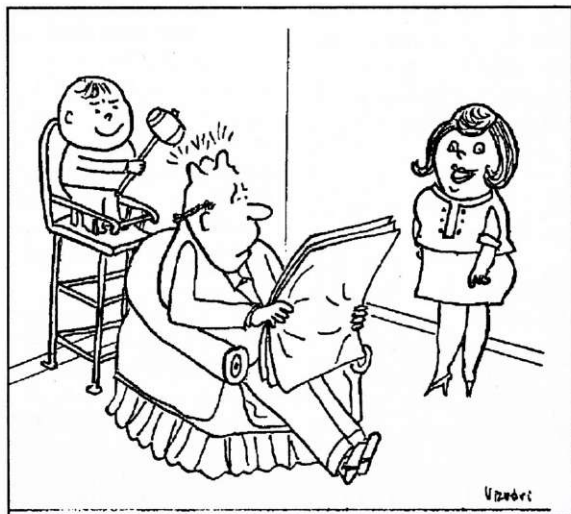
Töltött paprika más módon 4 személyre

Hozzávalók:

- 8 db húsos zöldpaprika,
- 1 db héjában főtt burgonya,
- 2 dl tejföl,
- 1 db tojás,
- 10 dkg főtt sonka vagy tarja,
- 5 dkg reszelt sajt,
- 1 mokkáskanálnyi só,
- 1 késhegynyi őrölt bors,
- 2 gerezd fokhagyma,
- 2 evőkanál olaj.

A megmosott zöldpaprikát kicsumázzuk és az ereit kivágjuk. A burgonyát lereszeljük, a tejfölt, tojást a nagyon apróra vágott sonkát és a reszelt sajtot összegyúrjuk, sóval, borssal és zúzott fokhagymával ízesítjük. Ezután visszatöltjük a paprikába, tűzálló tábla vagy tepsibe tesszük, és olajjal elkevert tejjel lelocsoljuk. Ledelve, előmelegített sütőben megsütjük. Tálalás előtt a sült paprikákat kettévágjuk és úgy találjuk.

Stroh Péter

— Ugye nem volt a Pistikével semmi baj?

Kis fuvar nem fuvar(?)

Egy közeli ismerősöm mesélte az esetet. Hosszú és fárasztó utazás után hazaérkezvén két bőröndjével megállt a vasútállomás bejáratánál. A meleg 30 fok fölött volt, a csomagok súlya egyenként hozzávetőlegesen harminc kiló. S bár lakása nem volt messze az állomástól, a fentiekre való tekintettel úgy döntött, hogy dőzsölni fog: taxival megy haza. Beállt tehát a taxira várakozók sorába, s türelmét fokozta az a tudat, hogy nemsokára zuhany alá állhat. Lassan elfogytak az előtte állók, s elé is odakanyarodott egy nyugati márkájú gépkocsi. A vezető kiugrott az ülésről és készségesen nyitotta ki a csomagtartót. Ismerősöm megragadta az egyik batyuját és már bele is tette a csomagtartóba, amikor a vezető megkérdezte, hogy hová lesz a fuvar. Amikor meghallotta a viszonylag közeli címet, közölte, hogy ő oda nem megy, s kivette a csomagot az autóból. Arra a kérdésre, hogy vajon miért nem, lakonikus rövidséggel és meglehetősen flegmán közölte, azért nem, mert neki a kis fuvar, nem fuvar. Ha a város másik végén lakna, akkor nagyon szívesen elvinné, s ezzel már intett is a következő utasnak. Ismerősöm még két taxival járt ugyanígy, végül is a csomagjait a megőrzőben hagyva, hazament saját kocsjáért.

Az eset elgondolkodtató, már csak azért is, mert nem egyedül. Magam is jártam úgy, hogy átalakításra szoruló nadraglással napokig jártam a város szabóit, míg végül az egyik a régi ismeretségre való tekintettel elvállalta a munkát. Felvilágosított, hogy az átalakítás nem üzlet, mert munka van vele, de nem lehet érte sok pénzt kérni. Sokan tudnának mesélni arról

is, hogy milyen nehéz üvegest találni egyetlen ablak beüvegetéséhez, vagy asztalost egy ajtó vagy egy szekrény megjavításához.

Elgondolkodtam azon, hogy mi lenne, ha valamennyi foglalkozás művelőit ezt a módszert követnék. Pl. a fogorvos csak két vagy három fogat lenne hajlandó egyszerre kihúzni, mert egynek nem érdemes nekiállni, vagy a tévészerelek csak álljon ki, ha a készülék minimum felrobbant, hiszen egy biztosított cseréjéért nem érdemes oda-fáradni. Reméljük, ez a helyzet nem következik be, de azt is tudomásul kellene venni a szolgáltatást végzőknek, hogy a kis munka is munka, s ha már ilyen pályát választottak, azt is el kell végezni.

Z. T. I.

Tisztázatlan rendelet

Valutáért sem minden olcsó?

Július 16-ától nem csak a benzín és az élvezeti cikkek fogyasztói ára lett magasabb, hanem a kormány döntése szerint megszűnt a valutáért árusító üzletek fogyasztásiadó-kezdvevénye is.

Az intézkedés igencsak váratlanul érte az ilyenfajta tevékenységgel foglalkozó vállalatokat. Annál is inkább, mivel ehhez hasonló intézkedés született már januárban, amikor például az autoturistáknál 10 százalékkal emelték az árakat, míg a fennmaradó 15 százalékot a vállalat fedezte. Mint az

Utastourist szombathelyi központjától megtudtam, az sem tisztázott még, hogy a termékek mely körére érvényes az ÁFÁ-val való megterhelés.

Bár a vásárlók (egyelőre) jól járnak, hiszen a bejelentett áremelés ellenére nem változtak meg a valutásboltok árai, a kereskedők mégis értetlenül állnak egy nem teljesen tisztázott rendelet előtt.

Lehet, hogy ismét született egy rendelet, amelyet a kormány nem elég alaposan gondolt át?

L. B.

A Föld világnapja után

Egyszer meg kellene rendezni mondjuk a parkok, járdák, terek napját, a házfalak, kerítések, lépcsőházak napját, padlások,

Szabadság tér — szombat délután.

A Magyar utca végén.

pincék, udvarok napját, a pályaudvarok, buszmegállók, kirándulóhelyek napját — de nem évenként, havonta egyszer.

Milyen szép lenne a hely, ahol élünk, lakunk, dolgozunk és pihenünk! De így?

Tóth Ferenc

Szeméttelp az Alpári úti garázsok mögött.

K. E.

Vonatos

Zánkára, a Balatoni Gyermekközpontra vittem táborozni tanítványaimat. Az alig százsház kilométernyi távolságot több, mint három óra alatt tettük meg. Dög unalom! — gondolhatnák. De nem így volt, mert a Vasút leleményes. Sűrű átszállásokkal tette színessé utazásunkat.

Először Balatonszentgyörgyön szálltunk át. Helyesebben az egyik vonatról leugrottunk, a másikra felmászunk, mert magasított peron nincs, a legelső vonatlépcső a földtől körülbelül hetven centire van. Keszthelyen — odafelé — szerencsénk volt, nem kellett átszállni, csak várakozni tizenöt-húsz percet. Miért? Ne kérdezzétek! Nem tudom. Tapolcán aztán az egész akció

kezdődött előlről. Poggyász a hátra, vállra, kézbe, ugrás — ejtőernyő nélkül — az egyik kocsiról le, a másikra fel. Közben rekord idő alatt, futólépésben megkerülni két másik vonatot. Muszáj volt, útban voltak.

A változatosság kedvéért innen a csomagjaink között állva utaztunk Zánkáig, ahol mitagadás, kissé megviseltem, de megkönnyebbülten le szálltunk. Az állomással szemben, a fűben(!) megláttunk egy újabb, tábor felé néző vonatot. Erre már nem szállunk fel, gondoltuk, ha a szobánkig visz, akkor sem! Nem is kellett. A híres páncélvonat állt ott, amely ma már nem közlekedik, nem szállít senkit és semmit. Kiállítás tárgy. No, és a MÁV rendje?

H. M.

Füzetcsomag

Az előrelátó, gondos szülő felhívja iskoláskorú gyermeke figyelmét, hogy most vásárolja meg a tanévkezdéshez szükséges füzetét.

Indulás a papírboltba, kérés az eladónak, udvarias kiszolgálás. Ez előre elkészített egységcsomag fóliába kötve, benne kis cetli az áru összerterkének feltüntetésével.

Fizetés és indulás haza. Ez gyorsan és minden tolgolás nélkül sikerült. Ámbár a 181 forintos ár kicsit soknak tűnik, így megünnözzük a tételeket, mit is kaptunk és mennyiért. Tételek vannak, ár nincs. Se kívül, se bévül, se alul, se felül. Sehol. Egyetlen darabon sem. Bosszantó.

Ilyenkor büjlik elő a kisördög és dűnnyögi: na, megint átvettek. Persze lehet, hogy csak nyomdai hiba. Vagy már az állami kereskedelem privatizációjának első lépése? Esetleg szabadár? Vagy tán szabad ár, illetve árazás nélkül is árusítani az iskolai tudományok gyakorlására és tárolására alkalmas árucikkeket? Különös.

A kereskedelem szakembereinek vajon mi a véleménye az efféle „árváltozásról”?

Város a gyermekekért

Játsszótéri jó mulatság.

A nagykanizsai Ifjúsági Ház életének jelentős eseményét hozta az idei nyár. Az intézmény a Városi Tanács jelentős anyagi támogatásával, számos vállalat és intézmény segítségével felfaragó tábornak adott otthont július

hónapban. Rochrböck Jenő helyi felfaragó művész irányításával Bedi László, Boa Endre, Csávás Csaba, Lakatos Benő, Németh Ferenc, Stiller Gábor, Trojtkó György alkotók a népművészet sajátos elemeit hordozó ját-

szopark létrehozásán fáradoztak. Az avatásra a táborzárást követő vasárnap, július 22-én délelőtt került sor Zsoldos Ferenc tanácselnök, a művészek és családtagjaik, a vállalatok képviselői és számos érdeklődő jelenlétében. Köszönet az alkotóművészeknek, akik szívvel-lélekkel, ilyen rövid idő alatt ennyi

szépet, ennyi gondolati gazdagságot adtak a városnak — mondta köszöntőjében többek között a tanácselnök. Az avatás után a gyermekek mindjárt birtokukba is vették a nekik készített játszó alkalmatosságokat.

Tóth Ferenc

A művészek a tanácselnök társaságában.

(Szakonyi Attila felvétele)

Orvosi ügyelet

Hétköznap:

Felnőttek részére 17 órától másnap reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 13-274).

Gyermekek részére 17 órától másnap reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék).

Hétvégi ügyelet:

Felnőtteknek: szombaton 7 órától hétfőn reggel (vagy a hétvégét követő első munkanap) 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 13-274).

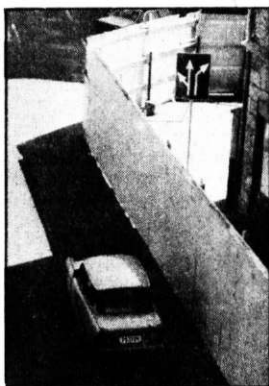
Gyermekeknek: szombaton 7 órától hétfőn (vagy a hétvégét követő első nap) reggel 7 óráig a kórház gyermekosztályán (telefon: 11-500/375-ös mellék).

A városkörnyéki betegeknek szombaton 7 órától hétfőn reggel 7 óráig a rendelőintézet földszintjén (telefon: 11-500).

Gyógyszertári ügyelet

Szabadság téri gyógyszertert: naponta 20 órától másnap 7 óráig, hétvégén: szombaton 14 órától hétfőn reggel 7 óráig. Telefon: 11-531.

Ady utcai helyzetkép

kell lenni. De hogy meddig áll ott, a külföldi nem tudhatja, s ha kérdezne, csak a vállalat vonogatnám: Ki tudja? (Azaz a magyar jószokást ismerve 3-4 évet azért kalkulál.) Mert információs tábla a tervező, az építők, a határidők megjelölésével — amint az jobb helyeken szokás — nincs. Van viszont a palánk mögött egy, nyilván a KRESZ tudóinak: hátha szárnyuk nő, és látják, melyik út hova vezet.

— ék

APRÓHIRDETÉS

Nagykanizsai, zöldvezetési kertés házamat eladnám, vagy elcserélném elsősorban sopronira, kanizsaira. Dr. Csengei Gábor Tel.: 99/14-060/31 mellék. Balf Gyógyutdúl. *11298/1*

Hírek

— **Nyugdíjazás.** A Tungsram Rt. Nagykanizsai gyáregységében enyhít a foglalkoztatási gondokon, hogy a közel kétszáz jogosult közül százhuszonnégyen éltek a korkedvezményes nyugdíjaztatás lehetőségével. Az érintettek főként fizikai állományú dolgozók voltak.

— **Új tanterem.** Elkészült a kőolajbányászati és mélyfűrészi szakközépiskola Oswald utcai oktatóbázisa. A diákok az 1990/91-es oktatási évben három tantermet és három műhelytermet vehetnek birtokukba.

— **Zalakarosi vállalkozás.** A SZOT-szálló földszintjén részében egy osztrák-magyar kft. üzemelteti a GINZENG klubot. A helyiség éjjel bár, nappal kiállítóterem. A kft. terve egy 120-150 bungalóból álló luxus-üdülőtelep felépítése, melyhez a 26 millió dolláros hitelkeretet már biztosították.

**Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók és minden
amit a lakástextil
vállalat kínál
nálunk kapható.**

**Lakberendezési Bolt Nagykanizsa,
Zrínyi u. 35. DOMUS**

DOMUS

A külföldi topog, aztán átvág a túloldalra, majd megáll és nézi a palánkot. Megállok magam is, és nézem, hogy mit néz. Fehér és átláthatatlan palánk. Ilyennek

Mérlegen a tekesport

Csak a sörgyári csapatok dicsérhetőek

Vágvölgyiné, az ezüstérmes kanizsaiak legeredményesebb versenyzője.

(Erdei András felvétele)

Az elmúlt bajnoki évadban négy városi csapat szerepelt a minőségi osztályokban, mégpedig a Sörgyár női és az Üvegyári férfi együttes az NB II. Nyugati csoportjában, az Olajbányász és a Sörgyár férfi gárdája az NB III. Nyugati csoportjában küzdött a bajnoki pontért, a további minőségi szereplésért.

Csapataink azonban váltakozó teljesítményt nyújtottak, miután csak a sörgyáriaknak sikerült a célkitűzés megvalósítása, a másik kettőnek viszont búcsúzni kellett.

Az előző bajnokságban bronzérmes helyen végzett „sörös” lányok az edző-játékos Majorosné vezetésével az 1989/90-es bajnokságban is a dobogóért indultak harcba. A férjhez ment és a városból elkerült Martonnal ugyan csökkent az „egy” kerete, de azt sikerült feltölteni az utánpótlásból.

Az őszi idényt könnyen elfelejthetik a sörösök, hiszen annak első felében nem sok babér termett számukra. Nem ment a játék a lányoknak, akik aztán a második szakaszra összeszedték magukat, s a befejező négy fordulóból hár-

mat sikerült megnyerni. A jó hajrának köszönhető, hogy az öszt végül is a 3. helyen zárták, de eléggé leszakadtak a riválisoktól.

A 8 csapatos Nyugati-ban felejthetetlen tavaszi idényt produkáltak a kanizsaiak, akik a február 10-e és március 30-a közötti sorra került második félédben sikert-sikerre halmoztak: valamennyi ellenfelüket legyőzték! A megtámasztott sörösök 7:1-gyel kezdtek Csornán, majd az akkori 2. helyezett Székesfehérvári Kőfém (későbbi bajnok és NB I-es) ellen 7:1-re (!) nyertek. A tavasz 3. fordulójában újra 7:1-re győztek Veszprémben, majd az akkori listavezetőt fogadták, a Győri Richards csapatát a sörgyári csarnokban. Remek mérkőzésen és hatalmas küzdelemben kerekedtek felül 5:3 arányban, s ezután a három rivális (Győr, Székesfehérvár, Sörgyár) megkezdte a versenytűtást a bajnoki címért.

A sörös-lányok kitűnő sorozata tovább tartott, ám az ellenfelek eredményei végül is úgy alakultak, hogy az aranyat és ezzel az NB I-es szereplést az újonc fehérváriak harcolták ki, 1 ponttal meg-

előzve az ezüstérmes kanizsaiakat. Tehát nem sokon múlt a bravúr, de hát összesen a mi lányaink nagy előnyt adtak a riválisoknak.

A bajnokság során összesen 8 játékos szerepelt a 2. helyen végzett csapatban, akik közül tavasszal mindenki(!) jóval a várakozás fölé teljesített. A játékosok az évad során a következő átlagot érték el: Vágvölgyiné 403,5 fa, Némethné 396,5, Majorosné 387, Tubolyné 386, Szentes 379,5, Csillag M. 375,2, Csillag K. 367,5 Dolmányos 358 fa.

Újoncként rajtolt a bajnokságban az Üvegyár NB II-es csapata, amely hosszútávon készült a második vonalbeli szereplésre, amelyhez a feltételeket a bázisvállalat biztosította a 14 csapatos férfi mezőnyben.

Az újoncok nagy lelkesedéssel készültek fel a bemutatkozásra. A cél, a további NB II-es szereplés biztosítása volt, ám ezt nem sikerült teljesíteni. A rutinos csapat ugyan nagyon akart az öszszel, 5 győzelmet sikerült is megszervezni, de két meglepő hazai vereség (a sereghajtó Vizmú, valamint a Postás) visszavetette őket.

A kiesés ellen küzdő üvegyáriak a január 20-án rajtolt tavaszi idényben (a zárásra április 21-én került sor) igen jól kezdtek: a volt NB I-es dombóváriaknak 6:2 arányban vágta vissza az őszi vereségért. Ezt követően viszont megtört a lendület, a csapat igen gyengén teljesített s háromszor is a hajrában maradtak alul. Sorrendben hat vereség következett és már ekkor megpecsételődött a csapat sorsa. A befejező 5

fordulóban ugyan arattak két győzelmet (Moson, Szentlőrinc), de már ez sem segített az újoncon. Szerény mérleggel (26 mérkőzésből 9 győzelem) kiestek az NB II-ből s bár bizakodtak, hogy esetleges visszalépések miatt szövetkeznek Fortunával, de ez tán ebből sem lett semmi.

Az Üvegyári gárdában pedig bent volt az NB II, amelyben olyan versenyzők szerepeltek, mint Illés Róbert, Zömbik Sándor, Németh Sándor, Tóth János, Magyar Ferenc, míg a fiatalabb korosztályt Rodek, Kránicz, Szerdahelyi és Németh N. képviselte. Ez a csapat a 13. helynél többre lett volna képes.

Az NB III. Nyugati csoportjában városunkat az Olajbányász és a Sörgyár újonc férfi gárdája képviselte a 14 csapatos mezőnyben.

Az őszi idényben csapataink megállták helyüket a szoros és nagyon kiegyenlített középmezőnyben (Sörgyár 13, Olajbányász 12 pontot gyűjtött). A folytatás azonban csak az újonc sörösöket dicséri, míg az olajosok messze elmaradtak a várakozástól.

A bentmaradt sörösök a két idényben közel azonos, jó teljesítményt nyújtottak. A játékosok közül Nagy J., Tóth B., Kovács, Vajda, Szikla és Németh J. „vitte” a csapatot. A kiesett, magára maradt olajosok tavaszi teljesítményére jellemző, hogy csak 3(!) bajnoki pontot szerettek, akik közül egyedül Lukvár Ferenc esetenként Bendéék tüntek ki, ám a csapat alul teljesített, amely búcsúzni kényszerült.

Balogh Antal

Éves eredményesoruk a következőként alakult:

9.Sörgyár26	11	2	13	99:101	24
13.Olajb. 26	7	1	18	84:124	15

Tungsram Kanizsa Kupa

A szovjet Galdunts és Okhotnyik nyerte a mesterversenyt

Képünkön a szovjet Szergej Galdunts (szemben) a FIDE IV. kategóriájú nemzetközi mesterverseny győztese lépés közben. (Fotó: Szakony Attila)

Közel egy hónapon át a sakkozás fellelővára volt a dél-zalai város, nevezetesen a Hevesi Sándor Művelődési Központ, ahol a helyi Tungsram SE, a Városi Tanács és számos vállalat, üzem, intézmény közös összefogásával nagyszabású nemzetközi sakkfesztiválra került sor.

A 76 fővel rendezett nemzetközi nyílt verseny, a 9 fordulós, svájci rendszerű küzdelemsorozat keretében — amely a szovjet Galdunts nagyszerű sikerét hozta — bonyolították le a FIDE IV. és FIDE III. kategóriájú nemzetközi mesterversenyeket. A körmérkőzéses tornán 16—16 sakkozó szerepelt, akik közül egy tucat országból érkeztek a rangos vadalára.

A mesterversenyek befelőlő fordulóban tovább élesedtek a küzdelem. Mind a két mezőnyben nagy harc alakult ki a nemzetközi mesteri normát jelentő 10, illetve 10,5 pont eléréseért, a jobb helyezésekért. Az „erősebb” kategóriában a legmagasabb értékszámmal rendelkező Galdunts kiválóan szerepelt, s biztosan végzett az élen a végig jó benyomást kelto Herrgott és Ivanov előtt. Az eléggé rosszal rajtolt Perics fordulóló-fordulóra javult, ám a zárómérkőzésen megtorpant, s így elmaradt a nagy bravúr, az nk. mesteri norma teljesítése.

A FIDE III. kategóriájú versenyen tovább tartott Kiss Pál és Okhotnyik versenytusa, akikkel sokáig lépést tartott a zalaegerszegi Horváth Imre és az osztrák Stajcsics, ám végül a szovjet fiú végzett az élen (azonos pontszám esetén a Buchholz-féle számítás döntő). A legjobb kanizsai versenyzőnek a sakkfesztivál egyik főszervezője, a FIDE mester Kiss László bizonyult.

A befelőlő fordulók érdekesebb eredményei: FIDE IV. mesterverseny: Perics (jugoszláv)—Galdunts (szovjet) 0:1, Peshina (szovjet)—Konopka (csehszlovák) 1:0, Roeder (NSZK-beli)—Perics 0:1, Konopka—Cmiel (NSZK-beli) döntetlen, Galdunts—Peshina 1:0,

Ivanov (bolgár)—Herrgott (kanadai) döntetlen, Perics—Welling (holland) 0:1, Cmiel—Galdunts döntetlen, Haits (NSZK-beli)—Kósa (Tatabánya) 1:0.

Az élecsoport végeredménye: 1. Sz. Galdunts 11,5, 2. Herrgott 10,5, 3. Ivanov 10,5, 4. Perics 9, 5. Peshina 9, 6. Konopka 9 pont (nk. mesteri norma 10 pont).

FIDE III. mesterverseny: Kiss P. (Eger)—Dudás (Törökvis) 1:0, Kiss L. (Tungsram)—Petronics (jugoszláv) döntetlen, Rezek (Tungsram)—Markula (osztrák) 1:0, Csikár (Tungsram)—Siklósi (Dutép) döntetlen, Gerencsér (Tungsram)—Hallebeck (holland) döntetlen, Siklósi—Gerencsér 1:0, Nickl (osztrák)—Csikár 0:1, Petronics—Rezek 0:1, Stajcsics (osztrák)—Kiss L. 1:0, Kiss P.—Okhotnyik (szovjet) döntetlen, Kiss L.—Dudás döntetlen, Rezek—Stajcsics 0:1, Csikár—Markula 1:0, Gerencsér—Nickl 0:1, Markula—Gerencsér döntetlen, Petronics—Csikár 1:0, Dudás—Rezek 1:0, Horváth I. (Z. Csütő SK)—Kiss L. döntetlen, Káposztás (Vasas)—Okhotnyik döntetlen, Kiss L.—Kiss P. döntetlen, Rezek—Horváth I. döntetlen, Csikár—Stajcsics döntetlen, Gerencsér—Petronics 0:1.

Az élecsoport végeredménye és a kanizsaiak helyezése: 1. Okhotnyik 11,5, 2. Kiss P. 11,5, 3. Horváth I. 10,5, 4. Stajcsics 10,5, 5. Hallebeck 10, 6. Petronics 9,5, 7. Kiss L. 8,5, ...10. Csikár Brunó 7, ...13. Rezek Győző 5, 14. Gerencsér József 4,5 pont (nk. mesteri norma 10,5 pont).

Az ünneplés eredményhirdetés során az 1—6. helyezettek — mind a két kategóriában — 33—33 ezer forint jutalmat kaptak a rendező kanizsaiaktól és megjutalmazták a sakkfesztiválon kitűnt házigazda-szervezőket.

A sakkfesztivál zárását követően megállították a legilletékesebbeket, a kitűnt munkát végzett főszervezőket, akik tömören így összegeztek:

Kiss László: — Jégvezet, erős versenyző, népes mezőnyök jöttek össze. Hatalmas érdeklődés kísérte a hazai

szinten „dobogóra” felkerült közel egy hónapos kanizsai versenyt, amelyjével a várakozás fölött sikerült.

Kuhár László: — Mind a három verseny, a nyílt, valamint a mesterversenyek végig nagyon érdekes, színvonalas és látványos „sakk-csatakat” hoztak. A versenyzők nagyserzően teljesítettek, a mieink is jól megállták helyüket.

Kassai Zoltán: — Rengeteget kellett dolgoznunk, szerveznünk, ügyintéznünk, ám mindezért kárpótolt bennünket, hogy végérvényesen sakkfellelővára lettünk. A városban igazi összefogás jött létre, amely a III. Tungsram Kanizsa Kupa egyértelmű sikerének záloga volt.

Nádasi Tamás: — Ezen a sakkfesztiválon mindenki jellegr vizsgázott. Több mint 10 országból érkeztek ki-

tűnt versenyzők, akik komoly rangot adtak a kupaversenynek, amely nagyszerű előkészítője a soron következő IV. Tungsram Kanizsa Kupának.

A nemzetközi mesterversenyeken debütált dr. Pintér Ferenc, a Landler Gimnázium igazgató-helyettese, a Tungsram OB II-es csapatának versenyzője, aki országos minősítésű versenybíróként kitűnően „gondozta” a versenysorozatot: — A sakkokozó világa egy „más” világ, ám a hosszú időszaktában a versenyokozó fegyelmekkel, sportszerű hozzáállással tanúsítottak. Végül partnerek voltak, magas színvonalon játszottak, remekül küzdöttek és számos rendhagyó játszmával tündek ki — összegeztek a versenybíró.

Balogh Antal

Helytálltak a vasutas kosarasok

Városunkban a kosárlabdásport immár évek óta a MÁV NTE-nél koncentrálódik, ahol a női és férfi szakág részére biztosították a működés keretét, a meghatározott fejlődéshez kialakították a személyi és tárgyi feltételeket.

Az elmúlt, 1989/90. évi bajnokságban a nők második NB I-es évüket kezdték, az önfennmarító férfi gárda az NB II-ben szerepelt, míg a legkisebket, a tizenéves lányokat újoncként indították az NB II-ben, elsősorban tanulás, tapasztalatszerzés céljából.

A MÁV NTE NB I-es női csapata a „B” mezőnyben szerepelt, melynek új szakszervezője Lázár Béla, aki a ZTE-től érkezett. A régi, sikerjétekosok közül viszont elváozott Kiss Lenke és Gláser Zsuzsa is, helyettük Pécsről érkezett Pongrácz, Szakács, majd Móró és néhány sajátnevelésű fiatal hoztak fel az NB I-es keretbe.

A 10 csapatos mezőnyben nehezen rázódtak össze a társaság. Az ősz sorozatban gyengélkedtek, csak 3 győzelmet szereztek, 6 vereséget szenvedtek. Amunkát s az eredményesebb szereplést a csapatépítés mellett bekövetkezett sérülések és betegségek is gátolták. A november közepén kezdődött „tavasz” azonban remekül sikerült. Idegenben nyertek az EGIS-OSC, TFSZ ellen, hazai környezetben verték a BKV Előre, DVTK és a Soproni Postás csapatát.

A folytatásra közel 1 hónapos szünet után, január 13-án került sor, amikor Szegeden léptek kezdőként a vasutasok és nagy küzdelemben vezettek. Ezután viszont újra olajozottan működött a vasutas-gépezet, a befelőlő 3 forduló sikerrel vették (AR Építők, Ikarus, Sabária) és a mezőnyben megazerékelt az 5. helyet.

— A zavaró körülmények, a sérülések-betegségek ellenére is jól teljesített a szűkös állományval rendelkező csapat. A „tavasz” eredmény bemutatása, hogy erre a csapatra lehet bátran építeni. A Szabó, Simonné, Ácsné, Pongrácz, Petényi kezdőcsapat és a cserék remekeltek. Nagyon közel kerülünk a 4. helyhez, tehát ahhoz, hogy rájátszásban az „A” csoportbeliekkel küzdjünk a felső-ágra kerülésért, ám balszerencsések voltak a rivális DVTK-val szemben, amely mindössze 1 kosárral előzött

meg bennünket. Ez bosszantott bennünket, de az sem volt elkieseredés — hangzotta Csogó József, az NB I-es csapat technikai vezetője, a fáradhatatlanul dolgozó társadalmi aktivista.

A vasutas-lányok a rájátszásban a 14—19. helyért küzdöttek, de erre a szakaszra elfogyott a csapat. Hat játékos vált ki, s így aztán többözr is szinte a kezdőcsapat áll, csak a szakvezető rendelkezésére, így aztán nagy teher nehezedett a játékosokra, akik a rájátszás 1—5. fordulójában azaz tündek ki, idegenben mindig nyertek. Ennek ellenére biztosan vezették ezt a rájátszást mezőny.

A befelőlő 5 forduló 3 győzelemmel kezdték, míg ezután két vereséggel zárták ezt a sorozatot, de a 14. hely nem forgott veszélyben. No, a bajnokságban még egy újabb rájátszás következett: a MÁV NTE a BKV Előre ellenében mérkőzött a 14—15. helyért, majd a győztes a 13—14. helyért mérkőzött a DVTK ellen. Ezt a sorozatot az elfogyott és eláradt vasutasok úgy zárták le, hogy kikaptak a fővárosiaktól, s ezzel az NB I-es szereplésüket.

— A csapat teljesítette az egyesületi elvárásokat, a ezért mindenki megette a magáét, ám a név szerinti kiemelésre rászolgált Szabó, Simonné, Ácsné, Móró, akik húzóemberek voltak. Az egyesület kiemelt figyelmet fordított ránk, a szakszervező és a játékosok lelkesek, küzdőképesek voltak a tavaszi idényben igen jól játszottak. Meglepőnek tartom, hogy 150 sz. számú közönségünk volt, alig 150 az átlagos nézőszám. A lányok töböt érdemeltek volna. Tény, hogy néha „ütökzések” voltak a hazai mérkőzésekben, egyesbeest például NB I-es asztalitenisz, NB I B-s kézilabda mérkőzésekkel a mi kezdőkünk, de erőll mi nem tehetünk. A hosszra nyílt bajnokságban egybékélt szerintem a küzdőjellel domináns, kiegyensúlyozott volt a mezőny s változatos a játék. A hozzáállással, a lelkesedéssel, a fegyelmekkel nem volt baj, ám aszínvonal-emelésre még várni kell — értékelt a technikai vezető.

(bg)

KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik minden pénteken

Sláger körözés

A megnyomorított nép körözi:
— Egy alattomos, szégyenreztim
zsoldoskatonáit.

Személyleírásuk: a végsőkig
kiszolgálták a rezsimet, jelenleg
a pártok között lavíroznak.
Különös ismertetőjelük: az utolsó
pillanatban kordaközvezménnyel
nyugdíjba bújdosnak.

(Dániel Attila)

Fotó: Szakony Attila

Ki fél az ÁFÉMSZ-nál (4. oldal)

Balatoni

bedőlések (5. oldal)

Alvilági játékok (7. oldal)

Ámokfutó Lada (13. oldal)

Telefon végen

Csőrgits Lajosné, a Nagykanizsai Általános Szolgáltató Kiszolgáltatók Főkönyvelője, akit új szolgáltatósaikról kérdeztünk.

— A Néphadsereg út 34. sz. alatti asztalosüzemünk részére nemrégiben új lézögépet vásároltunk. S kapacitás és a munkaidő jobb kihasználása, valamint faipari tevékenységünk gazdaságosabbá tétele érdekében gyalugépkések, marókések, köszőrükések, körfűrészlapok élezését vállaljuk rövid határidővel. Szalagfűrészhajtogatást és végtelenítést is végzünk. Az Ady Endre út 17—19. sz. alatti központi telepünkön magánvállalkozók részére, felelősséggel és adótanácsadással, pénztárkönyvek és naplófőkönyvek vezetését vállaljuk, ingyenes éves adóbevallás készítéssel. Díjainkat a megrendelő kisiparosok, magánkereskedők és vendéglátó üzletvezetők adóalap csökkentő költségként elszámolhatják. A kft.-k és egyéb társaságok megrendelésére egyszerűsített kettős könyvelést végzünk. Valamennyi új szolgáltatásunkat kedvező áron, olcsón ajánljuk!

(tih-i)

Lakásépítés

Július 28-án koordinációs egyeztetésre került sor, melynek témája a lakásépítés időarányos teljesítése volt. Az OTP az északkeleti városrészben — az eladás nehézségeire hivatkozva — (2x28 lakással) az építés ütemét csökkentti.

Az ÉK-1 lakótelepen most átadott 106/B jelű 30 lakásos egység eladási irányára 29.500.- Ft/négyzetméter.

A város rekonstrukciós területén ugyanakkor az OTP tovább vizsgálja annak lehetőségét, hogy nagyobb igényű lakásokat építsen.

Csizmadia Ervin:

Kié a sajtó?

„Miért rossz az MDF sajtója?” — teszi fel a kérdést a Magyar Fórum június 30-i (ámenetileg utolsó) számának egyik szerzője. A kérdés megválaszolása nem pusztán az MDF belső ügye, ezért engedték meg, hogy a kívülálló is megpróbálja a maga véleményét összefoglalni.

Magam is úgy gondolom, hogy az MDF-nek rossz a sajtója. Két értelemben is. Egyrészt rossz a saját sajtója, másrészt rossz az, ami a sajtóban az MDF-ről megjelenik. Lehet persze, vitakozni azon, hogy milyen arányban vannak a magyar sajtóban az MDF mellett, illetve az MDF-et elmarasztaló cikkek, az azonban kétségtelen, hogy az MDF-nek általában csekély a sajtóbéli népszerűsége.

Ez a meglehetősen csekély népszerűség (legalábbis ami a budapesti mértékadó sajtót illeti) különösen azért szembetűnő — és magyarázatot kívánó — mert az MDF politikai pozícióját, vezető kormányerővé választás alig néhány hónappal ezelőtt a választások, az állampolgárok jelölték ki. A márciusi—áprilisi választásokon az MDF nem várt elsősorú győzelmet aratott, és ennek nyomán sokan azt gondolták, hogy ezáltal valóban olyan népszerű párt, amelyiknek népszerűsége elegendő lesz a sajtóbéli viszonyok átalakításához, saját képre formálásához.

Ez a vágyakozás — amelyet, ismétlem, sokan a legitím választások erőviszonyaira alapoztak — azonban nem vált be. Bebizonyosodott, hogy egészen más dolog választásokat nyerni, mint a választásokon elért eredmények alapján a sajtóban is „arányosítani”.

Pedig az MDF-nek az arányosítás elvégzésére nem csupán az volt a hivatkozási alapja, hogy ő nyerte meg a választásokat. Már jóval a választások előtt is megindult az a kampány (amelyet persze, nemcsak az MDF folytatott), miszerint a magyar sajtóban és tömegkommunikációban a korábbi egy párt uralmat egy újabb egypárti (ezúttal SZDSZ-es) uralommal igyekeznek felváltani. Az MDF — sokakkal együtt úgy gondolta, hogy mint az ország legerősebb pártjának, jogában áll megtörnie ezt az újabb egypárti „diktatúrát”.

Megannyi MDF-es megnyilatkozást idézhetünk annak bemutatására, hogy az SZDSZ „sajtómopóliumának” megtörése mennyire „szívügye” volt az MDF-nek, illetve a párt bizonyos politikusaiknak. S itt a

megkülönböztetés igencsak lényeges. Ugyanis az MDF mai rossz sajtójának az is oka lehet, hogy a párt nem foglalt e tekintetben világosan állást, sőt az MDF sajtópolitikája gyakorlatilag Csurka István nem éppen liberális megfogalmazásaival azonosult. Hiába olvasható Antall József kormánybeiktatási beszédében, hogy a kormány a teljes sajtószabadság és a tömegkommunikációs alkotóműhelyek függetlenségének híve, a nem MDF-es közvélemény az MDF-et nem tudta megkülönböztetni a Csurka-féle (igaz, Csurka által többször magánvéleményként előadott) elképzelésektől.

Az MDF vezetése nem abban hibázott, hogy Csurka István elgondolásait szó nélkül hagyta (többször igyekezett finoman elhatárolódni Csurkától), hanem abban, hogy nem fejtette ki részletesen a pártnak a sajtószabadságra vonatkozó elveit, s főként nem tudott Csurka mellett olyan hiteles személyiséget kiállítani, aki meggyűtathatta volna a rivális pártokat (elsősorban az SZDSZ-t) és a közvéleményt az MDF békés szándékairól; arról, hogy a sajtószabadságod nem a csurkai „arányosítás”, pártpolitikai erőviszonyok alapján történő újrakezdése alapján képzeli el.

De óvakodjunk attól, hogy az MDF rossz sajtóját, sajtópolitikáját, sajtószabadságát pusztán Csurka István személyének, az általa képviselt — sokak szemében joggal tekintélyelvűnek vélt — vonalvezetésnek tudjuk be. Létezik egy ennél sokkal meggyőzőbb magyarázat is. Ez pedig a liberális közvélemény (mert van ilyen!) általános — mondhatnánk történelmi tapasztalatokon alapuló — félelme mindenfajta nemzeti hevületűl átfutó újrakezdéstől. Hangsúlyozom: nem az újrakezdéstől való félelem ez, hiszen az újrakezdést hasonlóképpen vallják a szabad demokraták is, hanem a nemzeti újrakezdéstől való félelem.

S e tekintetben a mai liberálisoknak vannak igen kellemetlen történelmi emlékeik. Gondoljunk csak az 1919 utáni Magyarországra, amikor is az újrakezdés kimondottan nemzeti és keresztény alapokon indult meg, s ugyanakkor mindenfajta liberális erő kirekesztésével. De nem pusztán csak kirekesztették az ország újjáépítéséből a liberálisokat, radikálisokat, hanem ideológiát is gyártottak e kirekesztéshez: a magyar faj védelmét. Ha valaki előlvasza Zsilinszky Endre (1925-től Bajcsy-Zsilinszky Endre) 1919-es, még fajvédő korában trojt pamfletjét (Nemzeti újjászülés és sajtó, akkor

megérti, hogy miért felhettek akkor az ország liberális újságírói. Zsilinszky ugyanis semmi mást nem tesz, mint „bizonyítja”, hogy az 1919-es augusztusi nemzeti fordulat előtt a liberális és zsidó sajtó „terrorizálta” a magyarságot; az ország lakosságának alig néhány százalékát kitevő zsidóság kaparintotta kezébe a fővárosi sajtó túlnyomó többségét. Ezt az „aránytalanságot” kell a nemzeti forradalomnak egyszer s mindenkorra megszüntetnie.

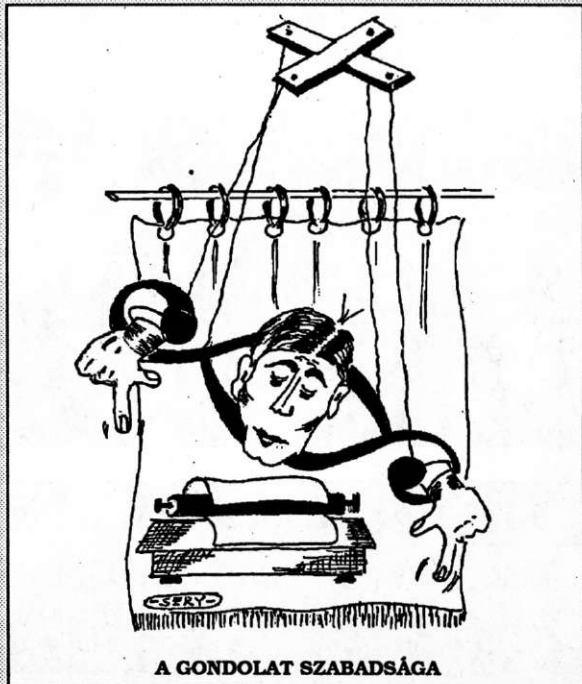
Hiába írja Zsilinszky, hogy ennek az aránytalanságnak elsősorban a magyar nemzet felelőtlenségében és ellenállóképzetlenségében keresendő az oka, nem pedig a zsidók a felelősek ezért. Hiába állítja magáról, hogy nem antiszemita. Mai szemmel mégis úgy tetszik: olyan nemzeti kurzusideológiát fogalmazott meg, amely csak azokat hajlandó befogadni a nemzeti keretek közé, akik elfogadják érvelésének igazát, a magyar faj elsőbbségét.

S valahol ezen a tájékon keresendő az MDF népszerűtlenségének oka is. A mai liberális értelmiség ugyanis rendkívül érzékeny minden olyanfajta (burkolt vagy nyílt) vádra, amely őt a számarányánál nagyobb sajtóbéli befolyására emlékezteti. Magyarán: a sajtóarányosítás elképzelése — Csurka szándékától függetlenül — óhatatlanul torkollik a

zsidókérdésbe, s ez az a pont, ami miatt az MDF nem tud népszerűvé válni. Nem tud, mert egyrészt a mai állapotok nem hasonlíthatók össze az 1919 utániával, amikor a liberális sajtóértelmiségnek meglehetősen mostoha volt a helyzete; másrészt — ebből adódóan — az MDF (de főként Csurka), által ajánlott recept rendkívül anakronisztikusnak és diszkriminatívnak tűnik.

Ennyiben persze, a liberális értelmiség is hibát követ el, ugyanis a Csurka-féle „arányosítás” elvével szemben csak a modern Nyugat-Európa dominánsan nem párt-érvű nemzeti médiáját és sajtóját említi. Talán szeméremből, talán a fölösleges nemzeti-urbanus viták elkerülése végett, a liberális értelmiség nem beszél a nemzeti ideológiát mint rendező elv érvényesítéséből eredő veszélyekről.

Az MDF-nek, ha rossz a sajtója (márpedig úgy tetszik, rossz), annak ez az alapja. Túlságosan vehemensen akart nekifogni a legnagyobb kormányzó párt a sajtó átformálásához, a sajtó — és különösen a budapesti sajtó — nagy része azonban erősen szabadelvű. Ez a szabadelvű sajtó pedig — már csak önmön védelme okán is — ellen kell álljon bármifajta népi- nemzeti vagy egyéb ideológiák támadásának.

A GONDOLAT SZABADSÁGA

A városházán hallottuk

Rekonstrukció

— A piaci rekonstrukció használatatlansága, s Szabadság tér, déli tömb folyamatban lévő munkái (Ady 4—6. felújítás, Postabóvítás) és további igények miatt műszaki tartalmú tervezői ajánlatot kértek több tervezőtől. (PTV, FÖBER, STÍLUS Kft.)

Területvásárlási igény

— A Kismező úti cigánylakások lakóinak képviselője bejelentette igényét a területék megvételére. A csak részben tanácsai terület melletti tsz-tulajdonú földek eladására az új földtörvény ismeretében kerülhet sor.

Lakó-pihenő övezet

— A K-i városrész Hevesi S. utcától keletre eső területén a ZALATERV lakó-pihenőövezeti programtervet készítette.

Sürgős teendők a Kazanlak körút környezeti szükségességek, ezért 6 tervezőtől kértek kivételt a terv-ajánlatot. A ZALATERV, a STRABAG-HUNGÁRIA Kft. előnye miatt a COLOSSEUM Kiszövetkezetnek adtak megbízást a tervezésre, 1990. október 30-i határidővel. A kivitelezést azonban csak 1991-re tudják ütemezni.

Műemlékvédelem

— Korábban készült a költségvetés az Inkey Kápolna állagmegóvási munkáira. A munkák részben finanszírozásához a Műemlékfelügyelőség ez évre 100 eFt-ot biztosított. Az összeg a legürgeőbb munkák elvégzéséhez sem elegendő.

Közlekedés

— A Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola a Szombathelyi Közüti Igazgatóság és a Műszaki Osztály közös megbízására elkészítette a 7-es Hevesi S. u. csomópont forgalomtechnikai tervét. A csomópont forgalmi rendjének vizsgálatát és tervezését az 1989-ben előfordult 9 db személyisérüléses baleset indokolta. A terv — amit a szakemberek 1990. május 24-én értékelték — két ütemű megvalósítást javasolt.

Az első ütemben terelősízek, út feletti átfeszítések készülnek befüggesztett jelzőtáblákkal és sárga villogó figyelmeztető jelzőlámpával. A becsült költség 1,6 millió forint. A második ütemben készült a jelzőlámpás irányítás 2,8 millió forintért.

A1. ütem megvalósítása 1991. I. félévben szükséges a Közüti Igazgatóság és a Tanács között egyenlő arányú költségviseléssel.

— A Zala Volán-nal egyeztetve a Műszaki Osztály a helyi tömegközlekedéssel kapcsolatos feladatokat. Megállapodtak abban, hogy az autóbusszállomás bővítését tanulmányterv-szinten (a területbiztosítás érdekében) előkészítik. A tervezésre több ajánlatot kérnek, melyből 1990. október 30-ig választják ki a megfelelőt. Az autóbusszállomás üzemeltetési költségeit áttekintik, és a jelenlegi 500 eFt/év Volán hozzájárulást módosítják. Az ÉK-i városrész tömegközlekedésbe történő bekapcsolásának úthálózati feltétele nem biztosított. A költétség (kb. 5 éves távlat) a Zala Volán a Petőfi utcai megállóval,

illetve a szervizzel szemben új megállóval biztosítja az ellátást.

— Az Ady—Zrínyi u. csomópont forgalma konszolidálódott, kialakult a közlekedés rendje, szokásai. Ennek ellenére a Közlekedési Főiskolával vizsgálatják a jobbítás teendőit.

— A Nagykanizsa-Palin közti kerékpárút aszfaltozása elkészült. A Közüti Igazgatóság lebonyolításában épülő kerékpárútnál gond a vasúti keresztezés fényoszorompós biztosításának tervezése, kivitelezése.

Ennek ellenére a kerékpárutat ideiglenesen 1990. júliusában forgalomba helyezték. A 7-es elkerülő út mellett, a Kintzsi—Petőfi utcák közötti kerékpárút építése előkészítés alatt van. A kivitelezés határideje: 1990. október 30.

Véleménycsere

— A megyei Területrendezési és Építészeti Tervtanács (TEAB) szakértői véleményt adott a Párt-ház-Munkásország-épületegyüttes átalakítási tervéről, az Eszaki-keleti városrész beépítési tervének módosításáról.

— A Városi Közlekedésbiztonsági Tanács kibővített elnökségi ülést tartott. Az ülésen elemezték a 7. sz. főközlekedési út megyei szakaszán bekövetkezett személyisérüléses baleseteket, az azokkal kapcsolatos forgalomtechnikai beavatkozásokat. Az elnökség az elemző munkát etalon-értékűnek minősítette és javasolta az egész városra történő kiterjesztését. Ezzel kapcsolatosan megállapodás született arra vonatkozóan, hogy a rendőrségi baleseti jelentést a baleset után 1 héttel kell átadni.

— 1990. június 29-re Közlekedési Fórumot szerveztek a műszaki osztály, ahol tájékoztatást adtak a közlekedésben felmerült problémákról, a szükséges intézkedésekről és azok határaitól. A Fórum szervezését indokolta a 139 aláírással ellátott, a városközpont közlekedésével és környezetszennyezésével kapcsolatos beadvány, valamint a tanácselnök és a rendőrkapitány közötti levélváltás a parkolási helyzetéről.

Ellenőrzés

— A hétfői zártkerti ellenőrzésen (Palin városrész, Miklósfő városrész) öt építőtől szőlőtátrak felépítési engedély bemutatására, ki/cncet közterülethasználat igazolására.

Környezetvédelem

— A Környezetvédelmi Minisztériumban a külkapcsolatok főosztályán egyeztetve a Műszaki Osztály ügyeit a szennyvíztisztítóhoz külföldi támogatás elnyerése kapcsán. A főosztályvezető javaslata alapján angol nyelvű projekt készül, és megkeresik a környezetvédelmi minisztert is.

— A lakásberuházási feladatok egyeztetésére június 28-án került sor, valamennyi érdekelt részvételével.

— Kiskanizsa városrész csatornázásának szervezését és műszaki előkészítési kérdése miatt a KEVITERV szolnoki szakemberei érték a lakossági fórum

tervezett időpontjának elhalasztását.

— A Csonakázó-tó környezeti jelentkező vállalkozói igények megalapozott elbírálása érdekében — összhangban a tanácsai testület döntésével — műszaki tartalmú ajánlatot kértek több tervező szervezettől. (FÖBER, SONTERV, VÁTI, CZINKIPLAN)

— A városközpont komplex környezeti kérdéseivel összefüggő kutatási ajánlatát a Műszaki Osztály az esseni CZINKIPLAN-nal terjesztette elő. A KÖHEM illetékes főosztálya ezt elfogadta, és 150 ezer Ft-tal támogatja.

— A városközpont közlekedési légszennyezésének részletesebb mérését a KÖJÁL nem vállalja. A forgalomtechnikai megoldás változtatása eredményezhet csak javulást.

— A Zala Volán ismételtten áttekintti a kamionparkoló és motel építésének lehetőségét a 7-es elkerülő út mellett. A környezetvédelmi intézkedések során füstöléscsökkentő adalekanyagot használn majd a helyi autóbusszokhoz.

Munkanélküliség

A július 31-i adatok alapján:
8 fő egyetemet, főiskolát végzett,
6 fő technikumi végzettségű,
4 fő szakközépiskolai végzettséggel rendelkező,
8 fő gimnáziumi érettségivel bíró,
14 fő szakmunkás,
9 fő általános végzettségű,
9 fő általános alatti iskolai végzettségű
részeseül munkanélküli segélyben a városban.
Az Iroda ügyfélforgalma júliusban 619 fő volt.

Az elnökasszony egyetlen újságnak sem nyilatkozik

Ki miért fél az ÁFÉMSZ-nél?

Az Áfémsz sokoldalú tevékenységet folytató szervezet. Mezőgazdasági felvásárlási hálózatot tart fenn, és — országos kiterjedéssel — kereskedelmi egységeket üzemeltet. Amikor megalakult, tőkét részjegyek kibocsátásával alapozta meg. Azóta monopolhelyzete révén egyeduralmuk azokban a szférákban, amelyekben most bizonyos elégedetlenség jelei mutatkoznak.

A falvakban ugyanis egy hatékonyabb, a saját munkát jobban megbecsülő „hangyaszövetkezeti” formát szeretnének visszahozni. Az Áfémsz-tagok befektetett pénzeiket vissza akarják vonni, és új gazdasági érdekvédelmi egyesületet szeretnének alakítani.

Kérdések egész sorát veti ez fel, meg úgy tűnik: az Áfémsz „kizsákmányolja” a kistermelőket, terményeiket — mesterségesen hullámzó árrakkal — nevéstégesen alacsony áron vásárolja fel. Ez kétségtelen manipuláció, a monopolhelyzetből származik.

A hangyaszövetkezeti forma viszont érdekszövetséget jelent a termelők és az értékesítők között. Általa emelkedhetnek a felvásárlási, s csökkennének a fogyasztói árak, mert ki tudnák kapcsolni a közbülső, ma még létező, viszonteladói, „élősködő” szervezeti formát.

Nos, híre terjedt, hogy az Áfémsz vezetői horribilis prémiumokat vesznek fel.

Először néhány, az Áfémsz által üzemeltetett kereskedelmi egységet kerestünk meg a kérdéssel: mennyi prémiumot kaptak? Az eladók semmit — volt a válasz —, csak a boltvezetők.

A nyilatkozók azonban névtelenek. Ijesztő ez, mégis érthető.

— Családunk van — mondták —, és mostanában könnyen az utcára lehet kerülni.

Ezek a kérések is arra sarkalltak azonban, hogy utána-

járjunk a dolognak, hisz ahol félnek, ott valami nem stimmel.

Körülbelül egy hónapja már kérdésekkel kerestük Proszenyáknét, az Áfémsz nagykanizsai elnökasszonyát, aki akkor arra kért, néhány hét múlva menjünk újra. A napokban jelentkeztünk hát, Proszenyákné azonban röviden és határozottan a tudunkra adta, hogy nem kíván semmilyen kérdésre sem válaszolni, sem a Kanizsa újságnak, sem más sajtó-terméknek. Az újságokról megvan a véleménye, nem nyilatkozik!

Álljon tehát itt, miről akarunk szót váltani:

A boltvezetők prémiumkiutalását látva (volt aki megmutattal), már nem tűnt irreálisnak a hír, amely az elnökasszony prémiumát 500.000 forintban jelölte meg. Miért nem lehetett ennek a forrásáról beszélni, vagy elosz-

latni a szóbeszédet? Mert ha igaz a félmillió, akkor az Áfémsz nagyon jól gazdálkodott, és jogos a kifizetés is. Erre pedig akár büszkéek is lehetnek.

De vajon miért nem kaptak kellő elismerést azok, akik nem vezető beosztásúak? Nekik mennyi jutott? Miért nem merik a nevüket sem odaírni a nyilatkozat alá?

Mit kell és mit érdemes titkolnia az Áfémsz vezetőinek? Egy szövetkezetről van szó; melynek működési létfeltétele a tagokkal való lezsorosabb együttműködés. Ha ez hiányzik, felesleges erőfeszítés minden.

Igen, sok félreértést és pletykát lehetett volna elkerülni egy beszélgetéssel, így azonban a kérdések nyitottak.

Mindenki magának válaszol tehát.

Vizvári József

Egy különös vállalkozás

Segítség a gyászban

A nyár elején nyílt az Ady Endre úton egy üzlet, amely gyász esetén kölcsönöz, segít, szállít, jó értelemben véve rendelkezésre áll. Ilyen szolgáltatás a városban még nem volt.

Bobár Jenőné üzletébe nem a kíváncsiság, hanem egy szomorú esemény vitt. Vidéki rokonainak ajánlották a boltot, s én kisérlőként ismerkedtem Borbásék vállalkozásával.

A tulajdonos fia elmondta, hogy több évi taxizás után jutottak édesanyjával arra a gondolatra, hogy a nagykanizsai hiányt megszüntetik. Hiszen taxijának utasai gyakran keseregtek, hogy a hirtelen jött halál készületlenül éri az embert. Elsősorban a nőket, hiszen a férfiaknak még csak van egy sötét öltönyük, de a nők nem igen hordanak feketét. A ruházati boltok pedig nem tartanak olyan készletet fekete holmiktól, hogy azt azonnal igénybe is lehetne venni.

Az elgondolást tett követte. A családai tőkét — megamit kölcsönkérték — Borbásék az üzletbe fektették.

Meggyőződhettem, hogy a ruhák minden életkort és igényt ki tudnak elégíteni. Számtalan kiegészítő kelléket kínálnak: inget, nyakkendőt, zoknit, harisnyát, női fehérneműt, de kölcsönözhető férfi öltöny is.

Az üzlet is esztétikus: fekete, lila, barna színeivel a szomorú alkalmat idézi. Együtt, egy helyen található minden. Ottjártamkor legalább 19 féle koporsót láttam, és sokféle temetési tartozékot, siron belülré és kívülré. A kellékek — elsősorban fejfák és urnák — több vallás követelménye szerint is a gyászoló hozzátartozók rendelkezésére állnak. Csodálkoztam is a bőségen, a formai választékon, az esztétikus kivitelén — ha egyáltalán lehet itt erről szót ejteni.

Úgy látszik azonban, hogy gondolkodásunkat meg kell változtatnunk. Még gyász esetén is fontos a szolgáltatás színvonala, a választék, egyáltalán a lehetőség, amit az ilyen üzletek nyújtanak.

Bné

A hallás-gondozásért

Szeptember 14-15-e között városunk ad otthont az audiológus vándorgyűlésnek. Ilyen horderejű, fül-orr-gégészeti tudományos ülés Zala megyében még nem volt.

— Úgy érzem, hogy ez a kongresszus lökést ad az audiológiának — mondja dr. Düll Gábor, a fül-orr-gégészeti osztály főorvosa. — Óriási megtiszteltetés a városnak, hogy idejön 300 szakorvos, az összes fül-orr-gégész professzor. Az audiológiai műszerezettség helyzete, működési feltételei ugyanis nagyon rosszak a városban. A kongresszus uttlé és e tény indított ezért arra, hogy végigjárjam a vállalatokat, és tőlük kérjek pénzt a helyzet javítására.

— Úgy tudom, alapítványt hoztak létre.

— Igen, de ötlete nem tőlem, hanem Tólosi Jánostól az ION-Szerviz Kft. ügyvezető igazgatójától származik. Az alapítókat — 100 ezer forintot — a Kórház biztosítja, de bárki — jogi és természetes személy is — támogathatja. Az alapítványt az OTP kezeli a 499-98010-888-2816 számú egy számlán, erre bármekkora összeget be lehet fizetni. Ha valaki úgy gondolja, 100—200 forintot is befizethet, arra is szükség van!

— Terveink között szerepel — folytatja a főorvos —, hogy megkeressük a vállalkozókat és a lakosság széles rétegét. A másik, nem elhanyagolható szempont, hogy nyereségesen tudjuk megrendezni a kongresszust. Ekkor a nyereség itt marad, s azt is a hallás-gondozás fejlesztésére tudjuk fordítani.

Körülbelül 1 millió forintba lenne szükség ahhoz, hogy megfelelő módon ki tudjuk alakítani az audiológia helyiségét. A műszereket nagyrészt a Tungstam Rt. segítségével tudjuk beszerezni. De — ez is fontos — ezeket a nagyrértékű és európai színvonalú műszereket nem lehet egy teljesen „lerobbant” épületben használni. Kívül-belül meg kell újulni. Ebben kérjük a város segítségét — mondja befejezősül dr. Düll Gábor.

M. Gy.

Kanizsai örökzöldek

Lengyelek (PRO)

A „Lengyel piac”-ról mindenki-
nek van véleménye. Mi, vásárlók,
leginkább az olcsó árakat látjuk,
de azzal már nem szívesen foglal-
kozunk, mi van a háttérben. Erről
beszélgettünk dr. Gotthárd Jenő
rendőr alezredessel, a kapitány-
ság vezetőjével.

— Intézkedés-sorozatunk nem
újkeletű. Már az elmúlt évben
levélben kerestük meg a városi
tanácsot Kőgáz parkolóban ki-
alakult áldatlan állapotok miatt
— kezdte a kapitány. — Olyan is
előfordult akkor, hogy az Alsó-
templom lépcsőjén árukat, a parkoló
sem lehetett rendelteté-
sének megfelelően használni.
Legutóbb abban kellett dönteni,
hogy a lengyel piac megmarad-
jon-e, de más helyszínen, vagy
meg kell szüntetni, mert közbiz-
tonsági és főleg közrendi szem-
pontból gondot okoz a városnak.
Ismeretes, hogy a vb döntött:
megszünteti a lengyel piacot, de
nem augusztus 1-jével — mint el-
terjedt. Erre fel kell készíteni a la-
kosságot! Meg kell ismertetni a
döntés okait, s szeretnénk a kon-
fliktusokat is elkerülni.

A város szórólapokat jelentet
meg magyar és idegen nyelven, s
elárulást tiltó táblákat helyez el.

— Mégis, mikorra tervezik a
lengyel piac megszüntetését?

— Ha az intézkedési tervet
minden illetékes elfogadja, akkor
szeptember közepén kerülne sor a
„lengyel piac” megszüntetésé-
re.

— Említette, hogy legutóbb Ön
is elmondta érveit. Hallhatnánk
erről?

— Természetesen. Ismertet-
tem a lengyel piacnak a város
közrend-közbiztonsági helyzeté-
re gyakorolt hatását. Amellett
vokoltam, hogy ha rövid időn
belül jobb körülményeket nem
tudnak teremteni, akkor a „len-
gyel piac”-ot meg kell szüntetni,
mert a bűnözésnek is melegágya.
Szeretnék az elmúlt év problé-
máira utalni.

A lakosság emlékszik rá, hogy
a Kőgáz parkolóban kezdett ki-
bontakozni a „lengyel piac”, s
nagyon rövid idő alatt kinötte
magát „KGST piacá”. Ekkor
született az a döntés, hogy a je-
lenlegi helyére telepítsék. Kez-
detben különösebb gondot nem
okozott, de az árusok száma
ugrásszerűen megnőtt, s ebből
középszerűségű problémák
adódtak, melyek az ott lakók
életét is megkeserítették.

— A rendőrség mit tett a kitala-

Megy a forint vándorúton.

kult állapot normalizálása érde-
kében?

— A rendőrség — amennyire
lehetett — próbálta a „lengyel
piac”-ot ellenőrzés alá vonni.
Azért, mert tapasztaltuk, és több
jelzés is érkezett, hogy ott illegá-
lis valutakereskedelem folyik.
Razziáink során minden alkalmal-
lammal állítottunk elő magyar és
külföldi személyeket valutake-
reskedelem gyanújával, ami aztán
be is igazolódott. Nagy tételek-
ben cseréltek gazdát a valutane-
mek.

— Azt is hallani, hogy az utób-
bitőben megnőtt a lengyelek által
elkövetett betörések, rablások
száma.

— Erre egé-
szten konkrét
adataink nincse-
nek. Gyanítjuk
azonban, hogy
abban a bűnöző-
si hullámban,
amely Nagykaniz-
sát ebben a fél-
évben elérte,
szerepe van a
lengyeleknek is.
Majdnem meg-
kétszereződött
az ismerté vált
bűncselekmény-
ek száma az
elmúlt év azonos
időszakához vi-
szonyítva. A leg-
nagyobb gondot
az okozza, hogy a
vagyon elleni
bűncselekmények
száma megnőtt.

De hogy eb-
ben milyen szerepe van az ide-
genforgalomnak, azt pontosan
kimutatni nem lehet.

Tudjuk, hogy van egy kiépített
orgazda hálózat, főleg a lengyel
állampolgároknál. Már foglal-
tuk le közülük bűncselekményből
származó tárgyakat. Az a gya-
nunk, hogy a más városokban
elkövetett bűncselekményekből
származó tárgyak sok esetben itt
cserélnek gazdát, s ugyanez igaz
lehet fordítva is. Gondolok itt a
különböző autókalktrészek, a
autósrádiók értékesítésére —
mondja dr. Gotthárd Jenő.

— Milyen ez ügyben a városi
kapitányságok együttműködése?

— Nagyon szoros kapcsolat-

ban vannak a rendőri szervek.
Naponta több tíz és száz esetben
adnak ki körözéseket. Konkrétan
tárgyakat köröznek. De az a
munka sem tud eredményes
lenni, mert nincs erő arra, hogy a
különböző ismertetőjelek alap-
ján végigvizsgáljuk az ügyeket.
Ehhez nagyon-nagy erők kellené-
nek.

— Arról is beszélnek, hogy a
külföldiek „bekapcsolódásával” a
prostituáció is nőtt.

— Tény és való, hogy a prosti-
túcióban külföldi állampolgárok
is részt vesznek. Tudunk olyan
esetről, hogy lengyel nőt „áru-
tak”, s „vevő” is volt rá. A prosti-
túció Nagykanizsán is valóság, de
a lengyelek részéről tapasztal-
hatjuk elsősorban.

— Van tehát veszélyhelyzet
elég.

— Van. Ami jelen: ahol ilyen
tömegben vannak külföldi
állampolgárok, ahol a pénztért és
egyéb érdekekért megy a hajszá,
és a létfenntartást egyáltalán
biztosítsák, ott előbb-utóbb sū-
lyosabb bűncselekmények is
előfordulnak. Tartok attól, ha ez
a helyzet nem változik meg, akkor
Nagykanizsán is megjelenik a
kábitószers és a kábitószers-keres-
kedelem. Erre pedig ennek a
városnak nincs szüksége!

Kérem tehát a lakosságot,
hogy a lengyel piaccal szembeni
intézkedéseinket fogadják meg-
értéssel, mert csak közösen tu-
dunk fellépni azért, hogy Nagy-
kanizsa végre nyugodt, csendes
város legyen.

—Marton—

Elmaradt a Bubó koncert...

Ez a BTK nem az a Btk

Úgy látszik nincs szerencséje
az újságnak a kanizsai esemé-
nyekkel. Legutóbb a Thury-lak-
tanya által szervezett júliális
maradt el, s kellett a Csónakázó-
tóra érkező fotós kollégának
békésen pecázó horgászokat
fényképezni. E hétvégén pedig a
városi tévé operatőre és a ZH-s
riporter volt kénytelen egymást
szórakoztatni. A Dr. Bubó Trió
Kör tagjai ugyanis nem jelentek
meg. Hat órákor persze még ez
nem okozott gondot, hiszen akik
rendszeresen látogatják a Városi
Tanács húszezer forintjával
támogatott, és az itt működő öt
művelődési ház által szervezett
egyébként sikeres Lakótelepi

Nyár című programot, tudják a
pénteki 18 óras időpont — ami-
hez csak a plakát és a ZH hétvége
ragaszodik következtessen —
csúszni szokott. Fél héttig ezért a
kijelölt „placcon” várakozott vagy
harminc felnőtt és gyerek vegye-
sen, de a környező játékszerek is
megteltek tíz-tizenkét éves érde-
klődőkkel. Később már elfogyott a
türelem, s egyesek elindultak egy-
egy adag fagyit elvinni, mások
az erkélyről figyeltek a fejlemé-
nyeket. Hét órára azonban kiürült
a tér. Pedig a gyerekek várták a
Dr. Bubó Trió Kört. Mint mondták,
zenéjüket még nem hallot-
ták, de a nevük érdekese, jót

setített számukra. A koncert
elmaradása miatt így továbbra is
csak sejtetni lehet, hogy mit tud-
nak. Az információk szerint a
főllepés azért maradt el, mert az
együttes két vidéki tagja nem
érkezett meg Kanizsára. De talán
még Magyarországra sem, mert
a hírek szerint Erdélyben vaká-
ciónak.

Nos ehhez csak annyit. A
rendezvénysorozat terve több
mint két hónapja ismert. Ilyet
még a „bőpénzű” profil sem
engedne meg maguknak. A név
rövidítésének sugallata —BTK—
pedig a rend megszövegelés szem-
ben szigorú szokott lenni.

D. J.

A Kisember

Úgy hallotta, hogy demokrácia van, és most ő is elmondhatja a véleményét. Nem világrengető vélemény, csak a Kisember panaszja.

Biztatták, „mondja, mi a gondja?” — és ő válogatás nélkül mondta is, nem fogalmazott árnyaltan ahogy illik, ahogy elvárják, csak úgy durr, bele a közepébe. Hogy nem érti, miért jár a főnököknek prémium, amikor a gyár a csőd szélén áll meg, hogy lehet a semmiből osztani, bár igaz tanult ő matematikát, ha nem is a legjobb volt. Azt viszont tudja, hogy az ő börténjében egyre kevesebb van.

Néhány héttel később aztán „váratlanul”, nem kap órabéremelést, de kap írásbeli figyelmeztetést, mert nem végezte el a munkáját, s mert megszegte a szabályokat. Előre megsúgták neki, hogy jó lesz, ha új munkahelyet keres magának (ha talál), mert ilyen zigága alakkal a privatizációt nem lehet végrehajtani.

A kisember azért már nem tiltakozik, látszólag közömbösen figyeli, és más holnap, hogy eladják vagy megveszik-e a gyárat, s már nem érdekli mit hoz a jövő. Csendben marad, mert úgy kirúgják, hogy a lába sem éri a földet.

Am nem érti, miért csak őti Hogy lehet az, hogy azok, akik a gazdasági bajokat csinálták, most magas nyugdíjat (neki a fizetése nem volt annyit) ott hagynak csapatpapot. Utolsó lehetőségként jutalmakkal, prémiumokkal átmentik a vállalatit nyereséget, hogy tisztára mosva magántökeként újra megjelenjen. S jöhét a privatizáció! A tönkretett ipar és kereskedelem „fillérekért”, valamilyen részvénytársaság keretében majd újraéled.

Ő, a Kisember pedig csak ámul és bálmul, nem ért semmit, nem érti, hova tűnt az ő közösségi tulajdona. Nem érti, miért kap fejelemit azért, amiért mások jutalmat, prémiumot?

Végül az ötödik-tizedik fröccs után, a gyerek irkájából kitép egy lapot, és ír. Ir egy névtelen levelet, mert nem bírja cernával, mert azzal a megnyugtató érzéssel akar lefeküdni, hogy valaki őt, a Kisembert is meghallgatta.

—sery—

Balatoni bedőlések

Über alles, zimmer frei avagy hurrá nem nyaralunk!

Boros úr, a Szombathelyről Ingázó vándorhegedűs, akár egy jókora stíluszavar. A csapos helyből megint: csak halkan, mert vendégek is vannak. Hiába provokáljuk, valódi cigánytótát az istennek sem hajlandó pingálni. Ellenben elhúzza saját nótáját. Nekünk. A badacsonyi poharozóban egységesen százas a borok literje. A Gulyáscsárdában srévizavé hetven forintért mérik a bablevest, újságolja a vodkázó Boros mester, anélkül, hogy kérdeznénk.

A primás szerint kevés a raj (az ürlember), nincs min mulatni. Erről is a majom vezetőket tehettek. A pecsenyesütődék előtt újra belebotlunk cincógó Paganininkbe. De most már nem dőlünk be (egy bedőlés száz forint), hiába pingál. Többen zenezsóra nyelik felre a szálkát.

Endéké gyártmányú német ifjak ricsajognak. Kéltiteres butéllákkal botorkálnak a hajóállomásra. Sajnos ők is Fonyódra mennek. Egész úton über alles.

Mire kihajóznak, orrunk előtt zár be a Sió és mindenféle tour. Egy „elmés” csöves valószínűleg hozzánk hasonló problémákkal küzd. Viszont ő már megágyzott magának a vasúti váróban. (Ekkor még nem sejtjük, hogy órákkal később mi is hasonlóképpen végezzük...)

Kirittentett panzióban érdeklődünk: 1990 forinttól indul az alku. Aztán abba is marad. Am a pincérfü megzán minket, s javasolja, keressük meg a Mandu-

lás utcát, ott öreg mámik laknak, s biztos akad zimmer frei. Hát nem akad. A látszat ellenére mindenhol telt ház van. Amúgy háromszáz per kopf, hogyha lenne. Egy lehúzott redőnyű családi kúriánál már-már megállapodunk. A nyárkonyhából előkecmegő boszorka ötszázat kér. Fejenként. Hiába bizonygatjuk, hogy hagyja az ágyeműt másra, jó nekünk a hálósák, egy fillért sem hajlandó engedni. Pedig mind az öt szoba üres.

Lecsurgunk Fenyvesre, de már nem is akarunk aludni. A betonbunkerből átalakított étteremben a helyi Vico Toriáni és b. neje szórakoztatja a kortyolgató nagyérdeműt. A függöny mögött pincérek rokkznak. Önfeledek. Mi is. De aztán elénk vetik az étlapot: a legolcsóbb pápi száz pénz. Rántott sajt, rántott gomba.

Vár ránk a Hotel Váro. Egész éjjel nyitva van, és a derék vasutasok nem háborgatják az embert. Padkemények vagyunk. Hamisítatlan összkomfort: a toalettban van a telefon. A véccaknyalóban.

Siófokon főhivatású üdülők tapassák egymást. Célrányos unalommal vonzódnak boltról boltra. Ahelyett, hogy fűrdőnének. Persze miattam is arré vihetnék a Nagy Nemzeti Lavort... Mondjuk az Alföldre. Most mi is olyanok vagyunk, mint a nyaralók. Sőt még rá is teszünk egy lapáttal: anyaggyűjtés örve alatt napozunk. Büdös, félig nyers keszeget majszolunk. Árnyas

helyen fröccsöket fogyasztunk, de tekintettel a meleget, nem ittasodunk le. (Annyira.)

A New Scotland Yardon, ahogy az őshonos siófokiak nevezik a kapitányságot, a rendőrök üdvözölt ábrázattal nyalják a fagyit. Az ügyekes serif bújócskát játszik velünk. De mi ráállunk a forrónyomra, és íptapacs lefűljük. Telefonál a főnököknek, aztán arról hebeg-habog, nem-e lehetne-e őt eből kihagyni. Lehet. Átirányít bennünket két átirányítotthoz. Egyikőjüket Kecskemétről, a másikat Pestről, a kábszeres csoportból internálták ide. Lepusztult irodában, trogyoga írógép mögött nyilatkoznak arról, hogy ők nem tudnak semmiről semmit. Mert még csak egy hete... Meg egyébként is...

Amúgy ez egy bolondokháza. Egyre-másra jönnek a feljelentők. Az alvilág is itt nyaral. Aktívan. Kocsifeltörések, rablások, vikendház kifosztások, karambolk, stb. Azt mondják a fiúk, hogy ezzel a múzeális technikával legfeljebb csak gumibottal üthetik a zsványok nyomait.

Torda úr, a Lidó szálló főportása szerint nem veszes a helyzet. Az igaz, hogy kevesebb valamivel a német, és a hotel csak hatvan százalékosan telített, de ezt legfeljebb az Ibusz bánhatja. Mivel hogy előre lefoglalta a szobákat. Ami itt a Lidóban 131 márka, avagy 1980 forint. Köszönettel mondunk nemet a szíves invitálásra.

T. J.

A KIOSZ változat

Nyugtákról pedig szó se essék!

A kispárosok számára július elseje óta újabb bürokratikus bonyolítási módot eszeltek ki. A nyugtadási kötelezettségről van szó. Idő-és pénzrabló módszer ez, melylyel a szolgáltatások színvonalát nem javul, és a lakosság sem igényli. Mi a véleménye erről a KIOSZ nagykanizsai szervezetének? *Laky Ivréné* titkárhelyettesítettkérdésként.

— Mi a munkánkat csak bonyolultabbá tevő rendelkezés ellen tiltakoztunk. Az első információink alapján azt tudom mondani, hogy az emberek nem kérik, nem igénylik ezt az ellátást. Ők a gyors és jó minőségben elvégzett munkát igénylik, a nyugtára többnyire nincs szükségük. Ezzel a módszerrel nem rendeződik megnyugtatóan a kispárosok ellenőrzése, ha ez is

volt a rendeletalkotók célja. Stabilit, értelmes adórendszerrel kellene inkább bevezetni, mert az állandó bizonytalanság, ami jellemző ma gazdaságunkat súlyosan veszélyezteti azt a tevékenységet, amely nélkülözhetetlen a város lakosságának szolgáltatás-szintű ellátásában.

Átalakulás előtt áll a nagykanizsai szervezet is. A felülről jött irányítási módszereket nem óhajtuk. Csak az alulról jövő kezdeményezésekben látjuk az előrelépés egyetlen útját. Napokon belül fontos ülésen fogjuk megvitatni elképzeléseinket. Talán nem áruolok el titkot, ha annyit elárulok, szövetségi rendszert szeretnénk megvalósítani, és igazi érdeképviseletet. Sajat alapszabályt szeretnénk elfogadni és bebizonyítani, hogy a kani-

zai kispárosok a lakosság megelégedésére önállóan is képesek a mai kor igényeinek megfelelő munkát végezni. Amint kialakul végleges programunk a sajtót is informálni.

Néhány kispároshoz is bekoportunk a kérdéssel: Hogyan fogadta a lakosság a nyugtadási kötelezettség bevezetését? Egyöntetű volt a válasz: Nem kell! Mivel azonban adni kell, megírják és a fiókba kerül. Nem egy kispáros meg is mutatta a fiókjában halomba gyűlő nyugtákat. Sokan már csak legyintenek. Reménykednek, hogy lassan talán vége lesz a kísérletezgetésnek. Elegünk van a megkötő rendeletekből.

— Vizvári —

„Alvilági játékok”

A férfi szemén kötés. Nem tudja vagy nem akarja tudni, kitől kapta. Itt farkastörvények uralkodnak, szemézsémért, fogat fogért. A pénz, a pia és a nő határozza meg az emberi értéket, s hogy milyen erőszakot alkalmaznak, az a nyereség nagyságától függ. A nagyok a háttérben maradnak, utánuk nem jó kíváncsiszkodni.

A felszín vállalja és elviszi a balhét. Nincs más lehetősége! Ha beszélés, „kipakol”, a láthatatlan kéz a nőhözben is utoléri, ha kijön, néhány hónap múlva lebuktatják és irány vissza.

Itt a piros, hol a piros?

„KGST” piac. Délelőtt tíz óra. Mint legyenek a cukorra, úgy gyűlnek az emberek egy pontra. A kőr közepén, jóvágyású kreol bőrrü fiatalemberek ördögi gyorsasággal rakja a gyufásdobozokat. Valaki nyeresében van. Már tízezeret szakított le a kreolbőrűről. A hangulat egyre fokozódik. Vannak, akik a pénztárcájuk után nyúlnak, ők a balekok, akik a légyfogóra ragadtak. A nyertes angolosan távozik, a helyét átveszi a balek, aki tíz perc múlva rendőrré vált: a havi fizetését veszítette el. Ordít, sír toporzékol. Pillanatokon belül nagy lesz a zűrzavar. A kreolbőrű úgy távozik, hogy elfelejt köszönni. Emlékét csak a banános doboz őrzi.

Néhány héttel később Keszthelyen látom őket. A cukrászda teraszán ül a kerol és a nyertes. Mindketűjükönnyaklánc arany medállal, s arany gyűrűkkel felcícomázva a mutató és a gyűrűsujji.

Magas fekete férfi érkezik, még több gyűrűvel még vastagabb nyakláncal. A kreolbőrű egy köteg ezret ad át az érkezőnek.

— Mennyi?

— Hús — válaszol a kreolbőrű.

— Kevés! Nyomás a placra! Délig ötven kell! — A magas fekete férfi feláll és távozik. A fiúk pedig eltűnnek a főutca forgatagában.

Ha megjön a férj

Az ész megáll. A teremtés koronáját úgy húzták csöbe, hogy csak az utcán vette észre, hogy nincs meg a havi fizetése.

— Oké, elmondom! — kezdi —, de ha megfrod a nevemet, letépem a fejedet. Világos? Nem gondolod, hogy rajtam fog rohogni a város. Itt

találkoztam, ennél az asztalnál avval a döggel. Fizettem neki, ivott, mint a gödény. Mondom, jó lenne elmenni egyet... Tudod, mit... Azt mondta oké, de az ezret rakjam le. A lényeg, hogy nem volt ezresem, megbeszéltük hát, hogy másnap találkozunk, addig szerez egy kéglit, mert a férje egy rohadt csávó, elszed tőle minden pénzt.

Másnap fizetés volt. A dohányt beraktam a levéltárcámba, az aprót a kabátzsebbe. Jövk ki a gyárból, hát a k... nem ott várt a kapu előtt? Azt mondta, a férje elment, felmehetünk hozzá. Felmentünk. A konyhában egy cigányasszony ült. Mi a szobába, s én mindjárt elkezdtem, de ő: ha akarok valamit, rakjam le az ezret. Elővettem a dohányt, láthatam mennyi pénz van nálam. Kiment, hogy gyorsan lefürdik, addig én vetkőzök és bújjak az ágyba. Néhány perc múlva visszajött, de még az ágyig sem ért, az őregasszony kivágja az ajtót és beüvölt, hogy hazajött a Feri. Én egy szál gatyában az ablakon ugrottam ki, a ruháimat is úgy hajigálta utánam. Már az utca végén jutott eszembe, hogy megnézzem a fizetésemet. Az egész levéltárcám hiányzott. Rohanás vissza. Csengetek. Hústömeg nyit ajtót.

Mondom neki, a feleségével akarok beszélni. Utána csak arra emlékszem, hogy az utcán találtam magam, s akik elmentek mellettem azt mondták, részeg disznó vagyok.

Néhány nappal később találkoztam velük a városban de megfenyegettek, hogy kikészítenek, ha dumálni merek. Nem megyek a rendőrségre. Te meg megígérted, nem frod ki a nevem. Megígérted!

Zsuzsa

Vékony, közép magas derékig érő fekete hajú; fűrtös képfű. Viszont van munkahelye, rendszeresen dolgozik. Este kirittent, barátjával végigvonul a főutcán, nézi a szórakozóhelyeket. Ott ahol a legnagyobb haszonra lehet számítani, leülnek és várnak.

— Ha fizet valamit, itt maradhat az asztalnál, és hallgathatja, hogy megy a buli, de én nem mondom semmit — néz rám. Amíg várnak, igyekszem megtudni valamit.

— Minek csinálom? — csodálkozik. — Mert amit a gyárban adnak, az arra sem elegendő, hogy a krapekomat felöltöztessem, hogy

zabálni adjak neki. Ha jó az este, az ötrezre megkeresem. Ugyanannyit, mint egy hónapban a gyárban.

— Mi a véleménye a nyilvános házról? Elmenné oda dolgozni, ha lenne?

— Mi az, hogy! Ott legalább a betegségtől megóvnának, és megvédene a törvény. Úgy látom most összejön valami — néz mögém. — Na, kopjon le!

— Azt mondta, végighallgathatom, hogy zajlik az üzlet!

— Nem érti? — A félkonyakja emnyit ért.

Fél óra múlva elmennek. A férfi bekapta a horgot. A pincér az asztalra rakja a foglalt feliratot. Az üzlet megkötött. S mert egy tagbaszakkad 35—40 körüli férfi figyelt, jobbnak látom ha taxit rendelék és angolosan távozom.

Mert, „az alvilágnak nincs romantikája, az alvilágban nincsen szerelem”.

De vannak olaszok, lengyelek, litvánok, mámoros éjszakák, győztesek és vesztesek, bár olyanok mint a mocsár, aki egyszer belelépett, nem szabadul, elnyeli.

Csorny József

Puchheimiek Zalában

(Puchheim Nagykanizsa német testvérvárosa)

A zalakárosi és nagykanizsai vezetők meleg fogadtatásban részesítették a német vendégeket

Esett az eső, amikor a puchheimi delegáció kelet felé indult. Az utasok kételkedtek Hannes, a buszsofőr időjárás előrejelzésében, aki fogadni mert volna, hogy a magyar határon változás várható. Szívesen ventük viszont Herbert Karánzin alkalmi utaskísérő szolgálatait, aki tudását leginkább a kávégepével kamatoztatta.

Annak ellenére, hogy fél órán keresztül csak lépésben tudtak haladni az egyik faluban — mivel az utat egy tehéncorda foglalta el — pontosan érkeztek a zalakárosi Hotel Termál elé.

Az egy kilométert a Gulyás Csárdáig a puchheimiek a hosszú buszozás után szívesen tették meg gyalog. De a zápor öntözötte a társaságot, s túl hosszúnak tűnt az út. Szerencsére segítség érkezett: először a nőket, majd a férfiakat mentették meg az „NDK Mercedesek” a teljes elázástól. A tanácsházán aztán a helyi tisztviselő és vezetők csapata várta őket. Szívesen látta a német vendégeket a zalakárosi és Zaladós Ferenc nagykanizsai tanácselnök köszöntöje, és a küldöttség tagjai tapasztalhatták, hogy egy igazi

magyar nem nézi jó szemmel a vendégek üres poharát.

A következő reggel — mikortól a naputsét már állandó kísérő volt — a küldöttség néhány tagja kipróbálta a termálfürdő gyógyvizét. Izszattak a 34—37 fokos medencében, aztán pihenő nélkül folytatódott a program: busszal utaztak a cigánytelepüléseken keresztül (siet!), gólyafészkek alatt a kis-Balaton természetvédelmi területére. Filcspapucskokban végigszozogtak a keszthelyi Festetics-kastélyon, majd a Balatonparton sétá következtek. A tó menti zöldellő dombokon keresztül végül eljutottak Badacsonyra. Egy elegáns vendéglő területén asztalait várták őket, de magasan a falu fölött, ahová szőlőskerteken át vezető, megerősített gyalogúttal jutottak. Fent egy zenekar várt bevetésre. A mosolygós primás által vezetett „lanka” nemcsak magyar melódiákat, Rajna vidéki dalokat is játszott.

Más képet nyújtott Nagykanizsa, ahová a puchheimiek reggel indultak. A város kultúrreferense a számtalan német tolmács igénybevétele nélkül kálauzol-

ta a tanács plüss borítású üléstermébe. A tanácselnök büszkén mutatta be városát. Esett néhány szó az itteni Tungsram lámpagyárról, de az ismertetőt a puchheimiek dr. Straub, gimnáziumi tanár, egyébként kitűnő fordítója nélkül is megértették. Immár három, németül jól beszélő kísérővel látogattak meg a 32 alkalmazottat foglalkoztató művelődési házat. Többet a puchheimi kultúrközpontba sem terveztek, próbált tréfalozni Kránzlein polgármester úr, miialatt azon gondolkodott, miből fedezik a magyarok a rengeteg alkalmazott fizetését.

Az estét a jugoszláv határmenti vadászklubban vídám énekverseny zárta, ebben azonban a magyarok nagyobb hangerejükkel nyertek.

A két tanácselnök is ezen a búcsósütemen tegeződött össze. Kránzlein úr remélt, hogy a többi puchheimi és kanizsai között is hasonló barátság alakul majd ki.

Barbara Wimmer

A Fürstenfeldbrucker Tagblatti cikke nyomán:

Lendvai Béla

Szerelem

(Részletek)

Te kedves-szép
piruló rózsalányvirág
lányarcú piruló rózsavirág
virágarcú lányrózsa
piruló rózsarózsá lányvirág
lányvirágarcú piruló rózsá
virágarcú Rózsalány

Szerettelek,
mikor Rád vágyva
vártam érkezésed,
mikor egyedül éjszakázva
hajnalig néztem fényképedet,
mikor zenét hallgatva
csodáltam barna szemed,
mikor koraszéken sétálva
felém nyújtottad kezed,
mikor hajad simogatva
éreztem leheleted,
mikor búcsúzkodva
vállamra hajtottad fejed...

ha jössz,
csak kedves szavad,
melegbarna tekinteted,
csak mosolygó ajkad,
selyempuha érintésed,
őlelő karod,
gyereklány-illatod,
lélek-tisztaságod
LEGYEN HOZOMÁNYOD
(Marosvásárhely)

Olvasta?

Márai Sándor (1900-1989) Napló, 1943-1944

Márai naplósorozatának 1943-44-re datálódó részeit tartalmazza a kötet. Maga az író nemigen törekedett arra, hogy művét valóban naplószerűen bocsássa közre, feljegyzéseit utólag, a jegyzetekben volt szükség kronológiai kommentárral ellátni. Az olvasó csak a politikai események említése alapján tájékozódhat, igen sokszor azonban erre nincs szükség. A mű lényegesen hosszabb, terjedelmesebb részeit irodalmi elmélkedések foglalják el. Ezek a rövid beszámolók a legtöbbször csodálatosak. Goethe Novellájáról, Shakespeare egyik-s másik drámájáról, Racine-ről, Rilke-ről, sok-sok klasszikus vagy modern angol, német, francia íróról, olyan magyar nagyságokról, mint Arany, Babits, Kosztolányi, Krúdy kevesen mondtak lényegesebbet, tömören találobbat. Persze nem kritikák

ezek a passzusok, nem is esszék, inkább egy abszolút hallású és igen-igen művelt művészember benyomásainak, megfigyeléseinek pontos rögzítése.

Am korántsem csupán olvasónapló Márai könyve. Igaz, a legvadabb, legembertelenebb időkben, a holocaust, a bombázások, az ostrom, közepette is ugyanúgy olvas Márai, mintha a legszebb, legnyugalmasabb béke venné körül, de mélyen érinti, zsigereire hatol a kor szörnyűsége is. Ítélete, vélekedése morális jellegű: szörnyű bűnök felett ítélkezik — senkit és semmit nem kímélve. A politika mint politika nem érdekli, az emberi tartás, illetve annakiszony hiánya annál inkább.

Egy vádirat is rejtezik az olvasónapló mellett-alatt a műben, vádirat a faszizmus, a hitleraj, a magyar középosztály, a polgárság ellen. Törté-

nelmi ítéletet nem mond, erkölcsit feltétlenül, abszolút érvénnyel. Igen érdekesek, néha szinte aktuálisak változalt alternatívái is (egy helyütt, mintegy kivételképp arról elmélkedik, hogy a háború utáni, a „vörös” szélsőséget netán elkerülő ország mik közül választhat: a svéd modellt fogja-e követni, lehet-e ezt követnie, avagy lecsúszik, visszacsúszik „Macedóniába”).

Mintegy a napló harmadik rétegét alkotják a megörökített életképek, visszaemlékezések, élménybeszámolók. Napi eseményekről ritkán ír, annál inkább egy-egy örök pillanatról; egy sétáról, egy gőzfürdőben töltött reggelről, egy párizsi utazásáról, stb. Parány, villódzó szépségű kisnovellák ezek, az író legjobb színvonalán. — A kötet minden művelt olvasónak ajánlható. (Új Könyvek)

Filmjegyzet

Papa, én nő vagyok!

Gondolom, nincsenek könyvnyi helyzetben azok a tisztességes családapák, akiknek felcseperedő lányai elérik azt a bizonyos életkort, amikortól már nem tudják gyerekként kezelni sarjait. Ezt a meglehetősen bonyolult problémát vázolja fel humoros formában Stan Dragoti ideai filmjében.

Apuka egyedül neveli két kamazodó lányát — bár időnként besegít neki újdonsült menyasszonya — és nem hajlandó tudomásul venni, hogy a nagyobbik már 15 éves! Plüssmacit vesz ajándékba, elkíséri a diszkóba, vagyis megpróbálja „lassítani” a lányis fejlődését. A képzeletbeli nagy pofont akkor kapja, amikor egy üzleti útról hazatérve megpillantja lányát, akiből néhány nap alatt valódi nő lett! Az addig csendesen hétköznapi ház nyugalmát az állandó telefoncsörgés és az újdonsült udvarlók hada veri fel. És mit tesz

ilyenkor a felbőszült családapa? Először is rendet. Vagyis csak megpróbál rendet teremteni, de amint rádöbben, hogy (bomba-nő) lányát már nem tudja irányítani, pszichológushoz fordul. A jól bevált Amerikai Pszichológus rengeteg tanáccsal látja apukánkat, sőt — igaz nem jószántából — hajlandó szabadidejében is a rendelkezésére állni. A filmből kiderül, milyen eredménnyel.

A kisse olaszos vágású apuka (Tony Danza) és felnőtű váló lánya (Ami Dolenz) valahogy nem az igazi apa-lánya viszonyban éldegélnek, számomra leg-alábbis nem elég meggyőzőek. Bármilyen jó is az alapötlet és maga a téma, filmes átírata, a színészi játék mégsem hihető.

Vizsont jár egy pirospont az operatőrnek, Donald Peterman-nak. Jó beállítások és kameramozgások teszik élvezetesebbé a látványt, s nemcsak az ifjú hölgyét! Videoklippszerű snittek

és eredeti nézőpontú pásztázások bizonyítják ezt.

Érdekes megemlíteni a film zeneszerzőjét, Alan Silvestrit, aki már bizonyította tudását (Roger nyul a pácban). Ennél az alkotásnál inkább zenei szerkesztőként működött közre, a jól bevált nosztalgiát meglovagolva. (Lásd még: Dirty Dancing, Rain Man stb.)

Szólni kell az apukát alakító színész színkronhangjáról, Kern Andrásról. Gyanítom, nem véletlenül esett rá a választás, hiszen Woody Allen-i beütések gyakran tartkítják a filmet, elég csak a pszichológusra gondolni.

Tisztelt lányos apák és apás lányok! Mindannyiuk épülésére ajánlom ezt a filmet, kitűnő tippeket kaphatnak a neveléshez. Remek szórakozás egy forró nyári estén valamelyik szűnyögdöngicséls kertmoziban.

(end)

Ósi mesterségek

címmel rendez táborat a Zala Megyei Cigány Kulturális Szövetség és a Népművészeti Egyesület a hét végén a Gébárti tónál. A nagykanizsai és környékbeli résztvevők megismerkedhetnek a falfaragás, a teknővágás, a kanál- és seprű készítésével, a kosárfonással és a lábasfoltzással.

A tábor nem titkolt célja, hogy a résztvevők sajátítsák el az ósi cigánymesterségeket, s természetesen esetlegesen hazai és külföldi piacot is keressenek.

Emberek, sorsok

Elveszve

Ma is bennem él az az emlék, amely tíz évvel ezelőtti élményemből fennmaradt.

Brailán, Havasalföld legkeletibb dunai kikötővárosában jártunk tette vérbírókatonai eskütele alkalomból. Nyolc órás, átszállásos utazás után érkezünk meg a városba, életünkben először, este későn, talán már éjfél is lehetett. Az utcák üresek, a város szinte teljesen sötét. Nem valami vigasztaló gondolat elindulni egy idegen nagyvárosban. Az állomáson taxi nem volt — másnap kiderült, még nappal is ritka —, hisz 1980-ban alig közlekedett néhány, és éjjeli szolgálatot nem szünetelt döntés.

Hozzánk csatlakozott egy nagyon-nagyon szegényesen, de városiasan öltözött ember, és felajánlotta, hogy segít csomagjainkat vinni, megmutatja a szállodát, amelyben jóelőre, levélben helyet foglaltunk. Azonban kérdésünkre, hogy hol a Centrál Szálloda, csak találgatásokkal válaszolt: talán lebontották, talán átkezesztették, ilyen nincs. Maradtunk tehát a csomagcipelésnél, és kétséggel, hogy egyáltalán jószándék vezérli-e. Átvillant rajtunk: vajon nem olyan városrészből vagy, ahol könnyűszerrel leüthetnek, ezért szipkény elbújva?!

Demár nem volt visszaút, a ködös éjszakában még az állomásra sem találtunk volna vissza. Édesanyámat különösen aggasztotta, hogy két Marosvásárhelyi-környéki parasztszöveget is magunkkal hívtunk. Nekik nehezebb volt a dolguk, románul nem tudtak.

Vezetőnk szólanul vitte a két legnagyobb csomagot, amikor egyszer csak valami halvány fény derengett, megérkezünk a 140 ezer lakosú város gyéren világított főterére. Megnyugodtunk, hogy mégis csak jószándékú, tisztességes, talán önhibáján kívül lezúllott emberrel van dolgunk. Útközben édesanyámmal és a két asszonnyal egybéként hangosan beszélgettünk teletyűrekről, kétségeikről, magyarul.

Szegény ember! Egy késő éjszakai botorkálótól megkérdezte, merre lehet a Centrál Szálló, de ő sem tudta. Tanácstalanul álltunk. Egy idősebb embertől tudtuk meg, hogy már rég átkezesztelődött Danubiuszra, de hát ezt a bezúzásra érett telefonkönyv honnan a címet vetjük nem is tartalmazhatná.

Amikor megérkeztünk végre, rosszul öltözött kísérőnk feszélyezetten állt a csomagok mellett.

Gondoltuk, az öt megillető kis pénzre vár. Mikor azonban édesanyám át akarta nyújtani az ötven lejest, megszólalt, elrománosodott hangszállal beszélve a magyar nyelvet.

Valami ilyent mondhatott: — Tessenek megengedni, hogy hallgassam beszédüket, és kérem nagyon szépen, ne tessenek megsértenni azzal, hogy pénzt adnak segítségemért! (Ekkor rajtunk volt a megletetés sora.)

Könyves lett a szeme, és elmesélte élettörténetét: A 60-as évek elején, katonai szolgálata alatt szerelmes lett egy brailai román lányba, aki viszonzotta is érzelmeit, de nem volt hajlandó átköltözni Erdélybe. Így önmagát legyőzve úgy döntött, jobb is, hogy nem visz idegen asszonyt asztékelyi faluba, úgyis csak megszölnék érte. A szívére hallgatott a józan ész helyett.

— A lány valóban gyönyörű volt — bizonygatta, mintegy önmaga nyugtatására —, s kedves is, míg csak menyasszony volt.

Esküvő után azonban minden kapcsolatát meg kellett szüntetnie az otthoniakkal: felesége mindenkit kitiltott a lakásból, mindazokat, akikkel férje anyanyelvén beszélhetett volna. Gyerekeik születtek, és felbonthatatlannak tűnt a házasság.

A férfi alkoholhoz menekült, keserűségében lezúllott, mert hazamenni Erdélybe szégyellte volna, hisz egykor ő állt ki menyasszonyát védeni a rágalmozásoktól, egykor ő legyintett szülei óvó intésére. S most szégyenszemre hazakullogjon?!

Felesége aztán ellene nevelte lányait. Meg kellett érnie, hogy saját gyerekei „részeges hazátlannak” (bozgor betivnek) nevezték. Alkalmi munkákból tengődött hát, elhagy-

ta a családját, és ivott... Azt azonban tudta, hogy katonai esküteltekor magyar beszédet hallhat, ezért ilyenkor mindig kiment az állomásra, a kaszárnyák körül sétált, hogy hallja a magyar szót.

— Még értek mindent magyarul — mondta —, csak már rosszul beszéltek, s ezt szégyellem.

Elis döntötte mondta, hogy most sem szólal meg. Elhatározásában erősítette, hogy hallotta édesanyámként beszélgetését meg az én kérdéseimet is.

Akkor tanultam meg, hogy sohasem szabad idegen nyelvű környezetbe szakadnom, mert hasonló lehet a sorsom.

Könnyeztünk ott, a szálloda hallgatóban. Sirattuk egy magyar elvesztését.

Sz. T. A.

Operett gála Zsádon Andreával és Szolnoki Tiborral

Ahogy azt már megszokhattuk, ezúttal is rangos vendégei voltak az egyre népszerűbbé váló Bazár Udvari Zenei Estéknek. Az örökifjú Gécy Dorottya és az Operaház magánéneke, Csányi János mellett az est kedvence kétségtelenül a Zsádon Andrea — Szolnoki Tibor művészpárosa volt. Sikerük titka? Zsádon Andrea érett, telt magas szinten képzett szép hangja, remekelőadókészsége, előkelően szép megjelenése és Szolnoki Tibor könyved, csibészes eleganciával előadott remek táncudása, s főként a kettesükből sugárzó harmónia, felegyelmeztség, szakmájuk iránti alázat, és nem utolsósorban a közönség tisztelete. Komolyan veszik, amit csinálnak. Olyan aprólékos-sággal készültek, olyan feszült összpontosítással vártak a felépés előtti percekben a zsebkendőnyi kis színpad mögött, mintha valamelyik világáros nagy színpadára léptek volna.

Tegnap még Szabadkán énekeltek az ott élő magyaroknak, holnap indulnak Olaszországba Pavarottit hallgatni, augusztus közepétől pedig egy hosszabb ideig tartó nyugatnémet vendégszereplés várja őket. Nem éppen szelős nyári program, mégis eljötték Kanizsára.

Felépés előtt beszélgettünk az operett műfaj helyzetéről, megítéléséről.

— Az operett könnyed zenéjű, élénk, táncos vígjáték. Szakmai körökben ezt sajnos egyszerűsítve könnyű műfaj-

nak nevezik. Lekezelik, kicsit megvetik — mondja Szolnoki Tibor. — Míg a Róckszínház tagja voltam, rengeteg meghívásom volt felnőt és gyermekdarabokba, televíziós felvételekre. Amióta az Operett Színház táncos-komikusa vagyok, a szakma szerint kisebb lehet az értékem, mert ritkultak a felkérések. Miközben a televízióban például olyan művészek kapják a szerepeket, akik jó kiállásúak, az énkhangot másról kapják kölcsön, vagy jól énekelnek, de tánc közből a kar mögé bújva próbájuk elleplezni gyenge táncudásukat.

— Mégis eljött a Róckszínházról.

— Öt évet töltöttem ott. A színház közben végig gazdasági gondokkal küzdött, nem tudott állandó köépületet biztosítani és a szűkös anyagi helyzet következtében az öt év alatt csak hét premierre futotta. Én türelmetlen alkant vagyok, többet akartam dolgozni, tanulni, tapasztalni, így átszerződtem az Operettbe, ahol öt év alatt huszonhét premierünk volt.

— Ott ismerkedtünk meg — veszi át a szót Zsádon Andrea, az Operett Színház magánéneke, aki öt évig volt a VolksOper vendégművésze. — Visszatérve a műfaj megítéléséhez: szakmai körökben azt mondják, aki nem tud énekelni, táncolni, az elme operett színésznőnek. Pedig ez nem igaz, hiszen magas szintű énekudás nélkül itt igazán nem lehet érvényesülni. Én énekesnő vagyok, zeneművészeti főis-

kolát végeztem, ha az Operett Színház tagja vagyok is. A közönséget akarom kiszolgálni, amelyért vagyunk, amely — miközben a szakma fitymálódik — megöltötte, és ma is megölti a nézőtérrel.

— Öt év óta Önök mindig együtt lépnék fel az anyaszínházban, és a vendégszerepléseken is. Ez nagy felelősség forrása lehetne. Szakmai féltékenység... egymás kritizálása... sértődések... hogyan van ez?

— A férjemmel szemben én tagadhatatlanul elfogult vagyok — mondja Zsádon Andrea. Tetszik, ahogy egyéni charmmal táncol, énekel. Meg vagyok hatódva, ha egy-egy új, jól sikerült mozzulatát fedezem fel.

— És ha valami nem jól sikerül?

— Az is megbeszéljük. Akkor azt mondom, hogy most itt kevésnek érzem, amit csináltál, de tedd, ahogy jónak látod.

— Nincs sértődés?

— Nincs. Inkább mi mondjuk meg egymásnak, mint valaki más.

— Nekem ugyanez a véleményem — szögezi le a férj.

Beszélgés közben elkészült a smink, elfogyasztották a ház lakói által kínált kávé, és színpadra léptek.

És szólt a zene, buvált az operett. Nyári este volt, és a Bazár Udvarban egy gombostű sem lehetett lejeteni. Zsádon Andrea és Szolnoki Tibor énekel.

H. M.

DEZALAI YIZ., CSATORNÁMŰ- ÉS FÜRDŐ V.
Hagyomány, Káfolás u. 16/a.
Telefon: (99) 17-124. Telek: 33374

Víz — ügyek

Tisztelt Szerkesztőség!
Az 1990. július 20-án újságunkban megjelent cikkre („Tiszta” víz — A szerk.), illetve az érdekeltektől hasonló tartalommal, több mint 50 aláírással a Vízműhöz küldött levélre ezúton válaszolunk.

A feltett kérdésekre, a probléma megértéséhez, a megoldás-kereséshez bizonyos műszaki és közgazdasági összefüggéseket is ismerni kell.

Vállalatunk, Zala megye településeinek harmadát látja el vezetékcső ivóvízzel. Működési területén vízminőségi gond kizárólag a nagykanizsai ún. „Városi Vízmű” ellátási területén van. Ez a város lakossága mintegy 10 százalékának egy részét érinti. Ezen ellátási vezeték vizbázisát a részben 1916 óta üzemelő ligetvárosi és práteri mélyfúrású kutak adják. Ezek látják el az Ady u. — M7 és M61-es út által határolt déli városrészt ivóvízzel. A közelmúltban felújított kutak víze az ez évben megépült Ø400 mm-es távvezeték keresztül kerül be a Ligetvárosban lévő 2 x 500 m³-es tárolóba, ahonnan az átemelő telep szivattyúja szállítja tovább 2 db Ø300 mm-es vezetékben, az említett városrészen keresztül a bagolai heggyen lévő 1000 m³-es ellennyomó medencébe.

A két vezeték közül a 30-as évek elején épült a Béke úti szakasz, a Béke úttól a budapesti vasútvonal irányát követi, majd a Kossuth tér, Farkas J. u., Sánc, Bagolahegy a vezeték nyomvonala. Ez a szakasz a 60-as évek közepén készült el. A városi rekonstrukció keretében a közelmúltban kialakított második fővezeték D-ről megkerüli a vasútállomást, és Ady u. — Zrínyi u. nyomvonalon haladva a Kossuth téren csatlakozik a régi vezetékhez, így a rendszer többirányú megtáplálást biztosít a városi kórház részére.

A kutakból termelt víz az esetleges szilárd anyag tartalmát (homok) a ligetvárosi medencékben elvesztíti, de a rétegből oldottan magával hozott vas (kutanként változó 0,1—0,7

mg/l mennyiségben) az átemelő telepen keresztül, keverten a hálózatba kerül.

Évente több mint 1 tonna szivárvastól való. Ennek egy része, oldatban maradvány, nem okoz semminemű problémát. Egy része viszont oxidálódva, vashidroxidpelyhek formájában láthatóvá, érzékelhetővé válik. A kémiai folyamat lejátszódásához idő kell, miközben a vezetékben a víz áramlik, és azoknál a fogyasztóknál, ahol a távvezetékéről, „direkt” táplálás történik, pl. a vezetéktelep települt Sörgyár, Tejúzem, de a házi bekötéseknél is csupán nagymértékű üzemszavarral esetenként jelent gondot. Azokban az elosztóvezetékben azonban, ahol van ideje a vas kiválásának és lerakódásának, évtizedek óta jelentős mennyiségű, folyamatosan pólódó vasiszap réteg van, ami természetesen egészségre nem ártalmas. Ez a lerakódás egyenesen fogyasztás és ebből következő egyenesen áramlás esetén a fogyasztónál vízminőségi problémát nem okoz. Az áramlási sebesség bármely okból történő nagyobb mértékű változása a lerakódást, illetve vezetékvegeknél összegyűlt vasiszapot magával viszi. Ilyen sebességváltozást okoz a fogyasztás változása is. (pl. üzemek nagyobb vízvételése, vagy a lakóterületi hétfégy fogyasztási csúcs), valamint a csővezeték-rendszeren, vagy az átemelő telepen bekövetkezett műszaki hibák.

1990. februárjában jelentkezett nagymértékű minőségromlást pl. a középfeszültségű elektromos kábelhálózaton történő üzemszavarral következtében a ligetvárosi átemelő telep leállása, utána a sánci József S. utcában egymást után következő 2 db csőtörés okozta. A javításhoz ugyanis a bagolai 1000 m³-es medencét is ki kellett iktatni a rendszerből.

A július eleji üzemszavart az átemelő melletti fővezeték hibája okozta, ugyanis a teljes vízhiány elkerülése érdekében „fordított” üzemből, még a távvezetékbe is ellenkező áramlási iránytal tudtuk a vizet biztosíta-

ni. Ez a lerakódások olyan mennyiségét mozgatta meg a hálózatban, hogy az üzem indításakor a folyamatos öblítések ellenére a levélben és az újságban is kifogásolt helyzet állt elő. A több fogyasztási hellyel rendelkező nagytárműjű bekötéssel ellátott öblításköz házak ilyen értelmű helyzete azonos az elosztóvezeték hálózat vége közelében lévő családi házakkal. Ugyanis a kisátmérőjű elosztóvezetékknél, de különösen az említett öblításköz többszintes házaknál, ahol ráadásul az öblítési lehetőséget biztosító tűzcsap nem is a vezeték vég közelében van, a fogyasztók a saját vízhasználatukkal nagyobb áramlási sebességet produkálnak a hálózatban, mint az Ø80-as szerelvényekkel ellátott tűzcsapokon keresztül hálózat öblítése. Ezért nem tudja a Vízmű a folyamatosan, terv szerint végzett öblítéssel pl.: az Ady u. 14. sz. ház, Zrínyi u., Fő u., Kisfaludy u., Szémeze, „MAORT” telep, Katonaparti problémáit ezzel a módszerrel megoldani.

A végleges, megnyugtató megoldás a vas bejutásának megakadályozása. A lehetőség adott a ligetvárosi telepen, ahol egy ún. vastalanító berendezés létezik, a részben 1916 óta üzemelő rendszer rekonstrukciójával, a vezetékrendszer tisztításával a panaszok azonnal megszüntethetők lennének.

A lehetőség műszaki szempontból tehát adott, a város erre felhasználható pénzeszközök hiánya viszont a felmerülő megoldást évtizedek óta késleltetik. A Nagykanizsára 1990-ben megállapított literenkénti 1 fillér ivóvíz ár a még mindig meglévő több mint 40 százalékos állami támogatás ellenére közel sem fedezné a bonyolultabb technológia költségeit. A város lakosságának ezen területen lakó része bizonyára vállalná az emelt vízdíj fizetését, ami a többi fogyasztóból viszont nyilván nem váltana ki osztatlan örömet. A városnak ezt is mérlegelnie kell már az új gazdálkodási rendben indított beruházásoknál.

A tisztítómű építése ugyanis

a sajtóból az utóbbi időben ismert szennyvíztisztító telep építéséhez hasonlóan városi feladat. A Vízmű Vállalat, mint általában a közüzem vállalatok, a települések vízi közműveit megépültek után veszi át üzemeltetésre. A vállalatnál amortizációból képezhető fejlesztési alpból a meglévő művek, berendezések rekonstrukcióját kell biztosítani. Ennek ellenére az elmúlt két évtizedben a várossal együtteműködve erőn felül vállalt és vállalt részvételt a Vízmű a város fejlesztési eiben, vízellátó és csatornahálózatának bővítésében a murai vízmű és a szennyvíztelep két szakaszban történő építésében.

A város és a vállalat teherbíró képessége a meglévő vizes ágazati problémák megoldása mellett nem teszi lehetővé külső forrás nélkül az említett vízminőség-javító beruházások indítását. Be kell fejezni a murai vízmű rekonstrukcióját, melynek részeként az idei évben is vállalati eszközökből 20 millió forintot fordítottunk a város ellátását alapvetően meghatározó Magyar úti átemelőtelep bővítésére. Meg kell építeni a K-i, É-k-i városrész ellátásához szükséges új víztornyot, és be kell fejezni a városi szennyvíztisztító II. ütemét. Ebben a helyzetben mit tehetünk és teszünk az ún. ligetvárosi zóna vízminőségének javítására?

A Magyar úti átemelőtelep megépítése után a Molnáriból biztonságosan ellátott városi zóna növelhető, így lehetővé válik további, jelenleg végeztékől ellátott épületsoport esetleg utcacész átkötése a murai I. zónára. Ezen munkálatok az eddig már megtörténteknél a csúcsidő után ez év szeptembertől várhatóak. Ezzel a zóna terhelése is csökken, így egyrészt a természetesen folyamatosan végzett öblítések eredményesebbé válnak, illetve nem kényserülünk a magasabb vastartalmú vizet adó kútjaink folyamatos üzemeltetésére.

Így T. Fogyasztóinkkal közösen e problémával egyidejűleg együtt kell élnünk.

Dr. Tóth Árpád

6. A szabadító

— Nem habozhatsz — mondta Grácia néni — Most már Laura életéről van szó.

— Igazad van, néném, Laura nekem többet ér, mint akármilyen kincs.

— Akkor menj — a néni a férfi kezébe adta az ominózus cédulát. Peter sóhajtott és lassan kiment a szobából. A néni ottmaradt a szoba közepén és félhangosan mondta:

— Hiszen már fejből ismerem a szöveget... Nem kell lemondanunk a kincsről, talán nem.

Peter hamar eljutott a Marcus térre. Nyíra izgatott és levert volt, hogy nem is figyelte, követik-e? A forgalom felélénkült, a sugárutakon valóságos autófolyamok hömpölyögtek. Peter leparkolta a kocsit egy áruház mellett és kiment a térre...

— Most nagyon sok függőtelek — mondta a karesű, széles vállú, szöke fiatal ember. A tér egyik sarkában álltak. Öt társa hallgatta figyelmesen. Körülöttük zajlott a forgalom. — Amikor észreveszitek a célt, ragadjatok rá. De mindenki külön, távol a másiktól. Közben tartjuk a kapcsolatot!

Peter már vagy húsz perce állt a szökökút mellett. Az autók szüntelenül áramlottak, zúgtak mellette. Elhatározta, kemény lesz. Harcolni fog Lauráért — bár fogalma sem volt, hogyan és mit tehetne egyedül a banditák ellen. Mert abban már egy pillanatra sem kételkedett, hogy igazi banditákkal kerültek szembe. Lehet, hogy boldogult apósa sem volt különb náluk...?

Aztán minden nagyon gyorsan történt. Egy fekete autó fékezett a járda szélén — de tulajdonképpen nem is állt meg — a

leeresztett ablakon kinyúlt egy kéz és követelőző mozdulatot tett. Peter szökölt volna, de a kéz már kivette kezéből a cédulát. A fiatal ember csak annyit látott, hogy a kocsiban ketten ültek, két férfi — aztán az autó villámgyorsan elhajtott.

Mire Peter feleszmélt, a következő kocsik eltakar- ták a banditák autóját, úgy, hogy a rendszámot sem láthatta. Kedvetlenül indult haza — most már csak abban reménykedhetett, hogy a banditák be- tartják ígéretüket.

Odakünn már régen este volt, amikor Laura neszt

hallott bőrtöne ajtaja felől. A fiatal nő elgémberedve ült a széken. A kötelékekből hiába próbált szabadulni. Nagyon félt, hogy visszajönnék a banditák, és... Vajon Peter beleegyezett a váltságdíj kifizetésébe? A kincs még nem is lett az övék, máris elvesztették? Történik-e valami a kiszabadítása érdekében, vagy minden elakadt valahol? Mi lesz vele...?

Ismét neszt hallott az ajtó felől. Figyelni kezdett. Aki az ajtó másik felén tevékenykedett, aligha tartozott a banditákhoz. Túl csendesen, óvatosan mozgott, mint aki attól tart, észreveszik jelenlétét. Nyolc vagy tíz kulcsot dugott a zárba, míg az utolsó végre elfordította a fémnyelvet. Egy árnyék síkolt a szobába...

— Asszonyom, hol van? — kérdezte az illető suttogva. Laura uralkodott magán:

— Itt, a fal mellett egy székhöz kötözve — suttog-

ta ő is — Kicsoda maga?

Amaz nem válaszolt. Rátalált a székre, és a nő hamarosan érezte, hogy kötelékei lehullanak. Akárhávarázzló érintette volna meg... Pedig csak egy kés lehetett az idegen kezében. Laura máris szabad volt. Az ismeretlen férfi — mert férfi volt, ezt Laura ösztönösen sejtette határozott mozgásából és egy férfi borotválkozó spray illatából — az ajtóhoz húzta őt. Aztán máris a folyosón mentek. A kanyarulatnál lépcső állta útjukat; a fokokon furcsa, magatehetetlen tartással feküdt egy férfi. Az őrléhetett. Laura sejtette: ez bizony elájult. Vagy...?

— Napokon belül megtudja — felelte amaz rejtélyesen. Az arcát most sem látta Laura.

Egy mellékutcán álltak. Itt is sötét volt. Az idegen megfogta a nő karját, elfordította:

— Arra menjen, csak egyenesen. A sarkon van egy kávézó, előtte taxiállomás. Sok szerencsét!

— Kö... köszönöm, uram — mondta Laura, de már hiába nézett körül — a férfi eltűnt, mintha a föld nyelte volna el. Az asszony semmit sem értett a történetekből, de azt tudta, nem maradhat itt tovább. A falak mögött mintha elleneséges tekintetek figyelték volna. Ha fogvatartói fenyegetéseire gondolt, megbor-zongott. Gyorsan, el innen...!

Futva indult a sarok felé...

...és lihegve ért fel az emeletre, ujját a csengőgombra tette, és nyomta, nyomta, nyomta, amíg ki nem nyitották.

— Laura!

Peter karjai feleségére fonódtak. Az asszony csak akkor hitte le, hogy megmenekült. Tudta, most már biztonságban van.

Vége a 9. résznek
(folytatjuk)

Az augusztus 12-i búcsú idejére szeretnék befejezni a miklósfal faluház bővítését. A mintegy 12 millió forintos költséggel és jelentős társadalmi munkával készülő művelődési intézmény jól szolgálhatja a község lakóinak szabadidős igényeit.

Fotó: Szakony Attila

Rejtsen — Fejtsen — Nyerjen!

Nyolc kis keresztrejtvény meghatározásait közöljük. Előre megrajzolt ábrát nem adunk, minden rejtvény alakja más és más, a határvonalak változatosak. Fekete négyzet egyikben sincs. Egy-egy rejtvény meghatározásait számozás nélkül, de sorrendben adjuk, a függőlegeseket balról jobbra, a vízszinteseket fentről lefelé haladva. Az egybetűsöket nem határozzuk meg. Közöljük még, hány betűből áll a helyesen kitöltött ábra. Ha az önálló keresztrejtvények elkészültek, vágja ki mindegyiket ollóval, és illesszen össze belőlük szimmetrikus, szabályos idomot! E nagy ábra elkészítéséhez elegendő 7 kis ábra, egy kimarad! Ennek a megfejtésére nincs szükség már, de alakjára szükség lesz. Helyezze rá az ábrára ezt a kis idomot, elforgatva, tolvaa addig kell próbálkoznia, amíg a keret körül az óra-

mutatójárásával megegyező irányban elolvashatja egy magyar költő találó mondását és a költő nevét!

1. rejtvény (19)

Vízszintes: Szovjet folyó — holland úszónő személyneve — ... tüze — egymást követő betűk — hajók úrmértéke — női név — nyél közepe

Függőleges: Sapka — látszik rajta — egyesülés-féle — cluny apát — 0 óraker kezdődött

2. rejtvény (21)

Vízszintes: Csont latinul — porció — település Magyarországon — dzsungel — azonos betű

Függőleges: Római aprópénz — azonban, németül — ...Emília — külföldi táncdalénekes — városunk

3. rejtvény (15)

Vízszintes: Menyasszony — hírt küld — meghatározó — trombita hangja — kutrca

Függőleges: Nitrogén régi nevén — elötagként

ellentétes irányt jelöl — férfinév

4. rejtvény (19)

Vízszintes: Motorkerékpár márka — elsüllyedt svéd csatahajó — öreg cigányszópotló szó — M-mel kihalt madár — habzó ital

Függőleges: divatház — virágtartó — nemesi költő — betű kiejtve

5. rejtvény (23)

Vízszintes: magyar falu Baranyában — nem falusias — pattanások — ilyen díj is van — örökítő anyag — Jupiter Holdja

Függőleges: Női becenév — előtagként kutyával kapcsolatos a jelenléte — ... pro-multis — normann — egyikórahang — testrészt

6. rejtvény (26)

Vízszintes: Éneklő szócska — vendéglőiszám — nyakprém — ...mester, TV-figura — bárium vegyjele — kétkerekű hadiszeker — kettős találat a lottón — vízi emlős

Függőleges: Angol autópári monopólium — hódprém — ezt vetnek a földbe — igeikötő — ...-mók — női név — ...Milan

7. rejtvény (10)

Vízszintes: Kötőszó — idegen név — japán táblás játék

Függőleges: Nép — óg... — görög évezred

8. rejtvény (7)

Vízszintes: Vele hangzó — meghatározóraggal ausztrál tó és félsziget

Függőleges: Finnugor néptörök — igeikötő — Lalo operett királya.

Beküldendő a költő neve és mondása, augusztus 15-éig, szerdáig.

Megfejtőink közül könyvjutalmat nyertek:

Nagy Zoltán Tamás, Nagykanizsa, Rákóczi u. 45., Dara Gézáné, Nagykanizsa, I. Bolgár Hadsereg u. 5/A.

A könyvek átvehetőek kedden és szerdán 14-16 óra között.

Recept Recept Recept Recept Recept

Francia fokhagymaleves 6 személyre

- 8 gerezd fokhagyma
- 9 dl tej
- 9 dl víz
- 1 tk vegeta
- késhegynyi őrölt fehérbors, só,
- 5 dkg liszt
- 5 dkg vaj
- 4 tojás
- 2 ek borecet
- 25 dkg fehérkenyér

A jókora fokhagymagerezdeket megtisztítjuk, és szétzúzzuk. Levesfazékban feltesszük főni a tejet, a vizet, egy kiskanál vegetával. Hozzáadjuk a péppé tört fokhagymát, megsózzuk és (ha

lehet) frissen őrölt fehérborssal megszórjuk. Amíg a leves felforr, a lisztet a vajjal jól összegyúrjuk, majd apránként, állandó kevergetés mellett a leveshez adagoljuk, hogy híg mártás sűrűségűvé váljon. A felütött tojásokat szétválasztjuk, a fehérjét a forrásban levő levesbe csurgatjuk, eközben folyamatosan keverjük, amíg a fehérje szálasan megkocsonyásodik. A sárgáját egy csészében elkeverjük a borecettel, s a tűzről félrehúzott levesbe keverjük. Azonnal forrón tálaljuk. Betétnek pirított kenyérkockát adunk.

Stroh Péter

Üzleti érzék

Infarktus

Olvasom dr. Ignác Piroška pszichológus tanácsait: „Magyarországon szív- és érrendszeri megbetegedésekben hal meg a legtöbb ember, és egyre fiatalabbak. Vigyázzunk magunkra és egymásra!”

Én, isten bizony, igyekszem! — nézek fel. — Vigyázzok a családomra, és már mindenről leszoktam: pénzről, italról, nőkről, de erről az átkozott tömegtájékoztatásról (rádióról, tévéről, újságról) nem tudok. Hallgatom az interjúkat, böngészem a híreket, és egyre kevésbé tudom követni, mi is ez: rendszerváltás, privatizáció, munkanélküliség, Duna-gate, megéhező nyugdíjasok, meg népszavazás milliárdért. A gyerekek közben nem tudok cipőt venni, és kész szerencse, hogy itt a nyár, s nem kell eldöntennem: eszünk, vagy öltözünk.

S persze, a tömegtájékoztatás a főbűnös. Minek torzítja el az eseményeket? (Vagy az események torzítják a sajtót, ki tudja?)

Én, itt lent a porban, mindenesetre annyit látok, hogy

a vállalatok szépen tönkremennek, a tsz-ek úgyszintén, a vezetők pedig tollasodnak, még ott is, ahol a mérleg — enyhén szólva! — nincs egyensúlyban.

Én, itt lent a porban csak annyit látok, hogy a piacon a gyerekek a kukákban kotorásznak, és egymásnak esnek, ha valamelyikük nagyobb kenyeret, kolbászt, hurkát talál.

Rosszkedvű vagyok hát, és feszült, de nem azért, mert az újság ezt megírja. Azért csupán, mert két malomkő között öröklődöm: Beke Kata nyüstöl a parlamentben, hogy ujjongnom kéne, mert itt a forradalom végre, másfelől birkózhatom naponta a szárnyatlan röpülés terheivel, settenkedő nyomorunkkal.

No, de az élet majd mindent megold! A tartós stressz vége, kedves Ignác Piroška, akár az infarktus is lehet. Csak aztán ne hogy későn vigyenek kórházba! Mert hogy kórház akad, s talán gyógyszer is valahol, az szentség.

-sery-

Újrakezdési kölcsön

Kezdem azzal, hogy az év közepére elfogyott. Illetve szüneteltetük — éppen akkor, amikor a legtöbb munkanélküli fog az utcára kerülni. De akik észnél voltak az elején, gyorsan felvették. Mert a mézesmadzag mára maradt, ami: mézesmadzag.

A hírek pedig sebesen szállnak. Sokan azt mondták: 25 százalékos kamatra be kell

tenni az újrakezdési kölcsönt a bankba, és a kamatokból szépen megélünk majd. Sőt, talán törleszteni is lehet valamicskét, csak ügyesnek kell lenni. Sokan azonban későn kapcsolak. Most aztán se kölcsön, se segély! Hja, a becsületes embernek nem Magyarországon terem babér.

V. J.

Amikor az utat elrontják

Nagykanizsán, a Béke út végétől Miklósfá határáig több, mint két kilométeres szakaszon zuzalékkal szórták fel az utat. Akik ismerik, tudják, ez az út — a magyar utakhoz viszonyítva — jó volt. Most tönkretették. Az autók

szélvédői és alváza látják kárát a felverődő köveknek. A biztosító pedig fizet. Hiszen gazdag ország ez! Ahol javítani kellene, nem csinálnak semmit, a jót viszont elrontják. Ez a magyar királyi ész!

V. J.

A hócipőnk már tele van. Ez is megtelik?

Fotó: Szakony Attila

Ámokfutó Lada

Július 28-án Miklósfán az IS 95-74 rendszámú sötétpiros Zsigulidélőlt 10 óra körül négyszer száguldott közel 100 km-es sebességgel, lakott területen Nagykanizsáról Súd irányába és vissza.

Három nagyon vidám fiatalember ült a kocsiiban és szorította a padkára a járműveket, és előzőt mindenkét hajmeresztő módon.

Ez a fajta vezetés általában a

vétlenek tragédiájához vezet. Ezért aztán itt a kérdés: tudják-e a felnőttek, hogy gyermekeik mit művelnek a közutakon? Falra hányt borsó minden jó szó és figyelmeztetés? Hiszen azt tapasztaljuk, hogy egyre több a magáról megfeledkező agresszív vezető. Pedig, ki saját életét semmibe veszi, másoké felett ne rendelkezzen.

V. J.

Kánikula

Vízben

30 fokos a hőség. Meglepe azonban, hogy a Csónakázótóban fürdőzőket látok. Egy jól úszó fiatalember, nagy kör után, éppen a part felé tart.

— Úgy tudom, itt nem szabad fürödni — kockáztatom meg.

— Ahogy mondja! —

ugrik a stégre. — De én nem a víz mellett a vízben érzem jól magam. Miért? Ha a Gébárti tó lehet Egerszeg Balatonja, miért ne lehetne ez a tó a miénk?

Ami igaz, igaz. Miért ne? A fertőzés is kánizsai lesz.

Víz mellett

Egykori barátom invitál egy sörré a balatongyőriki strandon. Kissé zavarba jövök, amikor a part felé indulunk, nem a pavilonosorhoz, aztán mindent megérték. A család egy fa alatt, körülötte összkomfort. Már is a kezemben a hideg KINIZSI, a feleség palacsintával kínál, a gyerekek is hordják szorgalmasan.

— Hazai önellátás — mondja a barátom —,

másképp nem megy. Egy itteni sör árán ott-hon kettőt veszek. A család étvágya itt egy vagyonba kerülne.

Na, ja! A lángos 30 Ft-nál kezdődik, a palacsinta 10 felett, a sör és a bor már a csillogós ég, a halat meg a sült krumplit megfizetni sem lehet. Mert kánikula van, a gutaütésig.

T.F.

Ipartestületté alakult át a KIOSZ városi alapszervezete

Július 30-án a HSMK színháztermében átalakuló taggyűlést hívott össze a KIOSZ Nagykanizsai Alapszervezete. A megjelent alig száz főnyi iparos tagságot és a meghívott vendégeket — köztük Halász Károlyt, az országos elnökség tagját, a Zala megyei Szövetség elnökét, s dr. Tóth Emül megyei titkárt — Gróf Imre a kanizsai alapszervezet elnöke — mint levezető elnök — köszöntötte.

Gróf Imre a bevezetőben értékelte az elnökség hét hónap alatt végzett munkáját. Közölte, hogy a több mint 1500 KIOSZ-tagból 1273 fő — a tagság 83 százaléka — maradt tagja az alapszervezetnek, amelyből a városkörnyéki kisiparosok száma 394 fő. A beszámolóból kitudt, hogy a szervezet jelenleg mintegy 4 millió forint értékű álló- és fogyóeszköz készlettel és több mint 2,5 millió forint OTP betétállománnyal rendelkezik. A tagdíjhátralék összege 300 ezer forint.

Aszemélyi torzsalkodással „fűszerezett” — főleg Bencze Lajos társadalmi titkár és az

elnökség munkakapcsolatát érintő — élenkivita után kintüntetés átadására került sor. A szakmunkás-képzésben elért élenjáró tevékenységért elismerő oklevelet kapott Halász Károly lakatos, Kun József ács és Kiss László karosszéria-lakatos kisiparos.

A taggyűlés további részében a jelenlévők egyhangúlag elfogadták az alapszervezet megszűnésére, s az elnökség lemondására előterjesztett javaslatot, majd Gróf Imre helyett Kincses Sándor országos küldött vette át a levezető elnöki tisztet.

A jelenlévő 95 alapító tag ugyancsak egyhangúlag fogadta el a Nagykanizsa és Vidéke Általános Ipartestület (8800 Nagykanizsa, Berzsenyi u. 2/A.) megalakulását, jogutódlás formájában.

A néhány kisebb jellegű változtatással jóváhagyott alapszabály-tervezet ismertetése után került sor a vezetőség titkos megválasztására.

A kétfordulós választás után az új ipartestület társadalmi elnöke Szakonyi Szilárd autószerelő kisiparos, két

alelnöke pedig Doucha Ferenc tévé-szerelő és Bobály Sándor szerszámkészítő kisiparos lett. Az elnökség többi tagjának megválasztása a szakmai iparoskörök jelölése alapján a szeptemberben tervezett küldöttgyűlés feladata lesz, amely akkor választja meg a felügyelő- és fegyelmi bizottságokat is.

Az új vezetők nevében Szakonyi Szilárd köszönte meg Gróf Imre negyedszázados — benne 9 éves elnöki — munkásságát.

— Fő célunk a taglétszám növelése vendéglátóipari és egyéb vállalkozók bevonásával, valamint színvonalas testületi munka végzése — nyilatkozott tömören a közel 7 órán át tartó (!) taggyűlés után Szakonyi Szilárd elnök.

Tihanyi István

Vállalkozások

— Tájékoztató megbeszélésen a Shell-Interag RT képviselői jelezték elképzeléseiket egy üzemenyagelöltő állomás térségünkben történő telepítésére.

— Egy spanyol üzletember helyszíni szemlén jelezte, hogy a régi és az új 7. sz. flk. út átkötőútja mentén lát lehetőséget autós bevásárlóközpont telepítésére. Igénye kielégítését követően megkeresi a tanácsot vezetést, további egyeztetésre.

Az Év Lakóháza

— Az Év Lakóháza pályázat megyei fordulójára három terv érkezett. A Kiskanizsa városrész kultúrháza melletti lakóház a zsűri dicséretét nyerte el.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ
Bazár udvari zenei estek
Augusztus 13-án, hétfőn 21 órakor: A Vidám Színpad művészeinek kabaré műsora. Vendégek: Straub Dezső, Nyertes Zsuzsa, Forgács Gábor.

Lakótelepi Nyár 1990
Augusztus 10-én, 18 órakor: Játékos sport és szellemi vetélkedő.
Helyszín: a Kazanlak krt. 14. sz. ház mögötti szabad terület.

APOLLÓ FILMCENTRUM
Vörösi Híd utca 9.
Apolló Filmcentrum

Apolló Filmszínház
Előadások kezdete: 18 és 20 óra.
Augusztus 10—12: Öröm-lány (amerikai).

Augusztus 13—15: Lököttek (amerikai).

Augusztus 16: Úrgolyhók (amerikai).

Stúdiómozi
Előadások kezdete: 17 és 19 óra.
Erotikus filmek 21 órától, 18 éven felülieknek.

Augusztus 10—16: Útközben eltűnt (video, amerikai háborús).

Kert Filmszínház
Előadások kezdete: 21 óra.
Augusztus 10: Aranyflú (amerikai).

Augusztus 11—12: Hagyjátok Robinsont! (magyar).

Augusztus 13—14: Az Istenek a fejükre estek 2. (amerikai).

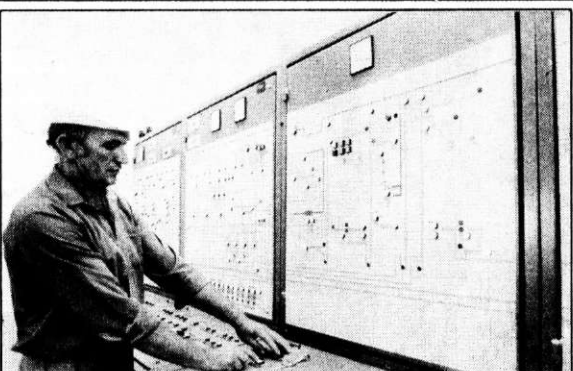
Augusztus 15: Batman (amerikai).

Augusztus 16: Lököttek (amerikai).

Együtt az ipartestület új „vezérkara”. Balról jobbra: Szakonyi Szilárd elnök, Doucha Ferenc és Bobály Sándor alelnökök.

Fotó: Szakonyi Attila

A Zala Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat nagykanizsai gyáregysége megkezdte 12 ezer tonna újbúza őrlését. Magyar Lajos hengerőr műszakvezető indítja az őrlést.

Fotó: Szakonyi Attila

Visszapillantó

Tenisz

Olajbányás—Paksi SE 5:4

OB III-as férfi mérkőzés.

Rekkenő hőségben bonyolították le az őszi idénynyitót, amely óriási küzdelmet, halatlatlanul izgalmas játékot hozott. A tavaszi találkozó az olajosok biztosan nyertek az Atomvárosban, ám most alaposan meg kellett küzdeni a minimális győzelemért.

Az egyekes után döntetlenre állt a találkozó, hiszen csak Füle Zsolt, Dominik József és Stankovics János tudta hozni a pontokat (Horváth, Lehota, Márton vereséget szenvedett). A mindent eldöntő páros-játékban az olajosok remekül hajráztak, akik közül a Füle—Horváth és a Stanko-

vics—Márton duó nagy küzdelemben nyert s ezzel megszületett a csapatgyőzelem.

Olajbányás

—Keszthelyi Helikon 6:3

OB III-as női mérkőzés.

Az újonc olajosok biztosan vették az őszi idénynyitót, akik meggyőző játékkal nyerték a zalai rangadót, s ezzel visszavágtak a tavasszal elszenvedett vereségért. A csapat valamennyi játékosa kitett magáért, de különösen nagyszerűen játszott az egyesben győztes Gaál Nóra, Novák Edit, dr. Füléné és a nagyon fiatal Kricsfalussy Eszter, valamint a párosban diadalmaskodó Gaál—Novák, dr. Füléné—Kricsfalussy duó.

Kézilabda

Ezüstérem a Balaton Kupán

A közelgő bajnokságra való felkészülés jegyében bonyolították le a 31. Balaton Kupa kézilabda-tornát, amelynek új színhelye Siófok volt (eddig Fonyódon rendezték). A férfiak mezőnyében 12 csapat, köztük a Tungsram NB I B-s gárdája is szerepelt.

A kupaversenyen jól mutatkoztak be a kanizsai fiúk, akik a 4 napos tornán a magyar iflválogatott mögött a 2. helyet szerezték meg, ezüstérmesek lettek. A jó benyomást keltő játékosok közül Kálóczy kapta a legjobb kapusnak felajánlott tiszteletdíjat.

A kupaküzdelem tapasztalatairól így vélekedett Pintér István szakágvezető:

— A résztvevőket két 6-os csoportba sorolták. Mi az „A” csoportba kerültünk, melynek során 2 mérkőzést a szabadtéren háromat pedig a sportsarnokban játszottunk. Valamennyi találkozónkat megnyertük: az Orosházát 25:19, a Dunaföldvárt 26:24, a Váci Izzót 31:27-re vertük,

majd két kitérő találkozón folytattuk, remek szereplésünket. Előbb a Csepeli Papír ellen nyertünk 26:21-re, majd a döntőbe jutásért az NB I-es Komlói Bányászt vertük 26:23-ra. Így 100 százalékos teljesítménnyel lettünk csoportelsők, miközben nagy közönségsikert arattunk. A döntőben a magyar ifjúsági válogatott volt az ellenfél, amellyel színvonalas mérkőzést vívtunk. Tulajdonképpen 55 percen át változatos volt a találkozó, majd a hajrában hűztak el a címeres mezben játszó, igen ügyes fiúk, akikről 30:24 arányú vereséget szenvedtünk. Ám a csapat igen biztatóan játszott végig a kupán, s nagy sikernek tartjuk az előkelő 2. helyet. A sikerért legtöbbször Kálóczy, az átigazolt Krichembaum, valamint Tiba és Pánczél tette, de a többiek is megtették a magukét, akiknek jó felkészülést jelentett a tornaküzdelem.

(bg)

Sakk

Az élvonalba készülnek a kanizsaiak?

A város minőségi sakksportjában az utóbbi évek jelentős változásokat hoztak, ahol érdekeljes szervezeti és szakmai munka bontakozott ki. Most már nyugodtan állítható, hogy városunk a sakk egyik vidéki fellelvára lett, amely a hagyományos nemzetközi sakkfesztivállal egyre jobban felhívta magára a figyelmet.

A sikeres előrelépésben meghatározó, hogy az OB II-ben szereplő Tungsram együttese megszilárdította helyét a sportág második vonalában, sőt, ebben az idei bajnokságban immár vezető szerepet játszanak, az élről folytatják majd az őszi sorozatot.

— A csapat az „első féldőben”, az eddig sorra került 6 mérkőzésen nagyszerűen teljesített, meglepően jól álltak helyt versenyzőink. Az eredményességet jelzi a megszerzett 47,5 pont s ezzel az alkaiakkal együtt az első helyről folytathatjuk a küzdelmet — mondta *Kuhár László* szakosztályvezető.

Az „fzások” csapatánál a bajnoki rajt előtt annyi változás történt, hogy Krutti Valér átigazolásával tovább erősödtek az elmúlt évben 4. helyen végzett kanizsaiak. Ugyancsak jót tett a csapatnak a belső átcsoportosítás, az erőlistán történt változtatás. Az időközben országgyűlési képviselőnek választott Tarmóczy Attila viszont csak 2. mérkőzésen tudott a csapat rendelkezésére állni.

— „Összeért” a csapat, nagyon jó a kollektív szellem. A sikerek közül igen nagyra értékeljük a Pét és a Zala Volán elleni 9:5-ös győzelmünket, ám az Ajka elleni hazai kisiklást, a 6:8-as vereséget s az MMG elleni 7:7-tet jó lett volna elkerülni. Így aztán nem tudunk elhúzni az élcsoporttól, ami egyébként nagyon szoros mezőnyt alkot — hangoztatta *Nádasi Tamás*, a városi sakk-szövetség elnöke, a csapat játékosa.

Az idény előtt a lámpagyáriak az 1-3. helyek valamelyikét célozták meg, akik eddig azzal is kitűntek, hogy a szerepeltetett 18 versenyző közül több mint tízezer 50 százalék fölött teljesítettek, a csapat „gerince” pedig eléggé kimagasló teljesítményt ért el:

— Az eddigi eredményeket a CSAPAT hozta, de ezen belül igen kedvező és nagyszerű sikereket ér-

tek el élcsoportban szereplő versenyzőink. Az első táblán Kiss László 80, a másodikon Rausz Attila 66, a harmadikon Bagonyai Attila 75, míg a negyedik táblán játszó Krutti Valér 80 százalékos teljesítménnyel büszkélkedhet, ami egészen kiváló eredmény, — magyarázta *Kassai Zoltán* csapatvezető.

Ugyancsak remekelt Gerencsér József (8-as táblán 70 százalék), Csikár Brunó (9-esen 75), Papp Nándor (10-esen 58), Sziva Antal (12-esen 75) és Kericsmarics József (13-as táblán 60 százalékos teljesítmény), ám igen dicséretes a fiatal Domsa Valéria szereplése is, aki a 14-es táblán 50 százalékos teljesítményt.

— Érezhető közelségbe került az OB I-es szereplés lehetőségének kiharcolása, a nagy bravúr elérése. A hozzáállás, az akaratosság, a küzdeni tudás, az egyesületi támogatás olyan pozitív tényezők, amelyekre összesen is lehet építeni. Ugyanakkor erősíteni kell az egészséges önbizalmat, a rákészülést, az összpontosítást, no és sokkal többet kellene még a sakkra fordítani. Ugyanakkor azt is látni kell, hogy a szükséges továbbképzésre, az elmélet még jobb megismerésére sok időre van szükség, viszont játékosaink közül számosan kemény munkát végeznek, fáradtak, ami kihatással lehet a további eredményességre. Abban viszont biztos vagyok, hogy minden versenyzőnk tudása legjavát adja, s hogy ez mire lesz elegendő, az majd november végén, a záróforduló után derül ki — vélekedett az élvorsenyző Kiss László, a kanizsaiak edzője.

A jóképességű versenyzőket felsorakoztató s a tavasszal ragyogóan éretőző kanizsaiak házatáján bizakodó a hangulat, akik szorgosan készülnek a folytatásra. Helyzetüket valamelyest kedvezővé teszi, hogy a befutó 5 fordulósban kedvezőnek ítélték a sorsolás, de hát a sakkban is minden előfordulhat.

Mindenesetre igen jó lenne, ha a fejlődésük töretlen lenne, élni tudnának azzal a nagyszerű lehetőséggel, amelyet a figyelemre méltó év teljesítményükkel alapoztak meg. Ekkor pedig a város, a Tungsram-sportja tovább fejlődne s újabb élvonalbeli csapattal gyarapodna, hiszen az OB I-hez vezető út ismert és szerintünk járható.

Balogh Antal

Kanizsai tenisz történelem (II.)

Beszélgetés Berkes Józseffel, a sportági elkötelezettel

Az 1960-as évek közepén megindult a teniszben az országos csapatbajnokság, amelybe az Olajbányász versenyzői is szerettek volna bekapcsolódni, ám az egyesület vezetősége nem vállalta és nem biztosította az ehhez szükséges anyagi feltételeket.

— Természetesen nagy családos ért bennünket, de nem adtuk fel a harcot. Szerveztünk, dolgoztunk és fokoztuk az ifjúság oktatását, az utánpótlás nevelését és már női vonalon is egyre szebb eredményeket értek el versenyzőink. Közben tehetséges fiataljaink közül Péntek Lajost és Stankovics Jánost a ZTE színeiben szerepeltetjük, ahol adottak voltak a működési feltételek.

— Mikor jelentek meg az olajosok a csapatbajnokságon?

— Kovács Győző, az egykori NB I-es focikapus, az Olajbányász elnökeként 1973-ban kijelentette, hogy biztosítja az elnökség az országos csb-n való indulást. Ígéretes együttesünk volt ekkor a női mezőnyben, s úgy határoztunk, hogy elsősorban a lányokkal vágnak neki az OB II-nek. 1974-ben aztán bemutatkoztunk a csb-n. Poór Magdát, a Dóra-lányokat, Balikó Zsuzsát és néhány idősebb versenyzőt neveztünk, tartalékul pedig keszthelyi diáklányokat kaptunk — lájkeoztat Berkes sporttárs, majd az OB II-es eredményekről így folytatta:

— Poór Magda kiválóan szerepelt, összes mérkőzését megnyerte az első „kockán”, Dóra és Balikó közepes eredményt ért el. Azonban a tartalékok lemorzsolódtak, a keszthelyi lányoknak nem volt edzési lehetőségük, s így csapatunk második felének gyenge szereplése kihatástalanra tette sorsunkat az egyébként is erős OB II-ben és utolsó

mérkőzéseinket kénytelenek voltak lemondani.

Egy évvel később, a boglári OB II-es csapatot erősítő és évtizeden át ott szereplő Dominik Sándort visszaigazolták az olajosok, akik edzőnek szerződtek, majd ösztönzésére a férfi gárda 1975-ben megkezdte OB III-as szereplését.

— Csapatunk azóta váltakozó sikerrel szerepel ebben az osztályban, 2-5. helyezést szerev. Gerincét a Somogyi B. úti fiataltság alkotta. Eljártékosa Dominik Sándor volt, aki Russay örökébe lépett a megye legjobb férfi játékosaként. Női csapatunk megpróbáltunk az OB III-ban elindítani, de versenyzőink családi gondjai miatt ezt nem tudtuk megvalósítani. Versenyzőink közül pedig Dobriné Poór Magdolna igencsak kiünn, aki 5 éven át — 1978-ban történt ideiglenes visszavonulásig — II. osztályú versenyző volt, az országos ranglistán a 70–80. helyen szerepelt. A délutáni rangsorban 2. volt és hosszú időn át a legjobb 5 dunántúli játékos között rangsorolták.

Közben a DKG, majd a KÖGÁZ s a lelkes társadalmi vezetők, versenyzők jóvoltából egyre szebb, gazdagabb lett a teniszsporttelep. Felújították a pályákat, társadalmi munkában megépítették az 5–6-os pályát, majd négy pályára bővítést a villanyvilágítás is. Nagyszerű feltételek kezdtek kialakulni s egyre vonzóbb lett a sportág. A Kanizsa Kupa 1976-ban indult útjára Dominik Sándor kezdeményezésére, amely azóta is népes mezőnyökkel jegyzett versenynek számít.

— Tervszerűen, nagy lelkesedéssel és intenzitással folyt a munka, miközben több lelkes segítőtársam is akadt. Így

aztán 25 évi szakosztályvezetői munkám után tisztetmet a hallatlanul lelkes és agilis Vigh Ernő vette át s tervei alapján került sor az öltözőépület bővítésére, felújítására a gondnokságok megszüntetésével. Közben nagy erőket összpontosítottak az OB III-ban helytálló férfi gárda erősítésére, több varasdi versenyzőt igazoltak át, remélve a még jobb szereplést, a hatékonyabb utánpótlásnevelés kárára — vélekedett Berkes sporttárs.

Az ezt követő néhány évben belső feszültségek zavarták a szakosztályi munkát. Az időközben vezetőségi megbízást kapott Dominik Sándor és Vigh Ernő között, a korábbi gyümölcsöző kapcsolat olyannyira elmeresedett, hogy a szakosztályvezető lemondott, majd a városból is elköltözött. Dominik javaslatára dr. Tóth Kálmán került a szakosztály élére, ám ez is csak tisztavirág-élet volt.

— 1985-től nagy munkába kezdett az új szakosztály-elnök, Lelkes András, aki nevéhez mérten fogott hozzá az ügyek intézéséhez. Jelentős mértékben

sikerült fokozni az időközben már megindult utánpótlásnevelést, erősítették a szervezeti kereteket, új szakosztályi modellt alakítottak ki. Folytatták a korábban megkezdett intézvé tenisziskolai rendszert, s egyre több fiatal kezdett beérni. Közben újabb három pályával gazdagodott a sporttelepünk, ami ma már igazi „nagyüzemet” valósít meg, remek lehetőséget biztosít a sportág kedvelőinek növekvő táborának, az OB III-as csapatainknak — magyarázta nagy örömmel az idős, ám mozgékony aktivista, aki nyugdíjasként is segíti a sportágat.

A teniszről végleg visszavonult Dominik helyett 1988-tól ifj. Russay Olivér testvelő tanár lett a játékos-edző, majd tavalytól Stankovics János játékos-edzőként tevékenykedik az OB III-as férfi gárdánál. A csapat erősségei az olajos utánpótlás-iskola egykori növendékei, a kiváló nevelő-edzők tanítványai: Füle Zsolt, Horváth Béla, ifj. Dominik József.

— 1990-ét az újabb fordulat évének tartom, hiszen ez évtől a férfiak mellett a nők is megjelentek az OB III-ban. Ők pedig, valamilyen módon nevelődtek ebben a környezetben, s biztos vagyok abban, hogy hosszú távon biztosítják a kanizsai teniszsport minőségét, annak fejlődését a nagytehetségű Gaál Nóra és társai vezetésével — mondta befejezőül a ny. szakosztályvezető.

(gh)

Futószalagon

Népes mezőnyökkel bonyolították le a teniszező korosztályos bajnokságát. Az országos fináléban nagyszerűen teljesített Füle Zsolt, az Olajbányász SE serdülő versenyzője, aki egyesben ezüstérmet szerzett, míg párosban, a pécsi Petroviccsal az oldalán aranyérmes lett.

Városunkban tartotta meg III. negyedévi ülését a Megyei Tekézők Szövetsége. A több órán át tartó kibővített ülésen többek között döntöttek abban, hogy a XXX. Zalai Olajos Teke Kupát az őszi idényt követően, december 15–16-án rendezik meg a sörgyári csarnokban.

Szolnokon került megrendezésre a kajak-kenu országos bajnokság, amelyen több bútorgyári versenyző is szerepelt. A kanizsai kajakosok közül kitűnt a válogatott kerettag Varga Gábor, aki K-1. serdülő 500 méteren, hatalmas küzdelemben szerzett bronzérmet, majd 1000 méteren a 4. helyen végzett. Bódor Krisztina a női ifjúsági 500 méteren 11. helyezett, míg Varga Péter az MK-1. 2000 méteren az 5. helyet szerezte meg.

Az Olajbányász NB II-es labdarúgó-csapatánál néhány napon át két marosvásárhelyi (román) focista volt próbajátékon. Az új szakvezető, Vlaszák Géza véleménye szerint az erdélyi fiúk játéka elmaradt a várokozástól s így leigazolásukra nem került sor.

Az úszók vidék-bajnokságát Szombathelyen rendezték meg, ahol a kanizsai „vízesek” közül Orbán Krisztina szerepelt a legeredményesebben. A tehetséges, fiatal versenyző a felnőttek mezőnyében, 50 méteren döntős lett s az előkelő helyet szerezte meg 37,81 mp-es idővel.

Nagykanizsa testvérvárosának, a romániai Kovászna harmadik vonalbeli labdarúgó-csapatának néhány napon át városunkban készült fel a bajnokságra. Az erdélyi fiatalok között barátságos nemzetközi mérkőzés játszottak az NB III-as MÁV NTE csapatával, amelytől 5-1 (1-0) arányú vereséget szenvedtek. Gólszerzők: Bernáth és Nagy (2-2), Németh, illetve Beder.

Jassó Anikó:

Kitűnő bemutatkozás a válogatottban

Az Olajbányász atlétikai szakosztályának kitűnő edzője Jassó Anikó, a Budapest-bajnok és országos serdülő-bajnok bekerült a magyar serdülő válogatottba.

A nagyszerű adottságú versenyző remekül debütált a Görögországban, Drámában sorakerült hármas viadalon (görög, csehszlovák, magyar), a serdülő atléták első válogatott viadalán, amelyen 17 év volt a felső korhatár.

Parti Tibor edző tanítványa kiemelkedő sikert ért el, aki első válogatott versenyén nyomban „robbantott”,

megnyerte a 400 méteres síkfutást. Ideje: 55,57 mp, ami egyben új egyéni és megyei ifjúsági csúsl!

Néhány nappal a „drámai” eseményeket követően sor került a magyar–jugoszláv ifjúsági válogatott atlétikai viadalra, amelyet a fővárosban rendeztek meg.

A remekül bemutatkozott serdülő válogatott olajos-kislányt meghívták az ifi-válogatottba, aki a 4x400 m-es győztes tagjaként járult hozzá a magyar válogatott sikeréhez.

Cigánymentes övezet

Felirat a falon... Azt hiszem, ez fajgyűlölet...
Én egyetértek... Gettó!
A melleken sárga csillag újra?!

(Cikkünk az 5. oldalon)

II. évfolyam. 33. szám 1990. augusztus 17. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Mégegyszer a Bazárudvari Estékről

Mint korábban hírt adtunk róla, a harmadik éve megrendezésre kerülő rendezvénysorozat megálmodója és megalkotója Horányi Iván, a HSMK igazgató-helyettese.

A rendezvénysorozat egyre növekvő népszerűsége bizonyítja a kiváló népművelő remek szakmai érzékét. A zsúfolt nézőtérre egyre többen vannak, aki hely híján állva is végignézik a műsorokat, a gang is tele vendégekkel. A művészek pedig kellemes estét töltenek a sajátos hangulatú udvarban. Az sem zavarja őket, hogy asztalokból, dobogókból összeeszkábált, néha vészesen ingó alkalmi színpadon, saját mikrofonnal énekelnek. Pedig — ahogyan elmondták — az országos rangot kivívott rendezvénysorozat komolyabb támogatást érdemelne. Így bizonytalan a sorsa.

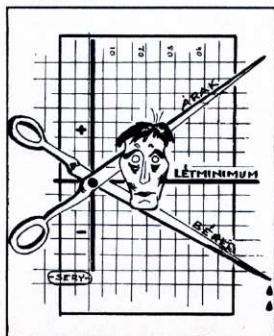
H. M.

Hazardírozunk?

A július 29-i népszavazás győzelem és vereség volt. Győzött a koalíció, amelynek erre a sikerre igencsak szüksége volt, s vereséget szenvedett a nép, amelyet alkalmatlan időben szólítottak urnákhoz, s így nem mondhatott véleményt. Birkózik viszont hónapról hónapra a szegénységgel, a napi gondokkal. A köztársasági elnökválasztás módja, úgy tűnik, ma huszadrangú kérdés.

Hiszen akiket megkérdeztünk, azt mondták, ez volt az utolsó szavazásuk. Többet nem mennek el, mert nem kívánnak köznevelés tárgya lenni. Mert nemcsak a gazdaság, a politizáló kedv és a választópolgár hangulata is a mélypontra süllyedt. S ez vereség a javából!

Hazardírozunk tehát? A mitikus száz nap azonban hamarosan lejár. Akkor pedig a kártyákat ki kell teríteni, hogy végre mindenki tisztán lásson.

Csend(!) Élet(len) Ollóval

Fotó: Szakonyi Attila

Gáz van!

„Milyen rend van annál a vállalatnál, ahol több, mint egy évig nem veszik észre, hogy a gázóra rossz?”

(6. oldal)

80 cserkész Pushheimből

(7. oldal)

Hittanról — sok szem közt

(8-9. oldal)

Áremelés titokban

Ha hétfő, akkor áremelés. Már amit bejelentenek, mert ugye, van szép számmal olyan, amit nem. Rendszert változtattunk, de nem változtattunk a módszereken. Olyan termékek árai emelkednek, amelyek nélkülözhetetlenek. A boltban következő döbbenet viszont senkinek sem hiányzik.

Pár hete ugyanis, meglepetésszerűen, 50 százalékkal felemelték az ecet árát. Nem jelentették be. Minek? Elfér a többi között, ne is beszéljünk róla.

Nos, a módszer a régi, csak az ár demokratikus. Mindenki úgy játszik vele, ahogy akar. Vajon meddig?

V. J.

A rendőrség munkája az érdekében középpontjába került. A demokratizálódási folyamatnak és a rendszerváltásnak köszönhetően felbontott a fátyol erről a titokzatosnak hitt munkáról is.

Beszélgetéseinkben arra kerestük a választ, hogy a Városi Rendőrkapitányságon szolgálatot teljesítők hogyan érzik magukat a megváltozott helyzetben.

Prokxa György őrnagy KMB alosztályvezető, Tólos Zoltán főtörzsrőrmester balesetvizsgáló és helyszínelő, Soós István kiskanzisai körzeti megbízott, Szabó László főtörzsrőrmester (örjárőr

hogy most pozitív irányú változások tanúi vagyunk. Fontos dolognak tartom, hogy egy belügyminiszter ki meri mondani, hogy a rendőrök nincsenek megfizetve, nincsenek megbecsülve. Azt gondolom, hogy miután a rendőröket megfizetik, az állományban minőségi cserének kell bekövetkeznie.

Prokxa György: Megítélésem szerint már a '60-as években sem volt presztízse a rendőrségnek. Nagy bizonytalanság következett még a Németh-kormány idejében is, mikor elkezdődött a demokratizálódás.

Az állomány sem, de a parancsnokok sem tudták, hogy mit

jainkban a szabályozók, a törvények olyanok, hogy megkötik az intézkedő rendőr kezét, s nem védik! Még akkor is meghurcolják a rendőrt, ha jogszerűen, szabályosan jár el. Nagyon sok esetben jogtalanul érte sérelem a kollégákat, s vannak olyan állampolgárok, akik a renitens-kódokat védik...

Kanizsa: Hallottunk olyanról is, hogy kitört a verekedés, aztán az ott lévő rendőr gyorsan megfordult, nehogy be kelljen avatkozni.

Soós István: Azt nem vitatja senki, hogy vannak ilyen esetek. Csak azt nem tudják az emberek,

Kanizsa: A Független Rendőr Szakszervezetnek van-e helyi szervezete?

Szabó László: Igen. Úgy 45–50 tagja van.

Soós István: Én nem vagyok tagja, mert úgy gondolom, ha minden rendben menne, erre nem lenne szükség.

Tamberger Miklós: Különösen felháborító, ha családi cseppetárhoz hívnak bennünket. Hogy ott hogyan beszélnek velünk! Hígye el, fizetésnapon senki sem dolgozik szívesen...

Kanizsa: Azt is hallani, hogy rendőrök szolgálatban a csendéglátó helyeken nemcsak üdítőt

Rendőrök

alosztály) és Tamberger Miklós főtörzsrőrmester (örjárőr alosztály) válaszoltak a kérdésekre.

Kanizsa: Dr. Horváth Balázs belügyminiszter minden nyilvános fórumon — ahol erre mód van — kiáll a rendőrök mellett. Mit tartanak erről?

Tólos Zoltán: Összességében nézve nekem a korábbi miniszterekkel, azok intézkedéseivel sem volt semmi problémám. Nekünk változatlanul a bűnmegelőzés, a felderítés és a törvényértékek megszüntetése a dolgunk. Ez a jövőben sem változik, függetlenül attól, hogy körülöttünk mi változik — maga a rendszer, vagy az emberek. Azt hiszem, hogy a belügyi vezetők viszonya magához a belügyi tárcához, a rendőri munka jobbátételéhez nagyon fontos.

Ilyen összefüggésben nemcsak a miniszter személyét tartom meghatározónak, hanem az egész végrehajtó állományt is. Mert hozhat a belügyminiszter nagyon jó rendeletet, ha a végrehajtó állomány nem hasonló szellemben gondolkodik, akkor a gyakorlatban más valósul meg.

Prokxa György: Amióta Horváth Balázs úr a belügyminiszter, úgy érezzük, hogy ő igazán mellettünk van. Megítélésem szerint — s ez mások véleménye is — sok előző miniszter nem tett együtt annyit a rendőrökért, mint ő eddig.

Kanizsa: Látnak-e különbséget a rendőr presztízisének megítélésében.

Soós István: Én 1974-ben szereltem fel. Úgy tapasztalom,

szabad. De pozitív változások is tapasztalhatók. Tanácsüléseken, a pártok összejövetelein kérjük a segítséget, s megkapjuk. Például elhelyezési gondjaink voltak Zalaakomárban, Becsehelyen — s mindenütt megkaptuk a volt párt helyiséget. De a kanizsai vasútállomáson is hasonló, pozitív hozzáállással találkozunk. A határőrség két helyiséges irodáját kapjuk meg, teljesen felújítva, augusztus végéig.

Kanizsa: Most már a szolgálati szabályzatot mindenki ismerheti. Jónak tartják ezt?

Soós István: Nem!
Tólos Zoltán: A szolgálati szabályzatot a rendőrnek és nem az állampolgárnak kell ismerni!

Kanizsa: Nagykanizsán az elmúlt év azonos időszakához viszonyítva duplájára nőtt a bűnesetek száma.

Tólos Zoltán: Igaz. Ez a nagymértékű emelkedés azonban nem a rendőrök gyengébb hozzáállása miatt van. Sokkal összetettebb, társadalmi problémáról van szó.

Prokxa György: Ez a tény érvényes a KMB alosztály működési területén is.

Kanizsa: Gyakran elhangzik, hogy régen, ha megjelent két csendőr, akkor rend volt, most meg...

Tamberger Miklós: A közbiztonság ügyében, ahol most vagyunk, négy fecske biztos, nem csinál nyarat.

Ha huszonnyolc rendőr lenne, az is kevés lenne azokhoz a feladatokhoz, melyeket el kell végezniük.

Szabó László: Tudja, annak a két csendőrnek nem volt nehéz rendet csinálnia, mert mindenki mögötte állt: a polgármester, a szolgabíró, a kormány. Nap-

hogy a rendőrök miért mentek el. Biztos vagyok abban, hogy két rendőr egy tömegverekedésbe nem tud belemenni, inkább erősítést hív. Napjainkban azonban már szaporodtak a rendőrök intézkedései.

Tólos Zoltán: A rendőr is — mint minden ember — elvárja az elismerést. Nemcsak az anyagiakra értem! De ha jobban megfizetik, magasabb szintű munkát is várhatnak tőle.

Kanizsa: Megkérdezhetjük hogy mennyit a fizetése?

Tamberger Miklós: 10 ezer forint nettóban. Ezért éjjel, nappal, ünnepen is dolgozom. Nálunk nincs éjszakai pótlék, pedig Budapesten van közterületi pótlék.

Prokxa György: Huszonöt éve vagyok rendőr. Korábban rendkívül gyenge fizetések voltak. Amikor kezdtem, háromezer forinttal kaptam kevesebbet. Amíg egy körzeti megbízott családapa január 1-je előtt hazavisz 8-9 ezer forintot, addig nem lehet azt mondani, hogy az állományt elismerik!

Az idei bérrendezéssel enyhült valamit a helyzet. Egyre többen vállaltak plusz munkát, hogy korábbi életszínvonalukat tartani tudják. Az állampolgárokat azonban irritálja ha azt látják, a rendőr fizetése magasabb, mint egy polgári személyé.

Ha a fizetési átlagokat az állomány családtagjaira kivetítjük, akkor látjuk, hogy az állomány fele a létminimum határán él. Ez abban is éreztette hatását, hogy sok rendőr leszerelt. Magángazdálkodásba kezdtek, elmentek máshová. Volt, akinek sikerült, volt akinek nem.

isznak...

Tamberger Miklós: Most 12 órát dolgozunk, de amikor csak nyolcat, akkor is volt olyan éjszaka, hogy háromszor megszondáztak bennünket. A pénz a családra kell, s ki akar a budaörsi fogdába kerülni...?

Szabó László: Való igaz, a rendőr bemeleg a kocsmába. De ez a munkájához tartozik, hiszen ott fontos információkat szerezhet.

Kanizsa: A gondok, problémák ellenére hogy érzik magukat?

Tólos Zoltán: Ezt többféleképpen lehet értelmezni. Én elégedett ember vagyok. Itt jó a közösség, jó a kollégák, jó a parancsnokok.

Tamberger Miklós: Van, amikor jól, van amikor nem. Ha megszólal a kocsi a rádió, hogy családi veszekedéshez kell menni, akkor bizony nem jól.

Soós István: Bizom abban, hogy a folyamat, ami fent elindult, végigfut. Összességében azért jól megvagyunk itt.

Szabó László: Bizom abban, hogy a változás folyamatos lesz, s az emberek megszeretik ezt a munkát...

Prokxa György: Azért jöttem rendőrséghez, mert rendőr akartam lenni. A jövő hónapban betöltöm a 49. évemet, 25 év rendőri szolgálattal, 35 éves munkaviszonnyal... Innen szeretnék nyugdíjba menni.

Rendőrök. Akárhogy is, egy olyan rend őrei, melyet magunk is formálhatunk: fegyvellemel, tisztességgel, becsülettel.

SZDSZ hétvége Zalakaroson

Szombaton reggel szemerkélt az eső. Nem örültem, mert a hét közepén eldöntöttem, hogy Zalakaroson fogok napozni. Aztán bekapcsoltam a rádiót, és azt mondta, hogy jó idő lesz, sok napsütéssel. Hittem neki, s utánk indultam.

Karoson a parkoló tele, s rengeteg ember a strandon. Az árusok között azonban újak is feltűntek — SZDSZ kiadványokat árulnak. Mondják is, hogy ma megyei SZDSZ-találkozó színléce az ismert adóhely.

*

A csúszdával szemben folyik a sakkszimuláció. Nádasdi Tamás és Papp Nándor megállás nélkül „gyalogol” le-föl a táblákat figyelve. A fürdőzők három döntetlent harcoltak ki, a többiek lehetnek vagy hetvenen, verséget szenvedtek a kanizsai sakkkozóktól.

— Volt egy-két igazán nehéz ellenfél a magyarok és a külföldiek között is. Nem vagyok SZDSZ tag, de szívesen vállaltam a mai szimulációt — mondja Nádasdi Tamás.

— Mi a pesti játékkészítő barátunk helyett árulunk, mert ő nem tudott eljönni — néz föl Szöke Tamásné. — SZDSZ szimpatizáns vagyok, bár a mai világban nehéz eligazodni. A forgalom? Elég jól — s már fordul is az új vevőkhöz.

A büfé hátsó falán SZDSZ zászló. Szabó úr és a felesége, vidám emberek.

— Mi mindenképp reklámozunk! — mondja Szabó úr.

— Mi a véleményem erről a politikai találkozóról?

— Megmondja...? A forgalmunk csökkent! Más hétvégén ilyenkor négyen szoktunk itt dolgozni, most meg ketten is bírjuk.

*

Délután három óra körül aztán a nagymedence környéke alkalmi színpaddá változik. Déri János amolyan „politikai belemegítőként” gyerekekkel beszélget. Az egyik srácon SZDSZ feliratú sapka, aztán a beszélgetésből kiderül, hogy a maga tizenkét évvel inkább MDF-párti. Végre megérkeznek az országgyűlési képviselők is, Solt Otilia és Magyar Bálint. Rengetegen várjuk őket. Az ember nem gondolná, hogy a nyári melegben és strandon ennyi embert vonz a politika. Lehetnek, vagy öt-hatszázan, akik körülveszik a „színpadot”. És záporoznak a kérdések.

Szó esik az életszínvonalról, a szegénységről, az MDF—SZDSZ paktumról, az önkormányzatról, áremelésről, kormányról, min-

denről, ami a ma emberét foglalkoztatja. Aztán úgy másfél óra múlva a „színpadot” át kell adni a művészeknek, de az őket körülvevő emberektől nem tud és nem is akar szabadulni Solt

Otilia és Magyar Bálint. Még egy másfél órán át folyik a beszélgetés, az érvelés.

— Nem gondoltam volna — mondja egy idősebb budapesti hölgy —, hogy itt Zalakaroson

Augusztusi VB-ügyek Meleg van

Alattomos, páras meleg. Először a sarokba ülök (mert emlékszem, hogy legutóbb — mint prominens vendéget — oda irányítottak), de felülök, hogy akkor jobbról az MSZP, balról a kereszténydemokraták töltötték a fülemet, a lényegét alig érzékeltem, s mikor mégis, az elnök fojtotta belém a szót, úgyhogy most csendben, jófútként ülök, de pluralista cmtorám újra feltűnik, rohanást menekülök hát az ablakhoz, hisz meleg van.

Az ügymenet lankasztó. A köztisztaság körül kereng a szó, a városi illemhelyek bérbeadását vitatják, D. már szunyókál, szomszédom meg vigyorg, hogy nézzem, mindjárt az elnökre esik, erre én kibíleknek a ritmusból (éppen tématervet készítke a lapnak), de jó Kovács úr meg Dávid úr, és a lengyel piac immár másodszor felszámoltatik, és nyílik az ajtó, és látni, hogy az előtérben osztályvezetők topognak sorukra várva, amikor egyszerre „angyal suhan át a termen”, a koalíció helybéli tagja főlébred: személyi ügyben dönt a VB. Nocsak! A VTV kitűnő, ám pártarcokban túrelmét vesztő vezetője lemond, a vezéri szék megürül, s mit tesz isten, az elnök azt a személyt kívánja a székbe, aki három évvel ezelőtt már kudarcot vallott. A VB felbolydul, ki legyint, ki mosolyog, ki za-

vartan keres más megoldást, látszólag a döntést hozó is retrál, de az új név — az általános dób-benet ellenére —, mint kés a levegőben, ott sunyít továbbra is, visszavonatlanul. Minek kéne mélni föltötte? Az ajánlat „mesteri”, és egyébként is meleg van.

Persze értem én, a testület a Zrinyi kontra Cserháti-ügyben már átesett egy leventel tetten: világbanki szempontnak meghajolva, kiván megszüntetni egy pedagógiai sikereket is magánéknak tudó intézményt, pedig ajánlottak mást, lett volna jobb megoldás —, ezért aztán hogy jön ez a tévés buli a kollégiumi hercehurcához, hiszen három órája dől a szó, ám (sőt ámbar!) látszik az arcokon, meg kéne állni, a hamarság sose jó, de az elnök döntést sürget, a tagok tehát gyözködik egymást, a rend némileg felborul, az utolsó napirendi ponttal a kutyá sem törődik, csak az előterjesztő szemekerekül nagyra, ő készült, mért nem kérdezik.

És a VB csomagol, az urak már a lépcsőn mennek lefelé, csak mi — újságírók, pártbeliek — állunk az ajtó előtt kupacban, és jó magyar szokás szerint ott, a folyosói szimpóziumon tárgyaljuk, amit a teremben kellett volna: ma rosszul dolgoztunk. De ki tehet erről? Meleg van.

Pék Pál

...és Kanizsán

Magyar Bálint nyitotta meg Szekeres Emil és Ludvig Zoltán kiállítását a Hevesi Sándor utcai Szolgáltatóház klubjában. Magyar Bálint kifejezésre juttatta, hogy az SZDSZ fontos feladatának tartja a művészetek támogatását, stílusra, irányzatokra való tekintet nélkül. — Amint látják, — mondta — itt is megfér harmonikusán két egészen eltérő stílus. Szeretném, ha a művészetek otthöközlelbbé válnának, nagyobb esélyt kapnának a közönséggel való ta-

lálkozásra. Ezért örülök, hogy olyan kiállítást nyithatok meg, amely nem hagyományos kiállítótérben várja a közönséget. Remélem, a jövőben — a maihoz hasonlóan — klubhelyiségekben, kávéházakban, lakásokban is láthatnak az érdeklődők magas színvonalú, művészeti alkotásokat.

Szekeres Emil tájképeit és Ludvig Zoltán sajátos világképeit olvasóink a Hevesi Szolgáltatóházban tekinthetik meg.

H. M.

országgyűlési képviselőkkel találkozom. A kényerem javát már megvettem, de azt hiszem, hogy ez a mostani az igazi változás. Jó érzés, hogy elmondhattam a gondjaimat, talán ez is segít valamilyen parlamenti munkájukban.

*

Dr. Szigethy István Zalaegerszeg országgyűlési képviselője is ott van a tömegben. Azonnal szóra hívjuk:

— Az önkormányzati törvényt hosszas vita után elfogadta az Országgyűlés. Ön teljes egészében egyetért vele?

— Ez a törvény nagyon fontos; politikai megegyezés eredménye. Fontosnak tartom, hogy nagyon jelentős dolgokat, melyeket az SZDSZ javasolt, keresztül tudtunk vinni a törvényben.

— Elsősorban a kormány megbízott jogainak korlátozására gondolok.

— Nem láttam a parlamentben, mikor a törvényt elfogadták.

— Igaz, mert szabadságomat töltöttem Bulgáriában. Így aztán történelmi pillanatokból maradtam ki, mert nem tudtam ott lenni Gőncz Árpád köztársasági elnök megválasztásán sem, s ezt nagyon sajnálom.

— A törvénykezés munkájában viszont aktívan vesz részt.

— Tagja vagyok az Alkotmányügyi Bizottságnak, s ez komoly felkészülést igényel. Amikor a nemzetiségi képviselőkkel kapcsolatban szóltam fel, arra nagyon oda kellett figyelnem, hiszen határainkon túl is nézik a televíziót.

— A szombati Déli Krónikában a csehszlovák miniszterelnök visszatúsítottá Antall József miniszterelnök kijelentését, miszerint 15 millió magyar miniszterelnöke akar lenni.

— Bulgáriában hallottam, hogy van egy olyan tervezet, mely szerint a régi Nagy-Magyarország határainak megfelelően valamiféle együttműködést kellene kialakítani.

— A régi Nagy-Magyarország keretében?

— Hozzávetőlegesen... Kárpátalja, Szlovákia, Erdély meg a Vajdaság.

— De ez az adott országok belügyeibe való beavatkozást jelent!

— Nagyon úgy néz ki. Ezt nem szabad! — mondja, s már siet tovább. Én meg ott maradok árván, mint a szedett fa, s a hallottak hatására borúsabb kedvvel, mint a csöpörgőre váltó ég.

— Marton —

Kanizsai örökzöldek

Lengyelek (2)

Kontra

Felháborodott, elkieseredett hangú levél nyomába eredtünk. Bence egy fiatalasszony fejtíki véleményét a kanizsai vb döntéséről. Felkerestük a levél íróját, Huszicsné Erdősi Ilonát, akit jelenleg GYED-en van, egy- és két éves gyermekével.

— Megdöbbenéssel olvastam az újság július 20-1 számában, hogy tanácsunk vezetése — egyik utolsó intézkedéseként — megszünteti a lengyel piacot — mondja. — Gondolom, akik a döntést hozták, nem szorulnak rá, amire mi, és a hozzánk hasonló szegény emberek, hogy a lengyel piacról vásároljanak. Ha csak az éppen összetört kristálykészletüket nem onnan pótolják. Már bocsánat, de „röhej” az a kifogás, hogy az ottani maszek kereskedők háborognak a lengyelek jelenléte miatt. Nagyon sok maszek kereskedő butikjában megtalálható nagy tételben az olcsón vásárolt, de méreg drágán kínált pótló, farmer, műszaki cikk, gépkocsialkatrészek. Vajon mikor háborog igazán a lelkiismeretük, amikor megveszik, vagy amikor megpróbálják háromszoros áron tovább adni?

— *Tehát fáj lalják a piac felszámolását?*

— Állítom, hogy a város lakóinak fele már vásárolt ott, és nagyon sok azoknak a nyugdíjasoknak, kisgyermekeseknek a száma is, akik rendszeres vásárlói a lengyeleknek. Még a tínki is. Húsz ember eldöntötte, hogy a húsz ezer rászoruló vásároljon máshol, drágábban. A gyerekeimnek egy pár cipő az állami üzletben nyolcszáz—ezer forint, ott megkaptam kétszázért. Az iskolaköpenyt hatszáz helyett kétszázért, a zoknikat száz helyett negyven—ötven forintért. Kinek fájt ez?

— *A felszámolás iridokai közé tartozott a terjedő bűnözés, valutatás, az állandó szemetelés...*

— Akkor fog igazán terjedni a bűnözés, ha megakadályozzák, hogy a szegények olcsóbban vásárolhassanak. Rendőrségünk miért nem vállalja, hogy egy-két fovel állandóan jelen legyen, meggátolva az üzérkedést, valutatást, tiltott szerezésképeket? Ne azokat zavadják el, akik ruhát, cipőt, és mindennapos cikkeket árulnak. Ezzel csak az OTP részletekbe és egyéb kiadásokba belerokkant kisgyermekeseket, nyugdíjasokat, a szerény jövedelműkből vásárolni is alig tudókat sújtják. Nincs olyan város széles e hazában, ahol a

lengyelek jelen ne lennének. Nálunk vajon miért nem maradhatnak? Üzenem a tisztelt vb-tagoknak, és a hatpárti képviselő uraknak, hogy nem holland bálás akciókat kell szervezni, hanem engedni kell az új, még nem használt ruhák eladását, vételét. Szemetelnek a lengyelek? Miért nem állítanak oda nagy konténereket, tábori illemhelyet? A beszedett TEHO-ból talán futotta volna!

■
Mindezt Erdősi Zoltánné nyugdíjas is megerősíti.

— A tanács a lengyel piacot többek között a fertőzések terjedésének megakadályozása érdekében akarja megszüntetni. Kérdezem: Ha valaki a balatoni villáját adja ki, azt a KÖJÁL ellenőrzi-e? A külföldinek kiadott villa nem fertőződik? Vagy csak azért nem terjed a fertőzés, mert a vendégek valutával fizetnek? Mi, kisnyugdíjasok úgy gondoljuk, hogy nagyon sok kedvezményt nyújtott nekünk ez a piac.

Ha a hely miatt van kifogásuk, kérdezem: Miért nem telepítik a lengyeleket a Thury téri kispáczra? Az ott lévő asztalokra — amióta megépítették — a verbeben és a vadgalambokon kívül más nem rakott még semmit. Miért épült, ha nincs kihasználva? Ott talán nem zavarnának senkit a lengyelek, és a város szegényei még hálásak is lennének.

■
Ismereteink szerint a két állampolgár véleménye nem egyedi. Gondolataikat ajánljuk a helyhatósági választásokra készülődő pártok szíves figyelmébe.

H. M.

Mégis felépül a Kisberki utcában 57 db OTP lakás!

Nemrégiben kellemetlen bejelentés érkezett a Nagykanizsai Városi Tanácshoz az OTP Zala Megyei Igazgatóságától: pénzügyi problémák és bizonytalan értékesítési lehetőségek miatt átmenetileg felfüggesztik Nagykanizsa észak-keleti városrészeiben, a Kisberki utcában tervezett 57 lakásos 102. jelű épület III. és IV. ütemének kivitelezését. Az építkezés kezdési ideje 1990. II. félév, befejezési határideje pedig 1991. IV. negyedéve volt.

Mivel a kivitelezés munkáiban a Zala Megyei Állami Építőipari Vállalat tevőlegesen részt vett, és fel is készült a feladat végrehajtására, — kapacitás kihasználás végett, de a város lakóinak szociális helyzetét is mérlegelve dicséretesen nyúlt a kialakult fonák helyzet kedvező megoldásához: vállalati alaperuházásban vállalta a lakásépítés megvalósítását, mégpedig komplexen, a rendeltetés szerű üzemeltetéshez szükséges járulékos beruházásokkal együtt.

A Városi Tanács Igazgatási Osztálya a ZÁÉV rendelkezésére bocsájtotta a Nagykanizsán OTP lakásra várakozók névjegyzékét, melynek alapján az építőipariak felkeresik a listán szereplőket, és pénzügyi ajánlatot tesznek a kiválasztott lakásokra.

A kialakult helyzet egyaránt előnyös a kivitelezőknek, mert folyamatos munkavégzést biztosít; az építetőknek, mert közel kerül a kivitelezőhöz, s a közvetlen kapcsolat folytán — rugalmas megoldási lehetőségekkel — igényeit kedvező formában közvetítheti, s ez költségkímélő megoldást is jelenthet, a város számára pedig azért, mert városrendezési törekvéseit folyamatosan megvalósíthatja, s mentesül az alaperuházási fel-

adatoktól és a kockázatvállalástól.

Az ügyben a VB felhatalmazása alapján a tanács és a ZÁÉV között a megállapodás létrejött, s az építkezés alapozási munkái már meg is kezdődtek.

A vevőknek egyébként az értékesítéskor megjár az OTP-jellegű mindenkorhi hitelkonstrukció, sőt számíthatnak a helyi önkormányzati támogatásra is.

Tihanyi István

Hírek

— Egy interpelláció nyomán a tanács Városfejlesztési Bizottsága ismételten foglalkozott a vízminőség-javítás lehetőségeivel. Az illetékesek több tervezőt bíztak meg a kérdés komplex vizsgálatával, s többektől remélnek kedvező ajánlatot.

— A DEDÁSZ üzemigazgatósága, tanácsai megbízásra, jó ütemben végzi a közvilágítási lámpák cseréjét. A munkát még a szeptember 30-ji határidő előtt befejezik.

— A Péterfal utcai — sorházzal beépíthető — lakótelkek értékesítésének meghirdetése már megtörtént. Eddig mindössze két több, nyolc lakás építési területére volt igény, de még huszonhét építendő jelentkezését várják.

— A 7-es elkerülő út első ütemének építéskor — tataréksági okokból — elmaradt a Magyar utcai csomópontban a jobbra kanyarodó sáv építése. A Budapest felé egyenesen tovább haladó és a városközpont felé jobbra kanyarodó járművek emiatt egymást akadályozták. A Szombathelyi Közüti Igazgatóság már kiépítette a forgalmi sávot, s az üzembelvezés is megtörtént.

Újfajta „mozi” az utakon.

Fotó: Székony Attila

Cigánymentes

Kazanlak körül 7. Fotó: Szakonyi Attila

Egy délután a Kazanlak körúton jártam. A 7. számú ház falán fehérbetűs felirat: CIGÁNYMENTES ÖVEZET. Így, egybeírva. Azt hittem, egy furcsa időgép valamilyen más korba repített. Aztán fölcsumvá belém hasított, hogy 1990. augusztusa van, s mindezt Nagykanizsán látom.

Megállítok egy általános iskolás srácot.

Van Kanizsán egy csoport. Tagjait nem jellemzi semmilyen pártos elkötelezettség, nem szerveznek kampányokat, tagtoborzót, nem hirdetik rőplapokon programjaikat. Mégsem küzdenek létszámgondokkal, összejöveteleik látogatottak, remek hangulatúak. Jellemzőjük az egymásra figyelés, az egymással való törődés, az kapcsolatok ápolása. Szerdánként találkoznak az Erkel Ferenc Művelődési Házban, Tornynos Ferenc igazgató jóvoltából. Könnyű rájuk találni; gyermekszívjá jelzi, merre vannak. Nagycsaládok.

A harminc-harmincöt családot magába foglaló társaság a Nagycsaládok Országos Egyesületének kanizsai csoportja. Két éve alakultak, tevékenységüket három fős vezetőség irányítja: Magyar József főmérnök, a ROTARY Fúrási Kft. egyik vezetője, dr. Csizmadia János jogász és dr. Rosta Margit orvos.

A szervezet életéről működéséről beszélgettünk Magyar Józseffel, aki négy gyermekes családapa; a felesége pedagógus.

— A megalakulás Török Iván és felesége nevéhez fűződik. Miután ők elköltöztek Kanizsáról, három fős vezetőség irányítja az egyébként öntevékeny szer-

— Nagyon rondal — mondja Horváth Tamás. — Azt hiszem, a szomszéd házban lakók írták ki. De az egész házat szegényített. Le kéne festeni, de nincs rá pénz...

— Mit gondolt erről? — kérdezem Ildikót, Tamás testvérét.

— Semmit... A cigányok is emberek, mint mi. Az életmódjukban van különbség...

— A feliratról tud-e? Hogy cigánymentes övezet? — szólítom

vezetet. A NOE alapszabálya értelmében harcolunk minden gyermekért. Az abortusz ellen vagyunk. Harcolunk a nagycsaládok jogainak érvényesítéséért, egy korszerűbb szociálpolitika megvalósításáért. Tagdíjat fizetünk, részt veszünk az országos közgyűléseken, de programjainkat teljes egészében

helyileg, tagjaink igényei alapján szervezzük.

— Mondana példát?

— Van kedvezményes vásárlási lehetőség, ajándékozás és ruhaakció a Máltai Szeretetszolgálat révén. A ruhákért darabonként öt forintot kellett fizetni. A befolyt összegből fizetjük a Városi Tanács által biztosított raktárhelyiség rezszi költségeit. De szeretném hangsúlyozni, hogy tagjaink nem a kedvezményes akciók kedvéért járnak hozzánk.

meg a házban lakó Doszpoth Vilmost.

— Ezen a falon...? — kérdez vissza.

— Ott, igen.

— Nem is láttam.

— Mi a másik oldalról járunk be — mondja egy ránk figyelő.

— Durva dolog... — komorodik el Doszpoth Vilmos. — Azt hiszem, ez valamennyire fajgyűlölet! El kell onnét távolítani azt a feliratot!

A következők, azonban akit megszólított, meg sem áll. Dühösen legyint: „A 'fene nagy demokrácia eredménye!' Na, jól Mennék is, de megtorpanok.

— Én egytértek a felirattal — hallom egy középkorú férfitől. — Kellenének ilyen helyek! Gondoljon a bűnözésre, az erőszakra! — mondja, de a nevét nem árulja el.

— Ezt csak gyerekek írhatták a falra! Biztos, hogy nem felnőt — vélekedik Rosta Istváné. —

Eszembe jutnak cigány ismerőseim, akikkel gyakran beszéltek a világ folyásáról, munkájukról, gondjaikról. Ha külfönböznék valamiben, abban — ahogy mondják —, hogy nekik többször és többet kell bizonyítani. Aztán előbukkan a kép a putrival, meg az, hogy a buszmegálló és a kocsmák környéke hangos a részeg, randalírozó, erőlt duzzadó cigány ifjaktól. S hogy félősen, széles körben kikerülöm őket.

Nem tudnak, nem akarnak beilleszkedni a normális életbe — cseng a fülemben egy srác hangja. Egyedül vagyok már, pedig de megkérdézném: Ez csak rajtuk múlik? Megadtunk minden segítséget?

Szemem újra a feliratra téved és a film pereg: Gattóba zárt emberek, a mellükön sárga csillag. De én nem akarom, hogy az a kor, megismétlődjön! Irtózom az

övezet...?!

Látszik, hogy az iskola nem tudja megnevelni őket. A gyerekek aztán mindent összefirkálnak...! Pedig a mi házukban is laknak cigányok...

Várom, hogy folytassa, de tovább lép. Én állok és tőprengek.

erőszakról, irtózom az ilyen feliratokról!

Cigánymentes övezet?! Ki hiszi magát emberebbnek az emberről?

— Marton —

Ez emberi kapcsolatokra épülő szervezet, ahol szinte mindenki az azonos mentalitás a jellemző: az egymásra figyelés, a tolerancia. Törődni akarunk egymással, ami úgy érzem, ma nagyon fontos. Sokunknál ehhez a morális, erkölcsi tartást a hit adja. Ezért az említett kedvezményes, vagy ingyenes akciónknál sokkal fon-

leményességben nem kell félteni őket. Egy alkalommal például használt ruhákból divatbemutatót rögtönöztek. Jópofák voltak.

Szeretnénk még egy öntevékeny szervezetet létrehozni, hogy alkalmanként kedvezményes kölcsönhöz juttathassuk tagjainkat. Ehhez anyagi bázis kellene, de ez pillanatnyilag nincs. Nem vagyunk egyesület, nem rendelkezünk pénzvagyonnal. Próbálkoztunk alapítvány létrehozásával, ezidáig eredménytelenül. Ezért ebben az évben feltétlenül el kell döntenünk, hogy maradunk-e független helyi csoport — pénz nélkül, vagy egyesületté alakulunk. Egyesületként talán könnyebben tudnánk megteremteni az anyagi feltételeket terveink megvalósításához, viszont ez nagy terhet jelentene szervezeti, adminisztratív vonatkozásban. Ezt a plusz munkát pedig nehezen tudnánk már vállalni. Mi, vezetőségi tagok, mindhárom felelős beosztásban dolgozunk.

Még ebben az évben döntünk a számunkra lényeges kérdésekben, és a döntés szelvényében fogunk tovább tevékenykedni együtt, egymásért.

— Hogyan tudják megoldani az utaztatást? — Személyautókkal megyünk. Akinek nincs kocsija, azt visszük. A kirándulásokon a gyerekeknek játékokat szervezzük, bár le-

Gáz van!

Május végén a Bartók u. 6. és 8. számú házak lakói — nem mindenki! — levelet kaptak a KÖGÁZ-tól. Kinek a postaládájába dobták, kinek az ajtajába csúsztatták, de egy azonos volt: postabélyeg nem volt a borítékon.

Az első levél, 1990. május 22-i keltezéssel, így szól:

„Tisztelt fogyasztónk!

Közzöljük Önnel, hogy a KÖGÁZ Dél-zalai Üzemigazgatósága 1988. április 1-től 1989. október 31-ig az Önre eső központi fűtés és melegvíz díját tévesen számolta el. (A tényleges fogyasztás 50 %-a került kiszámlázásra). Ennek következtében Önnek 2.102.- Ft tartozása áll fenn a KÖGÁZ-zal szemben, amelyet — tekintettel saját tévedésünkre — részletekben számlázunk ki. A pótszámlák befizetése a gázdíjszámlák fizetésével egyidőben esedékes az alábbi részletezés szerint.

1990. június	584.- Ft
1990. augusztus	586.50.- Ft
1990. október	586.50.- Ft
1990. december	345.- Ft

A tévedésért szíves elnézését kérjük.

Szécsi Lászlóné Csotter László
főkönyvelő üzemigazgató

A lakók — miután lakógyűlésen megtárgyalták — megírták, hogy nem fizetnek. Miért ők fizessenek a vállalati tévedésért, mulasztásért? Hiszen a mondott időszakban a mérőóra rossz volt, tehát milyen fogyasztás 50 %-át vetették ki?

Nos megérkezett a második levél, június 22-i dátummal.

„Az 1990. június 14-én kelt levélükben foglaltakra vonatkozóan a vállalatunk álláspontja a következő: A kifogásolt követelés jogszerűségét nem érinti az a tény, hogy az eredeti

számlázásnál vállalatunk tévedett. Pontosan ezen tévedés folytán nem került befizetésre az elhasznált gázmennyiség egy részének ellenértéke. Ennek mértéke erejéig a Ptk. 361 par. (1) bek. alapján jogalap nélküli gazdagodás áll fenn, miszerint aki másnak rovására jogalap nélkül jut vagyoni előnyhöz, köteles ezt az előnyt visszatéríteni. Márpedig az elhasznált gáz árának egy része a fogyasztónál maradt. Helyes számlázás esetén ez az összeg korábban befizetésre került volna.

A tévedés folytán azonban csak most kerülhet befizetésre. Mivel vállalatunk tévedett, ezért hozzájárulunk az árkülönbözet részletekben történő megfizetéséhez.

Dr. Fenyves János
ig. és jogi oszt. vez.
jogtanácsos

Ejha! Nem fenyegető a levél hangneme? Ja kérem, aki monopolhelyzetben van...? De azért rendes dolog, hogy a tévedést elismerték. A lakók azonban nem fizettek.

Egy harmadik levél, június 26-áról.

„Tisztelt Fogyasztónk!

1990. május 22-én kelt, 1214/40/90. számú levelünkben értesítettük Önt, hogy számlázási hiba miatt az 1988. április és 1989. október közötti időszokban a központi fűtés és melegvíz díjának csak 50 %-a került kiszámlázásra.

Mivel követelésünk nem évült el, ezért kérjük Önt, hogy a mellékleten feltüntetett összegeket — határidők betartásával — a kapott csekken, vagy a KÖGÁZ Dél-zalai Üzemigazgatósága pénztárában (Nk. Somogyi Béla u. 2.) szíveskedjen befizetni.

Egyben felhívjuk figyelmét, hogy bármely részlet elmulasztása esetén az egész

hátralékos összeg egyszerre esedékessé válik. Ez esetben kénytelenek leszünk követelésünket peres úton érvényesíteni és ezzel Önnek többelköltséget okozni.

Kérjük a fentiek tudomásulvételét.

Nagykanizsa, 1990. június 26.

Szécsi Lászlóné Csotter László
főkönyvelő üzemigazgató

A lakók dühöngtek.

— Mi lenne — fogalmazza meg Kalydy Jenő a többiek véleményét is —, ha munkahelyem, a HSMK azt mondaná, hogy 1988-ban a színházi bérlet árát tévesen alapítottuk meg, s most fizessenek a bérlettulajdonosok...? Azt hiszem, senki sem fizetne, mert azt gondolnák, hogy ez a HSMK baja, nyelje le!

Tudjuk, hogy létezik a Ptk idézett paragrafusa, de a KÖGÁZ vezetői először a saját házuk táján söpörjenek! Mi tehetünk arról, hogy alkalmatlan embert foglalkoztatnak, aki nem tudja megállapítani, hogy jó-e a gázóra? Miért mindig az állampolgár téved. Téli is mi tévedünk talán, ha úgy érezzük, nem megfelelő a gáz fűtőértéke?

Felvetődhet persze a kérdés, miért makacsoltuk meg magunkat. Van azonban ennek egy előzménye, s ez az IKKV-vel kapcsolatos. Annak idején — arra hivatkozással, hogy a kémények rosszak — a fürdőszobákból eltávolították a bojler, és központi melegvízszolgáltatást, illetve fűtést vezettek be, bár tiltakoztunk. Évek múlva aztán kiderült, hogy mi fizettük a házban lévő élelmiszerbolt, a posta, az antennások, az IKKV műhelyének fűtését és melegvízszolgáltatását. Csak az akkor még létező Központi Népi Ellenőrzési Bizottság közbenjárására kaptunk vissza valamennyi pénzt, mert a helyi szervek nem tudtak vagy nem akartak intézkedni.

A mai napig sem tudjuk azonban, hogy mi van a postával; van-e gázórája? Ezek

után nem csoda, ha a kérdés bennünk van. Mi nem hiszünk a KÖGÁZ-nak!

Annál is inkább nem, mert nem kapott minden lakó értesítést. Ők miért nem kapták meg?

Megérdemeltük volna, hogy a KÖGÁZ lakógyűlést hív össze, hiszen hibázott, s megmagyarázza, hogy mi történt. Hiszen milyen rend van annál a vállalatnál, ahol több mint egy évig nem veszik észre, hogy a gázóra rossz? Miért kellett a két házban az ügy kipattanása után minden gázórát kicserélni? Eltűntetni a bűnjelet?

Ha hibáztak, nyeljük le! Mi a szolgáltatásért tisztességgel fizettünk, s ha tisztességgel fizetünk elvárjuk a tisztességet! — mondja Kalydy Jenő.

*

Itt tart az ügy. Közkeletű szóval: GÁZ VAN! De hogy honnan szaglik...?

— emgyé —

Partner 500-as motoros láncfűrészt vásárolt az állampolgár 1987. októberében. Nemrégben elromlott, így szervizbe vitte. A vásárláskor kezelési útmutatót és igazolást is kapott, miszerint a vásárlástól számított hat évig biztosítják az alkatrészellátást.

Néhány hónap várakozás következett, mert az alkatrészt meg kellett rendelni. A forgalmazó, egy egi kisszövetkezet, a napokban aztán válaszlevelet küldött a szerviznek. Sajnálatos közölte, hogy a nevezett láncfűrészhöz 1987. novemberében megszüntették az alkatrészgyártást.

Nézem a dátumokat. Csak egy hónap a különbség a vásárlás kelte és az alkatrészgyártás megszüntetése között. Hol a szavatosság hat éve, amelyre biztosítják az alkatrész-utánpótlást?

A vásárló tehát ismét pörüljárt a gatlástanal értékesítési versenyben, hiszen neki már senki sem tud segíteni. A baj csak az, hogy más is károsodott. A jóhízeműség, meg a kereskedői becsület. De hát Kelet-Európában vagyunk, igaz?

V. J.

Ramona, Markus, Andreas 80 cserkész Puchheimből

Még csak reggel fél kilenc óra van, de a nap már perzsel. A bakónaki eszperantó-forrásokhoz vezető bejárati úton sátrak, szellőzőkő laticelek, tábori cókók. Oldalazva jutok a kellemes táborhelyre. Nincs őrség, ügyelet, szabadon körbesétálhatok. Öt-hat nagycsoka gyerek a gáttal elrekesztett, alig csurgó forrásvízben éppen a fogát mossa, két egészen picinyke lány pedig a reggeli asztalnál figyel a kenyereket kenő nagyobb mozdulatát. A fára akasztott domború Zala megye térkép előtt a felnőttek küszöbén álló fiatal emberek talán a programot egyeztetik az útonalatt beszéltem meg. A völgy közepén, a szabadtéri tüzely mellett zászlók kókadognak. Nicsak! Karsus fátorzsekből nagyméretű négyzet van elrekesztve. Képzletbeli ház? Udvar? Cserkész rituálé helye? A hatalmas gesztenye- és bükkfák lombkoronája is soha nem látott alkalmatosságokra bólogat: függőágyakra.

Cserkészek között vagyok. A táborlakók barna ingén felirat: DPSC-Puchheim, alatta: Stamm Bison (Bivalyok!); a háromféle német cserkészcsapat közül az egyik emblémjét hordja ez a 80 fiatal, aki ezt a hajdan olyan híres helyet választotta táborhelyül.

Fehér és sötétkék zászlók várnak a reggeli zászlófelvonásra. Senki sem hangoskodik, nem trappol, nem bökődik a másikat.

A 23 éves Markus Lohse, a tábor vezetője azt mondja, hogy csak semmi formáság, nézelődjek kedvemre, nekik dolguk van. Reggeli következik, s előtte még parانشkírdetés. Ime a fátorzsekekkel kirakott négyesség rejtelme! Ott sorakoznak a táborlakók zászlófelvonásra, parانشkírdetésre, az előző nap

értékelésére. A legkisebb 8 éves, s 24 a legidősebb. Markus hal-kan, tagoltan beszél, nemhiába készül nyelvésznek az egyetemen. A négyesség forma lehetővé teszi, hogy mindenki lássa a másik arcát, s szemtől-szembe tegyen fel kérdéseket a másikkal. Hiába, mi másféle zászlófelvonáshoz szoktunk!

Reggeli után az érdeklődő cserkészek körülvesznek, s tolmács segítségével folyik a beszélgetés.

Andreas 21 éves, egyetemista Münchenben, fizikusnak tanul: — Nagyon szép ez a vidék — mondja. — Igen örülünk, hogy Puchheim és Nagykanizsa testvérváros lett. A cserkészcsapat táborozott már Luxemburgban, Skandináviában, Angliában, Ausztriában, s minden táborozásnak megvolt a különleges szépsége. De ez a völgy, meg a környéke is gyönyörű.

Sebastian 11 éves, s inkább délvidékinek hinnénk, mint németnek. Buzgón mondja fel a „lekkét”, tájékoztat a csapat szervezeti felépítéséről:

— A kicsiket farkasoknak nevezik, de én már fiatal cserkész vagyok. Ezek itt a cserkészek — mutat a nálánál egy-két évvel idősebbekre. — Azok a nagyok ott, a roverok.

Markusotl meg tudom, hogy a vele egykorú elektroműszerész Holgerttel együtt vállalták a táborvezetést. Négy személygépkocsival és egy mikrobuszal indultak útnak. Teljes felszerelésük van: sátrak, konyha, s természetesen mindenkinék egy hátszákra való személyes úticsomagja.

Ramona 20 éves, halkszavú, szemüveges, barna lány. Ő már dolgozik:

— Újra és újra elmegyek a

nyári táborokba. Nekem mindig az volt a legnagyobb élmény, hogy nagyok és kicsik együtt élnek két héti természetes körülmények között. Nagyon tetszik Magyarország, Budapest, Zalakaros, Nagykanizsa. Puchheim sokkal kisebb város, mint Kanizsa, 18 ezer lakosa van, s nem tudom, hogy tudunk-e ilyen ideális táborhelyet biztosítani majd viszonzásul. Ott mások földrajzi körülmények, Münchennek szinte elővárosa vagyunk.

A körémseregelt cserkészek között megakad a szemem egy csöppnyi szőzke lánykán. Igazi északi típus. Alig akarom elhinni, hogy már 8 éves. Gyorsan elmeséli, hogy legkedvesebb tárgyja a sport, s megmutatja a domboldalba épített kemencét, ahol kenyérsütéssel próbálkoztak. Nagy nehezen értem csak meg, hogy végül is nem

kenyér lett a tésztából, hanem afféle lángos.

Sorolják, hogy minden nap van kisebb-nagyobb túra, állomásokkal; s hogy délután szentmisére mennek Örmö-hegyre, a Kristóf-szoborhoz.

Bekukkantok a konyhasátorba, ahol készül a szőlőszéges omlettébédre. Megköszönöm a 17 éves Edvard Magonak a tolmácsolást, és ismeretlenül is gratulálok a magyar származású szülőknök, hogy fiukat ilyen jól megtanították a szülőföld nyelvére.

Ramona és Mariann öléssel búcsúznak, Andreas azonban férfiasan kezelszorít. Részemről néhány akadozó német szó, s a zöld lombsátorból máris a déli verőfénybe érek.

Szöveg és kép: Büki Pálné

Zászlófelvonás az Eszperantó-forrásnál.

(Fényképezte: Büki Pálné)

Egymillió lépés

Hétágra sűt a Nap. Az ember fajéghideg sörre vágyik, s árnyékba, nem a Rekordok Könyvébe.

A medence mellett azonban ott a két fiatal ember. Napoznak. Nem látszik rajtuk, hogy többszáz kilométer van a talpukban. Serfőző János és Nagy Zoltán budapesti pedagógusok, négy éve járják együtt az országot. Most is gyalog érkeztek Kanizsára.

— A Rothenbauer Pál által vezetett túra, a televíziónezők által is ismert és még egymillió lépés... 700 kilométeres útvonalából teljesítettünk most kettőszázötvenet — mondja Nagy Zoltán. — Köszegőtől — keresztül a nagyobb városokon — Szombathely, Kőrmend irányába, majd Óriszentpéteren át, az Órséget körbejárva, onnan vissza-

fordulva Nagykanizsáig jöttünk. Mindezt nem egészen két hét alatt, hiszen június 16-án indultunk. Ma reggel érkezünk, és a délutáni vonatindulásig furdunk.

— Otthon az Országjáró Diákkört vezetjük — veszi át a szót Serfőző János. — A Mechwart Szakközépiskola és a Komjáth Aladár Kollégium tanulóival már sok szép sikert értünk el. Nyáron főtérképezzük az országot. Ahol megtehetjük a hely, s ahol ocsó szállást találunk, oda év közben elhozzuk a gyerekeket is. A mostani túra folytatása pedig jövőre a Nagykanizsától Szekszárdig tartó út lesz.

Úgy legyen, gondolom, s ha nem a forró kővön hevernének, felnéznék rájuk.

-dőr-

Hittanról — sok szem közt

Augusztus van, s ilyenkor már nincs olyan szülő, tanuló, pedagógus, aki ne gondolna a nemsokára kezdődő új tanévre. Az 1990-91-es év feltehetően nem hoz alapvető változásokat, ha csak a hitoktatás terén nem.

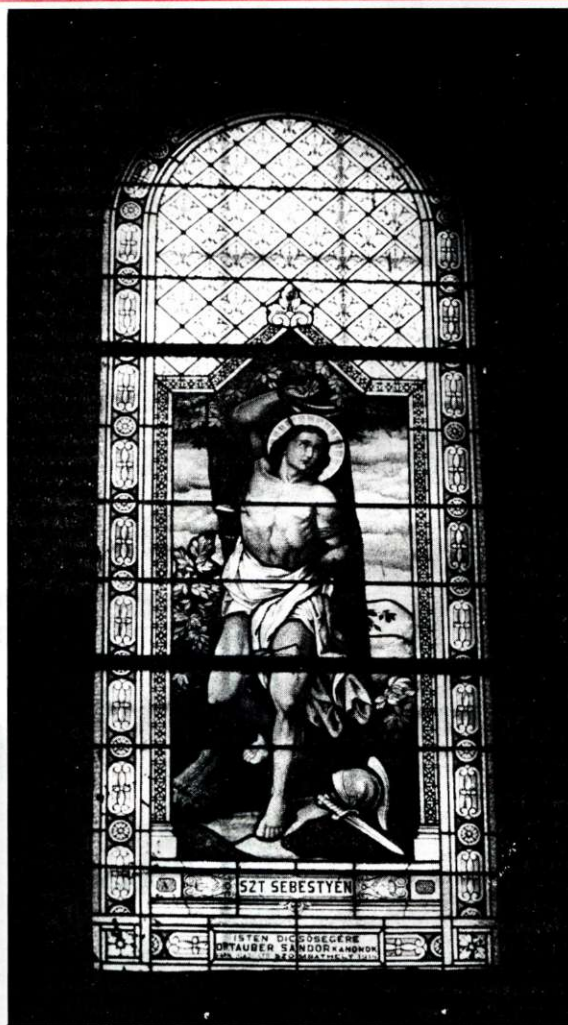
A vallásoktatással kapcsolatos széleskörű társadalmi vita nyomán a Művelődési és Közoktatásügyi Minisztérium vezetői kénytelenek voltak módosítani korábbi elképzelésüket. Hogy maga a törvény és módosítása miként jutott el a szülőkhöz és a pedagógushoz, s milyen állásfoglalásra készítette őket, abból egy morzsányit körkérdeésünk igyekszik bemutatni. A megnyilatkozók véleményét változtatás nélkül adjuk közre. Elgondolkodtató viszont, hogy véleményük mellé csak ketten adták nevüket.

Sz. né, P.E. (32 éves): Egy óvodás és egy 2. osztályos gyermekem van. Az a véleményem, hogy iskolában csak vallástörténetet és erkölcstant tanítsanak, ez az általános műveltséghez kell. A hitoktatás a parókiákhoz, az egyházközösségekhez kapcsolódjon! Az iskolában semmiképpen nem helyeslem, mert megkülönböztetés lesz a különböző vallású, hittant tanuló, és nem tanuló gyerekek között. Egyébként mindkét gyerekemet fogom hittanra járatni.

Sz.E. (38 éves): Gyermekeim 12 és 14 évesek. Férjem és én is vallásos nevelést kaptunk, de a férjem munkahelye és párttagsága miatt templomi esküvő, keresztele nem lehetett, és persze hitoktatásról szó sem volt. A gyerekek nevelése közben rájöttem, hogy mennyire hiányzik életükben a vallás, mindaz, ami a tisztességes, becsületes élet megalapozója lehet. Itthon próbáltam ezt helyettesíteni könyvekkel, előadásorozatra vittem őket. De amikor társakkal hittanra szerettek volna járni a templomba, nem kellett mondanom. Akkor lett volna kedvük a hasonló életkorúakkal együtt ma már nem hiszem, hogy szívesen vennék, ha köteleznék őket a hitoktatásra. Úgy vélem viszont, hogy ahhoz, hogy egy családban szeretetben éljünk, elvárásaink legyenek egymással szemben, és ezeket be is tartjuk, hitoktatás nélkül is meg lehet valósítani.

Merksz Andorné: 4-ik osztályos kisfiam eddig is járt hittanra, ezután is fog. Ennek ellenére azt mondom, hogy a kötelező jellegnek nem örülnek. Azt azonban igénylem az iskolától, hogy a jelenlegi igen csekély vallástörténeti ismeretkört bővítse.

H.E. (35 éves): A hit úgy — magánügy. Az egyház végezze el ezt a nevelést a saját eszközeivel, a saját módszerrel, a saját

berkeiben. Most divat a teljes szembefordulás a korábbi nézetekkel, hitünkkel. Fiatal lányként a KISZ-ben jól éreztem magamat, sokat beszélgettünk, vitatkoztunk. Sem a férjemnek, sem nekem nincs ezért semmi szégyellni vagy megtagadni valónk. Érték legyen, hogy jól dolgozzunk, művelődjünk, tanuljunk, akarjuk a jobbat. Nem ellenezük a Bibliát, az egyháztörténeti események tanítását, sőt úgy gondoljuk, ezek nélkülözhetetlenek például a művészeti tájékozódáshoz. Ilyen tantárgy fakultatív oktatásának örülünk. Azzal, hogy a kisgyermek nem vesz majd részt a hittanórákon, valószínűleg kelemetlenül érezheti magát. Biztos, hogy a többséget beiratják, ő pedig meggyőződése miatt szembe kerül a többiekkel. A rendelkezés megbonthatja a gyerekek barátságát, elválaszthatja őket.

T. Judit (13 éves): Furcsa lenne

8. osztályban ezt elkezdni. A mi családjunk, rokonaink nem vallásosak, de én sokat olvasok Ilyesm. Van Bibliánk, azt gyakran kézbeveszem, s ha olyasmit olvasok, megnézem a Vallástörténeti Kisélexikonban is. Azt egyáltalán nem tudom elképzelni, hogy a délelőtti órákban hogyan férne bele a hittan.

Soós Ernő: Nem értem a pro és kontra véleményeket, azt, hogy miért van ekkora vita a vallásoktatás körül. Tudomásom szerint az elmúlt 40 évben semmilyen hivatalos tiltó rendelkezés nem volt, aki a gyermekét így is akarta taníttatni, meg tudta oldani.

T. Rita: Ne hogy azt hidd, hogy azért vagyok ebben a kérdésben ellendrukker, mert nincs bátorságom kiállni. Én nem azért lettem ateista pedagógus, mert azt kívánták tőlem, hanem azért, mert ez a meggyőződése. Az iskola ilyesmit ne szervezzon, ne

vegyen a nyakába egy újabb gondot. A minisztériumi végrehajtási utasítást még nem olvastam, biztosan az utolsó pillanatban fog megérkezni az iskolába, mint minden új dolog. Persze lehet, hogy még el sem készült, hiszen olyan oda-vissza táncolást érzek például abban is, hogy hol legyen a beiratás, ki döntson a személyről, tananyagról, bérezésről. Egy biztos: én nem tudnám vállalni a tanítását, pedig tudom, hogy Kanizsán az a néhány pap nem fogja a helyzetet megoldani. Az óra-rendről pedig csak annyit, hogy aki még ezt is el tudja helyezni a délelőtti, az egy óra-rend-készítő-művész lesz. S különben is: hány fajta hittanóra lesz, mert ugye tanítványaink legalább 4–5 féle vallásúak?

K. F.: Házasságkötés előtt álló fiatalembervagyok, így néhány év múlva én is felteszem majd a feleségemmel a kérdést: szükség van-e a hitoktatásra? Igen, két okból is: az egyik, hogy a vallásgyakorlat alapvető emberi jog — úgy tudom, lelkiismereti szabadságnak nevezik —, s mindenkit megillet. A másik ok pedig az, ha úgy fogom fel a vallást, mint egyfajta világnézetet, amiben hinni lehet, akkor a létező vallásokról mindenképpen egy bizonyos mennyiségű ismeretet kellene tanítani. Úgyebár ez is az emberi kultúra része. Fogas kérdés tudom, hogy milyen formában. Ezt majd a gyakorlat fogja kialakítani. Mondhatnám azt, hogy minden egyház a saját termében. Vannak ilyenek? Ugye, nincsenek! Véleményem: a templom nem erre a célra való. Ezért is az iskolában legyen a hittan, de szabadon választható formában. A legjobb erre a fakultáció. Legyen benne az órárendben, mert akkor nincs kitéve az igazgatók kénye-kedvének, hogy teszem azt, nem adnak termet, nem fűtenek be. Persze, ahol van erre lehetőség, maradjon a gyülekezet helyén, a hagyományos jól bevált módszer szerint. A pap legyen tagja a tanári testületnek. Szerintem a vallásosoknak is van annyi köze a gyerekekhez, mint a többieknek, tehát őt is meg kell hallgatni a konferenciákon. Szerintem egy demokráciában az iskolának nem félnie kellene a másság megmutatásától, hanem meg kellene azokat ismertetni.

*

Igazságot tenni — a fentiekből látszik — nehéz, ezt nem is vállaljuk. Miután a kérdés mögött nem kevés feszültség húzódik meg, azt reméljük, hogy a kormányzat türelmes és megfontolt lesz.

Németh Péter Mikola

Parancsolat

Legyen meg a Te akaratom a kilakoltatott lélekben.

Legyen meg a Te akaratom a kilakoltatott fejekben is.

Azonképpen házkutatást tartasz, ugymond önkéntes revíziót, hogy visszasejtesdjen; hogy visszasejtesdhesd mi benned mennyet - -

azonképpen itt a Földön is, életre tévedt egyszerűség.

Az egyetlen ...

Hommage á Pinczési Forró öllekezések,

ellágyulások a még forróbb vánkoston, ahol a szerelem ágyat vet: „az egyetlen halál kar nyújtásnyira”.

Olvasta...? Orbán Ottó (1936)

A kozmikus gavallér

Kidöglik alólam a vers Richard alól a ló (Letűnik a színről egy generáció” — írja Orbán Ottó új kötete egyik versének élén (A XX. század költői). 1986 és 1989 között írott költeményeit foglalja együvé ez a kötet, s az idézetnek inkább a fordítottja az igaz: „nem döglik ki a vers” — ez stílárís csavar itt, poetikai poén!

Orbán az ötvenedik életéve táján egyre szarkasztikusabb, keserűbb, s talán a nagy magyar szatirikus költők kisszámú csapatának egyik legjelesebbé lett tagjaként fájdalomát, vívódásait rejtí és fejezi ki verseiben. Bennük nyíltan vállalja az önéletrajzíságot is, hiszen megismerjük a költeményekből utazásait, autóbalesetét,

egy amerikai vendégprofesszort í státus különösségeit, ám bárhol jár, magyar költőként, magyar szemszögöböl, „orbánosan” reflektál a modern világra és annak furcsa jelenségeire.

Sok kortársi karakter-figurát örökít meg a magyar irodalomból, művészetöböl, szellemi életöböl. A „letűnök” nevezett generáció megjelenített alakjainak sora Jancsó Miklóstól Szűcs Jenőig ível. Ám a betegség, keserűség bármilyen fintort és ráncolást kényszerít sen az arcára, mindez, érezzük: maszk, az éles költői elme „hártása”. A különféle események mögött mindig a mulandóságról, az élet örök nagy témájáról beszélnek e merész, sokszor egészen kötetlennek tűnök költemények. Olvasásuk nemcsak kulturális élvezetet okoz, hanem olyasféle kalandozást kapunk a lélek és élet birodalmában, melyet „Hádészra várva” egy érett jellem megengedhet magának és olvasójának.

Főként az intellektuális költészetre fogékony olvasók élvezhetik Orbán Ottó kötetét.

(Új Könyvek)

Bensőséges kiállítás

nyílt augusztus 6-án délután a Bazárudvarbanlévő MSZP Klub-helyiségben. Bálints Kálmán és Kiss Endre amatőr festök kiállítását Horváth Tamás, a Városi Tanács Művelődésügyi Osztályának munkatársra nyíltotta meg.

A több évtizedes festői múlttal rendelkező Bálints Kálmán ezúttal akvarell-technikával készült tíz festményét állította ki, melyek tagadhatatlan invencióról árulkodnak. Az erőt és helyi pincőt ábrázoló képeken a fényárnyék hatások összhangban vannak a kifejezési móddal, a gondolati tartalommal. Alkonyatot ábrázoló kép melege, békés nyugalmat áraszt. A DKG dekoratörét ezúttal is csak dicsérni lehet

Az alig négy éves festői múlttal rendelkező Kiss Endre — a helyi Ipari Szakmunkásképző Intézet szakoktatója — az 1989. októberi FEK-beli kiállításá után ezúttal másodsor lépett közönség elé, mégpedig olaj-technikával készült tizenkét alkotással, és egy grafikus csendélettel. Festményei közül kiemelkedik nagyméretű, munkáigényes Virágcsendélete és a Gyümölcscsendélet. Virágok köcsögben című csendélete sikerrel szerepelt már az Országos Képzőművészeti Kiállítás Zala megyei tárlatán is. A Gemenci táj az ösbe hajló vidéket örökíti meg, a Szigeti fák a Duna látképével a nagymarosi szigetet idézi artisztikusan.

A képkállítás augusztus 20-áig tekinthető meg, naponta 14—21 óráig.

(tíh -i)

Gleisdorfi fotósok Kanizsán

Egy profil és négy amatőr gleisdorfi fotós alkotásából nyílt kiállítás a héten a HSMK-ban.

Gernot Muhr, Anton Behofsits, A. M. Begsteiger, Herbert Schneider, prof. Anton Deutsch első alkalommal mutatkozik be Kanizsán, erősítve a két város kulturális kapcsolatát. A fotókat augusztus huszonhatodikáig tekinthetik meg az érdeklődök a HSMK kiállítóterében.

Fotó: A.M. Begsteiger képei a kiállításról.

(Repro: Szakony Attila)

Pf. 74

Volt egy telek Sánc határán

Lehetőség szerint mindig végignézzem a Városi Televízióban a tanácsüléseket. Onnan és a sajtóból tudom, hogy az MDF és a tanács között ellentétek vannak. A szereplőket is csak a tévéből ismerem: tárgyilagos ki-vülrőlön tekintem hát magam. Az „Amit a másik fél gondol” című cikk (Kanizsa, 1990. július 13-i száma) egy tételenek megá-lapításával azonban nem értek egyet.

Az ügy 1989. december 7-én került nyilvánosságra, amikor a tanácsülésen bejelentették, hogy a Néphadsereg úti laktanya és a sánci városrész közötti területet belterületté és egyúttal ipari övezetté nyilvánítják. Hirtelen Mikszáth Kálmánnak a dzsentrí nagyzolási hóbortjától szóló, A gavallérok című elbeszélése jutott eszembe akkor, amelyben az öreg Lazsányi örnagy szakálta egy részét felpödrölte a bajuszához, hogy az nagyobbnak, tömtebbnek tűnjön. Ezt a „ki-pótoljuk a bajuszt a szakállból” módszert az elmúlt évtizedekben a közigazgatás is átvette. A városokhoz hozzácsapták a környező községeket, s máris nagyobb lett a lélekszám, megnőtt a terület. Csakhogy ezek a gyakran 5–10 km távolságú helységek talán sohasem forrtak össze a városokkal. Van azonban kivétel is. Sánc és Nagykanizsa között 50 évvel ezelőtt sem volt jelentős a távolság, s ma már egy tuca családi ház elegendő lenne, hogy a két település összeolvadjon, hogy a szakállból bajusz legyen.

Egy valodt kanizsaiakból álló tanács e szerint döntött volna. Dehát ezt a várost 40 év óta idegenből jött pártkáderek irányítják a saját érdekeik alapján. Akadt persze a tanácstagok közül egy hölgy (Marton Györgyi), aki felvetette a házhelyek kérdését, de javaslatát félresöpörték. Az MDF képviselőletben Tarnóczy Attila

pedig azt az észrevételt tette, hogy a területen már korábban építkezési munkálatokat észlelt, tehát a döntést megelőzte a végrehajtás. A műszaki osztályvezető ez ügyben teljesen tájékozatlannak mutatkozott, így a döntést a tanácstestület elhalasztotta.

Egy héttel később a Zalai Hírlap Egy nem egészen tiszta földvásárlás című cikkéből aztán megtudtuk, hogy a műszaki osztály vezetője, a tsz elnöke, a vevők és a közüzemi szolgáltatások vezetői már szeptember 20-án értekezletet tartottak e tárgyban, mely alapján 29-én a tsz és a 3 iparos között az adás-vételi (elő-szerződés) létre is jött. Az érintettek és a tanácselnök nyilatkozott is a cikkben.

Tarnóczy Attila kifogásolta az adás-vétel módját. A többiek a vállalkozások támogatásának elszámolási hivatkozott nyilatkozatok.

Én viszont azon gondolkodtam el, hogy miként vélekednének arról egy működő vállalkozói társadalomban? Ha ott egy tökecsoport felvásárol egy területet, s annak értéke hatósági intézkedés folytán rövidesen megnő: biztos, hogy a konkurencia botrányt csinál és vizsgálatot követel. Aztán ha kiderül, hogy a hatósági intézkedést valaki előadta, akkor őt menesztik, s ha személyes érdeke is fűződött a kiszivárogtatáshoz, büntelő eljárást indul ellene. Még eszényább az eladó helyzete. Ha Nyugaton derül ki egy szövetkezet vezetőjéről, hogy alacsony áron adott el egy olyan közös vagyont, amelyről tudta, hogy rövidesen értékesebb lesz: a tagok azonnal vizsgálatot indítanak ellene, s örülhet, ha elbocsátással és kártérítéssel megússza. (Egyes vélemények szerint a kanizsai területet korábban a városé volt, hozzá is került vissza: a kiárusítás tényleges károsultja tehát a leendő önkormányzat).

De volt ez ügyben egy tévé-beszélgetés is. Az MDF-et képviselő Schmidt Istvánt valóságilag lehangerelették az érvekkel. A terület nedves, nincs közművesítés, lakóhelynek nem alkalmas. Ismét elhangzott, hogy vállalkozás támogatásáról van szó, s az mindenkinek kötelessége. Az egyik vállalkozó még azt is kijelentette, hogy a tanács döntés meghíúsulása esetén kártérítési pert indít. Nos Angliában ködösebb az időjárás, mégis megélenek az emberek. Közművesítés pedig az ipari tevékenységhez is kell. Arra viszont kíváncsi lennék, kitől és milyen címen követelhetnek kártérítést?

Ezek után a következő ülésen a hivatal ismét előterjesztette, és a testület természetesen elfogadta az indítványt.

Látható, hogy az említett hely ipari területté nyilvánítása bűn volt. Annál is inkább, mert egyidejűleg máshol is jelöltek ki ipari területet, tehát telephely szerzésének nincs akadálya.

A vállalkozás-támogatás ténye is vitatható. Ha kezdő, vagy átmeneti tökéhiánnyal küszködő vállalkozókat juttattak volna olcsó telephelyhez, hajlandó lennének azt hinni, hogy a kormányprogram szellemében jártak el. Itt azonban három jól menő vállalkozás tulajdonosát támogatták. (Hiszen megszokták a derek kiszolgáló elvtársak: menél magasabb egy pártkáder rangja és fizetése, annál több kedvezmény dukál néki. E beledegződés még tart!)

A jogszerűségről a Kanizsa júliusi cikkírója, Kovács Zoltán úgy nyilatkozott, hogy törvénytelenség nem történt. Nem tudom az elmúlt negyven év többször bizonyította, hogy a mai törvényes eljárás holnap törvénytelenné minősülhet. Azt azonban Kovács Zoltán sem állította, hogy az eljárás tisztességes volt.

Egy kérdésben azonban azonos a véleményem a cikkíróval: mindketten kifogásoljuk az MDF helyi tanáccsal kapcsolatos politikáját. Ő azért, mert beleszólnak a tanács munkájába, én pedig azért, mert a fenti ügyben nem voltak határozottak, hagyták a javaslatot elfogadni.

Goór Tibor

A fák nem gyógyultak meg

A Hetilap 1990. július 27-i számában megjelent „A fák ugye meggyógyultak?” című cikkhez az alábbiakat szeretném hozzáfűzni.

1989. július 12-én fordultunk a Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatósághoz (a helyi KÖJAL, tanács útbaigazítása alapján), melynek eredményeként, hosszú huzavona után vizsgálat indult az intézetünk környezetén tapasztalt növény pusztulás okainak megállapítására.

Azt, hogy a vizsgálat kezdetén a kivizsgálást végző hangneme, stílusa, módszere nem a környezet és az itt élők védelmét szolgálta, tudomásul vettük és tovább érveltünk.

Abban, hogy egy év alatt nem történt olyan szankció, ami a légszennyezés elleni hatékony védelmet kikényszerítene — bele kell törődjünk.

De azt, hogy a KANIZSA hetilapban, „A fák ugye meggyógyultak?” címmel hosszú cikk csetteli — már-már az elismerés hangján —, a TUNGSRAM környezetvédelmi erőfeszítéseit, ezt elfogadhatatlannak tartjuk. A fák nem gyógyultak meg (bár sokáig ebben reménykedtünk) a friss, új hajtások végén újból elhalás, perzselés tapasztalható. A TUNGSRAM-ból kibocsátott fluornak, fluoridnak a növényekre gyakorolt hatásáról, a helyszíni vizsgálatok eredményét összegezve szakvélemény készült. Ebben is megállapítják, hogy „az üzem nagy erőfeszítéseket tesz a fluor-kibocsátás jelentős csökkentésére”, de azt is „hogy a megengedett határérték felett emittált fluort.”

A szakvélemény szerint „erőteljes szennyezőanyag hatás éri a növényzetet, mely egyoldalú növekedésben, a légáramlástól függő koronakorcsosodásban, eltörpülésben és elhalásban nyilvánul meg. A szennyező gázok hatása a gyár közelében a fák koronáit, 100–500 m-es körzetben a teljes növényzetet károsítja.”

Bennünk nem a cikkben említett „kiáramló gáz- és füst-fellel” kelt félelmet, hanem hogy a cikkíró szerint a modernizálás „természetesen maga után vonja néhány újajta szennyezőanyag keletkezését és a régiek mennyiségi növekedését.”

Szerintünk az „a példa nélküli odafüggyelés” melynek eredményeként tovább fokozódik a levegő szennyezése nemcsak nem természetes, de nem is elismerésre méltó.

Dr. Békefi Ottóné

a nagykanizsai

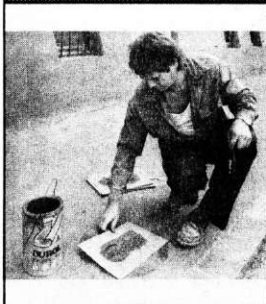
Csesscemőthton

vezetője, tanácstag

Zöld nyilak az aszfalton

A napokban festették fel Nagykanizsán azokat a zöld nyilakat, amelyeket követve a város 25 legnevezetesebb épületét tekinthetik meg az ide látogató turisták. Ezzel egyidőben kétezer példányban került utcára a Körséta a belvárosban című füzetecske, amiben néhány soros leírás található az említett épületekről. Képünkön Scheier Attila a 3. pont, azaz a volt Kereskedelmi Kaszinó (ma Helyőrségi Klub) előtt festi a követendő nyilat.

Fotó: Szakonyi Attila

Másnap reggel Peter és Laura — szombat lévén — szabadok voltak. Grácia nénivel együtt autóbá ütek és elindultak Paronne város felé. Az úton nagy volt a forgalom, hát hiába figyelték hátra, követi-e őket valaki, vagy sem. A banditák már aligha vesztegettek az idejüket rájuk — remélték — hisz megkapták, amit akartak.

— Mit csinálunk Paronneban? — kérdezte Laura. Egy pillanatra sem engedte el Peter kezét. A férje jelentette számára most a biztonságot, a megmenekülést. A szabadságot.

— Semmit — felelte Grácia néni a rá jellemző rövidséggel — Mert hogy oda el sem jutunk. Paronne előtt van Kehal község, ott megállunk és tájékozódunk.

Peter nem tudta, Grácia néni szótárában mit jelenthet a „tájékozódni” szó. Lehet, az öregasszony immár híres — és úgy látszik, nemegyszer fegyverként is alkalmazott — vasnyelű esernyőjével megfenyíti a falu lakóit? Addig terrorizál mindenkit, míg kiadják nekik a kincset? De micsoda ostobaság azt képzelné, hogy ott bárki is tud Laura örökségéről? Hiszen még ők, a leginkább érdekelték sem tudnak róla szinte semmit!

Amikor másfél óra múlva beértek a faluba, megnyugodtak. A látvány gyönyörű volt. Zöld dombok között, erdők ölelésében, apró tó partján kicsi fehér házak, karcsú templomtorny, réteken illatozó széna, legelő tehenek és lovak... Mindez szikrázó napsütésben, ragyogó kék ég alatt.

— Olyan, mint a mesében — suttogta Laura. Peternek is elakadt a lélegzete. Hát vannak még ilyen falvak? Nem álom az egész?

Grácia néni szíve szaporábban vert. Igen, a falu... Allgváltozott. Valaha már járt itt gyermekként, és később egyszer a szülei vel is nyaralt itt. Mikor is volt...? Az évszám hi-

setetlennek tetszett. Olyan régen lett volna...?

Az autót a főtéren megállították, kiszálltak. Nem láthatták, hogy a falu szélén, egy dombon valaki távcsövet irányít rájuk. Aztán az a férfi a társaihoz fordult:

— A fenébe...! Itt van az a két szerencsétlen. An ő is, aki tegnap megszőkött tőlünk. Úgy látszik, nem mondanak le a kincsről.

— Majd adok én nekik kincset! — morogta az

egyik, és előkapta pisztolyát — Most rögtön oda megyek, és...

— Nem megy sehová — hűtötte le a főnök. — Itt maradunk és várunk. Hátha ők megtalálják azt, amit mi eddig hiába kerestünk...? Majd akkor megyünk oda szépen és elveszük tőlük...

7. Utolsó csapda?

Grácia, Laura és Peter nem tudták, hogyan fogjanak hozzá a kutatáshoz. Egyelőre bementek a főtéri kis vendéglőbe és ebédelték. Laura észrevette, a helybeliek nincsenek hozzászokva az idegenekhez. Úgy látszik, nem jár ide olyan sok turista... Nem közeledtek hozzájuk, nem álltak velük szóba, csak messziről nézték az asztal körül ülő három embert. A fiatalasszonynak úgy tűnt, még a pincér is kelletlenül szolgálja ki őket. Peternek mindez tetszett — „ez az igazi vidék, itt aztán csak a helybeliek érzik magukat otthon”. Lehet, szeretett volna itt lakni.

Annál nagyobb volt a csodálkozásuk, amikor — már az ebéd végeféljártak — a kis étterem ajtajában felbukkant egy koros férfiú. Szép bajusza volt, széles

válla, egészséges arca, csillogó szeme. A többiekkel ellentétben ő egyáltalán nem idegenkedett tőlük, sőt, egyenesen az asztalukhoz lépett:

— Üdvözlöm önöket és egyben elnézést kérek a zavarásért. A nevem Blio. Ön kétségtelenül Laura, az örökös — hajolt meg elégszen a fiatalasszony felé, majd Peterre nézett: — Ön pedig a férje, ugye?

— Azt mondta, örökös?

— Peter egy üres székelt penderített az asztalhoz, és roppant szívélyes lett egyszerre: — Foglaljon helyet, drága uram! Jól hallottam azt a szót?

— Jól hallotta — Blio beült, megpördölte kiadós bajuszát és Grácia néni nézett. A szemében apró szikrák pattogtak, ezek teljesen elbűvölték az asszonyt. Ugyanúgy nézett vissza a férfira. Blio még szélesebb mosolyra derült és csak azt kérdezte: — Asszonyom...?

— Az ifjú férj rokona vagyok. Én fejttem meg az elhunyt üzenetét — közölte Grácia néni nem is titkolt büszkeséggel.

— Vagyis a végrendeletet — tette hozzá Laura. De Blio a fejét rázta:

— Azt kötve hiszem! Ugyanis amit a barátom, az ön apja — Blio Laurára nézett — a fővárosi közjegyzőnél hagyott, csupán egy jel volt, semmi egyéb. Olyan, mint egy oszlop az út szélén... A hagyatékot én örözöm.

— Uram! — Peter még közelebb tolta székét a férfihoz — Ön az égből pottyant le nekünk!

— Nem egészen. Itt lakom a közelben...

— Nagy szükségünk van önre! Ugyanis elakadtunk a keresésben.

— Nem akadtak el. Tudtam, hogy eljutnak majd ide, amint megfejtik az

elhunyt üzenetét. Már vártam önöket.

Grácia néni arca el-lágyult. És valamilyen furcsa homály ereszkedett a szeme és a világ közé. Egészen meghatotta ez... ez a Blio úr.

— Beszéljen! — könyörgött Laura. Amaz nem kérte magát sokáig:

— Az apja, kedves Laura, gyermekkori barátom volt, de aztán elszakadtunk egymástól és évtizedekig nem találkoztunk. Fél évvel ezelőtt bukkant fel itt. Elmondott egy eléggé zavaros történetet, amiből szinte semmit sem érttem. Azt mondta, külföldön élt eddig, itt nagy vagyonra tett szert, de rossz emberek üldözik és rejtőzködni kell. A barátom volt, hát elrejtettem és nem kérdezősködtem. Négy hónapig élt itt, néha azért elment a fővárosba. Magát leste, Laura.

— Engem? — a lány szemét elfutotta a könny.

— Bizony. Egy napon büszkén jött haza. „A lányom férjhez ment — mondta — Itt az ideje, hogy gondoskodjak a fiatalokról”. Pénzt vett elő, és az én nevemre megvette azt a... no, majd meglátják. Két éjszakát is ott töltött, valamint elrejtett. Nem kérdeztem, mit és hová. Az ő dolga volt. Megírta azt az üzenetet és elvitte a közjegyzőhöz. De amikor visszajött, már követték... szóval, a volt társai. Mert kedves Laura, az édesapja... hogyan is mondjam csak... — Blio úr zavarba jött. Szép arca bíborvörös lett.

— Ne fékezze magát! — reccsent rá Grácia — Sejtjük, hogy nem egy ma született bárány volt a megboldogult.

— No igen — Blio nagyot nyelt. — Báránynak aztán igazán nem lehetett nevezni. Elnézést a kifejezésért, kedves Laura, de az édesapja nagy gazember volt... Ötven kilométerrel odébb tűzharcba keveredett volt társaival, az üldözőivel. Hármuk közülük lelétt, de ő is ottmaradt.

Vége a 10. résznek
(folytatjuk)

TSZ-ek válaszüton

A nagykanizsai „Alkotmány” MGTSZ azon termelőszövetkezetek közé tartozik, ahol nincs hűhó, ahol nem beszélnek a nehézségekről — pedig vannak — csak végzik a munkájukat, természetes egyszerűséggel. Egy olyan összezsokott és jól működő kollektíva az övék, amely biztos megélhetést teremt a dolgozóknak. Hogy mégis van gondjuk elég, a kézzelfogható eredmények mellett is arról Millet József elnök beszél.

— Nehéz évet zártunk tavaly, sikerrel és gondokkal terheset kezdünk az idén — fogad a legfontosabbal. A kiskanizsai emberek szorgalma országszerte ismert. Rájuk és tapasztalataikra számítva, a jelenlegi gépparkkal és szakembergárdával, a 12 millió nyereséget — amit erre az évre célul tűztünk ki — biztosan sikerrel elérünk. Amennyiben az időjárás nem szól közbe, talán többet is, mert az első félévi eredmények felülmúlják várakozásukat.

Soha rosszabb évet nem kívánhatunk az ideinél. Rekord termést tudtunk betakarítani, majd minden növényi kultúrában. Így búzából a tavalyi 4,8

t/ha helyett 5,5-5,6 t/ha, ősziár-pából a 4,2 t/ha helyett 5,1 t/ha termésmennyiségre számíthatunk.

Évről évre emelni tudjuk az árbevételünket, így az 1989-es 359 millió Ft helyett idén 435 millió Ft árbevételre számíthatunk.

A gépparkunk olyan, hogy egyes gabonaféléket aratásidő előtt be tudunk takarítani, sőt két aratás között egy-két nap marad karbantartásra, felkészülésre is.

Adottságainknak megfelelően elég nagy területen folytatunk kukorépra, napraforgó és repcetermesztést is, olyan növényekkel is foglalkozunk, mint a dinnye, amely szereti az itteni homokos talajt. Őszi szemesterményünk pedig a kukorica, amely gazdaságunkban mindig a legnagyobb területen kerül vetésre.

Az állattenyésztési ágazatnál a tehenészetet szeretném kiemelni. Itt komoly beruházások végeztek és a rekonstrukciók eredményeképp a feltételek adták a jó minőségű munkák elvégzésére. A Holstein-Fritz tehenek beültették a reményeket, és 5000 literes tehenenkénti átlagot tu-

dunk produkálni. Tavaly 4500 literes hozamot értünk el.

A baromfiágazat rendkívül rapszódikus eredményeket nyújt. Egyre kevesebb jövedelmet hoz, és sokszor bizony komoly veszteséget okoz a tömeges pusztulás. Ilyen esetünk volt tavaly a pylukákkal. Le is cseréltük az állományt ellenállóbb fajtákkal. Viszont bevált, és egyre több jövedelmet hoz a dobozüzem és a bajcsai homokbánya. Rak-tározásra alkalmas épületek bérbeadásával is (pl. a BÜ-TORÉRT-nek) több letjövdelemhez jut a TSZ-ünk. Ahogy a lehetőségünk engedi, emeljük a béreket 1988-ban 91.000 Ft, 1989-ben 112.835 Ft, idén 135.000 Ft lesz a várható egy főre eső éves átlagkereset. Azon kevés termelőszövetkezet közé tartozunk, melynek nincsenk pénzügyi gondjai.

— Milyen a kapcsolatuk a háztájiban termelő gazdákkal?

Evekre visszamenőleg jónak mondható. Az eddig megszerzett bizalmat a jövőben is fenn kívánjuk tartani. A TSZ átlagbevételeinek nem elhanyagolható százalékát a háztájiban termelik meg.

— És a hangulat, ismerve az ugyancsak bizonytalan jövőt, milyen?

— Elég nagy aggodalom tapasztalható a tagság körében. A TSZ-ek esetleges felbomlásának lehetősége mindenkit komolyan foglalkoztat. Ez háromszáz itteni dolgozónak jelenlétére kenyeret elvesztését.

Az ötvenes években nem kérdezték, hogy kinek kell a föld, elvetik. Most megint nem kérdezik meg, hogy kell-e, vissza akarják adni. Ezt talán a tagokra és vállalkozókra kellene a kormányban bízni. Mert az itt dolgozók féltik a termelőszövetkezetet. Csak tavaly 16 millió forintot fiztünk be a társadalombiztosítási alapba, s ez biztosítja is nyugdíjasaink teljes nyugellátását. 450 nyugdíjraadékosunk van. Nem hiszem, hogy a kormány egy alkalmatlan földtörvényt elfogadjon.

Ezek a gondok foglalkoztatnak, de azért learatjuk a gabonát és el fogjuk vetni a jövő évit is. Ez a paraszti élet szabálya, és ez alól sem a kormány, sem a pártok képviselői sem vonhatnak ki bennünket. Bizakodunk, hogy a józan ész fog győzni.

Vizvári József

Az MDF szervezésében Európa Nap — Letenyén

A Magyar Demokrata Fórum nagykanizsai és letenyei szervezete augusztus 10-én az MDF Nagykanizsa, Ady E. u. 1. sz. alatti első emeleti új klubhelyiségében sajtótájékoztatót tartott.

Pápai György, az MDF nagykanizsai ügyvivője bevezetőben bejelentette, hogy a páneurópai piknik egyéves évfordulója alkalmából az MDF Országos Elnöksége augusztus 18-án (szombaton) 8 határátkelőhelyen Európa Nap szervezését határozta el, — az európaiság gondolatának erősítése, a szomszédos országokkal való kapcsolatok építése céljából. A nyolc színhely: Sopron, Sátoraljaújhegy, Salgótarján, Ártánd, Szeged, Pécs, Mohács és Letenye. A letenyei rendezvényen Jugoszláviából horvát (Zágráb, Csáktornya, Varasd,

Goricsán) és szlovén (Ljubljana, Alsólendva) küldöttségek vesznek részt. Magyar részről több MDF vezetőn kívül más pártokat is meghívtak és várják hazánk olasz nagykövét is.

A letenyei MDF-szervezetből Prémecz Attila és Kobra György tájékoztatt. Elmondták, hogy a határmenti zalai kisvárosban az Európa Napot a Mura Mentő Napok ünnepségei közé illesztették.

A 18-1 műsor kiemelkedő eseményének ígérkezik dr. Kónya Imre MDF-es frakcióvezető ünnepi beszéde, és a koraesti kulturális műsor, amelyben magyar és jugoszláv művészeti csoportok lépnek fel.

Késő este utcabállal zárul a rendezvény.

(ti hanyi)

Versenynben a Patyolat

A szolgáltatások árai az elmúlt időszakban — hasonlóan más árhoz — többször is emelkedtek. Erre a lakosság többsége úgy reagált, hogy csökkentette az igénybevételt, hiszen ez az egyik olyan terület, ahol takarékoskodni lehet. A szolgáltatásokat végző vállalatokat ez a tény érzékenyen érintette.

Mint megtudtuk, a nagykanizsa székhelyű Zala Megyei Patyolat Vállalatnál a lakossági megrendelések volumene éves átlagban 25-30 százalékkal csökkent. Az így keletkezett veszteséget a vállalat a közületi megrendelők számára gyarapításával kívánja pótolni. Ez sem könnyű dolog azonban, hiszen a megyei Patyolat vállalatok között nagy a verseny a közületi megrendelőkért.

A zalai vállalat több lépést tett annak érdekében, hogy ebben a versenyben ne maradjon le. Többek között beléptek a Marcali Ruhagyár által alapított részvénytársaságba. Ez azért hasznos, a majdani osztalék összegén túlmenően, mert folyamatos munkát biztosít.

Tervezik a külföldi megrendelők számára történő munkavégzést. Jelenleg már folynak az eredménnyel kecsgetető tárgyalások.

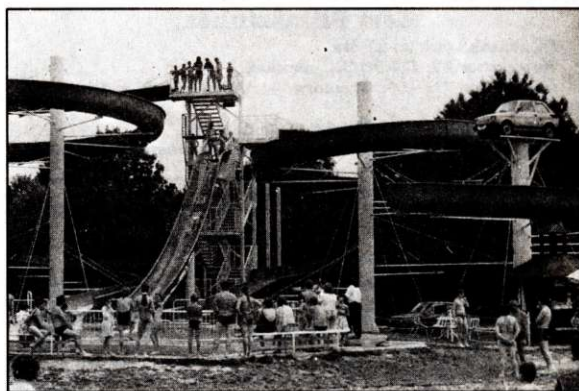
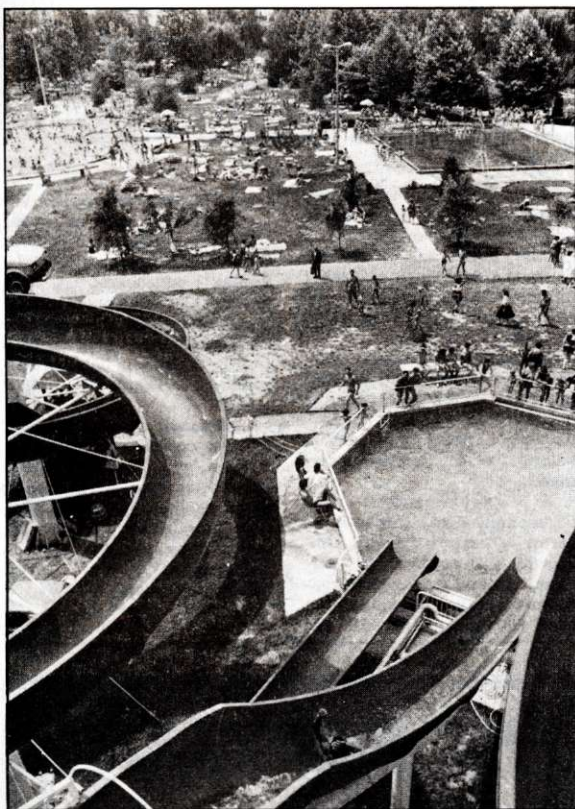
Jelenlétük eredményeket értek el az önköltség csökkentése területén is, új energiatakarékos gépek üzembeállításával. Folyamatban van saját kút fúrása, amely elkészülte után nem kell majd a vállalatnak vízdíjat fizetni.

Z.T.I.

Szent István ünnep Kanizsán

Négy helyi pártszervezet (SZDSZ, MDF, FKGP, KDNP), az együttműködés szép példáját adva, augusztus 20-án Szent István napi ünnepséget rendez az alsó templomnál. A program 14

órakor kirakódóvással kezdődik, majd 18 órakor szabadtéri ökömeneti istentisztelettel és ünnepi beszéddel folytatódik. 19 óra 30-kor népi táncosok műsora és tábornozt zárja az ünnepi eseményt.

Csúszda

Nagy és tekintélyes. Európai! Ki följutott rá, pillanat és lent van, s nyakig ül a századvégi szószbán. Bár látja már: a parton áll, és mondja neki Csurka: Ne bánd, fiú! Csúszdáid közt legcsúszdább a pluralista csúszda.

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési Központ

Augusztus 17—23: Gleisdorff-fotósok kiállítása. Megtekinthető naponta a HSMK kiállítótermében 10—13 és 14—18 óra között.

Augusztus 17: Lakótelepi Nyár 1990. Disco, 18 órától. Helyszín: a Kazanlak krt. 14. sz. ház mögötti szabad terület.

Apolló Filmcentrum

Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete: 18 és 20 óra.

Augusztus 17—19: Űrgolyhók (amerikai).

Augusztus: 20—22: Nadine (amerikai).

Augusztus 23: Furfangos gályarabok (olasz).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Erotikus filmek 21 órától, 18 óra felülieknek!

Augusztus 17—23: Superman 4. (video, amerikai sci-fi).

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: 21 óra.

Augusztus 17: Lököttek (amerikai).

Augusztus 18—19: Tremors — Ahova lépek szörny terem (amerikai).

Augusztus 20—22: Űrgolyhók (amerikai).

Augusztus 23: Drágám, a kölykök összemertek (amerikai).

Hírek

Rendezési terv. Korábban KÖHÉM-ígéret volt arra, hogy a város általános rendezési terve — az új követelményeknek megfelelően — átdolgozásra kerül. A tervezés ez évben indult volna, a tanács a szükséges költségkeretet biztosította. A megvalósítás azonban késcsedelmet szenved. A döntés a belügyminisztérium kezében van.

Kapacitásfelesleges. A Szolgáltató Költségvetési Üzem II. félévi kapacitását csak 20 százalékban kötötték le, új munkavégzésre pedig nincs ígéret. Ezért az üzem felesleges és használaton kívüli eszközzel értékesíti, és húsz dolgozó munkaviszonyát — részben átírányítással — megszünteti. A városi tanács a NAG International Consultants Kft.-t bízta meg az üzem tevékenységének átvilágításával és a további működés feltételrendszerének kidolgozásával.

Pályázat. A nagykanizsai szennyvíztisztító telep bővítésére meghirdetett pályázatra 24 vállalkozói ajánlat érkezett. A pályázatok széleskörű szakmai felülvizsgálatát követően a Melyépitő Vállalat ajánlatát fogadták el, mert a kedvező áránál mellett kimagaslóan jó műszaki és technológiai megoldásokat tartalmazott. A telep tisztító kapacitásának megduplázása, a tervek szerint, 1991 végére valósul meg.

Emlékműavatás. Eszteregnyén augusztus 20-án, délután 15 órakor avatják az I. és II. világháború áldozatainak emlékművét. A Meszes Tóth Gyula budapesti szobrászművész által készített alkotás a falugyűlés kezdeményezésére, társadalmi összefogással valósult meg.

VÁSÁROLJON OLCSÓBBAN - ADÓMENTESEN.

Vásároljon Murakécsben!
Ha a csáktornyai Kereskedelmi Vállalat TROGOCENTÁR (szimbóluma) üzletében 1.000 dinár felett vásárol bármilyen áruja joga van az adó visszatérítésre. Elég, ha a jogszámv határon a vásárolt áru számláját lepecsételteti és a legközelebbi vásárlásánál a bemutatott számla alapján a visszatérítést megkapja. A visszatérítés 35-60 %-ig terjed.

Magad, uram...

A Nagykanizsai Állami Gazdaság zalasárszegi gyümölcsösében megkezdtek a nyári termés szedését. Képünkön a Horváth család tagjai — részesművelőként — a sokadik konténerrel töltik meg az izletes körtével.

Fotó: Szakony Attila

Halló, itt a 007...!

Rézdrót-tolvajlás

Úgy tűnik, hogy a gyűjtőkereskedők számának növekedése kedvez a tolvajoknak. Ezek a legtöbb esetben nagyon diszkréten nem érdeklődnek az általuk megvásárolt áru eredetéről vagy készségén elhiszik az eladó állítását.

A Keszthelyi kereskedő sem érdeklődött túlzottan az átvett és gyorsan értékesített nagy mennyiségű rézdrót származásáról, pedig mint később kiderült, az áru lopásból származott.

A nagykanizsai rendőrkapitányságra július 16-án és 18-án érkezett bejelentés, miszerint a Nagykanizsa—Budapest, valamint a Nagykanizsa—Szombathely vasútvonal mentén lévő telefonlapokról 28 km

hosszúságban ismeretlen tettesek levágták a bronz alapanyag rézvezetéket. Segítette a rendőrök munkáját, hogy jó személyleírast kaptak a tettesekről. Így aztán gyorsan eljutottak a 3 tagú zalakomári társasághoz — egy közülük fiatalok —, akik a kezdeti tagadás után — a fiatalok ki-vételével — elismerték a lopás tényét.

A tettesek mintegy 310 ezer forint anyagi kárt okoztak a posta Zala megyei Távközlési Üzemének. Az anyagi kár mellett nem elhanyagolható tényező az sem, hogy a huzalok elvágása következtében jelentős zavarok keletkeztek a telefonforgalomban.

Z. T. I.

SÖRSAROK

KANIZSAI KORONA.

A Sörgyár kínálati skálájának legtekintélyesebb tagja a KANIZSAI KORONA, mely minőségi söreink közel 20 %-át jelenti.

A Korona az átlagosnál világosabb színű, kellemes zamatú sörkülönlegesség.

A 0,5 és 0,33 literes palackos kiszerezésű Korona sör minőségmegőrzési ideje 90 nap, míg a hordós Korona sör minősége 20 napig szavatolható.

A hét végén focirajt

Élesben fut a labda

A hét végén indul a labdarúgók 1990/91. évi bajnoksága. Városunk csapatai közül az Olajbányász az NB II-ben, a MÁV NTE az NB III-ban, a Kiskánizsa és H. Thury SE pedig a megyei bajnokságban kezd meg a pontvadászatot.

Az Olajbányász legénysége az elmúlt bajnokságban nem kényeztetette el szurkolóit, szereplésük messze elmaradt a vártól. Bár kétségtelen voltak biztató sorozatok, amikor a teljesítmény szintjét magas mércével lehetett mérni, de sajnos a kiábrándító produkció sem volt ritka. Az elmúlt évi játékok számos negatív tényező befolyásolta, melyek objektíve is hatottak a csapat szereplésére. Lényege, hogy a csapat végeredményben tovább is biztosította helyét a labdarúgás második vonalában.

Nyáron aztán jelentős változásokat élt át a szakosztály. Czotter László, aki már a bajnokság folyamán is foglalkozott a lemondás gondolatával, úgy döntött, átadja helyét másnak a szakosztályelnöki székben. Ezzel a szakosztály a bázisvállalat egyik fontos emberének a támogatását veszítette el. Az egyesület elnöksége megpróbált utód után nézni, végül Somodi János személyében megtalálták a megfelelőt.

személyt. Változott a vezető edző személye is. 16 év után Ismét helyi illetőségű és kötődésű edzője van az Olajbányásznak, Vlaszák Géza személyében. Vlaszák két éves szerződést kötött a klub, aki nagy lendülettel látott munkához. A felkészülést elkezdő keret időközben jelentősen változott, illetve kicserélődött. Szókével nem újítottak szerződést, Mózsit szerették volna megtartani, de ő mindenáron menni akart, míg Gábor eltanácsolták. Mindhárom labdarúgó a jövőben a MÁV NTE

színeiben kergeti a labdát. Szintén a vasutasokat erősíti három ifiból kiöregedett játékos, Kapus L. és Kapus A., valamint Doszpoth. Vidos a Sabariához, Miklós pedig Nagyatádra igazolt. Az előző Visnovicossal erősítették, ő a MÁV NTE-től egy évre került a Stromfeld úti pályára. Már a csapattal készült szerződés leszerelt Kiss és Farkas, az ő játékuja mindenképp számít a szakvezetés. Nem tudni mi lesz Skubics sorsa, a ZTE és a Dunaújváros is szeretné leigazolni,

de megegyezés még nem született.

A felkészülés — a szakvezető véleménye szerint — jól sikerült, az előkészületi mérkőzések során biztatóan mozogtak a fűk. Javult a csapatszellem, az új szakvezetés nagyon sokat tett a kapcsolatok javítása érdekében. Bizakodva várják a vasárnapi rajtot, a III. ker. TTVE ellen feltétlen győzelemmel szeretnének bemutatkozni.

A harmadik vonalban rajtoló csapatunk, a MÁV NTE nyugodt körülmények között készült az új idényre. Változtalan szakvezetéssel dolgoznak, az edző továbbra is Szalai Zoltán. A csapat számos előkészületi mérkőzést játszott, ezek eredményeiből messzemenő következtetést levonni nem érdemes. Erősítsenek tartják az Olajbányásztól érkezett harmast (Szóke, Mózsai, Goór), de szeretnék az ifistákat is beépíteni a csapatba. Visnovicsot kívül (Olajbányász) még két labdarúgót távozott a klubtól, Bróz Fityeházán, Horváth F. pedig Kiskánizsán folytatja. A csapat Barcson kezd, az újonc ellen szeretnének győzni.

- kz -

Háromszor a „küszöbön” (I.)

A kanizsai női kézilabdázók útja az NB I-be

A rendkívül élvezetes, cseményekben, gólokban és izgalomban bővelkedő ma már a labdarúgást követő legnépszerűbb sportág 1950-ben kezdte meg térhódítását Nagykanizsán. A fiatalok, főként az ipari iskola, gimnázium, gépipari, olajipari-vegyipari technikum hallgatói jelszékelték a kézilabdázás kezdeti fejlesztésében.

A szervezeti szakosztályi keretek viszonylag későn, az 1960-as évek elején alakultak ki, amikor 1961-ben a férfiak, egy évvel később a nők kezdték meg a megyei bajnoki pontvadászatot. A kanizsai női csapatok, így a Spartacus, a Vasas Izzó nem tudtak számottevő eredményt elérni. Kedvező változást hozott a Felsőfokú Mezőgazdasági Technikum sportkörének, a Gazdász SE-nek megalakulása jelentette, ahol kiemelt sportág lett a kézilabdázás.

A „gazdászoknál” 1971-ben alakult meg a női csapat, amely „üstökösként” tört be a megyei bajnokságba. Uzsocki László edző ügyes, ütöképes együttest kovacsolt a palmini tanítványokból, az iskolák sportolói közül, akik a megalakulás évében bronzérmel

szereltek. Ugyanakkor az 1972-es évet nyugodtan nevezhetjük a fordulat évének, amikor a főiskolai rangra emelt oktatási intézmény, a Keszthelyi Agrártudományi Egyetem Agronómiai Főiskolai Kara (Nagykanizsa) s annak Gazdász sportköre meghatározta a minőség fejlődés szükségességét.

Az iskola-és szakvezetés számos szervezeti intézkedést tett, fokozták a szakmai munkát és három meghatározó, fiatal játékoskal erősödtek: ekkor került a csapatához Czorbusz (Spartacus), Gaál (Vasas Izzó) és Novaszal (Zalaszentgrótról). A csapat megnyert mindent: élen végzett a megyei felhőt és ifi bajnokságban, az OIK területi döntőjében. Ám, a tatal osztályozón nem sikerült a közvetlen feljutás, miután csoportjukban a 2. helyen végeztek (az osztályozóra NB I-es játékoskal megerősített győreket végeztek az élen), de a csapat így is kitűnő nyújtott, amelyben a következők szerepeltek: Borda—Czorbusz, Novaszal, Kaszás, Ábrahám, Gódor, Weisz. Csere: Gaál (kapus), Zemán, Lebár, Bodor, Herlicska, Zsigmond. Edző: Uzsocki László. Érdeklőség, hogy ebben a csapatban

8 nagykanizsai, 4 zalai és 1 fővárosból érkezett játékos szerepelt.

A gazdászok fiatal csapata 1972. december végén nagy sikert aratott a Miskolcon rendezett Országos Ifjúsági Kupa országos hatos döntőjében, ahol bronzérmel szereztek. A játékosok közül remek teljesítményt nyújtott Novaszal, Gódor, Simon, Czorbusz és Lebár, akik közül Novaszal beválogatták a magyar ifjúsági válogatottba, de később ifi-válogatott lett Nyerges, Weisz és Simon is.

A kanizsaiak aztán 1973. április 3-án szövetkeztek Fortunával, akiket az MKSZ besorolt az NB II. Nyugati csoportjába (a hat feljutót követő legjobb csapat a Gazdász volt), miután a Pécsi VM visszalépett az NB II-ből. Az újonckor az új edző, Fekete Zoltán vezetésével (Uzsocki átvette az ügyeacsak újonc NB II-es férfi gárda irányítását) aztán bizonyítottak. Az első NB II-es évben ezüstérmesek lettek, 1974-ben már bajnokságot nyertek, s így 1975-től az NB I B-ben szerepeltek.

Zalának az első női NB I B-s szereplését a következők harcolták ki: Borda, Gaál és Papp (kapusok), Czorbusz, Novaszal, Feketé—Kaszás, Simon, Weisz, Vén, Daróczy, Gódor, Lebár, Bartók, Balaton, Balogh, Nyerges, Erdélyi. Edző: Fekete Zoltán.

Közben a csapat számos sikert ért el: megnyerték az egyetemi-főiskolai bajnokságot, számos kupagyőzelmet arattak s az ifik újabb bronzérmel szereztek Fekete Zoltáné edző

vezetésével. A csapatnál olyan segítőtársak működtek, mint a minőségi sportág megteremtője, dr. Petrányi István kandidátus, a főiskola kitüntetett igazgatója, dr. Kiss Albert sk-elnök, Velnér Sándor szakosztályvezető, Szloboda József intéző.

Az 1976-os év változást hozott a főiskola és a kézilabda terén is. A főiskola megszűnésével az év végén a sportág átkerült az Olajbányász SE-hez, ahol Baranyai István ügyvezető elnök, Kovács Zoltán, majd 1983-tól Mihályi Ferenc szakosztályelnök vezetésével folyt a minőségi munka. Közben a cserélődések, a játékosok férjhez menése, a gyermekváltás következtében változatos szereplésű a jellemző s 1-1 éven át az NB II-ben is szerepeltek. Ugyanakkor klubgó sikersereket értek el 1979-ben (Fekete Zoltán edzéssel), majd 1982-ben és 1983-ban, amikor egyaránt bronzérmesek voltak az NB I B-ben (Csepő László edzéssel). Háromszor a „küszöbön” érték, közel kerültek az élvonalbeli szerepléshez (1-2. helyezett jutott az élvonalba), de a kitűnő csapatnak nem sikerült a nagy bravúr a színvonalas, erős mezőnyben.

A bronz-kovacsok: Dergéz—Zelovichné, Turkalya, Szalai, Vuk, Tóth (kapusok), Pávlicz, Szöllősi—Novaszal, Szlobodáné—Simon, Orbán, Csepőné—Nyerges, Dávidné—Hári, Feketé—Butty, Pintér, Káloczy—Weisz, Tóth, Kóbor, László, Lászlóné, Horváth Gy., Horváth M., Mátyás, Tópteti, Tókeresi, Ivanics, Szabó (mezőnyjátékosok).

(folytatjuk)

Balogh Antal

Ászok Kupa Sopronban

Döntőt játszott a Bútorgyár

A kispályás labdarúgók se-rezsemléjére az ország szinte minden részéből érkeztek csapatok. Sopronban az Ászok Kupán összesen 128 csapat gyűlt össze, hogy két napos tornán eldöntésük a helyezések sorsát.

Kanizsáról 12 kispályás csapat nevezett, akik közül mindössze a Bútorgyár tudott végig állva maradni. Csapataink többnyire már a csoportmérkőzések során elvértek, vagy azt követően a Vigasz Kupán. A várakozás alatt nyújtottak olyan csapatok, mint a TIPTOP, a DKG, a KÓGÁZ és az ÁFÉMSZ, akik nem tudtak a legjobb 32 közé jutni. Jól szerepelt viszont a Bolf-Flamingó gárdája, akik a Vigasz Kupán a 3. helyet szerezték meg. A bronzérmes elért csapat tagjai: Péc, Nagy I., Nagy II., Déri, Pati, Bagó, Végh, Szilágyi, Horváth, Palicz.

A csapat vezetője, Dianiska Antal boldogan mondta a mérkőzés után:

— Elégedett vagyok a csapat teljesítményével, hisz kilenc mérkőzést játszottunk és mindössze két vereséget szenvedtünk. Jövőre is eljövünk Sopronba.

Legtovább a Bútorgyár gárdája jutott. A jó erőket felvonultató bútorosok végig egyenletes teljesítményt nyújtottak, így vasárnap döntőt játszhattak. Elsenfelük a pécsi Niagara gárdája volt, akik ellen még a vezetést sikerült megszerelniük, de végül a pécsiek nyertek 2-1-re. A siker részese: Bilicz, Gurumlai, Szijártó G., Szijártó I., Kozári, Gebu, Puskás, Kalmár, Szabó, Ifjovics, Vincze, Horváth A.

— Sokat kivett csapatunkból pszichikailag és fizikailag is a döntőt megelőző két mérkőzés, ahol mindkét esetben büntetővel jutottunk tovább. Meg kell említenem, hogy kapusunk Bilicz a hat büntető közül valamennyit megfogta, így döntő érdemeiket szerzett. Nagy sikernek tartom a mostani eredményt, annál is inkább, mivel egy hosszú sorozat végén az utolsó percben kapott góllal maradtunk alul. A mostani eredmény kötelez bennünket, így jövőre megpróbálunk egy hellyel előbbre vezetni — mondta a döntőt követően Bognár József, a Bútorgyár csapatának vezetője.

Szerdahelyi László

Futószalagon

Kitűnően szerepeltek a Vizmú SE úszói a Dunaújvárosban lebonyolított úttörő országos bajnokság döntőjében. A Tóth Miklós edző vezette kanizsai küldöttség a 11. országos bajnokságon az utóbbi évek legszebb eredményét érte el: 2 aranyérem és 1 bronzérem megszerzése mellett még számos jó helyezést szereztek a tehetségek, akik bizonyították, hogy jó úton jár az utánpótlás nevelés a Vizmú SE-nél.

A versenyzők közül kitűnt Holló Adrienn, aki országos bajnokságot nyert 50 m mellen (ideje: 39,00 mp) és 100 mellen (ideje: 1:25,70, ami új megyei csúcs), míg 200 m mellen bronzérmes lett (ideje: 3:07,17). Horváth Ágnes 50 m, illetve 100 m pillangón egyaránt az előkelő 6. helyen végzett (ideje: 35,77 mp, illetve 1:20,21). Ugyancsak a 6. helyet szerezte meg a leány vegyes-váltó (Borsos, Holló, Horváth, Révész), amely 5:32,50 mp-

es idővel új megyei csúcsot ért el. Az 50 m mellen Révész Tamás is döntőbe jutott, aki a 8. lett (ideje: 38,06 mp).

A tenisz OB III. Nyugati csoportjában tovább folytatta jó szereplését az Olajbányász férfi csapata. A kanizsai piros-kékek legutóbb ismét hazai környezetben szerepeltek, akik nagyszerű csatában verték 5:4-re a Kaposvári Vasas gárdáját.

Az olajosok tavasszal 7:2-re kikaptak a somogyiaktól, ám most sikerült a visszavágás. Az egyesek után 3:3-as állás alakult ki, miközben Füle Zsolt, Horváth Béla és Dominik József nyert (vereséget szenvedett Russay, Lehota és Stankovics). Végül a párosok döntőtek s ebben az olajos fiatalok „pontosabbak” voltak, akik közül nyert a Füle-Horváth és Russay-Dominik duó, s így alakult ki a szoros, de megérdemelt győzelem.

(gh)

Labdarúgás

Az NB II-es Olajbányász őszi sorsolása
Az NB II. Nyugati csoportjában szereplő N. Olajbányász SE őszi menetrendje:

Augusztus 19-én 17.00 óra: Olajbányász—III. ker. TTVE.

Augusztus 26-án, 17.00 óra: Mohácsi TSZ SE—Olajbányász.

Szeptember 2-án, 16.30: Olajbányász—Dunaújváros.
Szeptember 9-én 16.30: BKV Előre—Olajbányász.

Szeptember 16-án 16.00: Olajbányász—Sabária SE.

Szeptember 22-én 16.00: Sopron—Olajbányász.

Szeptember 30-án 15.00: Olajbányász—Paksi Atom.

Október 7-én 14.00: Olajbányász—Haladás VSE.

Október 14-én 14.00: Törley—Olajbányász.

Október 21-én 13.30: Olajbányász—Komlói Bányász.

Október 28-án 13.30: Ajka—Olajbányász.

November 4-én 13.00: Olajbányász—Dorog.

November 11-én 13.00: Oroslány—Olajbányász.

November 18-án 13.00: Olajbányász—Szekecsárd.

November 25-én 13.00: ZTE—Olajbányász.

Labdarúgás

Az Olajbányász a legjobb 128 között

A Magyar Kupa küzdelemsorozata a hét végén folytatódott. A kanizsai labdarúgást a legjobb 256 csapat között az Olajbányász és a MÁV NTE képviselte. Mindkét csapatunk idegenben lépett pályára, az Olajbányász Fonyódon, míg a MÁV NTE Csornán vendégszerepelt. Az olajosok könnyed játékkal, Skublics vezérlésével fölényesen jutottak tovább, míg a vasutasoknak egy félidőt jó játéka kevés volt az üdvösséghez, így ők búcsúra kényyszerültek.

Olajbányász—Fonyód 9-1 (5-0)

Fonyód, 100 néző. Jv.: Nagy L.

Góllövők: Skublics (4), Futcs (2), Hegedűs, Bócz, Gyökerez (öngól), illetve Ujvárt.

Csorna—MÁV NTE 2-1 (0-1)

Csorna, 500 néző. Jv.: Piros. Góllövők: Kiss, Nagy, illetve Bernáth.

Labdarúgó sorsolások

A labdarúgó NB III. Dráva-csoportjában szereplő MÁV NTE csapatának őszi sorsolása:

I. forduló, augusztus 19-én, 17.00: Barcs—MÁV NTE.

II. forduló, augusztus 25-én, szombaton, 17.00: MÁV NTE—Bólyi Medosz.

III. forduló, szeptember 2-án, 16.30: Somberek—MÁV NTE.

IV. forduló, szeptember 8-án, szombaton, 16.30: MÁV NTE—Kaposvári Építők.

V. forduló, szeptember 16-án, 16.00: Csurgói Spartacus—MÁV NTE.

VI. forduló, szeptember 22-én, szombaton, 16.00: MÁV NTE—Paksi SE.

VII. forduló, szeptember 29-én, 15.00: Mátraszázvári Bányász—MÁV NTE.

VIII. forduló, október 7-én, 14.00: Boglárlelle—MÁV NTE.

IX. forduló, október 13-án, szombaton, 14.00: MÁV NTE—Pécsi VSK.

X. forduló, október 21-én, 13.30: Siklós—MÁV NTE.

XI. forduló, október 27-én, szombaton, 13.30: MÁV NTE—Kaposvári Honvéd.

XII. forduló, november 4-én, 13.00: Kaposvári Rákóczi—MÁV NTE.

XIII. forduló, november 10-én, szombaton, 13.00: MÁV NTE—Kisdorog.

XIV. forduló, november 17-én, szombaton, 13.00: Dombóvár—MÁV NTE.

XV. forduló, november 24-én, szombaton, 13.00: MÁV NTE—Marcali.

Aki felmondott a politikának

— Cikk a 6. oldalon: Hogyan akart az MDF a Szabadság téri szoborból 56-os emlékművet csinálni? — Eladta-e Molnár László a VTV-t?

II. évfolyam. 3/5. szám 1990. augusztus 24. Ára 9.60 Ft

KANIZSA

VÁROSI HETILAP

Megjelenik minden pénteken

Szemenyey Ferenc meghalt

Pátriarkai kort ért meg, de már életében legendája volt. Pannon derű és tisztaság sugárzott belőle. Képein dáliaik bókoltak az útra, s talpig aranyban álltak a fák, és hófedte mezők, patyolat dombok néztek könnyű-kék egekbe, s a nyár kitérta minden ablakát, s mi bekopogtunk hozzá, s ő leültetett, felfedte titkolt kertjeit, s az árnyék öblén egyszerre ott voltunk mi, és ott volt ő maga, szalmakalaposan, hóna alatt kisszékkal, bottal, hogy Zsennyét vagy Kanizsát, a berényi partot s a mozikerti hársat az időből örökre kihaltsa, s a pillanattal a jövőre bizza újra.

Mert legendája volt, igen, bár festő volt csak és ember.

Legyen néki könnyű a föld!

Pék Pál

Tóthné Rózler Mária festménye

Gyér érdeklődés kísérte az augusztus 14-én kora este Tarnóczy Attila országgyűlési képviselő lakossági fórumát. A HSMK felnőtt klubjában alig tucatnyi érdeklődő volt jelen.

A képviselő a tőle megszokott komolysággal és alaposággal számolt be a parlament munkájáról. Szerinte a parlament eredményesen dolgozik. Szólt a népszerűlően áremelésekről, a népszerű nyugdíjemelésről, a kormány gazdasági csomagtervéről, a privatizálásról, és érintette a földtörvény tervezetét is. Tájékoztatót az önkormányzati törvényről és a szeptember 30-i választások részleteiről.

A hat hozzászóló közül egy munkásember annak adott hangot, hogy a nép sokkal nagyobb változásokat remélt, de csalódott. A sok beszéd helyett tettekre lenne szükség. A kormány lassú, szinte tehetetlen. Mások a külföldi hitelekről, a képviselő postájáról, a kivételes és érdemtelen nyugdíjak megszüntetéséről beszéltek, s volt, aki az aszály miatt is a mezőgazdasági állami támogatások visszaállítását javasolta.

A közel kétórás fórumon Tarnóczy Attila valódi politikusnak bizonyult, pontos és tárgyilagos válaszokat adott.

(tíh — i)

Augusztus 18-án bezárt a Zöldtábor. A Határőrség látványos bemutatója után a gyerekek vették birtokba a felállított akadályokat. Ez volt az utolsó ráadás-program, hiszen három hét múlva vége a szünidőnek, s az iskolában nagyobb akadályokkal kell majd megküzdeni a srácoknak.

Magyar Bálint:
„A parlament
nem úri
kaszinó”

(3. oldal)

**Fellendülőben
a
Hydroplasztik
Kft.**

(4. oldal)

**Hogyan lesz
5
millióból
8?**

(5. oldal)

**Újmódi
röghözkötés**

(7. oldal)

Fotó: Szakony Attila

„Hús szellő korlátjának (támasztom ma este) szomorúságotam” — hajtja le fejét Giuseppe Ungaretti ma este. Hányan próbálunk megtámaszkodni a kilencvenes évek hús szellőjében, s bukunk orra a harmincas évek köveiben. Gödrényrözsaszín vérű József Attila inkább a vonat alá feküdt. A

kultúrpeszimizistáknak. Csofalkozhatunk-e, ha Balogh Tamás és Káldor Miklós inkább Angliát választották az akkori csurkák Magyarországa helyett? Csurka ugyancsak elővette a bárdot és az ezüst tálca, s következnek a fejek. Csak azon töprengök, hogy mikor fog eljutni Antall József fejéig. Hiszen a vá-

szlovákok demokráciájukhoz és annak széteséséhez, és mi magyarok a megfáradt Bethlenhez és a friss Gömbös Gyulához. Nem is az a kérdés, hogy jobbra vagy balra megyünk, hanem hogy vissza a középszerűek, a hozzá nem értők, a hordón állók, az ökölrázók — egyszóval a Buták Birodalmába. Ahol fő- és albuták,

Ennek a társadalomnak a többsége immár maga akarja megítélni, hogy kinek és miben higgyen, s nem kíváncsi régi és új nómenklatúrák ékecskéi vagy butább, szellemesebb vagy dadogóbb magyarzataira. Ez a társadalom fel tudja mérni, hogy mibe kerül nekünk, neki kisembernek, ha az ördögként

Lengyel László

Vissza a harmincas évekbe?

„nem, nem soha” bab-szemjankónak, a kurzustörpéknek minden okuk megvolt az elégedettségre: a nem elég magyar, hangzavaros Bartók Béla hajóra szállt az úvilágba. A mögötte támadt végtelen csendet betöltötte az „igazi jó magyar zene”, amit mindnyájan értünk, sőt, csak mi, igaz magyarok értünk. Radnóti, ez a gyanús baloldali, zsidó költőcske ugyancsak rosszul járt: egy igazságos háború, mellékesen tarkón lött áldozatává.

Míndez arról jutott eszembe, mert pan Kacynski, Lech Walesa jobbkeze arról cikkezett, hogy létezik egy vörös-rózsaszín kontinuum, amely összeköti a volt kommunistákat, reformistákat és liberális ellenzéküket, aminek kulturális gyökere a kozmopolita művészekben, a lengyeliség egységét, katolicizmusát, megkérdőjelező nihilistákban található. Timothy Garton Ash meg is jegyzi, hogy Walesa már csak azért is elfogadja Kacynski érvelését, mert megértette: a népnek kenyeret adni nem tud, ezért véres fejeket kell nyújtania. Kommunista fejeket, reformista fejeket, azután liberális fejeket. Szalámi helyett Salome-taktika. Kiszczak és Jaruzelski után Michnik és Geremek. És természetesen Wajda a filmjével, Milosz a verseivel és esszéivel.

Míndez arról jutott eszembe, hogy Csurka a István újabb és újabb bo-sevikokat, sőt bolsikat talált báránybőrbe bújva. Én értem, hogy minél kevésbé mennek a dolgok, annál több judeoplutokrata és judeobolsevik ráogatja az egészséges magyar talajgyökereket. Megérttem Csurka Istvánt: az árak emelését, a munkahelyek elvesztését szépen kíséri a vörösök és rózsaszínek elleni keresztshadjárat katonazenéje. Ha már a gazdasághoz nem értünk, és nem is akarunk érteni, akkor legalább az irmagját is irtuk ki a szabotőröknek és a

lasztásokat az MDF liberális szárnya megnyerte, Csurka István pedig elvesztette. De tudjuk, ugye elvtársak, hogy nincs veszedelmesebb, mint a pártba befurakodott ellenség? És Csurka fő ellenfele a párton belüli gyanús liberálisok, rózsaszínek, sőt mindenféle más színűek.

Persze jobban teszi Csurka, ha jobbra és felfelé néz egy kicsit. Ha ott a trónon egy Walesához hasonlatos, derék egy kövér embert lát, kit a magyar munkásság éljenez, akkor elkezdhet csapkodni a bárdjával. Én úgy látom, hogy ott nem ül senki. Akkor pedig ezen hadonászás inkább neveltséges, mint komolyan vendő.

Szomorúan hallgatom innen is, onnan is, hogy mi itt Kelet-Európában vissza fogunk gyakorolni saját harmincas éveinkbe: a lengyelek Pilsudskihoz és Bekhez, a románok a királyi Romániához és Antonescuhoz, a bolgárok a jó cárhoz, a cseh-

kiknek egyetlen elévülhetetlen érdemük, hogy voltak nagyszülők és erősen hisznek, érces hangon magyarázzák, hogy miért jó nekünk, ami rossz. Az Isten szerelmére, ne alapozunk arra egy új világot, hogy kijelentjük az új magyar igazságot, $2 \times 2 = 5$, mert az sokkal jobb, mint a korábbi internacionalista igazság, miszerint $2 \times 2 = 6$, és mindenkit, aki az ötös számjegyet nem fogadja el egyedül üdvözítő, keresztény és nemzeti igazságként, azt azzal vádoljuk, hogy visszakívánja a $2 \times 2 = 6$ -ot.

Szomorú vagyok, de mégis van egy vigaszom. Nem hiszek benne, hogy a magyar társadalom többsége vissza kívánna menetelni a 30-as évekbe. Nem hiszek benne, hogy ez a társadalom nem tanult volna semmit az elmúlt évtizedek butaságban vetekedő rendszereiből, hozta azt akár Gömbös, akár Szálasi, akár Rákosi, akár Kádár.

megbélyezett Szovjetunió egyszer csak beszüntetti energiaszállításait, és igazságos keresztshadjáratunkra üres benzinkutakkal felel. Ez a társadalom fel tudja fogni, hogy a Nyugat bármilyen elriasztása azt fogja jelenteni, hogy örökre hozálancolta magát egy jól rozsdásodó magyar gyárhoz és géphez, és immár nemcsak saját életét, hanem gyermekeit is megrontja. Ez a gondolkodó, a $2 \times 2 = 4$ igazságát magánéletében jól ismerő társadalom felfogta, hogy semmiféle politikai kampány — induljon a választóztatásért, az abortusz megszigorításáért, a kommunisták, a baloldaliak, a zsidók, a cigányok, a románok, a szovjetek, bármiféle politikai ördögök ellen — nem segít az árak emelése, a munkahelyek elvesztése, az alacsony nyugdíjak ellen. Csurka Istvánnak kell tudnia legjobban, hogy mennyit értek a korábbi rendszer ilyen vagy olyan boszorkányüldözései: a társadalom ügyet sem vetett rájuk.

Szomorú vagyok, mert a társadalom minderről nem tudja tájékoztatni önmagát és a világot. A magyar társadalom józansága, az egymás közti keserű Irónia, a lassúdan is alig oldódó szomorúság nem jut a kiállózó elébe. Nem akarjuk negyven év után megnyerni a háborút, nem akarunk minden borkorban antikommunista ellenállókat, ellenpartizánokat lelni, nem akarunk senkit sem megtaposni, nem akarunk újra tiltani, túrni és támogatni — békésen és nyugodtan szeretnénk élni. Nem ártana, ha valaki végre ezzel is foglalkozna. És ti, kedves barátaim, ne higgyétek, hogy ez az Ó országuk, hogy ez a buták országa. Ne menjetek! Ez egy megértő, butákat és hozzá nem értőket megvető társadalom. A miénk. (MH)

Magyar hivatal

— Ismét egy névtelen levél! Csak tudnám, ki írta? Csalónak nevez...
— Ki írta, ki írta? Aki ismer bennünket!

„A parlament nem úri kaszinó”

Egy óra Magyar Bálinttal

Szombaton, Zalakaroson megrendezett Megyei SZDSZ találkozó vendége volt Magyar Bálintországyűlési képviselő. Az éppen aktuális kérdésekről beszélgettünk.

— A parlament nagyon feszített időszakot tud maga mögött — mondta Magyar Bálint. — Az érdeklődés középpontjában az önkormányzati törvény állt. Ez a törvény — s minden más melyet kétharmadosan kell elfogadni — kompromisszum eredménye. A kérdés az, hogy az eredeti elképzelések melyikéhez áll közelebb a kompromisszum.

Az eredeti törvény tervezettel szemben, a következő kép alakult ki: rendkívül gyenge önkormányzati megyét sikerült megalkotni, amelyben a megye jogosítványai nem terjednek ki a megye területén található településekre. A megye rendeleteket csak azoknak az intézményeknek a vonatkozásában szabhatnak ki, melyeket közvetlenül maga igazgat. Olyan rendeleteket nem hozhat, melyek a felépülésüket korlátozzák és működésüket befolyásolják. Másrészt a megyének nincs közvetlen felügyeleti jogköre.

A törvényességi felügyeletet a köztársasági megbízottak látják el, akiket a köztársasági elnök nevez ki — nyolc régióra, és nem a tizenkilenc megyéhez. Ez a területi szétszórakodottság gyengíti a megye korábbi hatalmát.

Az eredeti törvénytervezet szerette volna a főispánt felügyeleti jogkörrel felruházni, s ez erős hatalmi központot hozott volna létre. Ezt sikerült megakadályozni.

Harmadrészt — és erről kevesebb szó esik —, egy megye hatalmát nemcsak az dönti el, hogy milyen jogosítványokkal rendelkezik, hanem az is befolyásolja, hogy a megyéből hogyan lehet kiválni, hogyan lehet elmenekülni egy olyan megye vezetői elől, amely nem megfelel az adott megyéhez tartozó település számára.

— A törvény tartalmaz ilyen lazításokat?

— Három ilyen kitétel van. Egyrészt 50 ezer fő felett is megyei jogú várossá válhat egy település, másrészt a határos községek átcsatolásukat kérhetik egy másik megyéhez, végül népszavazással, az érintett települések képviselői testületet

kezdeményezhetik, hogy kiváljanak a megyéből, akár egy új megyét alapítsanak.

— Az elmúlt időszakban — a túlzott centralizáció hatására — a megyeszékhelyeken megépült egy csomó jelentős intézmény. Ezeket nem lehet szétesztani.

— Így van. Egy megyének nem kell ellátnia minden funkciót. Fölvetettek olyat, hogy a megyei bíróságokat — ha egy megye három részre szakad — megtriplázzuk-e? Nem! Erről szó nincs. Feladatok ellátására társulhatnak a megyék más megyékkel ugyanúgy, ahogy a települések is társulhatnak egymással különféle funkciók ellátására. Legyenek bár hatósági, vagy államigazgatási funkciók.

Ez az induló állapot, amit megteremtettünk, arra ad lehetőséget, és azt vetíti előre, hogy 10-15 éven belül Magyarországon nem 19 megye plusz Budapest lesz, hanem 30-40 között lesz a megyék száma, és ezeket egészítik ki a megyei jogú városok. Azt tartom a legvalószínűbbnek, hogy először a megyei jogú városok szakadnak ki a megyékből, aztán ezek a környező településekkel szövetségeket építenek ki, s az adott esetben külön megyévé fognak átalakulni. A megyék száma növekedni, területük azonban csökkenni fog. Eközben a régiók szintjén megindulhat egy olyan folyamat, amely a megyéket újabb és újabb szövetségbe társítja. Tehát megnyílik a regionális szövetségek lehetősége.

— A helyhatósági választások már nem sok idő van hátra. A zalakarosi találkozójel-fogható nyilatványnak?

— Nem. Ez semmiképpen sem a kampány hivatalos kezdete. Zalakaros szereplésünk közt is egyedi, hiszen még nem voltunk olyan fórumon, ahol a hallgatóság furdóruhában volt. Először vettem részt olyan gyűlésen, ahová a közönség elsősorban strandolni jött, s csak egy része csapódott a „kérdés-felelek” játékhöz.

— Mi foglalkoztatta a kérdéseket?

— Látszik, hogy az állampolgároknak maximális türelmetlenség él a változások lassúságát látva. Ezt közvetlenül az anyagi problémákra fordítják — ami érthető. De ez abból is adódik, hogy még azok az intézményi változások sem történtek meg,

amelyeknek ennyi idő alatt meg kellett volna történni.

Másrészt az a furcsa helyzet állt elő, hogy bár a parlament üléseit egyenes adásban közvetíti a televízió, a kormány tevékenysége teljes csendben zajlik, a nyilvánosságtól gyakorlatilag elszigetelten. Ezért a kormányzati munka hiányosságait a parlamenten kérik számon.

Az állampolgárok úgy érzik, mintha a parlamentnek kellene kormányoznia az országot. Nehezen különböztetik meg a parlament törvényhozói tevékenységét a kormányzás munkájától, a kormánykoalíció pártjainak véleményét az ellenzék tevékenységétől.

— Ön jónak tartja a televíziós nyilvánosságot?

— Jónak tartom, mert a televízió jelenlegi szerkesztőségét más irányban elfoglaltam érzem. Változó ugyan, hogy a közvetítések nézettsége mekkora, de nagyobb, mint amit várnunk lehetett. Nagyon sokan bekapcsolják a tévét, a rádiót, s ez jó. Ettől a nyilvánosságtól én nem félek. Ez

az újságírókat is segíti. Hiszen ha valami elhangzott előben, akkor a kormányzat befolyásának is könnyebb ellenállni.

— Úgy tűnik, ismét kitért a „háború” az MDF meg az SZDSZ között, Kéri Kálmán felszólalása kapcsán.

— Ez nem háború, csak pengévtetés. Arról van szó, hogy mi bárhogyan is tiszteljük Kéri Kálmán életkorát, s bármennyire egyszerűbb lenne úgy tekinteni, mintha nem szólalt volna fel, nem tehetjük. Ez megtörténhet, ha a kijelentését az úri kaszinóban mondja el, de a parlament nem úri kaszinó.

— Egyébként hogyan telik a szabadsága?

— Részben pihenéssel, részben munkával. Ezt a hétvéget például itt töltjük a családommal, a jövő hét végén azonban már az ország másik felében leszünk.

Mátraalján lesz hasonló találkozó, azt követően Panonhalomra. Az pedig már kampánynyitó lesz.

— Köszönöm a beszélgetést.

— Marton —

R-gárda Kanizsán

Néhány hónapja kósza hírek keltek szárnyra: karszalagos MDF gárda alakult Nagykanizsán. A találgatások ezt a gárdát rendeznivalással, emberek megfigyelésével megbízott, általam az MDF érdekeit védeni hivatott csoportnak állították be. Kit, mit kell az MDF-nek megvédeni és hogyan?

Az MDF nagykanizsai irodájában Czotorné Ivády Zsuzsával és Tarnóczy Attilával beszélgettem erről a sokakat érdeklő kérdéssről.

— A zászlósgívta életre ezt a gárdát — kezdte Ivády Zsuzsa. — Az MDF által szervezett rendezvények és gyűlések rendezvényeinek kiszűrése a fő cél. Az ilyen rendezvények súlyos következményekkel járhatnak, mert garázda és erősen ittas emberekről van szó. Őket kell a lehető legudvariasabban „kiemelni” a sorból. Tulajdonképpen ez a fő feladata a karszalagos rendezői gárdáknak. Szoros kapcsolatot tartunk fenn a rendőrséggel. Ha valakivel nem bírnak, csak akkor kérjük a segítségüket, hiszen semmilyen erőszakos módot nem alkalmazhatunk. A becsületes emberek és érdeklődők nyugalmának a biztosítása a célunk.

— Gondolom, ez nem csak az MDF gondja, hiszen majd minden pártunk van hasonló szervezete — fűzi hozzá Tarnóczy Attila. — Gondoljon csak arra, hogy a művelődési házak is hasonló módon védik meg rendezvényeik nyugalmát.

— Átalakulhat-e idővel ez egy bajjóslatúbb szervezetté, amely a közelmúltig mindig is volt Magyarországon? Esetleg új fegyveres testületté?

— Kizárt dolog — mondja Tarnóczy Attila. — Ez a szervezet önként jelentkezőkből áll, s csak rendfenntartásra.

— Vízvári —

A kor követelményeihez igazodva

Fellendülőben a Hidroplasztik Kft.

Az ipar fejlődésével és az életszínvonal emelkedésével a vizigény gyors ütemben növekszik, s vele párhuzamosan a vízminőséggel kapcsolatos követelmények is szigorúbbak lesznek.

A feladat sokrétű: egyrészt az ipar számára különböző vizigényes technológiákhoz megfelelő minőségű víz előállítás, másrészt ipari és kommunális szennyvizek tisztítása, méregtelenítése, a vízben található hasznos anyagok visszanyerése, és a víz visszaforgatásával a felhasználás csökkentése.

A Hidroplasztik Kft. alaptevékenysége a különböző víz- és szennyvízkezelő technológiák tervezése, kivitelezése, valamint a technológiák megvalósítása során alkalmazott berendezések, szerelvények, műszerek gyártása.

Az egykor Finommechanikai Vállalatként létező üzem eljutott a vízkezelő berendezések gyártásának olyan fokára, hogy nemzetközileg is elismert lett. De közben volt a Tungsram,

az Április 4. Gépipari Művek egysége, a kísérletezés és az útkeresés alánya. A néhány éve megtalált profil hosszú időre biztosítja már a munkát. Erről is beszélgetünk Kósa Antal műszaki és termelési igazgatóval.

— Üzemünk alaptevékenysége valóban a vízkezelő, tisztító berendezések gyártásában teljesedik ki. Felmértük az igényeket, és tudva, hogy a jövő csak a környezetbarát ipari tevékenységnek ad szabad teret, ebben az irányban léptünk.

A kezdeti nehézségek után ma már biztos alapon áll a vállalat. Ez év második felétől fejlesztésünk eredményeképpen a harmadik divíziós berendezések gyártása is elindul, s ez újabb munkalehetőséget és újabb exportlehetőségeket is jelent.

A vitzisztító és vizlágyító berendezések nélkülözhetetlenek mind a háztartásban, mind az iparban. Az egészséges ivóvíz ma már közérdek. Ezért fontos és nélkülözhetetlen a mi munkánk.

— Az a hír járta a városban, hogy nagyon sok embert bocsátottak el a vállalatból, hogy még mindig sokan aggódnak a jövőjük miatt. Mi az igazság?

— Az igazság az, hogy az év elején 10 százalékkal valóban csökkentettük a létszámot, de zömmel közvetlenül nyugdíj előtt állókat, szakmai végzettséggel nem rendelkezőket és az adminisztratív állományiakat küldtük el. Szeretném kihangsúlyozni, hogy ezekben az esetekben is törekedtünk a kölcsönös megegyezésre. Ugyanakkor az év elején jelentős béremelést is végrehajtottunk. Ma még vannak rendelési gondjaink, de a féléves tervet teljesítettük. Amint a második félévben az új devíziós fejlesztési munkák beindulnak, még munkaerőt is kell felvennünk. Azok jöhetnek számításba, akik korábban nálunk dolgoztak.

Tehát nem igaz az, hogy újabb elbocsátások elé nézünk. Erre garancia — amit az előbb is említettem, — hogy a tiszta vízre az eddigieknél is nagyobb szükség lesz.

— Milyen a vállalat pénzügyi helyzete, és milyenek az exportlehetőségek?

— Pénzügyi helyzetünk stabil. Adósságunk nincs. A vállalat nyereséggel zár. Egyetlen gondunk, hogy a kilátosságaink viszonylag sok. Termékeink azonban exportképesek. Olaszországba rendszeresen indul kamion, kéthetente, árukkal megrakva. Javul a kapcsolat Németországgal és osztrák üzletfeleinkkel is.

Végző soron vállalatunk jövője és az itt dolgozók jövője is biztosított — mondja befejezésül Kósa Antal.

Vízvári József

Miklósfai faluház

Augusztus 12-én búcsú volt Miklósfán. Igazi, hangulatos, a régi búcsúk hangulatát idéző ünnepség. Közel húsz sátor, célzó és körhinta csalogatta a kikapcsolódni vágyókat. Az ünnep azonban a miklósfai faluház előhozott avatásának is szűlt.

A helyi városépítő egyesület az október 23-ára tervezett végleges átadás előtt már most megmutatta, milyen lesz végleges formájában az épület. Bár még csak a földszinti rész készült el, valóban impozáns látvány a belső tér kialakítása.

Dömötörfy Sándor, a Miklósfai Közművelődési és Városépítő Egyesület elnökét kértük, hogy mondjon néhány szót az épületről.

— „Kedvesináló” kul-

túrháznak szeretnénk, kizárólag a miklósfai emberek szórakozására és kikapcsolódására működtetve. Lesz itt könyvtár, presszó, különböző klubok és színházterem is. A főfoglalkozású népművelő szeptembertől áll a lakosság szolgálatára.

Azért nyitottuk meg már most, hogy lássák az itteniek, milyen lesz, ha elkészül. Ami áll, az társadalmi munkában épült, hisz a Városi Tanács csak 3 millió forintot adott, míg a várható végösszeg 12 millió forint lesz.

Azt hiszem, az ilyen mértékű társadalmi munka párját ritkítja az egész országban — mondja az elnök, s még járjuk a házat, kint kavarog a búcsú. Miklósfán ünnep van.

Az Épszöv szakemberei, ősi befejezési határidővel, átalakítási és bővítési munkálatokat végeznek a mentőállomáson. A mintegy tízmillió forintos ráfordítással készülő rekonstrukció révén az épületben új szolgálati helyiségeket és szociális létesítményeket vehetnek birtokukba a mentősök. Képünkön a tetőszerkezet szerelése folyik.

Fotó: Szakony Attila

Az érem két oldala

Miért kerül 5 millió helyett 8 millióba a volt munkásórség épületének átalakítása?

A tanács első félévi gazdálkodásáról szóló jelentés vitáján élénk reagálást váltott ki a terv- és munkaügyi osztály vezetőjének szóbeli kiegészítése: a volt munkásórségi épület iskolai célú átalakítására szánt 5 millió forint nem elegendő, a munka várhatóan 8 millióba kerül.

A miéltre Godinek László, a Városi Tanács Terv- és Munkaügyi Osztályának vezetője, a beruházás általános szakmai felügyelője válaszul elsőként.

— Az ötmillió átalakítási előirányzat kialakításánál három tényezőre kaptam szerepet. Az intézmény tanári karának nyilatkozata, amely minimális átalakítással az oktatás céljaira alkalmasnak tartotta az épületet. Az előkészítés során a tervező, egyben kivitelező magánvállalkozó nyilatkozta, aki az épület átvizsgálását követően közölte, hogy a minimális munkafordítással az épület oktatásra alkalmassá tehető. Végül az, hogy viszonylag fiatal, tíz éves épületről volt szó, amely csekély átalakítást sejtetett.

— A túllépést két tényező okozza. Az egyik, hogy az előkészítés során elképzelt minimális átalakítással szemben szinte teljes körű rekonstrukcióra került sor. A másik, hogy a felújításhoz az intézmény által jelzett társadalmi munkáknak csak kis része teljesült.

— Egyébként a jól szervezett és megfeszített munka eredménye, hogy nem egészen három hónap leforgása alatt szeptember 1-jére megtörténik a volt munkásórség épületének — 10 tanteremmel, két tanári szobával, egy kémtal laborral, egy előadóteremmel és több mellékkel — átalakítása. Ez az ORIGO magánvállalkozás dicséretes hozzáállását tükrözi.

— A beruházási előirányzat 3 milliós túllépése a tanács 1990. évi egységes pénzalap összegéhez viszonyítva minimális, nem meghatározó. A probléma azért értékelődik fel, mert az előzetes számítások alapján az év második felében jelentős mértékű bevételi kieséssel kell számolnunk, amely a pénzügyi egyensúlyi helyzet tartását veszélyezteti. Ezt tetézi minden előirányzat-túllépés, így a volt munkásórségi épület áta-

lakításának többletköltsége is. Nekem és munkatársaimnak elsődleges feladatunk az, hogy a leendő önkormányzat számára kezelhető költségvetést adjunk át. Ezért minden olyan költség-túllépést, amelynek indokoltága, szükségességét megkérdőjelezhető, el kívánunk kerülni. Ezt a szóban forgó rekonstrukció esetében megtenni nem tudtuk, mivel a munkálatok döntő többsége már akkor elkészült, amikor a költség-túllépés tudomásunkra jutott.

Czobor Zoltán, az ORIGO Építőipari és Vállalkozási Iroda

vezetője, mint tervező és kivitelező ehhez hozzáteszi:

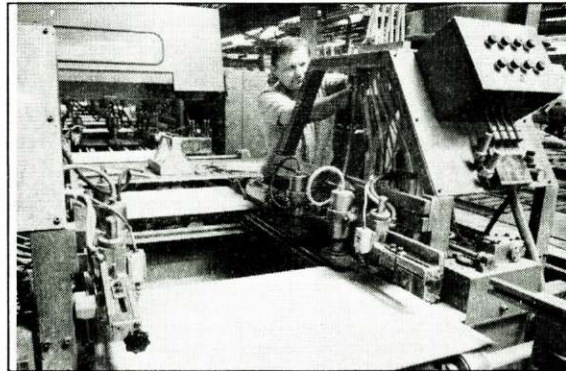
— A rövid, szeptember 1-jei határidő miatt a kivitelezés együtt indult a tervezéssel. Menetközben azonban problémák merültek fel. Így a szintenként bővítésre szoruló vízszelvényeknek nem volt szellőzősük, ezért a négy szinten gépi szellőztetést kellett kiépíteni. A nyolc centiméteres gipsz válaszfalakon az ajtó áthelyezéseket nem lehetett megoldani. Az érintésvédelmi előírások miatt teljesen új villanyszerelésre volt szükség, a tantermekbe pedig mosdókat kellett elhelyezni. Ezért

a válaszfalak nagy részét ki kellett cserélni, és új csempezéseket kellett végrehajtani. Kijelenthetem, hogy felesleges munkákat nem végeztünk. A várható költség számításaink szerint 8,1 millió forint lesz.

Oknyomozásunk során szerettük volna megszólaltatni az érintett iskola képviselőjét is, azonban nem sikerült elérnünk Csordásné Láng Évát, a Thury Kereskedelmi Szakközépiskola igazgatóját. A tanítványok kapuját azonban — az ügyfélfogadási szerdai napon is — zárva találjuk...

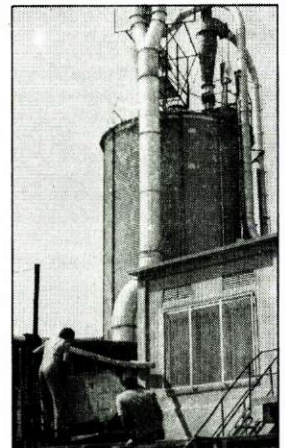
Tihanyi István

Képek a Bútorgyárból

Kéthetes karbantartási szünet után ismét megindult a termelés a Kanizsa Bútorgyárban. Mint ahogy Hölle Béláné főmérnöktől megtudtuk, a tavaly bevezetett rendszer, a 9000 munkaórás fo-

lyamatos karbantartás eredményeként két százalékra csökkent a gépállási idő. A leállás egyébként — ami alatt csak az Üzemfenntartási Osztály dolgozója volt a „trep” — jó alkalom

volt arra is, hogy a környezetvédelmi szempontból káros porkibocsátást minimálisra csökkentésük, a két cellás adagolókat az elszívórendszerbe való beépítésével (3.kép).

A gépek közül teljes felújítást és „vezetőzlopocserét” kapott a számítógépezéscsúszó szabászgép, amelyen Bogdán Tibor és Lorbert Béla vette fel újból a munkát (2.kép).

A nagyobbik gépsor felújítása után Vastag Imre a köldökcsep belvő gép adagolószekercetét ellenőrizi (1.kép).

A karbantartási munkálatokhoz szükséges alkatrészeket is a gyáriak készítették el, ezzel is „spórolva” a költségeket.

Szöveg: -dóré-

Kép: Szakonyi Átilla

Aki felmondott

1990. augusztus 8. Űlést tart a tanács végrehajtó bizottsága. 13 óra előtt pár perccel osztanak ki a vb tagjai és a pártok képviselői között egy javaslatot, mely Molnár László, a városi televízió vezetője munkaviszonyának megszüntetését tartalmazza.

... Molnár László a Városi Televízió vezetője 1990. augusztus 15. napjával kérte állásából és 1990. augusztus 1-jével a munkavégzési kötelezettsége alóli felmentését. Kérelmében előadja, hogy a június 14-i tanácsülésen látszólag szakmai, de személyeskedéstől sem mentes támadás érte, mely egyértelművé tette számára ezen elhatározását. Döntésének időpontját az is indokolja, hogy szeptember végén önkormányzati választások lesznek és ennek előkészítésében, mint a Városi Televízió vezetője, nem kíván részt venni...

Az előterjesztés meglepi a beavatottakat és a be nem avatottakat egyaránt. A testület tagjai hosszasan eszetelnek, hogy a VTV mennyit fejlődött Molnár László irányításával, hogy jó, hozzáértő szakembert veszít (megint) a város, elhangzik, egy feltételezést visszautasítva, hogy az MDF nem foglalkozott a VTV műsorpolitikájával Schmidt István tanácsstag a június 14-i tanácsülésen kizárólag a saját — nem pártjai — véleményét mondta el, s többen sértődöttséget emlegetnek.

Molnár László mutatja az eredeti levelet:

— Ha ez a rész is a vb elé kerül, nem minősítik sértődöttségnek a lépésemet. „Elhatározásom hosszú vívódás után született meg. Az elmúlt fél évben sok apró jel utalt arra, hogy a rendszerváltozás szele, a „tavasz nagytakarítás” a városi televíziót sem fogja érintetlenül hagyni.”

Mert valójában nemcsak a június 14-i tanácsülés volt az, ami a döntésre vitt. Korábban már jó néhány jel utalt arra, hogy kisebb-nagyobb szünetekkel olyan támadások érnek, amelyek árnyékában nehéz dolgozni. Szeretem a munkámat, de arra sajnálom az időt, hogy valamiféle védekező álláspontról állandóan indokolni kell, mit, miért csinálók. Ez vonatkozik a Makro-Vision szerződésre, de a napi műsorszervezésre is.

— A város közvéleménye keveset tud a Makro-Vision-ról. Az előszerződés önhöz kötődik.

— Nem, dehogyan. Ebbe 32 városi televízió „szállt be”. Én úgy gondolom, hogy miután ezt a

szerződést „megfúrták”, megkongatták a vészharangot a városi televíziók fölött is?

— ???

— Arról van szó, hogy tavaly nyáron meghirdette a kormány a frekvencia-moratóriumot. Ez nem volt teljes körű, csak a sugárzó adókra vonatkozott, de nem szólt a mikrolánckokra. Ezt fedeztük mi föl. De már két-három éve felvetődött, hogy a helyi televíziók hogyan tudnának együttműködni, kilépni a városból, közösen műsort készíteni. A közel hatvan városi televízió együtt nagyon komoly szellemi és technikai kapacitást jelent. Aztán jött egy szervezet, amely olyan technikai ötletet hozott, mellyel mikroláncon össze lehet kötni a városi televíziókat, s hozott egy olyan műsor koncepciót, ami gyakorlatilag egy harmadik magyar nyelvű programot jelent, kábelcson.

A VTV-k társulására mindenképpen szükség van, mert közösen tudunk olyan potenciált teremteni, amire „bemegegy” a reklámok, ahol komoly bevételekre lehet számítani.

— En azonban nem értem, hogy hol húzzák ki a városi televíziók alól a szőnyegot.

— Ott, hogy ezt a Makro-Vision Kft.-s dolgot kiforgatták, s hogy meghírdették a mikrohullámokra is a frekvencia-moratóriumot.

Szerintem a következő fog történni: vélhetően egy időben feloldják a rádióhullámsávok és a mikrohullámok moratóriumát. Ezt követően gombamóda szaporodnak majd a különböző regionális televíziók, rádiók, melyek külföldi tőkével megerősödvé, fel, esetleg egész megyéket sugározó kereskedelmi adók lesznek. Ezek telepítése gyorsan megtörténhet, hiszen nyugaton a berendezéseket meg lehet vásárolni.

Itt az a pont, amikor a technika már meglesz, de nem lesz ember, ezért ezek az új stúdiók részben a városi televíziókban dolgozók felé fognak kacsintgatni, s ők, miután a regionális tévék tisztességesebben tudnak fizetni és egyfajta politikai függetlenséget is tudnak garantálni, elmennek a VTV-ktől. A mikrolánc kiépítése kb. másfél év, s így óhatatlanul hátránya kerül az eredeti ötlet.

A kereskedelmi tv-k lefűlözik a reklámpiacot, elviszik az embereket —, s így a vtv-k lehetetlen helyzetbe kerülnek. A heti egy óras adásidővel nem lesz súlya a városi televízióknak! De a Makro-Vision — úgy lényegéhez az is hozzá tartozott, hogy egy országos műsorfolyamatba épülhetett

volna Kanizsa.

— Azt mondta viszont, hogy felmondásának oka nemcsak a Makro-Vision miatti támadás volt.

— A végső lökés mindenképpen ez volt. A szándék, hogy én innen elmegyek, nem most született meg, hanem június végén, s szóban akkor jeleztem is. Mert az „átkos pártállam” időszakban is érték az intézményt támadások. Csatát kellett vívni, hogy azt a pártértekezletet közvetíthessük, ahol elindult a Mózes ügy, hogy mi szólaltassuk meg az országban elsőként Rózsás Jánost... De soha nem a Molnár bántották, hanem a tv-t akarták idomítani. Én azt gondolom, hogy alapvetően tisztességes ember vagyok, aki nem tudja a köpönyeget forgatni. De nézzük a történéseket időrendben — mondja Molnár László.

— Egyszercsak elindult azzal a sor, hogy az MDF megyei gyűlése után beállít hozzám két MDF-tag. Mintegy cenzúrázni akarják, mi megy adásba. Próbáltam megmagyarázni, hogy ez már a tanács meg a pártbizottság részéről sem így működik...

A következő az volt, hogy megírták a Dél-Nyugat című lapban, hogy túl sok a reformkommunista a vtv-ben, mindkét oldalon.

— Tagja volt az MSZMP-nek.

— Nem tagadtam soha. Arra pedig, hogy reformkörös voltam, büszke vagyok.

— Térjünk vissza a történésekhez!

— Felajánlottam a nyilvánosság előtt Pápai Györgynek, hogy nyugodtan dolgozzak a tévének, ha riporterkedni akar. Erre ők visszavágtak azzal, hogy nem maguknak, a többieknek követelnék helyet. Ekkor a többi párttól hallani ugyan márt lehetett, de semmi tett, semmi cselekedet nem állt mögöttük.

Aztán jött a képviselőválasztási kampány. Az MDF azt tervezte, hogy az eddigi archív felvételekből állítja össze a maga bemutatkozó tíz percét. Akkor lepődtem meg igazán, mikor a rögzítőkazettákat összeadták. Több mint harminc darab volt, s után a tizenkét órás munkával vágtuk össze a tíz percet. Nem foglalkoztunk volna eleget az MDF-fel?

Következett a Szabadság téri szobor ügye. A Kanizsában írtam erről egy cikket, amelyben leközögtem: tény, hogy a szobor felett eljárt az idő, de végig kellene gondolni, hogyan lehet tisztességesen — nem lerombolva — eltávolítani. Az írás megjelenése után a Dél-Nyugatban aztán azt javasolta az MDF, hogy az obeliszket be kell futtatni repkénnyel, és akkor az lesz az „56-os áldozatok emlékműve. Ekkor nagyon felháborodtam! Az nem zavaró, hogy ugyanazt az emlékművet, amit évtizedeken keresztül az MSZMP meg a szovjet katonák tisztelték meg koszorúkkal, most „56-os emlékművé” avatnák?!

— És itt volt március 15-e, amikor az esti megemlékezést nem tudtuk közvetíteni. Három héttel korábban elmondtam a pártoknak, hogy miután csüörtőkre esett március 15-e, szűkös technikai lehetőségeink miatt, a dolgot nem tudjuk megoldni, adás is van, a helyszínen nem rögzíthetjük. Ezt azóta sem hiszik el nekem. Ma már meg tudnánk csinálni, mert gazdasági helyzetünk megengedte, hogy vegyünk két kamerát.

Aztán a választások! Az első forduló csendesen lement. Ehhez képest április 9-e nagyon izgalmas este volt itt nálunk. 18 órákig bezárták a szavazóhelyiségek, a pártok képviselői — miután összeszámolták a szavazatokat — a pártirodába mentek, s este nyolc óra már készen voltak a nem hivatalos eredmények. Mi pedig vártuk a választási bizottságtól a hivatalos eredményeket, s köztöltük is — mert így korrektek a tömegtájékoztatás részéről.

Este 8 óra körül, mikor az MDF tagjai már kiszámították, hogy győztek, a VTV-ben elkezdett csörögni a telefon. Azt akarták, hogy írjuk ki a képernyőre, hogy ki győzött. Nem tettük meg. Eredeti tervünkben az is szerepelt, hogy a második fordulóba jutott három pártot végigjárjuk, és megkérdőztük, ki hogyan élte meg április 9-ét. Meg is csináltuk. A dologban az az érdekes, ami nem került a nézők elé. Az MDF irodában írnyunkban fagyos volt a légkör, ók viszont ünnepeltek. A nagy pofon akkor ért, amikor olyan kívánság hangzott el, hogy a kamerák előtt pezsgővel gratulálják a képviselő úrnak. Kellőképpen megdöbbenem. Ha ezt akkor megteszem, nincs olyan ember, aki nem azt mondja rám, hogy ez a Molnár első „nyelvcsapása”.

Az eddig elmondottakból is látszik, hogy sok apró dolog utalt arra, hogy megpróbálnak lehetetlen helyzetbe hozni. Aztán ez a dolog elhalt, s akkor jött a

a politikának

Makro-Vision „bojtány”.

Miután a Hét című műsorban erről szó volt, úgy gondoltam, tájékoztatni kellene a képviselő urat, mert véltően parlament vizsgálat lesz a dologból. Meghívtam hozzám a VTV-be, a Kanizsa főszerkesztőjével.

A szituációból azonban nyilvánvaló volt, hogy nem a megismerés szándékával, hanem azzal a szándékkal, hogy na, most megvan a pont, ahol mesét lehet fogni a Molnárt. Félelmetes, vad hangulatú három óra volt. Olyan érvek voltak, hogy én eladtam,

kiarúsítottam a tétét.

Napjainkra a dolog csillapult, most már csak a 25 éves szerződés miatt támadnak.

Ott és akkor lett nyilvánvaló, hogy most olyan ürügyet találtak, amivel engem támadni lehet.

Aztán jött a tanácsülés, ahol Schmidt István elmondta, amit elmondott.

— Elhangzott, hogy Kanizsán is MTV van, pontosabban Molnár Televízió.

— Erre büszke vagyok, mert ezek szerint volt stílusa a televízióknak, noha ezt Schmidt úr

pejoratív értelemben használta. Akkor azt mondtam, hogy nem kell nekem ezt tovább csinálni. A hatalom nem boldogít, a vezető beosztás végképp nem. Dolgozni szeretek!

— Hogyan tovább?

— Vannak lehetőségeim. Úgy látom, most megint annak az időszakának jön, amikor vissza kell vonulni kicsikét, csendben kell maradni, dolgozni kell. Aztán előbb-utóbb észbe jut valakinek, hogy van itt néhány régi ember, aki ehhez a szakmához helyellközül ért.

Hallgatunk. Molnár László sem megkeseredett, sem sértődött ember benyomását nem kelti. Felmérte, hogy a játszmában mire számíthat, s döntött. Nem tudom, hogy döntése helyes volt-e, de azt hiszem, hogy ez a „közjáték” nem használ a demokrácia kibontakoztatásának. A sajtószabadságot — mert erről van szó — csak a méltányosság tudja biztosítani. Ezt pedig még tanulni kell!

Marton Györgyi

Újmódi röghözkötés

1991. január 1-jétől valószínűleg egy padon fogok lakni. Családom szebbik felét pedig szélnék ereszttem felelet én nem vehetek fejük fölé immár. Mert megeshet, hogy önkormányzati tulajdonba kerülő állami lakásom bérhatára valahol a csillagos ég lesz, hogy kifizetni nem tudom, jöhet csak a hálózásak.

Az új lakás-konceptió szerint az önkormányzatok úgy alakíthatják a lakbér-kategóriákat, hogy állami támogatásra szükség ne legyen, és a bér még adóköteles nyereséget is hozzon. Nosza, felemelik a lakbéreket! A lakásokat pedig többé nem lehet elcserélni, nem lehet örökölni, eladni — megszűnik a tulajdonosi jelleg.

A kanizsai belvárosi lakások bérét (Fő út, Csengerly út, Sugár út, Ady Endre utca stb.) a piaci szisztéma szabályozza majd (3–5 ezer forintos lakberek is lehetségesek), de a nem kiemelt helyen lévőekben is (Kisfaludy utca, Vécsey utca, Királyi Pál utca stb.) 2–3-szoros emelésre lehet számítani. Elfogadható(?) bére csupán a szociális bér-lakásoknak lesz. Aki azonban látott már ilyet, igencsak úgy érezheti, hogy beüt a ménkü, ha oda költözve bújhat csak ki a lakbér-csapdából.

Mindenesetre vannak

néhányan, akik a jelenlegi 1300–1800 forintos belvárosi lakbért is alig tudják „kinyögni”, hiszen egy négytagú család megélhetése — szűken véve! — 13–14 ezer forint. Kicsi a valószínűsége, hogy a lakbér kétszeresére futná.

A legjobb az egészben, hogy mindezt — világbanki megbízásból — a kormány szakértői gárdája agyalta ki, miközben a miniszteriallis főrangúak „védőhálórol”, meg a kisember védelmérol papolnak.

Kétfélmillió ember (ennyit érint az új terv) bámulhatja újfent az újságot (HVG, 1990. július 27.), s motyoghatja maga elé bambán: „Akkor hát én, Uram, Kanizsai árva lélek, lakván mondjuk, a Hamburger utcában, vagyha egy Fő úti nagyobb lakásba, már soha el nem mosdulhatok? Hiszen a Fő úti lakberek megfizethetetlenek. De úgy kell nekem, mért mondtam a Pistinek, hogy nőszüljön már, elférünk mi négyen, ha a két gyerektől ma lépni se tud senki? Mért spóroltam, mért áldomtam ha röghöz kötnek újra?”

Hallgatom, és elmélázok némán: vagy fizetek a 4–5 ezer forintoscska lakbért, vagy költözöm a padra.

— ék

Körülmostak. Jól értette a Nyájas Olvasó. Nem lemostak, felmostak, körülmostak. Több-ször is, de nem értem, miért.

Estefelél, 6 óraker úgy döntöttem, hogy befejezem Zalakaroson a fürdőzést. Meg-

körülmosni. Mikor rám kerül a sor, nem bírtam tovább:

— Ugyan, mondják meg, miért most takarítanak, amikor mi, fürdővendégek távozni készülünk? Nem jó ez zárás után?

Körülmostak...

fgotam a cökmökömat, s ahogy illendő, meg ahogy egészséges is, a női zuhanyozó mosdója felé vettem utamat. A zuhanyozás ugyanis már odakinn megtörtént. Volt mosdóka, meg tükör, azonkívül semmi. Próbáltam vetközni, öltözni, rendbetenni magam többféle módon: batyom a jobbkezben, batyom a balkézben, két térdem közé szorítva. Bizony nem ment! Fogas, lerakodópad a mosdóban nem volt. Pedig lenne rá hely a csempefalon, vagy urambocsa', a WC-ajtók külső felén. Mivel mindkét kezemre szükség volt, hát a WC-ajtó külső felére aggattam a táskát és a vizes fürdőruhát. Közben jöttek-mentek a hölgyek, gyerekek, s kérdezték, hogy az elbarrikádózott ajtó mögötti sürgősségi tér vajon szabad-e? Mindez nem 10, 20, hanem 50 forintos belépőjéért..!

Félig sem készültem el, amikor megjelent két takarítónő, s nem törődve a fel-lábon, kifacsarított derékkal öltözködő hölgytársadalommal, elkezdett

A válasz épületes volt: Nekik is haza kell menni. Ez biztos! Csak — mint a szolgáltatást nyújtóknak általában — talán később, mint a kiszolgáltaknak.

Így van ez nyugatabbra. Soha nem látni boltokban, étteremben, hivatalban a lakbér körül felmosófalat, partifüssz matató személyzetet. Nálunk ez rendszeres. Az iskolákban is 4 és fél 5 óra között áll az ádáz folyosó felmosás, amikor a legtöbb szülő éppen csemetéjéért megy, s szinte nem is voltam olyan intézményben, hivatalban, üzemben, ahol a szolgáltatás záróráig tartott, s csak a redőny lehúzása után kezdődött volna a rakodás, rendezkedés, takarítás. Inkább 10–15 perccel előbb!

Így történt hát Karoson, hogy 50 forintomért nemcsak fürdölhettem, akrobatikus mutatványok közepette öltözhettem, még körül is mostak.

Bné

Fürödni csak magyarul tilos

Legális(?) vadkemping a Csónakázó-tónál

A bevásárló-turizmus mellett évek óta létezik egy, a kelet-európai országok állampolgárai által „létrehozott” „eladó”-turizmusnak nevezhető jelenség. Az időközben már nemzetközivé vált lengyel-piacok tekinthetők ezek gócpontjainak, de vadhajtsái messzebbre nyúlnak. Nem mellesleg, hogy a „kereskedők” milyen körülmények között élnek nálunk. Az egyik (mínusz) ötcsillagos Kemping a nagykanizsai Csónakázó-tónál található.

Este negyed nyolc van, amikor kocsival a parkolóhoz érek, s ahogy sejtettem, megállni sem lehet, mert az autók mellé kikapolt kempingszék, asztalok, vagy a földre terített pokrócok elfoglalják a parkolóhelyeket. Lépésben haladva számolom, hogy eddig 56 autó állt be, de még mindig jönnek újabbak.

Az alsó parkolóban van csak hely. Otthagyva a kocsit, gyalog indulok el a tóparton. Néhány horgász ül türelmesen kapásra várva, persze kellő távolságban a csónakkikötőtől és a partra épített lelatótól. Ők mesélik, hogy egyszer megkergették a lengyeleket (és a szovjeteket), mert a vízben úszó szappan- meg mosóporhab miatt nem tudtak horgászni. Mert a vadkempingezők a tóban fürdenek és mosnak.

Amint a lebetonozott partszakaszhoz érek, látom, hogy egy férfi kényelmes mozdulatokkal szappanozza magát, mellette két testesebb „madám” ereszkedik éppen a vízbe. Kicsit talán hideg, de a koszt leviszi. De nemcsak orosz és lengyel szavakat, magyar mondatokat is hallani a vízből. Igaz, a magyarok szappan nélkül fürödnek.

A csónakkölcsönzőnél már csak néhány ember lézeng, inkább a büfé környékén iszogatnak.

Székely Tiborné áll a büfepult mögött, és amint elmondom neki, hogy a véleménye érdekelné az itteni nemzetközi vadkempingről, először elég szűkszavúan válaszol:

— Mit mondjak? Láthatja — mutat körbe. — Ezek itt úgy élnek,

beszélgetést.

— Tibi bá, megmondja, mit szoktak ezek csinálni!

Tibi bá, egy ajtóval arrébb a csónakkölcsönzőt vezeti. A büfé hölgy férje.

— Ha az itteni állapotok érdeklék, menjen be a WC-be — ajánlja, de inkább nem fogadom meg a tanácsot.

— Kinek a tulajdona a nyi-

zetközileg elfogadott táblát, hanem néhány magyar feliratú falmezett raktak csak ki. Nem hiszem, hogy sokan értenek a vadkemping lakói közül magyarul.

— Rendőrt is nem egy esetben kellett már hívnom — folytatja Székely úr —, mert elviszik a csónakot vagy a vízbiciklit, aztán az egy óra letelte után elfelejtik visszahozni. Olyan is volt, hogy a tó túlsó végén kiszálltak a csónakból, és otthagyták a parton. Vagy törött evezővel hozzák vissza, persze nem fizették ki.

— A tanács vagy a rendőrök nem intézkednek?

— Kijön ide a rendőr, aztán mit csinál...? — kérdi és felhúzza a vállát. — Ezt. Többet nem tesz ő sem. Elnézik, hogy itt dühöngjenek, de még senkit nem vittek el és nem büntettek meg.

— Ön szerint van megoldás?

— Csak ha a kormány tesz végre valamit. Ha születik valamilyen központi intézkedés, akkor talán megoldható lenne ez a már lassan kibírhatatlan állapot — fejezi be indulatosan.

Ahogy visszafelé megyek a kocsinhoz, még egyszer megnézem a „szovjet-lengyel strandot”. Hármán — ök éppen magyarok — szórakoznak az egyik vízbiciklivel, távolabb még javában tart a fürdési idő.

Amikor elhaladok a már jócskán megtelt parkoló mellett, látom, hogy egy szovjet rendszámú Lada tetéjén áll egy kistévé, előtte kempingszékre telepedve, sörösüvegekkel körülbástyázva üldöglél kényelmesen a tulaj. Senki nem zaklatja, nem kérdezi meg tőle, hogy miért itt alszik éjszakánként.

Mi lenne, ha a Szabadság téren vernének sátrat? Ott is békén hagynák őket?

Lendvai Béla

Vadkemping a tónál. Fotó: Szakony Attila

mintha nem is tudom honnan jöttek volna.

— Éjszaka nem zajosak a „vendégek”?

— Itt alszunk kint a férjemmel, szerencsére 11 óra után már aránylag csönd van. En azért egyedül nem mernék ittmaradni éjszakára.

— Fél?

— Volt már eset, hogy ki kellett hívni a rendőroket, mert be akartak törni, vagy randalioztak. Így persze nem hagyhatom őrizetlenül az árukészletemet.

12-13 év körüli srác lép hozzánk eddig a közelben hallgatta a

lvános vécé?

— A városgazdálkodásé. Nekem először azt mondták zárjam be, de akkor meg hol végezzék el a dolgukat? Inkább nyitva hagyom, de így sem jobb a helyzet.

Egyébként öt perccel ezelőtt kellett volna itt lennie, éppen akkor randalioztak a vízbiciklikkel. Ráállnak, aztán arról ugrálnak bele a vízbe. Hiába mondom nekik, hogy itt tilos fürdeni, úgysem értik. Még csak most rakták ki a Fürödni tilos! táblákat, de rá se hederítenek!

Ezen, mondjuk, én sem csodálkozom, mert nem a nem-

Cimmer Féri

Olvasom a Vasárnapi Új Dunántúli Naplóban, hogy milyen feltételekkel lehet elhelyezni az út mellett a hirdetőtáblákat. Olvasom és csodálkozom. Ismét egy helyzet, melynek gyönyörűen kimunkált szabályai vannak, de melyeket — tisztelet a kivételnek — alig-alig tartanak be. Aki névtan tűzással vádol, annak ajánlom figyelmébe a Balaton melletti utakat.

Néhány éve a köznyelv által csak Cimmer Féri-nek titulált táblák — melyeken a német Zimmmer frei, azaz szabad szoba felirat olvasható — még csak a

házak falát csúfították el. Azóta ezek a hol ronda, hol még rondább feliratok megjelentek az út mellett is. Az már jó érzésre vall, ha nem egy fa törzsére szegezték fel őket.

Olvasom azt is, hogy az úttól csak bizonyos távolságra lehet hirdetést kitenni. De mit kezdünk azokkal az autókával, melyek reggeltől estig ott állnak az útpadrán, tetjükön hatalmas, különböző szolgáltatásokat ajánló táblákkal? Ha egy grafikusokból álló szakértő bizottság ezeket látná — mert a szabályok szerint a hirdetőtáblákat zsü-

rízteni kell — elsrná magát. Arról most nem érdemes beszélni, hogy vajon hányan fordultak a helyi tanácsos engedélyért, mielőtt a táblát kirakták. Felesleges kérdés az is, hogy vajon ellenőrizi-e valaki ezeknek az engedélyeknek a meglétét? A Balaton mellett ugyanis kisebb a forgalom a vártnál, mindenki úgy szerez magának kuncsaftot, ahogy tud.

Ebben a nagy összevisszaságban azért volt azonoság is. Kis tűzással minden negyedik-ötödik vendéglős déli szomszédunk híres levesporának közismert figurájával hirdeti

magát. A Vegeta-szakácsot szeretik a vendéglősök. Persze azért annyira nem, hogy utánanézték volna, mibe kerül egy jól bevezetett márkajel hamisítása.

Jelentéktelen dolgok ezek, mondhatná bárki. Engem mégis zavart, hogy egyre gát-lástalanabbak vagyunk, egyre kisebb lelkiismeretfurdalással szegünk meg egyébként jogos és értelmes rendelkezéseket. Teljesen mindegy, hogy útmenti táblákról, vagy másról van szó.

Az ezerarcú Forgács

Ugye, felismerik? Hát persze, hogy ő az! Igen, miatta jegyeztük meg a tévéből a kölcsönzős reklámot, általa tudjuk, hogy jó a pillanatragasztó, és miatta buggyant ki belőlünk a nevetés, amikor láttuk svájcisapokában, összeakadt tekintettel az autógumik között esetlenkedni a legutóbbi Gálvölgyi-showban.

Legutóbb a kanizsai közönség derülhetett nagyokat Forgács Gábornak, a Vidám Színpad művészenek sajátos humorán.

Forgács Gábor az a színész, aki vállalja, hogy szereti a szórakoztatást, hogy örül, ha nevetethet. Tudja a titkát, hogyan lehet ezt két perc alatt elérni. Mond valamit, és a gyanútlan hallgató felfigyel. Jön egy poén, a hallgató már mosolyog, aztán egy váratlan Forgács Gábor-féle grimasz, és nem lehet megállni nevetés nélkül.

Valamikor más pályára készült. Am a hetvenkettes KI MIT TUD? egy csapásra megváltoztatta az életét. Egy szál gitárral állt ki, majdhogynem pimaszul, bátran, magabiztosan ország-világ elé, és jódlizott, és hipp-hopp, népszerű lett. Mire felocsúdott, a „szakma” magába szippantotta.

— A KI MIT TUD? után két évig szabadúszó voltam — meséli. — Rengőtel fellépésem volt, és sokféle műsorban. Aztán megkeresett a Békés Megyei Jókai Színház igazgatója és szerződést ajánlott. Boldogan elfogadtam, s három évre a színház táncos komikusa lettem. Hetvenhétben aztán hívott a Vidám Színpad igazgatója. Természetesen örömmel mentem, s azóta ott vagyok.

— Remek humorérzéke van. Könnyedén, felszabadultan csuev a közönséggel, sajátos, egyéni stílusban. Nem harsány, nem közönséges, egyszerűen jópofa, amúgy Forgács Gábor-

Üzenet: Kérem a „Kanizsa” kedves Olvasóit, hogy ne felejtsek el nevetni!

A Kanizsa Táncegyüttes Klagenfurtban

A klagenfurti „Wörthersee” néptáncegyüttes idén ünnepli 10 éves jubileumát, s ennek tiszteletére a helyiek fesztivált szerveztek, melyre meghívást kapott a Kanizsa Táncegyüttes is. A palettát szlovén, gorciai, lengyel, sőt belviami együttesek is színesítették.

A fesztivál remekül sikerült, s ehhez biztosan hozzájárult a vendéglátók szívélyessége, figyelmessége is. Európai érzés volt tapasztalni, hogy a fesztivál sikeréért (és a mundér becsületéért) hogyan fog össze a város, a polgármestertől a hangosítást végző tűzoltóig.

Öröm volt, hogy a szervezők nem feszélyezték, protokolláris előadások öltönyös, estélyibe öltözött közönsége elé akartak kényszeríteni a folkloort, a népi hagyományt, hanem arra törekedtek, hogy a táncok keletkezésük közegében, népies környezetben kerüljenek bemutatásra.

Köszöntő beszédében maga a polgármester szól hangszúlyozottan az amatőrmozgalmak szükségességéről, s büszkeséggel mesélt: a 90 ezres Klagenfurtban több, mint ezer olyan kisebb egyesület, csoport működik, melyekben az emberek szabadidejükben jönnek össze, hogy hobbijuknak hódoljanak. Ilyenkor nincsen stressz, az érzések őszintén törnek felszínre, s ma a Nyugaton élők többsége a látványos kommersz helyett egyre többször választja kikapcsolódásul ezeket a tiszta emberi megnyilvánulásokat. Ezt a tényt nem is kellett nagyon bizonygatnia Guggenberger úrnak, hiszen állításának igazát a rendezvények többszáz nézőjének jelenléte garantálta.

A fesztivál jelentőségét csak

fokozta, hogy a meghívott csoportok országai közül többen is tagjai az Alpok-Adria Munkaközösségnek. Klagenfurt pedig pusztán a város lakosságának nemzetiégi összetétele miatt is alapköve a mozgalomnak. Így a jubileumi ünnepség e népek barátkozásához, ismerkedéshez is pozitívan hozzájárult, s a politikusok után az egészen egyszerű emberek is találkozhattak egymással.

Míg az osztrákok saját szüleitől, nagyszüleitől tanult táncokat mutatták be, a kanizsaiak az archaikus hangszereken játszó Bojtárzenekar kíséretében különböző (rábaközi, dél-alföldi, méhkeréki, palóc, keménytelki, kanász-üveges) magyar táncokból adtak izlettőt. A 18 éve működő, Kiváló Együttes címmel is rendelkező táncosport mögött Vízeli Dezső, a fáradhatatlan kiskanizsai énektanár, a művelődési ház igazgatója áll, aki fiaiival, a klagenfurti polgármester által elmondottak szellemében, már jó pár éve szervezi az együttest. Nem kis munka ez, hiszen a táncosok többsége 15-17 éves fiatal, akiket biztosan nehéz elcsábítani a diszkóból. A néptánc azonban a szívükből jön; ez az első lépések után azonnal kitűnik.

Elhivatottság nélkül persze egyetlen korban sem lehetett kultúrával, művészetrel foglalkozni. Napjainkban viszont rendkívül fontos, hogy maradjanak áldozók is a kultúra oltáránál. A Kanizsa Táncegyüttes közéjük tartozik.

ifj. Mika Tamás

módra. Nincs szüksége rá, hogy más komikusokat utánozzon, nem is teszi. Talán ezért is kedveli a közönség — mondom egyszerűsra.

— Szerencsés alkat vagyok — mosolyog. — A színpadra lépés előtt van ugyan bennem egy kis feszültség, de az első mondatok után teljesen feloldódom. Megnézem a közönséget, és megyek utána. Általában ráérzek, mit hallának szívesen. Körülbelül hét órás műsorom van az agyamban elraktározva, s mindig azt veszem elő, amelyik érzésem szerint a közönségnek aznap este kell.

— A tévések is hamar felfigyeltek kiváló rögtönző készségére, szellemes arcjátekára. Utánnozhatalanul tud átlényegülni egy-egy jellegzetes fintor révén. Szereti a tévés műfajt?

— Igen. Pedig kegyetlenül veszélyes. Ott nincs javítási lehetőség. A felvételt hiába nézem vissza, a közönségtől nincs visszajelzésem, csak sokkal később. Ha jó vagyok, egy ország nevet, ám ha nem, óriási lehet bukni.

Beszélgétes közben megismertem egy másik Forgács Gábert is. Egy elmélyült tekintetű, komoly embert. Racionálisan, rendszeremben gondolkodót, minden apróságra érzékenyen odafigyelőt, akinek ellágyul a tekintete, ha tizenöt éves bakfis lányáról beszél, akivel a jelek szerint igencsak bensőséges viszonyban lehet, hiszen kölcsönösen büszkék egymásra.

Forgács Gábor népszerű színész. Szakít időt az írogatásra, műsorok szervezésére is.

És mostanában a Danubius Rádióban is hallhatjuk: ő az egyik szerkesztő-műsorvezető. Egyéni és összetevészetlen.

„A természet emlékét szeretném megőrizni”

Látogatóban Tóthné Rösler Máriánál

Tóthné Rösler Mária:
Csendélet.

Nézem Tóthné Rösler Mária képeit, és azon kapom magam, hogy erdős, tóparti tájaitól, csendeleiteitől nem tudok szabadulni. A fákélnék; szinte hallom a levelek sutogását, az ágak halk zizezését, az erdei patak partot simogató hullámainak csobbanását. Tiszta, szép harmóniát árasztanak a képek. Így csak az tudja megfesteni a természetet, aki mély, gyermeki hittel szemléli, aki szereti, aki rá tud csodálkozni az élő világ apró csodáira, aki egyéttel tud válni a természettel.

Rösler Máriára nem hatottak a divatos irányzatok, nem akart mindenáron egyénné válni, csak megfestette azt, amit a fák, a virágok mondtak, ami a lelkéből fakadt.

Képei lényegét a színek adják. Azok absztrahálják alkotásait. A sárgáktól, narancsoktól, vörösektől látketnek, szinte belülről lizanak a vásznak.

Rösler Mária festészet iránti vonzódása régi keletű. Már kis korában rajzolt, tele rakta lakásukat alkotásaival. Am szülei kérésére mégsem a művészi pályát választotta, hanem egy biztosabbnak látszó: vegyész lett. Így aztán jópár évre eltávolodott a festészettől, de talán csak azért, hogy után annál nagyobb hévvel vesse magát bele.

— A hetvenes években ta-

lálkoztam Bacsa Antal festőművésszel — mondja. — Folyton ott lábatlankodtam körülötte, amikor dolgozott, és néztem, néztem. Ennyire érdeklő? — kérdezte. Igen, nagyon, feleltem. Akkor ott az ecset, festék, vászon, másolja le egyik képemet!

— Hát így kezdődött. Hozzáfogtam a másoláshoz. Amikor elkészültem, megnézte, és azt mondta: Holnaptól velem dolgozik. Tanítani fogom magát. Érdemes.

Ettől kezdve, amikor csak tehettem, mellette voltam, és festettem. A tükörbe ő avatott be. Szinte mindent tőle tanultam. Birált, dicsért, mindig őszintén. Stílusa, témaválasztása, gondolatossága hatott rám, hiszen a tanítványa voltam, de ma már önállóan dolgozom.

Az első kiállításomat is ő ajánlotta a közönségnek:

„...Bár hivatalban peregnék hétköznapjait, a természettel együtt élő ember szemével néz szét a világban, amit aztán egy fotós érzékenységgel mutat be. A természet varázsa ragadja meg. Innen fakad képeinek mindannyiunkat megragadó szépsége...”

S hogy Rösler Máriának mit jelent a festészet arról, így vall:

— A közlés minden ember sajátos vágya. Mindenki szeretné kifejezni önmagát. A festészet ezerféle labirintusából én a természet emlékét szeretném felmutatni. Azt szeretném, hogy a téma egyszerűen, harmonikusan kerüljön az emberek elé.

A szépség a színekkel zúdul a lelkembe. S ez a színekben vibráló gondolat hozza az érzelmeik hullámlásait. Műveimben az ember és a táj ritmusát, az élet örömeit reálisan igyekszem ábrázolni, mert úgy érzem, ezáltal közelebb hozom a képzőművészetet azokhoz, akiknek számom a festményeimet. Egy tisztább hitű világ embereibe.

Horváth Mária

Tanács-talanság Ördögi kör

Őnöknek mi jut eszébe a nyárról? Szabadság, nyaralás, valószínűleg ez fordul meg legelőször az ember fejében. Nekem inkább az, hogy a szabadságolások idején egyes munkahelyeken megáll az élet. Ez talán nem mindenhol okoz problémát, de ha a Városi Tanácsban út ki a nyaralási járvány, akkor az oda tartozó ügyekben hova fordulhat az ember? Hetekig-hónapokig megáll az élet, mert az illetékes szabadságon van, a helyettes nem ismert az ügyet vagy nem tud felvilágosítást adni.

Őt héten át próbáltunk a Lenin út 10. szám alatti, a Húsáruháza mögött lévő udvari épületek sorsáról megtudni valamit. Annyit már korábban is tudtunk, hogy az addig lakásokként funkcionáló épület felújításra szorul, de vizes állaga miatt üzlethelyiségeket, műhelyeket kívánunk benne kialakítani. A tanács a helyiségekért pályázatot írt ki, amelynek leadási határideje június 30-án volt. A négy üzlethelyiség közül az egyiket a már korábban is tevékenykedő üveges kapta meg, míg fennmaradó háromra nyolc pályázó jelentkezett.

A tanácsban csupán azt közzölték, az IKV felmérése után döntik el, hogy üzlet vagy lakás lesz-e a további három

helyiség. [Ez miért kérdéses, ha már egyszer üzletre írták ki a pályázatot?] Az IKV-tól viszont azt az információt kaptuk, hogy ők a tanács véleményezése után döntenek, érdeklődünk náluk.

Ez aztán az ördögi kör! A tanács az IKV-hoz, ők meg vissza küldenek. Közben a felújítás folyik — jobban mondván, az üzletek kialakítása, nem lakásoké. Ezt viszont a műszaktisztály csak nemrég erősítette meg.

A pályázatokkal kapcsolatban tehát még mindig nincs használható hír. Azt rebesgetik néhány tanácsi dolgozó is szeretne hozzájutni az üzletekhez.

A pályázat határideje lejárt, a pályázók meg csak várnak. Lassan befejeződik az üzletek kialakítása, sorsuk — illetve tulajdonosuk — még nincs eldöntve. Kérdésünk: miért volt szükség véleményezésre ezután, hogy kifejezetten üzlethelyiségek megvásárlására adtak ki pályázatot?

A tanács bizonyos ügyekben berendelheti az állampolgárt meghozható záros határidőn belül, de az állampolgár, vajon mit tehet?

Vár a nyár végéig.

(end)

Olvasta..?

Gulácsy Irén (1894-1945): Hamueső

A Hamueső ugyan nem első munkája Gulácsy Irénnek, de még a fiatal, a történelmi regények izére-sikerére rá nem ébredt írónő alkotása. Színelhöz egy kis erdélyi falu, nem sokkal az első világháború után, a román uralom alatt. A konfliktus azonban nem románok és magyarok közt van, ezt a témát éppohy csak érinti a regény, alig-alig eptóznói jelenet, hogy a tanítónőt felfüggesztik állásából, mert időre nem tudta letenni a román nyelvvizsgát, a prefektus pedig, akit rendet rakni küldenek a faluba maximális tisztességgel és jóindulattal román ember. A viharok, ellentétek, kollíziók, drámák és tragédiák a falu belül, a magyarok közt dúlnak.

A főhős, a kissé Turi Danira emlékeztető, őserőjű Bass Menyéhrt bírónak lesz. Okos, elszánt, alapjában tisztességes ember, az új, fiatal jegyzőnek mégis sikerül ujja köré csavarnia. Hamarabb hajlja be az adót, azon hatalmas földet vásárolnak, szövetkezett alapítanak, de úgy, hogy abból egyként kitudják a zsellereket is, a gazdákat is. A csaláflinta jegyző érti a dolgát, kevesüknék, egy romlott társaságnak szerez meg mindent, üzemeiket elleplezni van szükségük Bass Menyéhrtre. Ő ugyan nem lát át a szítán, de emberségében megromolva egyre jobban elvadul. Felcséget elzavarja a háztól (az kénytelen a Bassot gyűlölő nagygazda apjához menni), összeáll egy mindenféle szennyben megmártóztott menyecskevel, az őt jóra intéző Lajos fiát sem viseli el.

A falu lassan elindul a zülles útján. Az olvasóköz felbomlik, helyette romlott lányokat hozat a vendéglő különteremben rendezendő orgánkóhoz a falubeli zsidó, az öreg, egyébként becsületes, a regény végére megintcsak jó magyarrá váló Spiccer. A régi jegyzőt, az öreg tekintetes urat szinte a falu szemé látára, majdnem segédletével üldözik öngyilkossá (le akarja rántani ugyanis a leplet utódja mesterkedéséről). A szimbolikus „hamueső”, a romlás, zülles szinte már mindent elborít, ám végül minden jóra fordul. A hatóság (élén a derek prefektussal) felszámolja a gonosz ügyleteket, Bass Menyéhrt, miután verbajt is kap a romlott nőszemélytől, magára ocsúdik. Belátja bűnét és tiszta nevet akarván hagyni talpig becsületes fiára, öngyilkos lesz. A falu megindul a tisztulás és gyarapodás útján.

Szabó Dezső és Mörzic Zsigmond korai regényeinek motívumait, azok naturalizmusát utánzó, utánérző, meglehetősen gyenge regény ez, csak nosztalgiaiával forgatható.

(Új Könyvek)

— Szóval meghalt...? — Laura szomorúan nézett maga elé. Ha eddig volt is valamilyen reménye, most már elszállt minden kétsége. Apja tehát nincs többé. Talán jobb is így. Hiszen minden jel arra mutat, csakugyan bandita volt. Becsületes emberként aligha gyűjthetett volna hatalmas kincset. Igaz, végül is mi az a kincs, hol van?

Blio úr mintha a nő gondolataiban olvasott volna, így szólt:

— Mostanában gyanús alakok keringenek erre-felé, jobb, ha megvárjuk az estét. Majd ha besötétedik, elviszem önöket oda.

— Szóval célba értünk — sóhajtott a Grácia néni és boldogan nézte... — Blio urat.

Az éjszaka sűrű volt, tapadó. Minden zaj messzire szállt, és a falu apró neszeit is felnagyította. A lopakodók néha egymásnak ütköztek.

— Csitt!...

— Jaj, Peter, a lábamra léptél.

— Bocsáss meg, szívem.

Blio úr ment az élen. Néha, az ösvény egy veszélyesebb pontján hátranyúlt, megfogta Grácia néni kezét;

— Itt vigyázzon, asszonyom.

Grácia néninek ilyenkor hevesebben dobogott a szíve... Erdőben mentek. A falu és a tó mögöttük maradt, már nem látták a házak és az utcák fényeit. Szemük megszokta a sötétséget. Az ösvény már nem volt olyan meredek, a dombról lefelé egy völgybe jutottak. Sötét tömeg terpeszkedett előttük.

— Az ott a második

domb? — kérdezte Laura.

— Igen. Az üzenetben erről volt szó — Blio úr megállt, úgy beszélt:

Ennek az erdejében van az a ház.

— Milyen ház? — kér-

dezte Peter.

— Egy régi, elhanyagolt, de szép villa. Valaha egy gróf építtette, de tönkrement és átadta az ügynökségnek. Az ön apja tőlük vette meg, Laura. De a ház teljesen üres és évek óta lakatlan.

— Lehet, patkányok is vannak benne? — Grácia nénit, aki betörőktől sem szokott megijedni, most pánik félelem fogta el az intelligens rágcslók említésére is.

— Lehetséges — állította Blio hidegvérrel. Felkapaszkodtak a második dombra. Peternek úgy tet-

— Most már semmi okára — mondta a férfi — Itt maradhatunk hajnalig. Ha a barátom igazat írt üzenetében, pirkadatkor önök fellelik a kincset a felkelő nap útmutatása szerint....

— Nem marad velünk? — kérdezte Peter.

— Családi ügy, nem akarok zavarni...

— De csak maradjon! — sottogta Grácia néni.

— ...Azonfelül állatok tartok, azokat hajnalban meg kell majd etetnem. Amint azzal végeztem, visszajövök — ígérte a férfi. Grácia néni toroka kissé elszorult, látva, hogy Blio mögött becsukódik a nyirkos ajtó. De a fiatalok miatt nem akarta kimutatni félelmét.

Blio átvágott az udvaron. Amikor beért az erdő fái közé, egyszerre két árny — két férfi lépett melléje:

— Emelje fel a kezét, és ne mozduljon — mondta az egyik nagyon határozottan — Vigyázzon, fegyver van nálunk!

8. A rejtélyek megoldódnak

„A kettős ajtó mögött... napfelkeltekor” — mondta Peter hangosan. Talán inkább csak azért, hogy bátorságot öntsön társaiba. Grácia néni reszketett, gyér fogsora időnként összecsatlant. Laura semmi pénzért el nem engedte volna férje kezét.

Így múlt az idő. A fák fölött lassan pirkadni kezdett. A házban olykor padlódeszka, lépcsőfok recsent. A három ember nagyon várta már a hajnalt. Peter az ablakon át látta: keleten szürkül az ég. De a csillagok még nem tűntek el. Felsőhajtott.

Aztán mégis eljött az idő. Az erdő fölött vörösessárga sugar bukkant fel. Fátyolfelhőket világított meg. Néhány perccel később a börtörtalan fénycsóva már a ház tetején pihent.

Peter kitárta a kettősajtót. Egy üres, kisebb szobába léptek. Grácia néni és Laura egymásba kapaszkodtak.

Vége a 11. résznek
(folytatjuk)

Idegenforgalom, óh!

1. VALUTAVÁLTÁS — csukott szemmel

Hosszú a valutaváltó kúldick sora a Szabadság téri IBSUZiroda előtt. Márkát, dollárt szorongatnak a kezükben és türelmetlenek. Ha lenne, úgy alkalomadtán, néhány felesleges ezresem, de szívesen segítenék rajtuk. Nem kerül semmibe, még azt is megköszönném, hogy éppen a mi városunkban kívánják elkölteni megtakarított pénzüket. Az előbbi a törvény bünteti, az utóbbi gesztus, nálunk még nem terjedt el, így minden marad a régiben.

Más a helyzet a közeli parkolóban. A külföldinek még a kocsiból sem kell kiszállni, a kiszolgálás gyors és előnyös. Ez is büntetődíj cselekmény, a javából. Hogy miért említettem mindezt? A városban már lassan több a bank mint az élelmiszerbolt. Tudja-e a szerencsétlen külföldi, hogy hol, mikor, hogyan lehet pénzt váltani hétköznap, szombaton vagy vasárnap? Talán még a helybeliek sem.

A tény tény, melyet csukott

szemmel veszünk tudomásul. Tehát senki sem bűnös?

2.

ÖRÖM IS, ÜRÖM IS

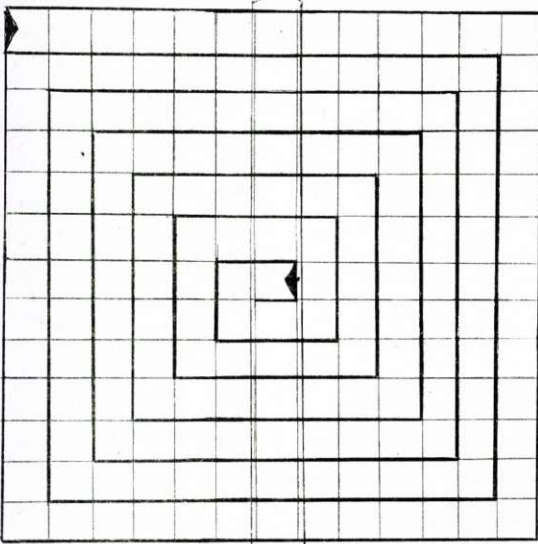
Őszintén örülünk annak, hogy a városunkba érkező külföldiek otthonosan és jól érzik magukat. Annak viszont a legkevésbé sem örülünk, hogy sokan nem vendég módjára viselkednek. Tapasztalhattuk, hogy egyszerűen fittyet hánynak a közlekedési szabályoknak. A gyalogosok mintha sohasem láttak volna zebrát, és úgy tűnik, nem ismerik a közlekedési lámpa szincit. Világot megjáró buszvezetők parkolnak járműveikkel a főúti keresztelődésben, a járműforgalom elől elzárt területen, végig lefoglalva a Szabadság tér mellett gyalogjárdát. Egyre több a tilosban kempingező is a város határában.

Magukról megfeledkezett autósok cserélnek olajat az erdei pihenőkben, vagy akkumulátort a Városháza előtti parkolóban.

Ha a környező országokban keményen büntetik a kulturált viselkedés és a közlekedés rendbontóit, miért vagyunk mi elnézőek?

Tóth Ferenc

Csigarejtvény

A rejtvény két irányból is megfejthető. Az egymást követő meghatározások között nincs átfedés. A helyes megfejtés után Arany János művének egy szereplője tűnik fel a függőleges 7. sorban.

Beküldendő: a szereplő neve szerdáig, augusztus 29-ig.

Meghatározások:

Kintről befelé:

Óind mitológiai alak — ...rózsa

és üledék jelzője — rázár — fiatal — Trója főszereplője — Mihály becézve — kiségitő — vés — ez a percc keresett — helyrag — zulu népcsoport — NSZK — francia mesterséges hold — avanti — sok szovjet város nevének végződése — alagút Új-Zélandon — arab főváros — PFSZ vezetője — a lakásán — patak az Északi-középhegységben — humorista (György) — folyó Moszkvánál —

cseh női név — molibdén — tó Olaszországban — Ifjú... — indiai eredetű légzési rendszer — sivatag Észak-Amerikában — József A. verse — sziget Európában — csokoládé jelzője — dohány — a dűr skála 5. hangja — üdülőhegy az Adrián — folyó és medence Közép-Ázsiában — Óindiai mitológiai alak — minden szentséggel megerősített — baranyai falu — közel-keleti fennsík — a dűr skála 7. hangja — ...fide: hűtlenül.

Bentről kifelé:

Csekély adomány — függeszts — Czuczor G. írói álneve — részére — tó Afrikában — szovjet bombázó repülőgép — Olaszország nevének rövidítése világszerepeken — lchallgató készülék — villamos elem — puliszka — a Napernyő festője — kedveskedő megszólítás — kalauz az araboknál — növényeslád — ...effektus: fényszóródásos jelenségeknél — örlemény — Kodály művében szereplő település — elektromos kapacitás egysége — jószívú — francia űrszervelet — cluny apát — ...Moore: híres színész — átkarol — Verdi operája — város Moszkvától D-re — érem hátlapja — rövid vászonnadrág — mű latinul — növény és női név is — ravasz — Oroszország jelzője — Pogány lázadás vezetője a XI. sz. ban — óv.

Töltött burgonya jó gazdasszony módra (4 személyre)

8 db nagyobb burgonya
5 dkg vaj
6 dl húsleves
10 dkg sárgarépa
8 dkg zöldborsó
6 dkg reszelt sajt
só

1 késhegynyi bors
1 késhegynyi majoranna
1/2 csomó petrezselyemzöld.

A burgonyákat egészbe megtisztítjuk. Egy tűzálló tálat kivajazunk, behelyezzük a burgonyákat, ráöntjük a húslevest, fóliával letakarjuk és a sütőben lassan puhára pároljuk. Ha megfőtt, a belsejét karalábé-vájával kifúrjuk. A kifúrt darabokat összekeverjük az előzőleg megpárolt és kockára vágott sárgarépa, a zöldborsóval és reszelt sajt felével. Megsózunk, megborsozzuk, meghintjük majorannával és finomra vágott petrezselyemzölddel. A keveréket visszátöltjük a burgonyába, a tetejére szórjuk a maradék reszelt sajtot. Kiseb vajdarabokat teszünk még a tetejére, és forró sütőben pirítjuk, hogy a sajt ráolvadjon.

SÖRSAROK

HOLSTEN SÖRÖK A Nagykanizsai Sörgyár termékszerkezetének korszerűsítése, modernizálása érdekében 1984-ben licenc szerződést kötött a hamburgi Holsten Sörgyárral. A szerződés eredményeként még ez évben megjelentünk a hazai piacon a Holsten Bier minőségű sörrel, majd további szerződéseket követően 1986-ban a Holsten Pilsener, 1988-ban pedig a Holsten Prémium gyártását kezdtük meg. A Holsten sörök minőségét a licencadó szigorú ellenőrzéssel biztosítja. A Holsten Bier és Pilsener hordós, 0,5 és 0,33 literes palackos kiszerelésben, míg a Holsten Prémium csak palackban kerül forgalomba. A palackos Holsten sörök minőségmegőrzési ideje 90, a hordósé 30 nap.

Szőnyegek,
bútorszövetek,
takarók és minden,
amit a lakástextil
vállalat
kínál nálunk kapható.

Lakberendezési Bolt
Nagykanizsa, Zrínyi út 35.

DOMUS

APRÓHIRDETÉS

Matematika és magyar nyelv tantárgyakból általános iskolások potívizgára való felkészítést vállalom. Ajánlatokat „Siker” jellegre a KANIZSA Szerekszövetségbe, Ady út 1-be kérek. Telefon: 12-305.*12739/1*

Nagykanizsai zöldövezeti kertés házamat eladnám vagy elcserélném elsősorban sopronira, kanizsaira. Dr. Csengei Gábor Telefon: 99/14-060-31 mellék. Balf Gyógyfürdő.*12738/1*

Ez itt az anti-reklám helye

Mi lehet a hiba? — tettük fel a kérdést, mikor a fotólaborból előkerültek a képek. Mert nem az olvasó látja rosszul. Már a nyomdába adáskor ilyenek voltak. Az a bizonyos ördög tehát kizárva.

Valószínűleg a képen látható bűvész sem lehet a dologban ludas. Mi magunk arra gyanakodtunk, hogy fotósunk lett varázsló. Nos, nem lett igazunk. Az optika önállósította magát,

amikor megismerte a karosi Ginseng-klub szin pompás műsora mellé felszolgált italok árát. (Egy deci üdítő 60 forint!) Mivel szerkesztőségünk tagjai sem rúghatnak így ki a hámból, döntöttünk a közlés mellett. Gondoljuk, kielégíthetjük azok igényét, akik veitünk együtt ki-

vülrekedtek a klub ajtaján. Ja, és a legfontosabb! A tulajok, nyilatkozatuk szerint, nem akarnak gyorsan meggazdagodni. Bertartják a mondást: Füllérből lesz a forint. Ők ez utóbbinál kezdik.

-dóró-

Fotó: Szakonyi Attila

Zsinagóga- alapítvány

Nagykanizsáról 1941 és 44 között 3000 zsidót deportáltak, s a világháború után alig néhányan maradtak a városban, akik tartották vallásukat. Elnéptelenedett a hatalmas, még a 19. század elején, klasszicista stílusban épült zsinagóga is, amely a háborús években már nem annyira a híhő zsidók imaháza, mint a deportálás előtt állók fogháza volt. A háború után nem akadt, aki gondját viselje a gyönyörű épületnek, és lassan az enyészeté lett az Izraelita temető és ravatalozó is.

A nyolcvanas évek elején, a nagy felbuzdulások időszakában a város megvásárolta a helyi gyülekeztől a zsinagógát, s azt tervezte, hogy hamarosan megkezdí a műemlék felújítását, s ahogy az az ország nagyon sok településén történt, hangverseny és kiállítótermet alakít ki. Még tervpályázatot is kiírtak, de kiderült, nem hogy a műemlék védelmére, ennél fontosabb dolgokra sincs pénze a városnak. A nyolcvanas évek közepén minimális állagmegóvási munkákat végeztek, éppcsak annyit, hogy az eső ne verjen be a tetőn, s a leszivárgó víz télen ne repessze tovább a falakat. Egyébként évekig nem történt semmi a zsinagóga érdekében. Egészen az utóbbi napokig.

Farkas Zsuzsa kanizsai képzőművész kezdeményezésére, jelenleg még csak magánszemélyekből álló alapítványt hoztak létre a zsinagóga megmentésére. A műemlék felújításához hatalmas összegre, inkább 100, mint 50 millió forintra lenne szükség, ám az alapítvány életrehívói remélik, hogy kezdeményezésüknek híre megy az országhatáron túl is. Volt már korábban jelzés arra, hogy a városból elszármazott, jelenleg külföldön élő kanizsaiak — nemcsak a vallás gyakorlói — hajlandók lennének áldozni erre a célra. Ezen kívül helyben is szeretnének olyan programokat szervezni, melyekkel gyarapítani lehet az alapítvány vagyonát. Felvetődött például, hogy a zsinagógában a jelenlegi romos körülmények között alkalmanként hangversenyt kellene tartani, s adakozásra kérni az állampolgárokat.

Az alapítvány nyílt, ahhoz bárki csatlakozhat. Számlaszáma: MHB 493-97543-7193.

M. L.

Hírek

A Főépítészeti Kollégium Szegeden a műemlékvédelem és az építészeti érdekvédelem jogalkotói feladatairól folytatott egyeztetést, majd állásfoglalást alakított ki az építésügy helyzetével kapcsolatban. A tanácskozás tapasztalatait a kanizsai városrekonstrukcióban hasznosítják.

A Deák téri rekonstrukció keretében elkészültek azok a burkolatfelújítások, melyek a tér megváltozott funkciójával fűgnek össze. A parkolót újrafestették, így a felületcsökkenés ellenére sem történt férőhelycsökkenés.

A palinai városrészben a családi házas lakótelep folytatásaként 43

db közművesített telek értékesítésének előkészítését kezdték meg. A telkek 600,-Ft/négyzetméteres áron kerülnek forgalomba.

Korpaváron a temető és a település között három közvilágítási lámpát szerelt le a Dédász. A lámpák eltávolítását a körzeti tanácsstag javasolta, mert a lakóközösség szükségtelennek ítélte azokat.

Augusztus 20-án Eszteregnyén a templomkertben került felavatásra az I. és II. világháborús elesettek emlékműve. Az emlékművet, közadakozásból, Mészcs Tóth Gyula budapesti szobrászművész készítette.

Műsorajánlat

- Hevesi Sándor Művelődési Központ**
Augusztus 24—26: Gleisdorfi fotósok kiállítás. Megtekinthető naponta a HSMK kiállítótermében 10—13 és 14—18 óra között.
- Apolló Filmcentrum Apolló Filmszínház: Előadások kezdete: 18 és 20 óra.**
Augusztus 24—26: Furfangos gályarabok (olasz).
Augusztus 27—29: A bankár (NSZK).
Augusztus 30: Csöretöltve (amerikai).
Stúdiómozi: Előadások kezdete: 17 és 19 óra. Erotikus
- filmek 21 órától.**
Augusztus 24—26: Erkölcstelen mesék (francia).
Augusztus 27—30: Szakaszevető (videó, amerikai).
Kert Filmszínház: Augusztus 24: Drágám a kölykök összemennek (amerikai).
Augusztus 25—26: A légy II. (amerikai, 16 éven f.).
Augusztus 27—28: Szellemirtók I. (amerikai).
Augusztus 29: Könnű vér (magyar, 18 éven f.).
Augusztus 30: Szellemirtók II. (amerikai).

Valami búzlik Újudvaron

Néhány évvel ezelőtt Újudvaron kijelölték a szeméttelep helyét a Dózsa György utca végén. Igaz, külterületen, de ötven méterre a szél-ső házaktól. Úgy tűnik tehát, hogy a hely megválasztásakor hibát követett el a gelsei tanács és a KÖJÁL is, hiszen tíz egynéhány méterre egy patak is folyik.

Bár a KÖJÁL ugyan-csak híres arról, hogy minden környezetszennyező okot kivizsgálhat és szükség

szerint bírságol most érthetetlen, miért nem intézkedik. Azt fel sem merjük tétélezni, hogy nem is tud a szeméttelep létezéséről.

Többször próbáltuk az illetékest elérni, eredménytelenül. A lakók mindenesetre jelezték, hogy a szeméttelap ott van, s hogy fertőzések melegágya. Nos, intézkedik-e valaki? Vagy isten malmait lassan őrlnek?

V. J.

Motocross Európa Kupa

Junior csapatverseny Kanizsán

A Nagykanizsai Motocross SC rendezésében nagyszabású nemzetközi motocross verseny színhelye lesz szeptember 1-jén és 2-án a Petőfi úti versenypálya, ahol a Zala Hungária Kupa keretében nemzetközi versenyre és bajnoki fordulóra kerül sor.

— Nagy megtiszteltetésnek vettük, hogy a MAMSZ motocross szakági vezetése ránk bízta a nemzetközi junior csapat Európa Kupa 2. fordulójának lebonyolítását. A 125 km-es kategóriában, a 21 éven aluli crossozók válogatott csapatversenyében 10 ország indulhat 6-6 versenyzővel, akik 3x20 + 2 kört teljesítenek, s közülük a pontversenybe a legjobb 4-4 versenyző eredménye számít — kezdte a tájékoztatást Kotnyek József, a „házigazda” sportkőr elnöke.

A nemzetközi versenyre a kanizsai szervezők már jó ideje nagy intenzitással felkészítéssel készülnek. A sokrétű szervezői, technikai munkák mellett nagy erővel dolgoznak az 1850 méteres versenypálya korszerűsítésén, annak további „nehéztítésén”.

— Rangos mezőnyre van kilátás, s ez is magasszínvonalú szervezői és rendezői munkát követel tőlünk. Természetes, hogy minden tekintetben szeretnénk megfelelni az elvárásoknak, s olyan stábot hoztunk össze, akikkel képesek leszünk megbirkózni a nem könnyű feladattal. A több napon át itt szereplő versenyzőket a zöld táborban helyezték el, köztük a meghívott osztrák, cseh-szlovák, jugoszláv, német, olasz, szovjet, bolgár, román, lett és magyar crossozókat — vette át a szót Gál László versenytitkár.

— Kik alkotják a magyar csapatot? — érdeklődöttünk Vaska Kálmán elnökhelyttestől.

— Állandó kapcsolatban vagyunk Kőkönyessy György sporttársával, a magyar csapat vezetőjével. Gyakran konzultálunk, elvégeztük a helyszíni bejárás is, s az évről hibákat már kijavítottuk. Megtudtuk, hogy a magyar csapat keretében neveztek a következőket: Kamrás Károly, Balogi Zoltán, Letky Zsolt, Soóky Zsolt, Jeszenszky Béla, Lillinger Patrik, Nagy Ferenc, akik remélhetőleg sikeresen veszik fel a küzdelmet a jegyzett külföldi csapatokkal, versenyzőkkel. Egyébként az 1-5. helyezett csapatok pénzdíjazására mintegy 40 ezer forintot fordítottunk a hagyományos díjazás mellett — mondta az elnökhelyettes, aki ugyancsak sokat fáradozik a versenyszervezésben is.

A nemzetközi versenyel párhuzamosan pályára „lépnek” az OB II-es versenyzők is, akik ezúttal a 7. bajnoki fordulót vívják a 125 és 250 km-es ka-

tegoriában. A versenyre ugyancsak szeptember 1-2-án kerül sor, amikor a crossozók 2x25 perc + 2 kört teljesítenek kategóriánként.

— A beérkezett nevezések alapján 45 versenyző rajtol a bajnoki pontokért. A 125 km-es mezőnyben 29 fő indul, köztük a mi gyerekeink, akik közül ifj. Vaska Kálmán az 5., Horváth György a 11., míg Zelen Zoltán a 22. helyről vág neki a kanizsai bajnoki forduló két futamának. A 250 km-es kategóriában 16 versenyző rajtol. Ebben a mezőnyben a mi színecinket Weisz Ferenc képviseli, aki jelenleg a 9. helyen áll. Versenyzőink is jól felkészültek az újabb bajnoki fordulóra, akitől a hazai pályán további előrelépést remélünk — hangoztatta a kanizsai crossozók új edzője, Tompek Alajos.

A kanizsai kettős viadal szeptember 1-jén 13 órakor kezdődik a szabad, majd időmérő edzésekkel. Szeptember 2-án 9.45 órakor tartják az ünnepélyes megnyitót, majd a versenyek 10 órakor kezdődnek a junior csapat EK 1. futamával. Ezt követően a bajnoki futamokra kerül sor (10.40-kor 125 km 1. futam, 11.15-től 250 km 1. futam), a junior csapat EK 2. futama 11.50 órakor startol, majd a bajnoki 2. futamokat rendezik meg (12.20 és 13 óra). A viadal befejező részeként bonyolítják le a junior csapat EK 3. futamát, amely 13.40 órakor rajtol, s utána kerül sor az ünnepélyes eredményhirdetésre, a verseny színhelyén, a Petőfi úti cross-pályán.

(balogh)

Futószalagon

Emléktornát nyert az Olgyabányász ifjúsági labdarúgócsapata, amely a Csömödéren rendezett Szekrény László kispályás emlékversenyen valamennyi ellenfelét legyőzve végzett az élen.

Az olajos fiatalok a helyosztók során 2-1-re nyertek Letenyre, majd 6-1-re Szemenyecsőrnye ellen. A döntőt Letenyre vegyes ellen ültük, amelyet Solymosi góljával 1-0 arányban győztek le.

Az első alkalommal rendezett emléktornán a sikert a következő csapat harcolta ki: Czigoth, Takács (Kapusok), Matola, Pozsgai, Doszpoth, Kapus L., Kütsön, Solymosi, Váradi, Hollander. Edző: Bárdost Gábor.

Az 1990/91. évi kosárlabda NB II-ben új csoportbeosztás készült, melynek Nyitugati csoportjában szerepelnek a MÁV NTE csapatai.

A férfiak mezőnyében a vasutasok Oroszlány, Soproni MAFK, Győri KTMF, Füző, Szombathelyi TK, Péti MTE, Kaposújkőr II., Kaposújkőr Gazdász, Pécsi Postás, Bajai TK, PEAC, Z. Főiskola és a Keszthely csapataival küzd a bajnoki pontokért.

A nőknél a MÁV NTE II. csapatának ellenfelét: ZTE-Ságyárt, Zala Volán, Pécsi TASI, Szekszárd II., Pécsi VSK II., Szombathelyi TK, Pécsi Postás, Komló, Bajai TK, Pakst Atom, Soproni Postás, Bonyhád.

A Tungsram SE elnöksége utóbbi ülésén — többek között úgy határozott, hogy a női kézilabda szakosztály működését szünetelteti. Az elmúlt bajnokságban 10. helyen végzett csapatot visszaléptették a további NB II-es küzdelmekből, melynek tehetősebb játékosait átkerülték a helyi olajosokhoz.

Kispályás foci

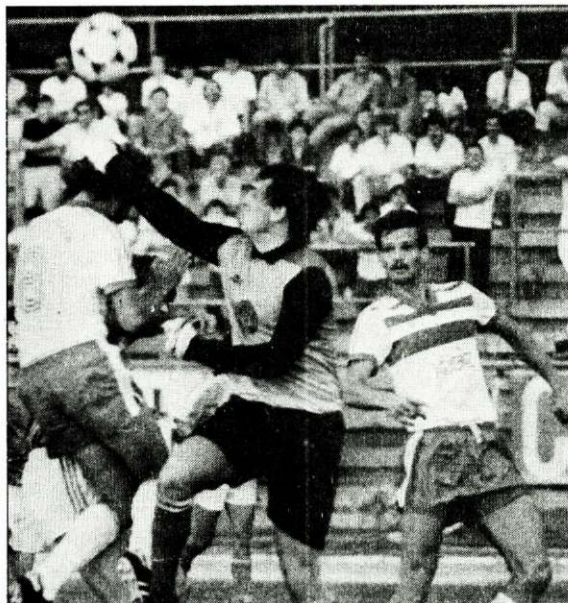
Hétfőtől folytatódik a pontvadászat

Augusztus 27-től folytatódik a városi kispályás labdarúgó bajnokság küzdelemsorozata. A bajnokság őszi fordulóját hétfőtől kezdve folyamatosan bonyolítják le a Mindenki Sportpályáján, így a hét minden napjára jut mérkőzés. A tavaszi idény befejezése után a csapatok zöme nem tért pihenőre, az ország különböző városáiban rendezett tornákon képviselték városunk színeit. Így felkészülten várják a hétfői rajtot valamennyi osztályban. A hátralévő fordulókban még kemény

harc várható a helyezésekért, illetve a feljutásért és a kiesés elkerüléséért, így nem csoda, hogy nagy a készülődés a csapatok házatáján. A különböző bajnoki osztályokból az első kettő helyezett jut egy osztállyal feljebb, míg az utolsó kettő kényyszerűl búcsúra, hogy jövőre egy osztállyal lejjebb próbálkozzon nagyobb sikerrel. Az éles pontvadászat 27-től a kispályán is folytatódik.

Visszapillantó

Olajbányász—III. ker. TTVE 0-0

Képünkön a III. ker. TTVE kapusa ment Skublics és Kiss elől.

(Fotó: Szakonyi Attila)

NB II-es labdarúgó mérkőzés. Az Olajbányász nyitómérkőzésére kellő önbizalommal készültek a csapat tagjai. Abban reménykedtek, hogy az első hazai mérkőzésükön győzelemmel mutatkozhatnak be, ami megfelelő lökést adhat a további szerepléshez.

A csapatban több régi-új fiú is pályára lépett, és ezzel a mérkőzéssel debütált az új edző, Vlaszák Géza is. A leszerelt Farkas és Kiss mellett pályára lépett a vasutasoktól igazolt Visnovics, és új posztot szerepelt Iványi is.

A nyitómérkőzésen a csapat lendületesen kezdett, sokkal többet birtokolta a labdát ellenfelénél, az első 20 perc mégis szinte esemény nélkül telt el. Később számos lehetőség kínálkozott a piros-kékek előtt, de vagy a csatárok ügyetlenkedtek, vagy a vendégek védelme zárt jól. A gárda játékaiból hiányzott az áttűző, többnyire közepesen erőltették a játékok, ezzel is megkönyvítve az ellenfél dolgát.

Fordulás után tovább folytatódott a piros-kékek félsége, az ellenfél még annyi gondot sem fordított a támadásvezetésre, mint azt tette a találkozó első részében. Ujabb lehetőségek is kínálkoztak a góllövésre, de

ezúttal sehogy sem sikerült a kapuba találni. A csatárok ügyetlenkedésén túl az eredménytelenséghez az is közrejátszott, hogy a középpályán szerepet kapott játékosok közül senki sem tudta az irányító szerepkört magára vállalni.

Végeredményben egy alacsony színvonalú, de küzdelmes mérkőzésen az Olajbányász jobb összpontosítással, határozottabb támadójátékkal nyерhetett volna. A gólnélküli döntetlennel végződött találkozón küzdelmes tudásukért a csapat feltétlen dicséretet érdemel. A játék pedig reméljük még lesz jobb is...

Vlaszák Géza, a csapat edzője a találkozón után:

— A csapat első mérkőzésén három olyan játékosunk mutatkozott be, aki még nem vagy már régen játszott bajnokit a csapattal. Így nem esoda, hogy egy kissé megillódtóttan kezdtünk, majd később több helyzetet is elűgyetlenkedtünk. Sajnos a befejezéseknél ezúttal szerencsénk sem volt, így kénytelenek vagyunk megelégedni az egy ponttal. Egyébként nem vagyok elkéservede, teljesítményünk lesz még jobb is.

Kézilabda

Hazai környezetben rajtol a Tungsram NB I B-s férfi gárdája

Ma délután újtára indul a kézilabda, megkezdődik a bajnoki pontvadászat a sportág második vonalában, ahol színeinket a Tungsram SE legénysége képviseli az 1990/91. évi küzdelmekben.

— Az elmúlt bajnokságban, a 14 csapatos mezőnyben együttesünk a 13. helyen végzett, ám nem estünk ki, mivel időközben az MKSZ vezérkara átszervezte a bajnoki rendszert. Számunkra legfontosabb, hogy az eddigi egycsoportos mezőnyt Nyugati és Keleti csoportra osztották, s így az új bajnokságban 12-12 csapat szerepel. A bajnokok egyenes ágon nem kerülnek az élvonalba, nekik még újabb erőpróbán kell részt venni. Az NB I-es mezőnyben 11-12. helyezést csapatokkal vívunk majd osztályozót, s 4 közül a legjobb kettő lesz NB I-es — szűlt a változásokról Pintér István, a lámpagyáriak szakágvezetője.

A kanizsai fiúk sorrendben harmadik évüket kezdik az NB I B-ben, úgy hogy mindig szövetkeztek Fortunával. No, a most rajtolt új, s egyben jelentősen felhígult bajnokságban ilyen verseny nem lényegesebb az „iz-zósokat”. Sőt, hallani olyan el-képzeléseket is, hogy a Tungsram-nak ebben a mezőnyben fél kell jutni a csúcsra.

— Tudunk arról, hogy nagy elvárások vannak velünk szemben, s ebben én személy szerint osztozok is a sportágat kedvelőkkel. A mezőny fele újonc, most kapcsolódik be a második vonalba a Soltvadkert, Ajka, Pestlőrinc, Högész, s a Tatali Honvéd és a Pilisvörösvár. No, de ezek számunkra többségében ismeretlenek, nem tudjuk, hogy milyen erőt képviselnek, csak következtetni lehet az NB II-es eddigi színvonalról, ami jóval elmarad az NB I B-s követelményektől. Tehát, jó eséllyel pályázhatunk az 1-3. helyek valamelyikének a megszerzésére, amelyet az egyesületi vezetés a csapat számára megjelölt — mondta a szakágvezető.

Az előző bajnoksághoz képest változott a játékosállomány. A már közölt versenyzők mellett Radovics visszaigazolt Várpalotára, Gröber átigazolt (ő is Várpalotára került), Balogh visszament Pécsre, míg Takács az újonc NB I-es Komló Bányászhoz készül (a tárgyalások még folyamatban vannak.)

Jó hír a csapat házatáján, hogy a sérült felépültek, a Komlóról tavasszal átkerült Szopori ma délután végleg bemutatkozik új csapatánál. A lámpagyáriakkal

készül az új szerzemény, Krichenbaum is, de lapzártáig még nem sikerült volt klubjával megegyezni, s így mai bemutatkozására késédes.

— A kerettagok július közepén kezdték meg a felkészülést. Tudatosan a bitumenes pályánkon folyt az erőgyűjtés, mivel a formabahozás időszakában számos előkészületi mérkőzésre szabadtéren került sor. Néhány nappal ezelőtt foglaltuk el „otthonunkat”, az Olajbányász munkacsarnokot, ahol edzéseinket és bajnoki mérkőzéseinket tartjuk — magyarázta a szakvezető, majd a felkészülés tapasztalatairól így összegezte:

— A kerettagok példás hozzáállást, nagy fegyelmet tanúsítottak a több mint 1 hónapos gyakorlás alatt. Keményen dolgoztunk, kellő erőalapot szereztünk játékosaink, de a technikai és taktikai elemek terén van mit javulni. Nagy kár, hogy elmaradt a Georgikon Kupa, pedig az ottani 4-5 mérkőzés kellett volna a formabahozáshoz.

A kanizsaiak ma (pénteken) 17 óraor hazai környezetben kezdenek. Ellenfelük a Dunai Köolaj, amely az elmúlt bajnokságban legyőzte a lámpagyáriakat. A törlesztésre a következő kerettagok készülnek: Kálóczy, Bilicz, Gerencsér (kapusok), Szentes, Ojtó, Rodek, Krichenbaum, Tibá, Kurusta, Szopori, Pánczél, Kosztoláncai, Sebetyén, Hungler (mezőnyjátékosok).

A lámpagyáriak további özl menetrejnde a következőként alakul:

2. forduló, szeptember 2-án: Soltvadkert—Tungsram. 3. forduló, szeptember 8-án (szombat) 16.00 óra: Tungsram—III. ker. TTVE. 4. forduló, szeptember 15-én: Ajkai Hungalu—Tungsram. 5. forduló, szeptember 21-én (péntek) 16.00 óra: Tungsram—Győri ÁÉV. 6. forduló, szeptember 29-én: Pestlőrinc—Tungsram. 7. forduló, október 5-én (péntek) 16.30 óra: Tungsram—H. Szondy SE. 8. forduló, október 12-én (péntek) 17.00 óra: Tungsram—Testnevelési Egyetem. 9. forduló, október 20-án: Högész—Tungsram. 10. forduló, október 27-én (szombat) 15.30 óra: Tungsram—Pilisvörösvár. 11. forduló, november 3-án: Tatali Honvéd—Tungsram.

(-gb)

Kanizsa — várospolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: Pék Pál. Tervező szerkesztő: László Károly.

Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Atly u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton Györgyi, Tihanyi István. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvtárú Vállalat. Felelős kiadó: Jakab Vilmos. Komputertechnika: Zala Megyei Lap- és Könyvtárú Vállalat Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zala Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nyitási: B/PIIF/266/Z/1989. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.

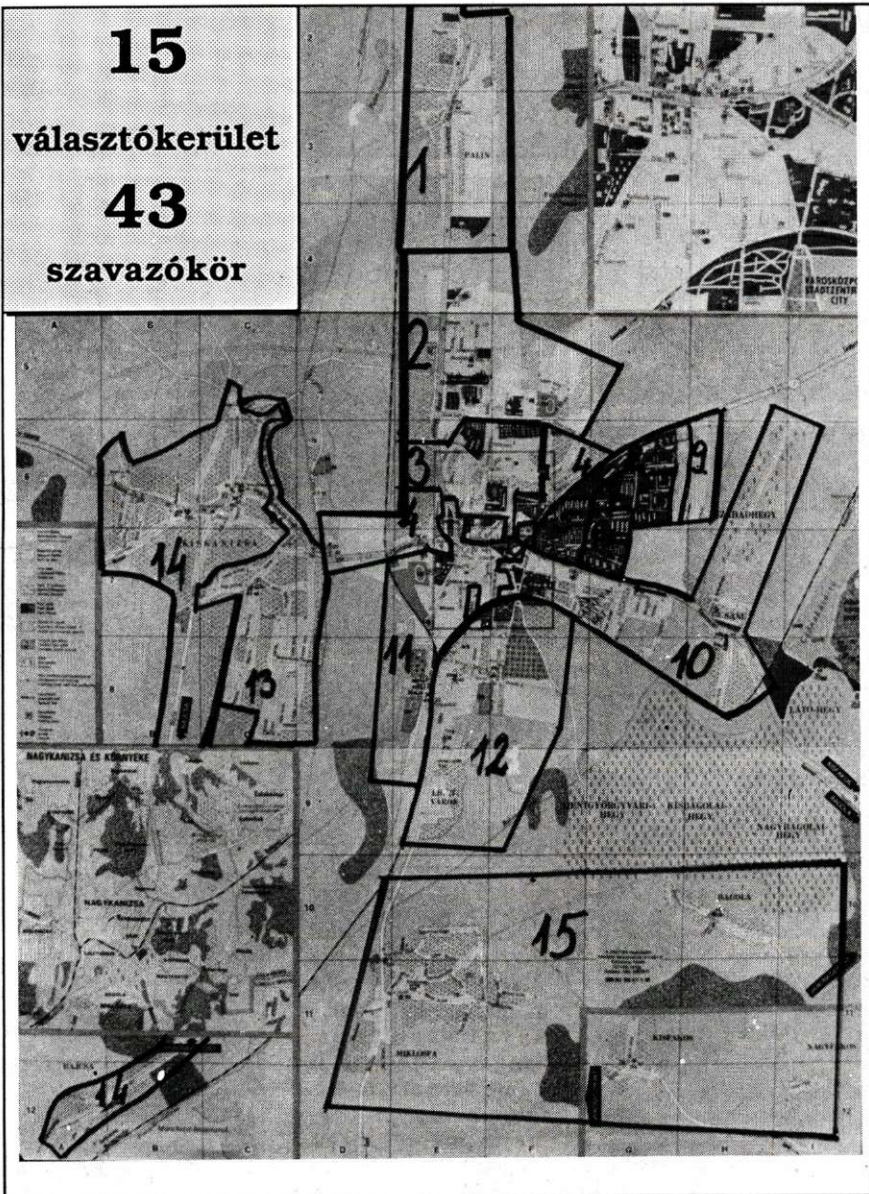
KANIZSA

V Á R O S I H E T I L A P

Megjelenik minden pénteken

15
választókerület
43
szavazókör

Választási előkészületek

A városi tanács elnöke augusztus 16-án értekezletre hívta a pártokat és társadalmi szervezeteket a szeptember 30-i helyhatósági választási előkészületek ügyében.

Zsoldos Ferenc közölte, hogy az önkormányzati törvény előírásai szerint a tanácsnál Nagykanizsa városára vonatkozóan 15 választókerülettel és ezen belül 43 szavazókört állapítottak meg. (A választásra jogosult állampolgárok száma jelenleg 41.715 fő.) A tanács titkársága által kidolgozott javaslatot némi vita után a jelenlévők egyhangúan elfogadták.

A városi választási bizottság párton kívüli tagjainak és póttagjainak személyi összetételére a tanács által javasolt dr. Baumgartner Imre és dr. Erdős László ügyvédek, Janszó Antal középiskolai igazgatón kívül a pártok és szervezetek Varga Ferenc nyugdíjas középiskolai tanárt, Polgár József ny. általános iskolai igazgatót, Csizmadia Ferenc ny. tanárt, dr. Tarnai József ny. tsz. jogtanácsos és dr. Harvíg Ferenc ny. orvost javasolták. Az 5 főből álló választási bizottság végleges összetételéről később döntenek.

(tth-1)

Telefonvégén

Horváth Sándor, a Zalahús Nagykanizsai Gyárának igazgatója.

— Érintette-e a Békéscsaba környékén nemrégiben lezajlott sertésvész városunkat? Olvasóink közül ugyanis többen látták a Gyulai Szalámigyár fehér színű hentesáru szállító kamionját.

— Őszintén kijelenthetem, hogy a Békéscsaba környéki fertőzött sertésekből gyárunk nem vett át nyershúst értékesítésre vagy feldolgozásra. Ilyenről szó sem volt. Egyébként a Gyulai Szalámigyárral mi nem vagyunk üzleti kapcsolatban, s így áruszállító járműveik gyárunkban nem jártak. Valószínűleg a Balaton Fűszert Béke úti telepén fordulhattak meg, ahová a változatlanul kitűnő minőségű gyulai kolbászt szállíthattak.

Mi történt a DKG-ban? (4. oldal) ÁB Casco

— Csigatempó (13. oldal)

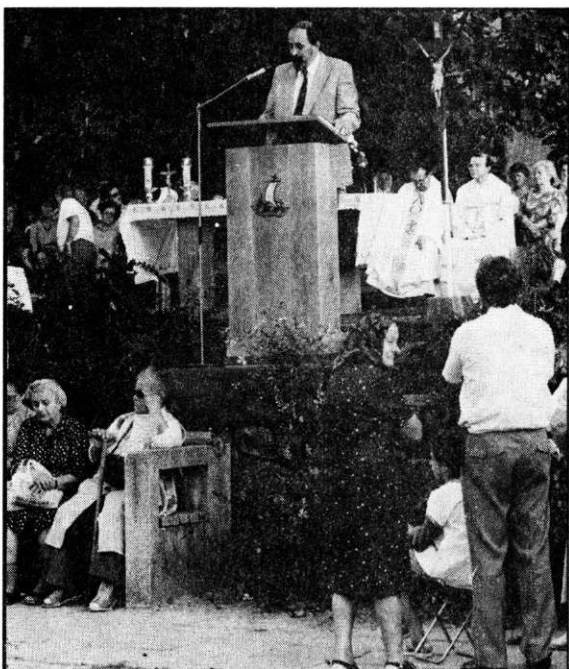
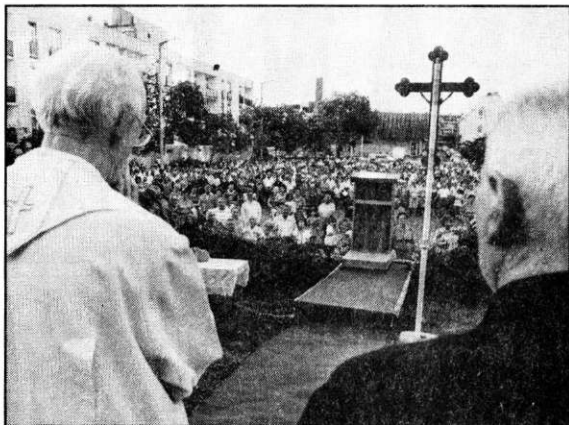
Egy tanácsi

rendelet halála (4. oldal)

Ki érti? (7. oldal)

**Szent
István Imre
herceghez**

„Irgalmasságot akarok, nem áldozatot. „Légy türelmes mindenekhez, nemcsak a hatalmasokhoz, hanem azokhoz, akik nem férnek a hatalomhoz. (...) Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoztass. (Cikkünk a 10. oldalon)

(Szakony Attila
fotóriportja)

Az SZDSZ szerepe az önkormányzati törvények módosításában

Antall József miniszterelnök úr az Országgyűlésen tartott „rendszerfolytatás” programbeszédében nagy nemzeti elhivatottsággal együtt, a társadalom teljes keresztmetszetét érintő — „megnyugtató jó-kívánsághalmazzal” — ejtette ámulatba a hallgatóságot.

Fantasztikus mágiának tűnt, hogy a gazdasági élet élénkítése mellett az infláció fékezki, és az adócsökkentés közben nem növekszik a költségvetési deficit.

Nyilvánvaló, a közgazdasági automatizmusok másképp működnek, s ezt a múlt „100 nap” tapasztalatai is bizonyítják a vegetációban vergődő emberek számára.

A betervezett önkormányzati törvénytervezetek elfogadása (pl. vármegyei rendszer, főispán szerepe) közigazgatási, belpolitikai szempontból, az állami irányítási rendszer kizárólagos érdekeit és egyoldalúan működő mechanizmusát szavatolta volna!

Az SZDSZ az alábbi döntő fontosságú változtatásokat javasolta és fogadtatta el az önkormányzati törvénytervezettel kapcsolatban:

1./ Nem lesz vármegyerendszer és főispán. A megye hatalma csak a közös intézmények fenntartására korlátozódik, a helyi önkormányzatnak semmit nem

irhatnak elő. A főispán helyett köztársasági biztos szerepel, akit a parlament javaslata alapján nem a kormány, hanem a Köztársasági Elnök nevez ki.

2./ Nagykanizsa számára jelentős eredmény: a megyei jogú várossá válás feltételének (50 ezer lélekszám) módosítása. Városunk is kérheti a megyei jogokat, amelyek a környező települések „átállási” szándékát indukálhatják.

3./ A hatósági jogkörök törvényes képviselője a jegyző és nem a polgármester. Következésképpen a polgármester nem épülhet be a hierarchikus államigazgatási mechanizmusba.

4./ A helyi önkormányzat hatáskörébe nem tartozó, de a helyi közösséget érintő ügyekben pl. a megye-határon működő önkormányzat kérheti az országgyűléstől átsorolását más megyébe.

5./ Az önkormányzat kötelező feladatainak ellátását gátló okokat a parlamenti testületnek kell megszüntetni.

Az SZDSZ a társadalom egészében gondolkodva, javító szándékkal, jogi garanciákkal, egyértelműen megfogalmazott törvények alkotására törekedve készült a helyhatósági választásokra.

Viola-György
SZDSZ

NYÍLT TÉR A helyhatósági választások előtt

Nekünk „só”-nak kell lennünk, amely kis mennyiségben is nélkülözhetetlen!

Akárhányszor kiejtem: ká-dé-en-pé, valami dallamos, ivellő, lobogó érzés van bensemben, mint amikor a zászlót meglebbenti a szél; így röviden is kedves: KDNP. Történelmi

használásával. Tartalékaink vannak, n é z z ú n k m a g u n k b a ! Nemcsak várakozunk-e, hogy majd valakik megteremtik az új és szebb jövőt?, nem

párt, tiszta múltú párt, világnézetű párt! Programunk szerint „Pártunk eszmei alapja a keresztény világnézet, nemzetünk Szent Istvánig visszanyúló történelmi öröksége. Világnézetünk az egyetemes emberi értékek elismerésén, tiszteletlen nyugszik, azok szolgálatára, megvalósítására kötelez bennünket. Értékrendünk középpontjában a felebaráti szeretet parancsa áll. „Mit is akarunk? Már kezdjük elhinni, hogy megvalósítható lesz — nemcsak papíron — a demokrácia, mely nem tűri a korrupciót; a jogállam; az egyéni képességek szabad kibontakoztatása; önkormányzatok; nemzeti újjászületés; tulajdonviszonyok megfontolt átalakítása; nemzetszűkületének gátat vető egészségügyi ellátás; szociális védőernyő; s mind ez a kereszténydemokráciában! Itt helyben pedig az önkormányzati képviselők döntései által.

Felelőségük óriási! Közvetlen környezetünkben kell a virágzó jölétet megteremteni, nem embertársaink rovására; de a munka és a rátermettség alapján, a lehetőségek tisztességes és maradéktalan ki-

vagyunk-e ellendrukkerek vagy kishitűek?, félünk talán? — hisz ma könnyen megkaphatja bárki a munkakönyvét.

Kell, hogy legyünk egyre többen, akik hiszünk a visszafordíthatatlan rendszerváltásban, gazdasági és erkölcsi felemelkedésünkben, — a hitoktatás segítségével — a lelkiismeret kiművelésében, mert Mindszenty József hercegprímás szavai szerint: „Ha a hitelenség polgárjogot nyer, fősleges, nyilvános hitvallás kell. Ha ölnek, fajtalanokodnak, lopnak, rágalmaznak, sürgessétek és érvényesítsétek a két kötöblye polgárjogát! Ha van póffeszkedő és szemérmetlen korrupció, legyen tógája a tisztességnek is.”

A mi képviselőjelöltjeink ezekkel a gondolatokkal indulnak a választási közdelemben, s Önöket kérjük, akik egyetértenek velünk, támogassanak bennünket a törvényben előírt szükséges számú aláírások megadásával, a nagy napon pedig az egyéni jelöltjeinkre és a pártunkra adott szavazataikkal.

Palotás Tibor

Megalakult a Független Nemzeti Mozgalom

- Az a politikai kiábrándultság, amely ma hazánkat jellemzi, szükségessé tette, hogy egy új, politikai pártoktól független tömegmozgalom bontakozzon ki.
- Ez a tömegmozgalom célul tűzi ki az emberek korrekttájékoztatását az ország gazdasági és politikai gondjairól, a vélemények széles körű figyelembevételével.
- A szervezet (FNM) a józan ész, a higgadtan elkötelezettségnek mozgalma kíván lenni. Célja meggátolni,

hogy a gyarló emberi ösztönök bármilyen formában, színben vagy köntösben uralmon maradhassanak, vagy uralomra juthassanak. A nemzeti szövetség képzése, a nemzet felemelkedésének a legfontosabb és elsőrendű feladata.

Az FNMBiztosítása országos mozgalomként, nagykanizsai székhellyel 1990. augusztus 24-én a Zala Megyei Bíróságon került bejegyzésre.

Mi kire szavazunk?

Csoportunk szilárd elhatározása, hogy helyhatósági választásokon saját jelölteket állít. Olyan személyeket kívánunk az MDF „színeiben” indítani, akik elfogadják programunkat, és élvezik környezetük bizalmát.

A képviselőtestületi jelölteket a párton kívüliekből, és az MDF helyi tagjai közül választjuk ki. Elképzeléseink szerint ők nemcsak közvetlen környezetük érdekeit lesznek képesek képviselni (például egy járda kiharcolásával), de áttekinthetetlen rendelkeznek majd az egész várost érintő ügyekben, és a város életét irányító testület munkájában érdemben tudnak részt venni.

A polgármester esetében nem tartjuk lényegesnek pártállását. Legyen köztisztelő, álló, és rendelkezzen azokkal az adott-

ságokkal, amelyek birtokában menedzserként képes irányítani a hivatal munkáját és megválogatni munkatársait. Valójában a munkatársak azok, akiknek a szakértelme jó értelemben „profivá” teheti a testület munkáját. Ugyancsak a leendő polgármestertől várjuk, hogy a hivatal munkáját végre igazsággal szolgáltató jellegű tegye.

Mottónk: Új embereket, — ne az eddigieket új arccal!

Az előző sorokat első kiadványunkban, az 1989. augusztus 20-ra megjelent KANIZSAI DEMOKRATA-ban fogalmaztuk meg. Úgy gondoljuk, hogy — bár az alatt az egy év alatt nagyot fordult a világ — az akkor megfogalmazott elveket ma is vállalhatjuk.

**MDF Nagykanizsai
Szervezete**

Fórum Alapítvány

A jövő érdekében

Kanizsa—Gödöllő—Kaposvár között ingázik, de akik ismerik, megmondható: Tallós Emil állhatatos ember. Sok egyéb mellett két dologban hasonlít édesapjára. Végzettsége alapján szintén jogász, s ahogy teltek az évek, úgy erősödött benne is a politikus hajlandósága. A lakásában őrzött korondi fazekas remek az erdélyi nagyszülőket idézik, a vitákban sarkított érvelés és a lényegre törő fogalmazás azonban már az apát. A Kaposvárról alig két esztendeje Gödöllőre költözött pergő nyelvű jogász véleményei, állásfoglalásai egykoron kavarnak vihart. Erről korábban somogyi, manapság főként gödöllői ismerősei, demokráta fórumos elbarátai, s főleg ellenfelei mesélhettek. Egy tény, a munkában, hétköznapi tevékenységében, vitákban megnyilvánuló döntései nézőponttól függően kérdőjelezhetők, jószándéka kevésbé. Többek között erről beszélgettünk egyik nagykanizsai látogatása alkalmával, s az idő rövidsége miatt Gödöllőn fejeztük be az eszmecsereket.

A panel-összkomfort, a két kamazs fiúgyerek, a tizenkettő egy tucat bútorgarnitúra, a gazda mesterkedő kezét váró üres falfelületek érzékeltetik anyagi helyzetét. Másiként gondolkodását azonban önzetlen, merész döntéssel bizonyította.

— Az egyre élénkebb politikai életben szükségét látom egy olyan alapítvány kezdeményezésének, amely idővel elbarátaim javát szolgálja, és a Demokrata Fórum anyagi támogatását, különféle tanfolyamok, tanulmányutak szervezését, a belső tájékoztatási feladatok megoldását segíti — mondja a 45 éves dr. Tallós Emil. — Volt némi dűl pénzem, azt szántam erre a célra; ma már Fórum Alapítvány néven kamatozik, jövőnk érdekében.

— Én tízezer forintról tudok — pontosít Magda asszony, a feleség. — Való, a csekk azóta sem került elő, így megdönthetetlen bizonyítékként kénytelen vagyok előadni az elhangzott összeget — közli mosolygva.

E fontos papír elkallódásának mikéntjére így hónapok eltelte után röpke öt perc alatt nem tudunk fényt deríteni, azt azonban már jó memóriára valló pontossággal közli a házigazda, hogy a budapesti Schamschula György, Csóti György és Olajos Csaba az elsők között voltak, akik anyagilag ugyancsak támogatták az ötletét.

Közben kávéval szolgál a háziasszony, majd sokat sejtetően közli:

— Azt már én is fejből tudom,

hogy az Országos Kereskedelmi és Hitel Bank 216-11131 számlaszámán gyűlik a forint az alapítványra.

— A Demokrata Fórum országos elnöksége kilenc tagú kuratóriumot hozott létre, amely a majdani támogatások pályázat útján történő elnyeréséről dönt. A Fórum Alapítvány hozadékából — a befizetések köztudottan levonhatók a személyi jövedelemadókból — támogatható lesz az általunk képviselt politikai platform. Ugyancsak ezt az alapítvány által kibocsátott bévenzer darab emlékérem bevételéből származik. A 26 grammos, 42,5 milliméter átmérőjű alpakka érem tervező-alkotója a Szentesrendi élő, Munkácsy-díjas Csikzentimihályi Róbert szobrászművész. Ő az érem tervezését, kivitelezését ingyen vállalta. Aki gazdája kíván lenni, vagy éppen gyűjteményét szeretné gyarapítani a legújabb éremmel, 320 forintért hozzájuthat. Bár a Demokrata Fórum országos elnökségétől is megrendelhető levélben, ma már minden helyi szervezetünk — így a nagykanizsai — árusítja.

— Ismeretim szerint a Fórum Alapítvány egyike az első magyar politikai alapítványoknak. Milyen az érdeklődés?

— Valójában az utóbbi egy-két hónapban kezdtük népszerűsíteni. Tavaly októberben felvettük a kapcsolatot az NSZK-beli Konrad Adenauer Alapítvánnyal is — Emlékműnk első példányait már eljuttottak Svájcba, Kanadába, az Egyesült Államokban, csakúgy mint Ausztriába, Franciaországba. A magunk módján kapcsolatokkal és érmekkel is segíteni kívánjuk a demokráciához vezető út le rövidítését — mondja befejezésül dr. Tallós Emil, a Fórum Alapítvány szóvivője.

Gy. A.

Mi történt a DKG-ban?

Konok hitű úttalanok

Ahogy rámköszönt a zömök, szőke ember, hirtelen nem tudtam, honnan ismerem. Aztán derengett, hogy találkoztunk már késő ősszel, de akkor támadóbb kedvű volt, harcra kész, most tévova és lassú. Igazában azonban — akkor és most is — konokul hitt.

1989 novemberében sorra bukkantak elő a nevek: B. József, T. F.-né, Sz. Lajosné, Farkas József (ő a mi emberünk), s mind a DKG-ból. Egyetlen tény kapcsolta őket össze: váratlanul az utcára kerültek, vagy méltatlan eljárással alacsonyabb munkakörbe helyezték őket. És mind azt akarták, írjuk meg, hogyan bántak el a gépgyár vezetői — egykori MSZMP-s káderek, hatalmukat mentők — azokkal, akik kritikával szólnak, akik a bolsevik úrhatnámágot támadják, kiknek szavát mások is erősítik, ha csendesebben, ha félve, ha névtelenül is.

De Farkas József, az egykori újtó, a kiválóan dolgozó meős ügye más volt. Ő a gyárban maradt, technikai végzettséggel esztergályos lett anélkül, hogy a környezetében bárki értette volna, mivel szolgált a lefokozásra.

A DKG I. üzemének ötven dolgozója akkor levelet írt Tornósy Ferenc vezérigazgatónak, leszögezve: Farkas József mindig kifogástalan munkát végzett, áthelyezése a MEO szakmai színvonalát rontotta, emberségében alázta a dolgozót, a gyárban pedig felháborodást keltett. Tornósy Ferenc azonban hallgatott, s bár 1990 januárjában az üzembe látogatva, a neki szegezett igazság hallatára magából kikelve utasította vissza, hogy hibát követett el, és a felelősséget Farkas József üzemegységének vezetőire hárította, az egykori meóst nem rehabilitálta, a feszültség azóta is létezik. A bátran szólók elbizonytalanodtak, mert Demokleasz kardjaként függ fejük felett az elbocsájtás veszélye.

Farkas József, az esemény hatására, márciusban kórházba került, s onnan — megtört emberként — a napokban tért vissza. A történeteket azonban nem feledheti.

Most nézem őt, aki 39 évet töltött a gyárban, zömmel középvezetőként, aki a meghurcolás ellenére sem akar munkahelyet változtatni, mert összeforrt a DKG-val, és hisz a kollektiva segítőkészségében, ám nagyot csalódott már az „új” rendben is, nem érti az ígéretek és a valóság közti rafinált különbségeket, csak azt, hogy a „nagytakarítás” késik, a megálzottaknak senki sem segít, hiszen a főnökök ma is főnökök, s ha meg is szűnik az osztály, amit vezettek, már az új irodában terpeszkednek, s hogy személyzetiként, négyhangú munkásorként kín ritgataq nagyobb, az senkit sem érdekel. Mert kék kezet most.

Farkas József azonban talaját veszítve is vár, és az ezer-szer elátkozott sajtótól reméli, hogy a darázsészekbe nyúljon.

Nos, mi történt a DKG-ban? Várjuk, hogy többszöri ajánlközás után, elfogadható időben fogadjanak, s hogy a bizonyítvány magyarázása helyett az emberről is szó essen.

Pék Pál

Egy tanácsrendelet „halála”

A napokban egy Földművelődésügyi Minisztériumi vizsgálat után a surdi tanács elmarasztaltott, mert 1987-ben kellően meg nem fontolt, az állattartást erősen korlátozó intézkedést hozott. A minisztérium felszólította a tanács vezetőjét, hogy a rendeletet vonják vissza.

Örömmel nyugtázzuk, hogy a vállalkozások fellendítését célzó kormányprogram megvalósításának elősegítésére tették meg ezt a lépést, hiszen a vizsgálat szerint a helyi tanács „túlzó”, és nem mindenkire érvényes ren-

delkezést hozott. Figyelmen kívül hagyta a falu érdekeit, történelmi hagyományait, és kellően meg nem fontolt lépésével súlyos károkat okozott az ország gazdaságának. A vb-tűkár és a tanácsigai testület felelőssége immáron bizonyított. (Olvasóink emlékeznek: írtunk erről bőveleg.)

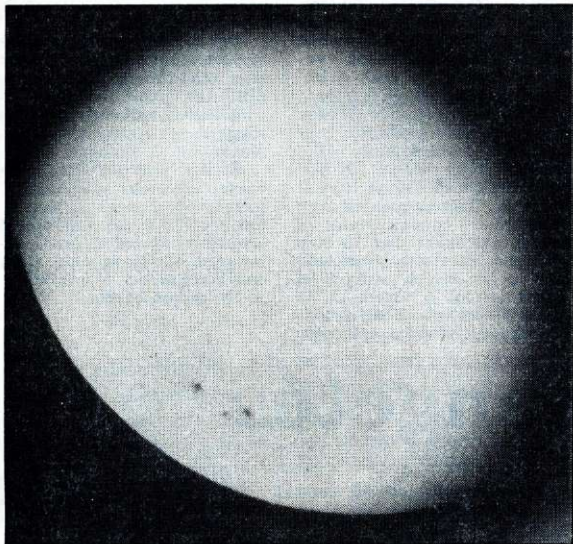
Igaz, azóta a tanácstagok többsége már nem tanácstag, s bár az új testület hónapok óta szorgalmazza a kérdés újbóli napirendre tűzését, a vb-tűkár még mindig halogatja azt.

Lám, a volt MSZMP idejéből a falvak élén maradt és változtatásra képtelen helyi kis-királyok az utolsó lehetőséggel is a haladás, a fejlődés ellen próbálnak tenni. Az új kormányzat azonban segít. S ez követendő lehet a Nagykanizsa környéki falvaknak ahhoz, hogy a sikerelenség kockázata nélkül polgárok ismét a maguk urai lehessenek. Mert a törvénytelenség mindig lelepleződik.

- Vizvári -

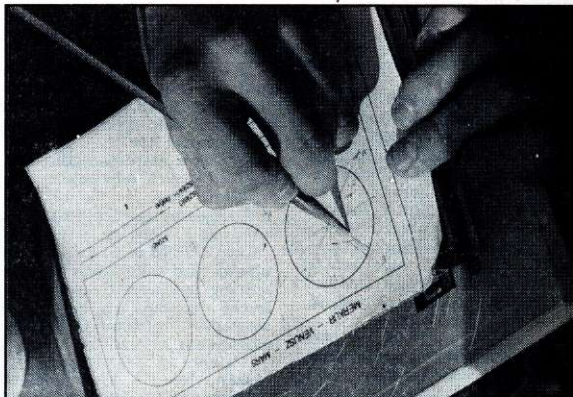
* * * Csillagda * * *

A nagykanizsai Ifjúsági Ház csillagász klubja nyáron sem szünetelteti foglalkozásait. A „canis major” csillagdában Vilmos Mihállyal, a klub egyik

vezetőjével, Szabó Zsolt és Majoros Szilárd a naptevékenység látható jeleit figyeli meg az 500-as Zeiss-távcsővel.

Fotó: Szakony Attila

Rákérdeztünk:

Miért kritikus a helyzet a Principális csatorna mentén?

Tárnóczy Attila országgyűlési képviselő legutóbbi lakossági fórumán szóba került, hogy kritikus helyzet alakult ki a Principális csatorna mentén, annak déli végén, s Nagykanizsa Bajcsa városrészét, valamint Fityeház és Murakeresztúr községeket rendkívül kellemetlen szagú bűz árasztotta el. A Szent István napi kanizsai ünnepségen tartott rövid beszédében a kérdést érintette Kereszties K. Sándor környezetvédelmi és vízgazdálkodási miniszter is.

A hír hallatán felkerestük a Nyugat-Dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság Kerületi Felügyelőségét, ahol Megyesi Dezső kerületi felügyelőtől kaptunk tájékoztatást:

— Nagykanizsa szennyvize a Dencs árkon és a Lazsnaq csatornán keresztül a Principális csatornába ömlik, onnan pedig a Murába kerül. Mivel a város szennyvíztisztító kapacitása a szennyvíznek csak mintegy ötven százalékát tudja tisztítani, a többi víz — naponta átlagosan tízezer köbméter — tisztítás nélkül távozik az árokba és a csatornába. Ha sok a csapadék, akkor nincs probléma, az ideai aszályos időjárás folytán azonban a Principális csatorna vízhozama minimálisra csökkent, lerakódás képződik, s elmarad a megszokott öntisztulási folyamat. A körülmények folytán nagy a bűz, s ez érzékenyen érinti Bajcsa, Fityeház és Murakeresztúr települések lakosságát.

A kerületi felügyelő véleménye szerint a kritikus helyzetre hatással van a Palintól nyugatra eső, az Akotmány Mgtsz tulajdonában, illetve egy kft. kezelésében lévő halastó esetenkénti vizigénye a Principális csatornából, sőt a pótrétegi tözegéstermelő üzem halastóinak „vízelészívő” hatása is.

— A helytelen a jelentős csapadékmennyiség feltételül segítene, mert ez fokozatosan kimosná a Principális csatorna déli végét. Igazi megoldást azonban a szennyvíztisztító telep bővülése hoz — mondta Megyesi Dezső.

Vajon hogyan látják a helyzetet a szomszédokban, a Dél-zalai Víz-, Csatornamű és Fürdő Vállalat Kiszaludyi utcai központjában:

— A Principális csatornában már hónapok óta nincs elegendő folyóvíz, s a téli óta tartó csapadékhiány erősen érezteti hatását. Mi a jelenlegi szennyvíztisztító technológiával képtelenek vagyunk úrrá lenni a helyzeten. A körülményekben „Judas” a Sörgyár is, amely a nyári termelési csúcspont háromszor helyett ötezer köbméter szennyvizet bocsájti ki naponta. Ezért szükségesnek látjuk egy sörgyári előtisztítómű létrehozása is — mondta Kovács Antal igazgató.

Az úgy tehát megoldást sürget. Úgy gondoljuk azonban, hogy a következő lépés a Sörgyáré.

Tihanyi László

„A
V
Á
R
O
S
P
E
R
E
M
É
N”

Sánc. A ki-vülálló számára idill, az ott lakóknak gond. Mert szennyvízelvezetés nincs, az áramerősség ingadozik, az antennarendszer silány; tíz-tizenöt házhoz tartozik egy antenna, s míg az első házban élvezhető az adás, az utolsóokban szellemképekkel viaskodnak a tévé nézői. A kábel-tévének pedig se híre, se hamva, s bár mindenki áhítja, senki sem tesz érte semmit.

A posta fél tízenkettőig tart nyitva (miért ne, hisz a csúcsgoralom délután van!), ezért akinek sürgős postai ügye van, mehet Kanizsára, busszal. Plusz 16 forint „ajándék” a Volánra.

A kultúrházban program semmi, pókháló döggivel. A kaposvári út viszont mozgalmos. Sebességkorlátozástól senki sem hallott, s a buszmegállóknál a túloldalra igyekvők igencsak kapkodják a lábukat az autók előtt. Eligazító tábla, rendőrmutatóba se.

Sánc. Kacsalábon forgó házak, s „Balkán” a szolgáltatásban. Persze, van segítség, hogyan! Tudják, mert mondják: Majd magatok, sánclak! De hát nem lehet mindent a „te laksz ott, te fizetsz” alapon megoldani. Elkel a tanácsai ez meg az, urak!

Karsai András

Emberek, sorsok

Kárpáti raBszódia (2.) Ártatlanul elítélve

Abban a hitben folytatom ezt a visszaemlékezést, hogy emléket állítok a lágerben meghalt édesapám jeltelen sírjára, valahol Oroszországban.

A háborút megelőző, a háború alatti és utáni években Kárpátalján Eszény községben laktunk. Mint köztudott, Kárpátalját az 1945-ben megkötött szovjet—cseszlavok szerződés értelmében egyesítették Szovjet-Ukrajnával, így a terület oda-csatolásával, mint mindenki más, aki e területen élt, mi is szovjet állampolgárok lettünk. (Magyar állampolgár és nagykanizsai lakos 1971-ben lettem.)

Édesapámat 1946. október 16-án váratlanul letartóztatták. Feltehetően koholt vádak alapján (soha sem tudtuk meg mivel vádolták). A zart tárgyaláson, 1946. december 31-én, ahol sem én, sem családunk egyetlen tagja nem lehetett jelen, 5 évi börtönbüntetésre, 3 évi szibériai száműzésre és teljes vagyonekhozjárásra ítélték. Azt, hogy megtörtént a tárgyalás, és hogy elítélték, jóval később, a hivatalból kirendelt védőügyvédőtől tudtuk meg.

Természetesen fellebbeztünk a népbíróságnál; ekkor már mi fogadhattunk védőügyvédet.

A fellebbezési tárgyalás 1947. tavaszán volt Ungváron. A szünetben, kb. 10 percre találkozhattunk édesapámmal a bírósági folyosón, amíg a bíróság elvonult ítélethezatalra. A bíróság aztán az elsőfokon kihirdetett ítéletet, annak megváltoztatása nélkül meghagyta. A letartóztatás és a fellebbezési tárgyalás közötti időben nem találkozhattunk, politikai foglyoknál nem engedélyezték a „beszélőt”. Csomagot (élelmiszert) korlátozott mennyiségben adhattunk be (hetenként egyszer), s ott kellett állni sokszor egész délelőtt, ha esett, ha fújt, a szabadég alatt, a magas falaktól határolt folyosószerű bejáratnál. Délben vagy délután adták ki az üres edényeket, meg néhány szavas üzenetet, mert kegyesen megengedték, hogy így adjon életjelt magáról az elítélt, vagy a megvizsgálati fogságban lévő rab.

A Szovjetunióban az volt a gyakorlat, hogy a foglyot csak a tárgyalásig tartották börtönben, utána lágerbe vitték. Így a fellebbezési tárgyalás után édesapám is Oroszországba került.

Minden héten, legalább egy alkalommal vitték a rabokat a lembergi gyorsvonathoz kapcsolt rabszállító kocsiban valahová... A rabszállító kocsit mindig a mozdony után, első kocsként sorolták be. Ez egy 4 tengelyes, külön rabszállításra készült kocsi volt, ugyanúgy fülkékkel, mint a normál vasúti fülkés kocsiban, csak mindenütt vasrács, vasrács...

A rabnak állni, vagy ülni nem lehetett a fülkében, fekvé-

szállították, fülkénként 6-8 főt, kétoldalt az erre a célra kiképzett „polcokon”...

Édesapám fájdalmát és bánatát a rabságban, azszal próbáltuk enyhíteni, hogy néha-néha küldtünk neki csomagot, s ő is írhatott néki levelet.

Jöttek a „háromszögűre” hajtogatott levelek, amelyekben még biztatott, hogy jóra (jobbra) fordul a sorsa, ezzel együtt a mi sorsunk is. Nem így lett!

1947/1948 telén azt írta: „az ujjaim vége a kezemen és a lábamon megfagyott”. Az utolsó levelet már más írta helyette. A megfagyott ujjakkal nem tudta megfogni a „ceruzát”.

Valahol az Ural hegység déli részén, fenyőfa kitermelésnél dolgoztatták a rabokat, 40-45 fokos hidegen. A szverdlovszki terület „Tabort” nevű járás, Kerccseny helységeből, a lágerből

adott utójára életjét magáról.

Mert 1948 nyarán jött a hivatalos értesítés, az ungvári anyakönyvi hivatalnak, hogy meghalt. A halál oka „a végtagok elfagyása” volt.

Nagyon nehéz éveket éltünk át ezután. A lakásból kitétek, és édesanyám három gyerekkel hajlék nélkül maradt. Albérletbe kellett mennünk, de jó emberek befogadtak egy szobába.

A teljes vagyonekhozjárás csak azért nem hajtották végre, mert még ebben az „embertelen” rendszerben is volt egy olyan kikötés, hogy ahol az elítélt után gyerekek maradtak, ott nem volt szabad végrehajtani a teljes vagyonekhozjárás, így csak a büntörzart egy részét vitték el tőlünk.

A hivatalos értesítés ellenére még sokáig reménykedtünk, hogy hátha megjön édesapánk, hátha nem igaz, hogy meghalt. De hiába vártunk, a sors kegyetlen volt hozzánk. Csak az mentett meg bennünket (édesanyámat és engem, aki akkor már 18 éves voltam) a teljes kétségbeeséstől, hogy a két kisebb testvért fel kellett nevelni. A húgom 12, az öcsém 7 éves volt abban az időben. Ez adott erőt édesanyámnak,

hogy nem roskadt össze a bánat terhe alatt.

Senkinek nem kívánom, hogy olyan élete legyen, mint a mi családunknak kijutott. A társadalomból kitaszítottan, szegényen, nélkülözések között éltünk, a megaláztatásról nem is beszélve.

Bízom abban, hogy most már olyan élet következik itt, Magyarországon, de még a Szovjetunióban is, amikor nem kell attól tartani senkinek, hogy családjától elszakítják, börtönbe zárják hamis vádak alapján és ártatlanul elítélik.

Úgy tudom, hogy Eszény községben is, mint Kárpátalján sok más településen, emlékművet állítanak azok nevének fel-tüntetéseivel, akik valahol messze idegenben, jeltelen sírban alusszák örök álmukat.

Ezen az emlékművön lesz az édesapám neve is, sehol máshol, mert az orosz mezőkön nem jutott, egy fejfa, s talán még koporsó sem az ártatlanul elhurcolt, ártatlanul elítélt rabnak. Csak emlékeztünkben él tovább.

Nyugodjon békében!

-gh-

Csengetés

A mama még ott áll, nem mozdul. A csöppség visszaint neki:

— Nyugl, anyu, vigyáznl fog-nak rám!

— Tudom, kicsikém!

H. M.

Isten tudja, miért, a szeptemberi első csengetés mindig megremegteti, átmelegíti a szívemet. Számomra csodaszép az a pillanat, amikor az iskola kitarja kapuját és magába öleli az egészséges színű, vidám gyerekereget. Jönnek nevetve, vidáman, egymás szavába vágva mesélik a nyári élményeket. Örülnek a találkozásnak, örömük elnyomja még az iskolakezdéstől való viszolygás érzését is.

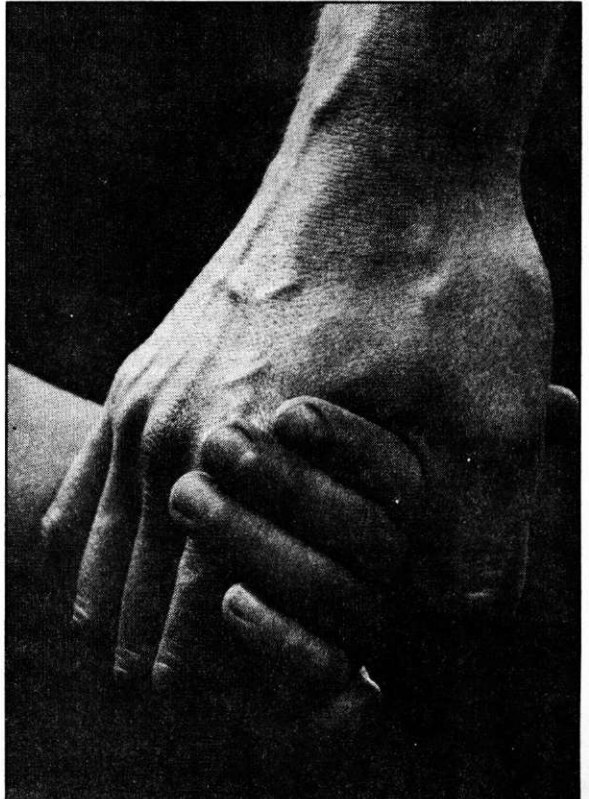
És jönnek közöttük édesanyjuk, édesapjuk kezébe csim-paszkodva a legkisebbek, az első osztályosok.

Lépésüket komótosan, nagyosan szüleikéhez igazítják, hiszen már komoly iskolások, ha valaki nem tudná. Szemükben kíváncsiság, félelem, bizonytalanság.

Az egyik pöttöm — félig édesanyjába bújva — megáll előttem. Felnéz rám nagy, barna szemével. Nem szól, de értem, mit kérdez: Jó lesz nekem itt? Én is csak tekintetemmel válaszolok, biztatom: Fel a fejjel Szeretni fogunk. Megtanulsz majd ezer csodát. Szép kecses, és racionátlan, nehéz betűket, amelyekből szavakat tudsz varázsolni a füzetedbe. Megismered az olvasás gyönyörűségét. Minden menni fog, ne félj, csak te is akard!

Megfogom aprócska kezét. Először tévován, majd feloldódva belesimul a tenyerembe. Érzem, rám bízta magát. Örülök, és mégis nehéz a lélegzetem.

Anyja kezét lassan elengedi, és hozzáim igazítva lépteit befelé indulunk.

1988-tól tagadhatatlanul felgyorsultak a társadalmi-politikai változások. Az átalakulás lényegi tartalmát magam is üdvözlöm, de nem minden kétegy nélkül fogadom a felhangokat. Az igazság próbaköve ugyanis soha nem a hangerő. Engem már „megetetni” nem lehet, etettek eleget. Elfogadni csak a saját szűrőmon áteresztett információkat tudom. Hiszen olyan újraértékeléseknek lehetünk tanúi, amelyek világosan nem zárják le az előzőt. Itt kezdődnek az én dilemmáim, és — gondolom — másoké is. Vegyük sorra:

— Az 1919-es tanácsköztársaság munkásparaszt katonái immáron nem hősök, a fehér terror áldozatai semmirekellők;

— az antifasiszta harc színe-java a FKGP, KDNP soraiból került ki (Antall József szavai nyomán), az MKP-t említeni sem lehet;

— az ország újjaépítésének sikere ma már mindenki helytállásának köszönhető, csak a kommunistáknak nem;

— a fasiszta háborúban való részvételünk igazságságos közlésemmé változott (Kéri Kálmán);

— az 1956-os ellenforradalom forradalomá dicsőült, a szerepek átíródtak: aki akkor pártházat, kö-

lelkészek is állományba kerülnek;

— burkolt üldözöttesnek van kitéve a volt MSZMP 760—800 ezres tagsága, holott 90—95 százalékuk a döntések közepébe sem jutott;

— a marx-lenini elméleti

Ki érti?

zintézményt védett és le-mészárolták, gonosztevővé vált (tán őket is elsratja valaki), a kegyetlen lincselő pedig hőssé, szabadságharcossá avanszált (differenciálás nélkül);

— a „vörös és zöldbarók” garázdálkodása nyomán a nép „megnyomorítása” jegyében a 70-es évek közepéig emelkedett az életszínvonal;

— az iskolai nevelésből, oktatásból száműztük a materializmust, helyette beengedjük az idealista felfogás hirdetését (ez lenne a depolitizálás?);

— a fegyveres testületeket depolitizáltuk, de a FKGP a hadseregben már pozíciókat kíván, s nemsokára tábori

értékeket differenciálás nélkül ki kell dobni a szemétre, holott számos értékes gondolatot hordoznak, s még senki tételesen át nem dolgozta, csak elutasította őket;

— szakembereket minden-hová — hangzik a választási kampányjólismert szövege —, de a csúcsokon mintha más szempontok juttatnák vezetői székhez a minisztereket, államtitkárokat (pl. Antall József, Für Lajos, Raffay Ernő, Gerbovics Jenő, Szabad György esetében). Így már érthető, hogy miért a múlttal foglalkozunk szükségelentül nagy energiával, és nem a napi és a közeljövő feladatainak megoldásával. (Ők tör-ténészek!)

Mindenki, aki 1945-1989 között közfunkciót vállalt, „egy alattomos szervezetsim zsoldoskatonája” (idézet Dániel Attilától, Kanizsa, 32. szám), de az kicsoda, aki jogászi, tanári, orvosi, közgazdász, mérnöki stb. diplomáját a „rezsím” intézményekben szerezte, és a „rezsím” által üzemeltetett gazdaságban, intézményben hasznosította? A „zsoldoskatonák” száma milliókra rúg.

Vagy elfogadjam, hogy Torgván József a ma igazságbajnoka, rózsadombi villájával? Tudja-e ő és a hozzá hasonló vezérszónokok, hogy míg saját produkcióikat élvezik a nép helyzete folyamatosan romlik?

Folytathatnám még az ellentmondások sorát. Nem teszem, mert ebben a zavarossá vált világban az értelem gyertyafényét sem látom. Céloom inkább az ítéletek tisztázottságára való figyelem-felhívás volt.

Szabó Vince

Kanizsai

A városi vöröskereszt vezetőségének meghívására tízen-hét gyermek érkezett kiséreléssel Nagykanizsára a romániai Kovásznából. Mint dr. Buzássy Sándorné titkári elmondta, tízen-három család jelentkezett, hogy otthonukkal, vendégszeretettel megosztva az itt tartózkodás 10 napjából az első kettőt velük tölthessék a kis vendégek.

A szülők és a gyermekek a Hámán Kató Leánykollégium tanácskozási terében várták a kovásznaiakat 18-án, a késő esti órákban. A várakozás perceiben beszélgettek a vendégvárokkal.

A hatodikas Molnár Gyurka szüleiivel jött a vendégek elé.

— Egy kislány szeretnének vendégül látni, mert ketten vagyunk fiútestvérek, de ha lány lesz, az sem baj. Balatonmárián leszünk vasárnap és hétfőn. Kirándulunk, fürdünk, fagyizunk, napozunk, este szalonált sü-tünk, jókat beszélgetünk.

Molnáriból jött Kósa Istvánné, a Tejipari Vállalat dolgozója.

— Egyedül élek, a gyermekem már kirepültek a családi fészekből. Két kislányt szeretnének magammal vinni. Szívesen megtenném ezt máskor is, mondjuk húsvétkor vagy karácsonykor. Vasárnap délelőtt templomba megyünk, a program többi része a kislányok kívánsága szerint történik majd.

Tóth Gabriella és Tóth Edit az édesanyjukkal és egy náluk nyaraló kislánnyal várják a Romániából érkezőket.

— Már régóta készülünk erre a vendéglátásra — mondja Edit, aztán Gabriella veszi át a szót. — Egy fiút szeretnének választani, mert a családban apu az „egyetlen fiú”. Hogy mit fogunk csinálni együtt a hétvégén, az az időtől és a vendégünk kívánságától is függ. Ajándékokat fogunk adni a sajtunkból is, hiszen annyi könyvünk, játéknak van — mondja Edit.

— Véletlenül értesültünk arról, hogy romániai magyar lányok-fiúk jöhetnek kanizsai családokhoz, s az elsők között jelentkezünk — mondja Sósne Macsek Rozália. — Három kislány, van otthon, egy fiút szeretnének vendégül. Nagyon készültünk erre a napra, sok kis ajándékkal, gazdag hétvégi programmal. Hogy miért vállaltuk mindezt? Egyszerűen szeretjük a gyerekeket — teszi hozzá férje, aki már az állomáson várta a csoportot.

A Hegedűs-család szömvívője csupán az állandóan mosolygó, csapvidám Judit, nővére szóhoz sem jut.

— Két vendéget várunk, ha lehet egy kislányt és egy kislányt, de ha két lány jön az sem baj. Mindent megmutatunk nekik a városban.

vendéglátók

Ahogy mindezt előadja, az az érteszem, itt aztán nem fognak unatkozni az újdonsült barátok.

A csoport jó pár óra késéssel érkezett a vasútállomásra. Kiadós

vacsora következett, majd a várva-várt találkozás. A vendéglátók nevében dr. Andor József köszöntötte az érkezőket, s együtt énekeltek a Székely Himnusz. Virágok, köszönő szavak, könnyes szemek, megható pillanatok — egy nem régi barátság folytatásának biztosítéka. Megtörténik a választás, a családok elviszik fáradt vendégeiket.

A gyerekeket a családoknál eltöltött két nap után is gazdag program várta: városnézés Nagykanizsán, egész napos programok a Csonakázó tónál, kirándulás a budafai arborétumba, Zalakarosra, Keszthelyre, Vonyarcvashegyre.

Mire e sorok az olvasó elé kerülnek már csak emlék az augusztus végi esemény ka-

nizsainak, kovásznainak egyaránt — új barátokkal, ismerősökkel, egyre szélesedő testvérvárosi kapcsolatokkal.

Tóth Ferenc

„A vágyam: Újabbat, és még szebbet...”

Beszélgetés Tóth Tibor Munkácsy-díjas és Érdemes Művész belsőépítésszel

Aki a Kanizsa Bütorgyárban Tóth Tibort keresi, a portán általában a következő választ kapja:

— A művészt? Bent van, de hogy hol, nem tudjuk megmondani.

Tanúsíthatom, hogy ez így igaz, mert hol az egyik, hol a másik üzemben bukkann föl, hóna alatt az elmaradhatatlan tervrajz-köteggel. Nekem szerencsém van, már a harmadik „kísérletre” sikerül találkoznom vele.

Tóth Tibor Nagykanizsán született, itt járt általános iskolába és gimnáziumba. Átlagon felüli rajzkészségét korán észrevették, így 1960-ban — sikeres érettségi után — jelentkezett az Iparművészeti Főiskolára, de nem vették föl. Nem csüggedt, három évig fizikai munkásként, vasaszerelőként dolgozott, s végül teljesült a vágya.

Őt év elteltével sikerrel védte meg a diplomáját, belsőépítész-tervezőművész lett. Már főiskolás korában hívták sok vállalatához, ő azonban szülővárosát választotta. Vajon miért?

— Valóban sok lehetőségem volt, tervezőintézetek, bütorgyárak képviselői kerestek föl, köztük Tollár József, a Kanizsa Bütorgyár akkori igazgatója is. Neki mondtam igent, mert a személyes szimpátián kívül az hazakerültem, és ebben a gyárban láttam lehetőséget, hogy új elképzeléseimet, terveimet meg tudjam valósítani. Nem csalódtam. 1968. szeptember 3-án kezdtem, és azóta is itt dolgozom.

Tóth Tibor ma a vállalat művészeti vezetője. Hogyan emlékszik a kezdetekre?

— Először talán nem is az alkotás volt a legfontosabb, az emberek szemlélésén kellett változtatni. Nem vitatom, hogy akkor is kitűnő szakemberek dolgoztak, de a gyártott termékek formajegyei, esztétikai megjelenésük, funkcionális tulajdonságuk számomra idegenek voltak. Biztos voltam benne, hogy ez a gyár sokkal többre képes!

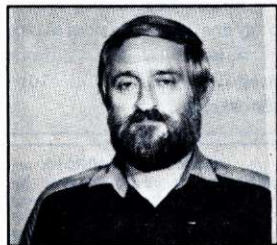
A kezdeti időkből csupán egy példa: Megrajzoltam egy dohányszasztalt, amelyen más-hol voltak a kötélelemek, mint régebben. Az asztal már majdnem elkészült, amikor észrevettem, hogy ugyanúgy csil-

nálják, mint „régebben”. Erre megkérdeztem, hogy ez miért ilyen lesz? „Mert így szoktuk meg” — volt a válasz. Mondtam, hogy azt felejtse el. Amit a tervdokumentációban lerajzoltam, azt úgy is kell megcsinálni.

Ilyen értelemben gondoltam, hogy az emberek magatartását, szemléletét meg kell változtatni. Ezt nemcsak a munkásokra érttettem, a vezetőkre is. Úgy éreztem, hogy az emberek ízlését általában kell átfőrdeni. Szerencsére elképzeléseimet mindig támogatták.

— Ennek aztán rövidesen meg is lett az eredménye, hiszen az 1970-es év óriási fordulatot hozott nemcsak az Ön, de a vállalat életében is.

— Az akkori Budapesti Nemzetközi Vásárra három olyan lakószobát terveztem, ami tulajdonképpen homlokegyenest

más volt, mint amit addig csinált a vállalat, vagy bármely más bütorgyár. Szinben és anyagban is.

A poliszterezett felületkezelés helyett például mattlakkos eljárást használtam. A megszokott, sötét diófünnel ellátott szekrényort mutattunk be, de a kiélezítő bútorok — a foteltől a virágállványig — is hasonlóak voltak.

Először megdöbbenek a látogatók, aztán annál nagyobb lett a siker. Jól emlékszem, hogy ezt az általam tervezett „Kapri” lakószobát Bácsi Lajos színművész vette meg. Utána ez a termék természetesen szériagyártásra is került.

— Két év múlva újabb nagy változás következett be a gyár-és a tervező életében is.

— A vállalat 1972-ben egy új, korszerű „Korpusz” gépsort helyeztettem üzembe. Ez lehetővé tette, hogy az addigi hagyományos, sok kézimunkával előállított ter-

mékek helyett teljesen más technikával, sokkal magasabb termelési értéket állítsunk elő. Ez a rekonstrukció viszont szinte automatikusan „követelte” az új, korszerű formákat is. A másik dolog, hogy elképzeléseimet így sokkal gyorsabban meg is lehetett valósítani.

Ekkor volt az az idő, amikor az elkészült tervek alapján a következő év januárjában már megkezdődhetett a bútorok szériagyártása.

— Mikor, hogyan születnek a formatervek?

— Ezt nem tudom pontosan megmondani, de időhöz biztosan nem lehet kötni. Nincs olyan, hogy most az ember be megy reggel nyolc órára dolgozni, aztán délutánra kötelezően megtervez valamit. Ez több oldalú dolog. Kapok például egy feladatot, és akkor elkezdek gondolkodni. Van egy gyár, aminek ismerek a gépparkját, a felkészültségét, a lehetőségeit. Nekem ezekhez alkalmazkodnom kell, hiszen különben nem jó tervek készítenék, hanem légvárat építenék. Ezenkívül ismernem kell a Magyarországon kapható alapanyagokat, segédanyagokat, amelyek nélkül nem lehet bütort gyártani. Ha nálunk ezek nincsenek, akkor azt is tudni kell, hogy külföldről honnan lehet beszerezni.

Ehhez szorosan hozzátartozik, hogy a tervezésben mindig van egy bizonyos tennévágyás, elképzelés, újat akarás. Ehhez viszont új információkra is szükség van.

Amikor idejöttem a Kanizsa Bütorgyárba, többi között arra kértem a vezetőket, hogy ezt meg ezt a nyugati szakfolyóiratot rendeljek meg. Nem ócnélán, nem a magam javára, hanem hogy a gyárban dolgozó műszaki értelmiségiek is ismerjék meg a külföldi irányzatokat, mert a rohamos fejlődéssel csak így tudunk lépést tartani.

— Tollár József, nemrégiben nyugdíjba ment. Milyen a kapcsolata az új vezérigazgatóval, dr. Tóth Jánossal?

— Úgy érzem, hogy nagyon jó a munkatársi kapcsolat velem, és a vállalat többi vezetőjével is. Hiszen ők az elsők, akikkel az em-ér

megismerteti elképzeléseit, azokat az új gondolatokat, amelyek a „születendő” bútorokban szeretne megvalósítani. Nekünk egy valószínű piactól kell kiszolgáltatnunk. Úgy vélem, hogy valamennyiünknek a saját posztján, a saját döntési jogán kell az új felé orientálódni.

— Otthon milyen bútor van? — Mint a cipésznek a cipője, vagy a szabónak a ruhája. A mondás rám is áll.

Az embernek szinte az egész életét az tölti be, hogy gondolkodik, tervez, alkot. Azt hiszem, hogy az én lakásom is erre van beállítva. Annak idején a BNV-n volt kiállítva a „Viktória Svédfal”, általam tervezett prototípusa, azt vásároltam meg. Vörösfenyőből készült, ami nagyon közel áll a természethez és hozzám is. Nekem máig korszerű, sajnálom, hogy három év után megszűnt a sorozatgyártása.

— Eddigi pályafutása során sok díjat, kitüntetést, elismerést kapott a vállalat és személy szerint Ön is. Melyikre a legbüszkébb?

— Nem tudom. Eddig nem volt olyan év, hogy a BNV-n valamilyen díjat ne nyertünk volna, de rengeteg pályázaton szerepeltünk eredményesen.

— Ez többes számban hangzott...

— Hát ... Tíz évvel ezelőtt megkaptam a Munkácsy-díjat. Talán ez adott még több inspirációt a további munkához, és 1986-ban nyertem el az „Érdemes Művész” kitüntetést.

— Mit szeretne elérni? — Hogy jó tervek készítsenek, semmi egyebet. A díjak tulajdonképpen nem jelentenek predestinációt, de jelentenek megbecsülést a társadalom részéről, hiszen, gondolom, nem véletlenül ítéltek oda őket.

Mégis az a véleményem, hogy nem a díjakkal kell foglalkozni, mert minden művészt, amíg él a belső kényszer hajtja, hogy valami újat hozzon létre, hogy alkosson. Számomra sincs ennél fontosabb.

Zámbó Árpád

Tóth Tibor portréja.

Olvasta?

Szabó Magda:

A pillanat

Szabó Magda minden újonnan megjelent könyve esemény. Különösen igaz ez legutóbbi regényére, A pillanat-ra. Alcíme szerint — „Creusais” — nem is regény, hanem hősköltemény prózában, Vergilius Aeneis című eposza nyomán. Látszólag azoknak a műveknek a sorába tartozik, amelyek a világirodalom ismert vándortémáit dolgozzák fel, azonban ennél jóval többről, igazi szuverén műalkotásról van szó.

A könyv meséje a trójai háború végén indul, amikor a várat már bevették a görögök, s Aeneas, a trójai hős a kevés, megmenekülésre kiválasztott életbenmaradott élén kijön a városból, hogy hajóra szálljon, s az istenek rendelése szerint megalapítsa a későbbi római birodalmat. A mű főhőse mégsem ő, hanem felesége, Creusa, akinek — az ismert mitológiai történet szerint — menekülés közben nyoma vész. Szabó Magdát — vallomása szerint — gyermekkorá óta izgatja ez a rejtély. Creusának ugyanis el kellett tűnnie a történetből, hogy Aeneas szabad emberként érkezhesen Itáliába, s feleségül vehesse az ottani uralkodó lányát, így szereve meg a jogot a birodalomra. Innét már csak egy lépés az a krimibe illő „duplacsavár”, amire az egész regény épül, s amelyet itt természetesen nem árulunk el,

meghagyva az olvasónak a szellemi kaland örömét. Creusa felismeri élete nagy pillanatát, amikor kezébe veheti sorsának alakítását, s nem habozik cselekedni, s így férje helyett ő válik a történet főhősvé.

A regény azoknak is érdekes, akik nem ismerik a mitológiát. Egyszerre komikusak és tragikusak azok a politikai machinációk, amelyekkel a trójaiak fokról fokra nagyobb befolyást szereznek Latinus király udvarában, Itáliában, hogy végül teljesen magukhoz ragadják a hatalmat. A „rendszer váltás” folyamatát félelmetes logikával tárja elénk Szabó Magda, ugyanakkor a legnemesebb értelemben érdekesítőben, szórakoztatva, a mai politikai folyamatokban benne élő olvasót a ráismerés örömeivel ajándékozva meg. Akik pedig ismerik a mitológiát, tudják, hogy ki volt Priamos, Hecuba Laokoon, Didó és a többiek, igazi szellemi izgalommal olvashatják Szabó Magda értelmezésében a történetet.

Creusa méltó társa Szabó Magda árnyaltan ábrázolt nőalakjainak. Alakjában és sorsában az az örök emberi probléma izgatja az író, hogy vajon valóban „égi szörnyetek játékszere mind, aki él itt”.

A könyv nagyszerű stílusbravúr is, benne az író megtartja az ismeri eposzi kellékeket, szabályoszerűségeket, s zseniálisan ötvözi ezt mai irodalmi nyelvünkkel, így izig-veig egyéni és modern regényt tarthat kezében az olvasó.

Kocsis Katalin

Küldetés

Azért jöttem,
mert szmogos
a város
és hidegek
az emberek
— mondta a költő,
s képebe fújva
a cigifüstöt
szotyolázní ment.

Lukács Zoltán

G. I. Ha majd

nem szeretkezel Te már engem
kihülnek lassan a csontok
a bőrön a borsó — mint a főzelék
illata elillant — leperog
Dániel Attila

Nyolc sor az életmérnökhöz

Homlokodon hordod
szolgaságot,
arcuköptél minden
vadvirágot,
betemettél minden
görbe árkot,
logariéccel méred
a halálot.

Kondákor Gyöngyi

Fontolgatva

Félve lettem bátor,
rejtve lettem hős —
Bátortalanságom
velem egyidős.

Keresve kutatom,
milyen lesz a holnap.
Jövőben a valót,
Tegnapban a voltot.

Dezso Ferenc

Filmjegyzet

Ürgolyhók

A notórius mozibolondoknak nyújt igazí csemegét a Mel Brooks névvel fémjelzett, 1987-ben elkövetett Ürgolyhók című poénözön. Esetünkben edeskeves a paródia műfaj megjelölés, ugyanis Mel Brooks ennél jóval tovább ment — nem sajnálva a nézők rekeszzeit.

Nem egyszerűen egy film, jobban mondva egy filmpozs (Csillagok háborúja) paródiája az Ürgolyhók, mert a trilógian kívül még jó néhány úrmese részesül itt enyhe csipkelődésben. Lone Starr egyesíti Han Solo—Indiana Jones valamennyi élelcélésre alkalmas tulajdonságát. Az ŰrDonald's-ben találkozhatunk a Nyolcadik utas: a halál gyomorlyukasztó fenevadjával — igaz, itt revütáncosi minőségben működik. Elcsiphetünk még pár másodpercnyit a Majmok bolygójából és a Transformers nyaktekergető átváltozásából. Az egyszemélyben író, rendező, (kettős) főszereplő Mel Brooks nem átal néhány csipős megjegyzést tenni magára a filmparra és annak melléktermékeire sem. Felvonulnak a paródia paródiájának szánt Ürgolyhók videokazetta, -pólo, -táska, -baba, -sapka stb. kellékei is, utalva a filmsikerek elkerülhetetlen sorsára.

Újabbban nincs vígjáték Rick Moranis nélkül — akit legutóbb a Drágám, a kőlykök összementek című filmben láthattunk —, de egyéni humora ezt érhetővé is teszi. Méltó örököse lehet a szintén fantasztikus mimikával rendelkező Jerry Lersinak, akinek stílusa igen csak közel áll az övéhez. Gyakran robot el a filmvászonon egy Vespa névre hallgató hercegnő, akit Daphne Zuniga testesít meg. Nem ismeretlen ő sem a moziba járóknak, igaz, eddigi szerepeiben főleg a duzzogó szépséget domborította. A számunkra eddig kevésbé ismert John Candy alakítja Lone Starrt, a rettenthetetlen űrfenyegetőket, de ebbéli minőségében is könnyű ráismerni mintájára, Harrison Fordra. Yogurtot, a többszáz éves bölcsét, valamint az ürgolyhók elnökét Mel Brooks személyesíti meg. (Talán takarékosági szempontból jártsza mindkét szerepet a rendező.)

Hiba lenne leírni a film sztoriját — nemcsak azért, mert ez a műfaj sajátosságokból adódóan majdnem lehetetlen, hanem —, mert a nézőket fosztanánk meg a felhőtlen kacagás élvezetétől. Annyit talán elárulhatok: itt is az ERŐ — ezer bocsánat a SCHWARTZ — győzelmekedik a Gonosz felett.

A hatás frenetikus — gyanitom, a folytatás sem marad el.

(end)

Hibáztak-e Sormáson?

Zalai Zoltán sormási lakos azért kereste fel szerkesztőségünket, hogy felhívja a figyelmet az ottani gázvezeték-építés néhány — általa sérelmezett — mozzanatra.

Kérdéseit és az azokhoz tartozó válaszokat a könnyebb áttekinthetőség érdekében jegyzőkönyvszerűen adjuk közre.

1989. március 31-ig kellett minden gázt igénylő ingatlan tulajdonosnak 60 ezer forintot befizetnie, ezt azonban Zalai úr túl soknak tartja. A 18/1983. X. 10. ÉVM. PM. rendeletre hivatkozik amely szerint közműfejlesztés címén a tanács gázvezeték-építésre csak 5600 forintot kérhet. Zalai Zoltán számításai szerint az anyagfelhasználás, ami az utcai fővezeték től házának sarkáig elszámolható, kb. 3000 forintot tesz ki. Munkabérrel és tervezési költséggel együtt szerinte ez bőven befér a 5600 forintba. Szeretné tudni, hogy miért kellett mindezek ellenére 60 ezer forintot befizetni?

Zalai úr nincs megelégedve a tervezéssel, amelyet a KÖGÁZ szakemberei végeztek, mert nem vették például figyelembe a lakók egyéni kívánságait.

Az OTP családonként 50 ezer forint kedvező kamatozású hitelt nyújtott a családoknak, de Zalai Zoltán a hitelszerződés létrejöttét kifogásolhatónak tartja, ugyanis nem szerepel az ő példányán a saját aláírása és személyi száma. (Megj.: Az OTP-nél lévő másolaton vélhetőleg igen.) Valamint: mire fordított az így felvett 30 millió forint?

Panaszosunk kifogásolja, hogy a kivitelezés során az alapvető biz-

tonsági előírásoknak sem tettek eleget, vagyis a kiásott munkagödöröket nem kerítették körül, nem fedték le.

Felkerestük az ügyben illetékeseket, akikkel kapcsolatban Zalai Zoltán panaszait megfogalmazta. A KÖGÁZ (mint tervező) részéről Horváth Miklós, a tervezési osztály vezetője, a szepetneki Községi Közös Tanács (beruházó) részéről Nagy József vb-titkár nyilatkozott lapunknak. Sajnos a községi tanács által megbízott Thermál Kft., és az általuk felkért kivitelező, az orosházi AGROGÁZ részéről senkivel sem tudunk érdemben tárgyalni. A felvetett panaszokra a következő válaszokat kaptuk.

Sormás, Eszteregnye, Szepetnek községek gázvezetékének megtervezése és kivitelezése az előzetes számítások szerint több mint 60 millió forintot tesz ki. A közületeket nem szá-

mitva, csaknem 500 családnak igényelte a gáz bevezetését, így a rájuk eső arányos rész mintegy 60 ezer forint, fejenként. A 60 milliós költség csaknem felét az teszi ki, hogy Nagykanizsáról 10 kilométeres vezetékkel kellett kiépíteni a szóban forgó településekhez. Ennek költségét pedig a lakosságnak kell fedeznie. (Érkezett egyébként 120 milliós költségvetésű ajánlat is!)

A KÖGÁZ a tervezést a vonatkozó jogszabályok betartásával végezte. A tervet felsőbb szervek (így az Ipari Minisztérium is) jóváhagyták. A terv szakzszerűségéhez nem férhet kétség.

A szepetneki Községi Közös Tanács az OTP-től felvett hitel összegével úgy gazdálkodott, hogy az a lehető legkevesebbet veszítsen értékéből. A tanács dolgozói a vezetéképítéssel kapcsolatos szervezési munkát is ingyen végezték.

A kivitelezést végző orosházi AGROGÁZ valóban követett el szabálytalanságokat, amelyekre a községi tanács is felhívta a figyelmet. Zalai úr az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Felügyelőség Zala Megyei Felügyelőségéhez is eljuttatta panaszát, akik a kivitelezőt felszólították az előírások betartására.

Talán tanulsága lehet ennek az ügynek, hogy nem árt, ha az ember alaposan ismeri a saját dolgait. Ha Zalai úr kellő figyelmességgel tanulmányozta volna ügyét, elkerülhetett volna néhány félreértést. Persze jogos panaszaira csak egy válasz lehetséges: az azonnali korrigálás.

Sajnálatos, hogy az ügyben a legilletékesebbek — akik ellen jogosan merült fel panasz — nem tudtak nyilatkozni.

Reméljük, máskor több szerencsénk lesz. A reagálásokat azonban várjuk. — Lendvai —

Szent István ünnepe — kanizsai módra

Lehes lokalpatrióta vagyok, nehezen tudom elfogadni, ha városom kimarad valamből. Nehezen tudom megérteni, ha nálunk nehezebben mennek a dolgok, mint más településeken. Most mégis az kell mondanom, valami elrontottunk.

Olvasom a különböző zalai településeken augusztus 20-án alkalmából szervezett programok felsorolását és irykedem. Zalaegerszegen Szent István korát felelevenítő játszóházat, repülőbemutatót, utcazenés találgatót, Lentiben strandbulit, Keszthelyen egérszapos szabadtéri programot tartottak. Szóval, ha lehet semmi politika. Helyette inkább a Szent István előtt tisztelő programok mellett könnyed, vidám szórakozás. A pártok — legalábbis a programok felsorolásából úgy tűnik — ezen a napon hátréba vonultak. Ezzel szemben Kanizsán a négy nagy párt — kizárva az MSZP-t — szervezte a misét és az azt követő kultúrújsót. AFIDÉSZ eleve külön ünnepelt, így bizony nem nehez észrevenni, hogy Kanizsán ezen a napon is voltak a politikai csatározások. Az a bizonyos NÉP pedig melynek nevében szóltak az ünnepség szónokai, csak tájja száját, hallgatja az okos gondolatokat, az igazi ünnepségből kimarad. Neki, a dolgok mostani állása szerint csak az a szerep jutott, hogy nézzen és hallgasson. Sertki nem gondolt arra, hogy — mint Egerzegen a játszóházban, Lentiben a strandon, vagy Keszthelyen a csigaversenyen. Ő is részt akar venni valamben.

Persze tudom, hogy így alakult, arról nem a pártok tehetnek. Nekik az a dolguk, hogy polgárlanak. De hol vannak a tevékenységükre oly büszke közművelődési szakemberek, hol vannak a népművelők? Hol vannak azok, akiknek idén talán — mint ahogy az más városokban is történt — nem kellett volna oly komolyan venni, hogy a szezon majd csak szeptemberben kezdődik?

Gondolatban végigfutok azoknak a közművelődésben dolgozóknak a névsorán, akikre előzékeny szemlenni lehetett volna, és furcsa dolog így eszembe. Ezek az emberek, néhány kivételtől eltekintve különböző pártok tagjai.

A pártok pedig készülnek a helyhatósági választásokra.

Akkor lehet, hogy az előbb rosszul írtam. Elképzelhető, hogy Kanizsán idén nem is szeptemberben, hanem majd csak októberben, a választások után kezdődik a kulturális évad.

- molnár -

Az akció szeptember 3-án indul! Sajtótájékoztató a „KGST”-piac megszűnéséről

Imeretes, hogy a vb — a városban működő pártokkal egyetértésben — augusztus 9-én határozatot hozott a „KGST”-piac felszámolására.

A határozat végrehajtása tárgyában, a lakosság tájékoztatása érdekében Szoldos Ferenc tanácselnök augusztus 16-án sajtótájékoztatót tartott.

Hangsúlyozta, hogy a város közrendjének védelme, a vám-és pénzügyi szabályok betartása, a közegészség-és járványügyi előírások végrehajtása, a közterben lakók nyugalmának biztosítása, a valutaüzérkedés, a csempészkedés és láncnerkeskedelem kiküszöbölése, a bűncselekmények megakadályozása érdekében az illegális piacot felszámolják, annak ellenére, hogy a lakosság egy része — a hiánycikknek pótlása és az olcsó árak miatt — igényli.

A munka többnyelvű értesítő táblák elhelyezésével indul, majd szeptember 3-án (hétfőn) hajnal 5 órakor kezdődik a végrehajtás a rendőrség, a vám-és pénzügyőrség, a közterületfelügyelő és a szabálysértési hatóság közös akciójával. Ezek a szervek a helyszínen, és az újabb góccok kialakulásának megakadályozása érdekében városzerte, naponta folytatják majd ellenőrző tevékenységüket.

Szoldos Ferenc szerint azonnali sikerre kevés a remény, de határozott intézkedésekkel és szíves ellenőrző munkával szeptember végére a rend helyreállítható.

(tíhanyi)

A szemben lévő ablakon beszőkkent a felkelő nap első sugara. A szoba kivilágosodott. Valahol mintha ajtó csapódott volna... De ők hárman ezt nem hallották. Semmit sem hallottak, egész testükben borzongva-remegetve figyelték a legelső sugarat. „Forog a Föld, gondolta Laura — Sebesen száguld az űrben, elfordul a tengelye körül és ez a kis sugár most emiatt vándorol egyre lejjebb a falon...”

Peter látta: az első sugár az ablakon át a kettősajtó fölé vetődik. Mind világosabb lett. De az a tenyérnyi vörösesfehér folt szinte odaragadt a falhoz, éppen az ajtókeret fölött...

A férfi máris odalépett. Elővette zsebkését. A nyelével megkopogtatta a falat. Ott, ahol a folt űlt, a fal kongó hangot adott. A férfi mélyet lélegzett, aztán a kést próbálta a falba nyomni... Az szinte akadálytalanul beleszaladt. Gipsz hullott a padlóra. Apró űreg volt, amit valaki — egykori és általa soha nem ismert apósal — a maltet utánzó réteggel fedett el. Alóla vékony falap bukkant elő.

— Megvan! — mondta Peter.

— Remek! — vágja rá egy férfihang. A szobát hirtelen őt vagy hat férfi lepte el. Mindegyiknél pisztoly volt: Fel a kezekkel!

Peter úgy megdöbben, hogy egyszerűen félni is elfelejtett. Honnan kerültek elő az idegenek, a padló alól, a falak réseiből? Laura leejtette táskáját. Grácia néni, mit sem értve forgatta fejét, akár egy csodálkozó vízimadár:

— Ki... Kicsodák maguk?

— A kincs tulajdonosa! — mondta egyikük. Kettlen röhögtek. Ők is pisztolyokat lóbálták a kezükben. Már nem tartottak ellenfeleiktől, látták, azok fegyvertelenek. A felkelő napfény betört a szobába, vöröses árnyalat űlt a falakra, az arcokra.

— Ők raboltak el — mutatott Laura az egyik férfira. Nem volt kétsége, felismerte a férfit. Ez telefonált Peternek, ők követelték a „végrendelet” szövegét. De úgy látszik, maguktól mégsem találtak rá a kincsre.

Peter szíve a torkába dobogott. Hát minden elveszett? Hiába szenvedtek és kutattak oly sokáig?

A főbandita kést kapott elő. Társai a két nőre és Peterre szegeztek fegyverüket. De amikor a főnök kése kipattintotta a fal részéből a falapot, minden tekintet a kezére figyelt. A pisztolyos

banditák is őt nézték a foglyok helyett... Peter lázasan töprengett: most, most kellene valamit csinálni...

— Rendőrségi Dobjátok el a fegyvert!

— Mindenképp és azonnal!

Mire a banditák felocsúdtak, máris lefegyverezték őket. Bilincsek kattantak. A főbandita kése a padlóra esett. Aki felvette — civil ruhát viselt. Széles vállú, szőke, karcsú fiatalember volt, alhanyag testtartással.

— Ő mentett ki az emberrablók karmaiból! — kiáltotta Laura, aztán zavartan hozzátette: — Az imént meg... már másodszer.

— Üdvözlöm önöket — mondta a férfi. Közben társai elvezették a banditákat. Feltűnt Blio úr is, kezét dörzsölte. A banditák az este megkötözték és a pincébe zárták. A rendőrök szabadították ki szorult helyzetéből. Grácia néni szeme felragyogott. Közben a szőke fiatalember folytatta: — Corrio hadnagy vagyok. Már egy hónapja vezetem a nyomozást ebben az ügyben.

— De tulajdonképpen... mi történ? Milyen úgyról van szó? — Peter csak most, némi késéssel eresztette le a karjait. A banditák, akik azt parancsolták neki, hogy

„fel a kezekkel”, már nem is voltak a házban. Egészen kábult volt, olyan gyorsan peregtek az események.

— Hetek óta figyeltük önöket — jelentette be Corrio. Átható tekintetet vetett hol Laurára, hol Peterre. Sőt, még Grácia néniére is. — Ne értsenek félre, önöket semmivel sem gyanúsítottuk. De azt tudtuk, asszonyom, hogy az ön „hagyatékának” nyomára és a banditákra csak önökön keresztül bukkanhatunk. Az apja,

Laura, veszélyes ember volt. Egy évvel ezelőtt társaival együtt ellopták az Északi-tengeren felfedezett, de még nyilvánosságára nem hozott olajmezők térképeit. Az apja ezekről mikrofilmet csinált, és bandájával együtt megpróbálta a térképeket eladni egy idegen olajtársaságnak. Ám az apja egy ügyes fordulattal becsapta társait, megszőkött tőlük a mikrofilmmel. Amikor látta, hogy a rendőrség és a banditák is a nyomában vannak, úgy döntött, eldugja a kincset, sőt, azt a lányára hagyja, hogy majd az értékesítse. Lehet, ő maga ismét külföldre akart menekülni? Ezt már sohasem tudjuk meg... Nos, mi figyeltük önöket és ezért lépünk közbe nem is egyszer, ami-

kor önök... hm... szorult helyzetbe kerültek.

— Köszönöm — suttogetta Laura.

— ...Állandóan a nyomukban jártunk. Amikor ide indultak, már sejtettük, hogy következik az utolsó felvonás. Ezért mozgósítottunk még több erőt, és éjszaka körülvtettük a házat. És íme — Corrio hadnagy a késsel kipattintotta a falapot. Apró dobozban rejtett a mikrofilm. A rendőrtiszt kivette, az ablak felé tartva széthúzta és elégedetten bólintott: — Ez az. A kormány elégett lesz.

— Akkor nekünk... nekünk semmi sem maradt az örökségből? — kérdezte Grácia néni vékony hangon. Corrio hadnagy zsebre vágta a filmet és körbeintett:

— Itt ez a ház... Mivel a filmet az Önök segítségével találtuk végül meg, javasolom majd az illetékeseknek, hogy önök jutalom fejében megtarthassák a házat — a hadnagy hirtelen kevésbé hivatalos arcot vágott. Még el is mosolyodott, és közelebb jött, a kezét nyújtotta mindhármuknak:

— A viszontlátásra!

A rendőrök elmentek. Blio kikísérte őket. Az erdő egy perce zajjal, kiáltásokkal telt meg. Aztán újra csönd lett.

— Ez hát az örökségünk — Laura kilépett a teraszra. Peter követte. A nap már felkelt. A madarak csattogva énekeltek. Kicsiny szellő suhant el az ágak között. Fény töltötte be az eget, a tájat. Csodálatos látvány volt. Mellük beszívta az életető illatot.

Peter megölelte feleségét:

— Drágám... hiszen mi ketten mindig erről ábrándoztunk. Az erdő közepén lakni, nem a ronda városban... Egy falu szélén, csodás környezetben... Kaphattunk-e ennél szebb örökséget? Apád erre célzott, amikor írta: Gondozzátok... erőt ad majd... Igen, egy szép ház, egy csodálatos otthon erőt ad az embernek.

— Igazad van — suttogetta Laura.

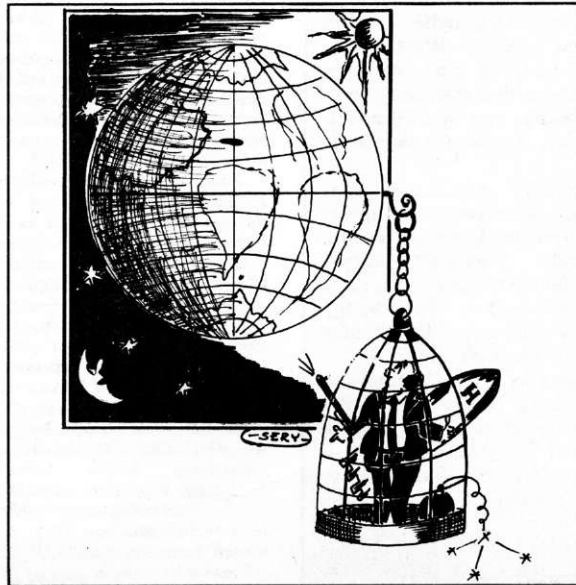
És csak álltak tovább, mozdulatlanul, arcukat fürdették a kiteljesedő, hatalmas fényben.

Grácia néni Blio úrhoz lépett:

— Mondja csak, kedves uram, ön nő?

— Nem asszonyom... Még nem.

— Ezt reméltem — közölte Grácia mosolyogva és mélyen, mélyen nézett Blio úr szemébe.

Közel-keleti kommentárunk, avagy: Na, ki van a kalitkában?

Pf:74

Ez a harc volt a végső...?

Az utcán, autóbuszson, vonaton az emberek, ha találkoznak, politizálnak, érvelnek, vitatkoznak... Sokan félnek a visszarendeződéstől, ezért még ma is „sutto-gva” beszélnek. Az utca embere, az újságot olvasó, a rádiót hallgató, a TV-t néző állampolgár mégsem győzi kapkodni a fejét, az áldatlan vitákat hallgatva, látva...

Az ember csodálkozik, hogy rendszerváltás, ide, rendszerváltás oda, a legjobb pozíciókban, a bársonyszékekben még mindig a volt pártállamhoz hűséges vezetők ülnek... Az országot tönkretévő, erkölcsi, anyagi romlásba döntő vezetők 8-9 szobás lakásokban élvezik „munkájuk gyümölcsét”, magas

nyugdíjakat kapnak, nyugati gyártmányú autókra száguldoznak, állami segítségével felépített villáik vannak.

A halálos ítéleteket meghozó bírák, szabadon járnak-kelnek közöttünk, senki nem mondja nekik azt sem, hogy „ejnye-bejnye...”.

Van olyan ember, aki még ma is dicséri Sztálint vagy Hitlert, s van olyan, aki hisz Fidel Castronak.

Ki érti azt, hogy a mosonmagyaróvári vérengzésekért felelős Dudás örnagy háborítatlanul élvezi nyugdíját, Végvári örnagyot pedig (akinek sokan köszönhetik, hogy „ablakimra titkos poroszlók nem járnak”) bíróság elé fogják állítani, mert leplezte a belügy III/3-as Osztályának viselt

dolgait... Ki érti ezt?

Ki érti, hogy sokan Antall József miniszterelnököt hibáztatják azért, hogy ott tart az ország, ahol... A gazdasági nehézségeket az ő nyakába varrják, pedig mennyt fáradozik, hogy életünk jobb legyen...

Mivel most sajtószabadság van, a sajtó a kormányt támadja, hiszen tudja, nem kell tartani a megtorlástól.

Más: Emlékszem, tetszett a FIDESZ-es Orbán Viktorék fellépése (beszéde a Nagy Imre temetésén), most meg úton útfélen (különösen a parlamentben) gáncsoskodnak, ellenkeznek, tetszelegnek az „ellenzék” szerepében...

Véleményem szerint ma mindenkinek azon kellene munkálkodnia, nehogy

visszarendeződés legyen, mert az nem lenne jó! Azon kell lenni, hogy „ez a harc legyen a végső”, hogy nyugodjanak már meg a kedélyek...

Nem vagyok párttag, még csak szimpatizáns sem, egyetlen működő párttal, de túlzásnak tartom Tódor János cikkét (Kanizsa 1990.08.03. 31. sz. Sötét erő), mert véleményem szerint éppen ellenkező hatást ért el vele, mint ami eredeti szándéka volt. De bosszantott az is, ami az „Egy hang” c. műsorban elhangzott, (az adás a Kossuth rádióban 90.08.05. 12.50-kor volt), ahol szintén „szájtépő” módon sikerült lejártni az új Köztársasági Elnököt, Géncz Árpádot...

Tisztelettel:
Balogh László

Vasutasok dicsérete

Tisztelt Szerkesztőség!

Utazásaim során több alkalommal igénybe vettem a MÁV Állomásfőnökségnél a szociális létesítményt. Méghozzá olyan színvonalon, hogy csak az elismerés hangján szólhatok róla. Szépen berendezett, kényelmes vendégszobák várják a vidéki vasutasokat, nyugdíjasokat. Valóban pihenést nyújtanak. Tiszta ágyneművel, törölközővel vannak ellátva.

Kívánom, hogy továbbra is így folytassák. A dolgozókat dicséret illeti. Traub Sándor állomásfőnök nagyon népszerű vasúti vezető. Udvariasan, barátságosan fogadja az állomásra érkező vendégeket, utasokat. Mindent megtesz, elkövet, és azon munkálkodik, fáradozik, hogy a vasút jól haladjon. Kívánom, hogy továbbra is így folytassa. Ebben a rohanó nagy világban sok ilyen vasúti vezetőre van szükség. De sajnos kevés akad.

Nagyon jól éreztem magam a szép, hangulatos vendégszobában, és máskor is igényt tartok rá. Köszönetemet, elismerésemet fejezem ki Traub Sándor úrnak, a MÁV nagykanizsai állomásfőnökének a példamutató helytállásért. Az ilyen szociális ellátást valamennyien szívesen vesszük igénybe.

Tisztelettel:
Farkas Béla
7400 Kaposvár
Gyár utca 26/B.

A pontos tájékoztatásról

Tisztelt Szerkesztőség!

1990. júliust „Dél-Nyugat”-ban olvastam érthető érdeklődéssel a „Bontunk, bontunk, bontogatunk?” című cikket országgyűlési képviselőnk tollából. Én csak a Rozgonyit utcában lévő ún. „bolhás mozt” sorsa miatt emelek szót. Teljesen egyetértek Tarnóczky Attila önmérsékletre felhívó sorával, amit a tanács műszaki vezetésnek címzett.

Köztudott, hogy az említett épületre a Szabadság Téri Általános Iskola is igényt tart, mely igényt a képviselő úrnak írt levelemben hónapokkal ezelőtt jeleztem. Nyilatkoztam az ügyben a helyi TV adásában, valamint a „Kanizsa” hetilap hasábjain is. Most meglepve látom a „Dél-Nyugat”-ban, hogy a képviselő felhívást követően a Városi Tanács jelenlegi főépítészévé dokkumentumokkal igazolja, hogy ő a bontást leállította és idézi az erre vonatkozó általa hozott rendeletet. Végtelemül sajnálom, hogy egykori kollégám nem említi fent nyilatkozatában, hogy az idézett határozatot az IKKV felbevezése alapján a megyei főépítész hatálytalanította.

• A vesztély tehát ismét reális, a

bontás elvileg bármikor megkezdődhet. Nagy kár lenne pedig, hiszen valóban egy városképi jelentőségű épületről van szó. Ráadásul iskolánk több mint hatszáz tanulójának ez az egyetlen lehetősége, hogy tornateremhez jusson. Ezzel párhuzamosan pedig kialakítható lenne egy belvárosi sport- és egészségmegővő centrum, ahol élelmes vállalkozók bevonásával — több európai nagyváros mintájára — a teszkultúra minden területét fejlesztő lehetőséget lehetne teremteni. Gondolok itt művész tornára, egyszerű fogókúrást testedzésre, táncoszenés akrobatikára, de akár gyógymasszázs és pedikűr szolgáltatásokra.

Míndez persze feltételezném, hogy az említett vállalkozók anyagilag is beszálljanak a felújítás költségeibe. Iskolánk haszna mellett ez ugyan eltörpül, de azt hiszem, így kellene a hasznosat a gazdaságossággal párosítani.

Levelemhez mellékelem a főépítész úr által „bölcsen” elhallgatott megyei tanács határozat hiteles másolatát.

Tisztelettel:
Suhai Sándor
igazgató

Három szálka

Nyugatnémet ismerősöm évente több hónapot tölt nálunk. És bosszankodik, ha — mint köröm alatt a szálka — visszáságok gyötrik.

Az első

A víz szintelen, szagtalan, iztelen folyadék — kémiailag és elméletileg. Ugyanez nem vonatkozik a félliteres Fonyódi vízre, amelyből ismerősöm egész rekesszel vásárolt. Kissé meglepődött, amikor észrevette, hogy az egyik üveg alján valamiféle szennyeződés található, ami az üveg csekély mozgására zavarossá teszi a vizet. Csakhogy nem egyetlen üveg, az egész láda volt ilyen koszos. Számoljunk csak! A 20 üveg 140 forintba kerül. Ennyiből a palackozó üzem már vehetne mosószert. Arról ne is beszéljünk, mi lenne a céggel tőlünk nyugatabbra!

A második

Az ABC áruház egyik polcán magukat kellett a szebbnél-

szőbb lábosok, lazékok. Fözéshez éppen megfelelőek, gondolná az ember. Csak otthon derül ki, hogy a fedő, amelyet gondosan — és szinte bonthatatlanul — becsomagoltak, valahogy nem passzol a lábos tetejére. „Elcsúszott” a méretezés. Sőt! Olyan ütökopott, hogy a zománc csak mutatóban van rajta. Következtetésünket lásd fent!

A harmadik

Ha az ember hosszabb időre elutazik, az otthonmaradottaknak képeslapot küld. Esetünkben az NSZK-ba. De — bár rendszerváltás történt —, a kanizsai képeslapok többsége mintha még a múlt rendszer híve lenne: alig találni köztük olyat, amelyen ne lenne egy-két vörös csillag. Vagy a város címerén, vagy a Szabadság téri emlékmű tetején. Elhiszik így külföldön, hogy már más világ van itt?

L. B.

Gördeszka

A sorompó 10 percen túl is zárva tartható! — olvasható a már leengedett, rozott szerkezeten. A gépkocsisor fél kilométer hosszú, iszonyú meleg van, s a vonat sehol. A vezetők kibeszállnak, egyre idegesebbek, emlegetik a MÁV alkalmazott jó anyukáját, mikor váratlan dolog történik. Egy külföldi kocsi fiatal vezetője előkapja az ülés alól „tartalék járművét”, a gördeszkáját, aztán bravúros mutatványokkal száguldozik a kocsisor mellett. Élvezzük, amit csinál, megfélemlítve a bakter anyukájáról, a vonatról, a melegről.

Fantasztikus ötlet. Elképzelem, míg sorban állunk az OTP valutapénztára előtt, valaki elregélné, milyen utat tervez az 50 dollárból. Észre sem vennénk az idő múlását a hentesnél sem, ha egy nyugdíjas például mesélni kezdene a szép időről, amikor csirkeláb mellett másra is futotta. A mozipénztár előtti hosszú sorban is lenne idő meghallgatni a fiatal szülemespárt, hogyan spórol az esküvőig, miből lesz lakása, bútorja, hogy szeretne gyereket, és havonta futja-e mozira. És jó volna, ha egy önként vállalkozó elmesélné, hogyan lehet kacsalábon forgó családi házat építeni, három évenként autót cserélni és évenként külföldre járni.

Amíg szombatonként fél órát várok friss kenyérre a piacra, valaki adhatna ötleteket olcsó hétfői ebédhez, s elmondhatna, mikor jön össze a spóroltakból az új tv-re való, miközben iskolába járnak a gyerekek, miközben...

Istenem! Hogy telne az idő, ha lenne egy gördeszkám!

Tóth Ferenc

ÁB Casco = csigatempó

Ez év februárjában fényszórótörés miatt az Állami Biztosító nagykanizsai kárfelvévőhelyén bejelentettem káromat. A vizsgálat és a fényképezés után négyszázvalahány forintot a biztosító kifizetett közölve, hogy amennyiben ennél több lesz a javítási összeg, ismét fáradjak be és a számla alapján a különbözetet megtérítik.

A fényszóró ára az üzletben 700 forint körül volt, és ehhez, pluszként a javítási költség járult. Gondoltam, pár száz forint többletért szabadságot kérni a munkahelyen, megengedhetetlen luxus. Inkább lemondom a Cascot — kockázatok. Bi-

zonnyal nem vagyok egyedül, rajtam ne gazdagodjon az Állami Biztosító.

A meglepetés augusztusban ért. Az Állami Biztosító levélben értesített, hogy korrektül járt el, és megismételte: amennyiben több letkiadásom merült fel a javításnál, kifizeti.

Mindent elhiszek, azt is, hogy én vagyok a hibás, mert mi a fenének vettem gépkocsit, de azt, hogy hat hónap után közlik a fentieket, az mégis csak sok. Fontos vagyok a biztosítónak, ha fizetnem kell? És ha nekem kell fizetni?

Az idő ugyanis pénz. Számomra mindenesetre.

V. J.

Nofene!

Fotó: Tóth Ferenc

Műsorajánlat

Hevesi Sándor Művelődési
Központ:

Szeptember 6: H. Gerencséry Mária
festőművész kiállításának megnyitója, 18
órákor, a kiállító teremben.

Apolló Filmcentrum
Apolló Filmszínház:

Előadások kezdete: augusztus 31-én 18
és 20 óra; szeptember 1-től 16, 18 és 20
óra.

Aug. 31—szept. 2: Csőretöltve
(amerikai).

Szeptember 3—5: Segítség, felnőttem!
(amerikai).

Szeptember 6: Total Recall „emlékezés”
(amerikai).

Matiné. Előadások kezdete 14 óra.

Szeptember 1—2: Szellemirtók
(amerikai).

Stúdiómozi:

Előadások kezdete: 17 és 19 óra; 21
órától erotikus filmek 18 éven felülieknek!
Aug. 31—szept. 2: Holt költők társasága
(amerikai).

Szeptember 3—5: Ápolandó ápolók
(video, amerikai).

Szeptember 6: Szappantolvajok (olasz).

Kert Filmszínház:

Előadások kezdete: augusztus 31-én 21
óra, szeptember 1-től 20,30 óra.

Augusztus 31: Szellemirtók II.
(amerikai).

Szeptember 1—2: Halálos fegyver II.
(amerikai).

Szeptember 3-4: Rémálom az Elm
utcában (amerikai).

Szeptember 5: Krokodil Dundee II.
(amerikai).

Szeptember 6: Papa, én nő vagyok!
(amerikai).

Határozatképtelen volt a nagykanizsai tanácsülés

Augusztus 23-án délután egy órára hívták össze Nagykanizsa Város Tanácsának rendkívüli ülését. A tervezett két napirendi pont megtárgyalása azonban elmaradt. A tanács tagok zöme ugyanis távol maradt, így a megjelent 24 fő csak határozatképtelen ülésre lett volna képes. Zsoldos Ferenc tanácselnök ezért kénytelen volt a két megtárgyalandó ügyet az utolsó, szeptember 13-i tanácsülésre utalni.

A Cserhádi és Zrínyi kollégiumok, valamint az Andrejka utcai és kiskánizsai bölcsőde összevonása így továbbra is várat magára. Ez utóbbi a reálisabb, gazdaságosabb üzemelés miatt lett volna célszerű, míg az első — a Cserhádi és Zrínyi kollégiumok sorsa most már marathoni-ügynek számít, hiszen hiába készült el a pártok által javasolt szakértői vélemény, a tanács nem tud pontot tenni az ügy végére.

Halló, itt a 007..!

Országjáró áruházi tolvaj

A rendőrség vendégszeretettel élvező Kőmives István győri lakos, a pénzszerezés különleges módját választotta megélhetésének biztosítására.

Csavargásainak újabb átlomására, Nagykanizsára augusztus 13-án érkezett. Pénze már nem volt, mivel utoljára júniusban végzett alkalmi munkát. Útja az állomásról a Dél-Zalai Áruházba vezetett, ott is csak a bejáratnál néhány méterrel kiarakott kerékpárokig. Rövid vizsgálódás utána számára megfelelő camping kerékpárt kiválasztotta és mint, aki jól végezte dolgát, a kerékpárt tolvaj megindult a kijárat felé. Határozottsága ellenére sem tudta megtevesztetni az eladókat, akik a kijáratnál figyelmeztették arra az apró mulasztására, hogy a 7.800 Ft-ot a kerékpárért elfelejtette kifizetni. Gyorsan tisztázódott, hogy nem feledékenységéről van szó...

Kőmives István a jegyzőkönyv felvételénél nem volt hajlandó

közölni nevét az áruház dolgozóival, ezért azok rendőri segítségét kérték. Személyazonosságát semmilyen irattal nem tudta igazolni, így adatal nem bemonadás alapján írták fel a rendőrök. A végrehajtott ellenőrzés alapján azonban kiderült, hogy hamis nevet közölt, ezért a kapitányságra előállították személyazonosságának tisztázása végett.

Hamarosan megvilágosodott, hogy nem szegényében tartotta titokban az igazi nevét. Az ok; tizenegy esetben volt már büntetve áruházi lopásért. Legutoljára ez év márciusában ítélte el a Pesti Központi Kerületi Bíróság, így többszörös visszaesőként szerepel a rendőrség nyilvántartásában.

A csavargó életmódot folytató Kőmivestől egy ideig ismét nem kell tartania áruházainknak...

Horváth Balázs

Karbantartási munkálatok a DÉDÁSZ-nál

Közel 200 ezer forintos karbantartási munkálatok kezdődtek a napokban a Nagykanizsát és környékét ellátó 25 km-es nagyfeszültségű vezetékhálózatán.

A DÉDÁSZ szakembereit a Csurgó és Sőtör közötti 120 kilovoltos vezeték javítási munkálatain kapta lencsevégre fotóriporterünk.

A közel húsz éve működő rendszer két évenként igényel nagyobb karbantartást. Ebben a kanizsai szakemberek mellett a pécsleki is részt vesznek. Időnként a támszigetelők is cserére szorulnak. Sipos János szakszolgálati csoportvezető ezt végzi (képünkön).

Fotó: Szakony Attila

Visszapillantó

N. Tunggram—Dunai

A képen Tiba, aki a legtöbb gólt szerezte, akció közben.
Fotó: Szakony Attila

NB I/B-s férfi kézilabda mérkőzés.

Legjobb kanizsai dobók: Tiba (5), Kurusta (4), Szentés (3).

Jó: Szentés.

Az évadnyitói mérkőzésre szép számmal kilátogatószerűkölök családóttan távoztak a mérkőzés után. Nemcsak a vereség volt fájó, de a mutatott játék sem kényeztetta el a kézilabda-rajongókat. A találkozó végig nagy volt a küzdelem, egyik csapat sem tudta maradéktalanul érvényesíteni akaratát, így végig fej-fej mellett haladtak a csapatok. Döntetlen első játékrész után a Tunggram a második féldő jelentős részében egy-két gólos vezetésre tett szert. Amikor lehetőség kínálkozott volna tetemesebb előny szerzésére, a végrehajtásba mindig hiba csúszott, sőt az emberelőnyvel sem tudtak élni. Így nem csoda, hogy a lelkes, harcosszerű ellenfél — kihasználva a hazaiak megingásait — mi-

nimális különbségű győzelmet ért el.

A rangadón tehát nem sikerült jó rajtot venni az izós csapatnak. Nagy volt az elkeseredés a mérkőzés után, hisz jobb eredményre számítottak. A játék várhatóan még javulni fog, ami az eredményességben is megmutatkozik majd.

Czimmer Tamás, a csapat edzője így foglalta össze a látottakat:

— Sajnos hűzőembereink mondtak csődöt, itt Tibára és Krichenbaumra gondolok elsősorban. Gondoltam, hogy döntő helyzetekben rendre hibáztunk és nem tudtuk felvenni az ellenfél kemény, küzdő harcmodorát. Szakmailag probléma volt, hogy a jobb átlövő poszton nem tudtunk eredményesek lenni. Persze azt is látni kell, hogy az ellenfél mindkét kapusa — ezúttal a mi bánatunkra — kiemelkedő teljesítményt nyújtott.

Ötven százalék a tenisz OB III-ban

Az Olajbányász csapatai dupláztak a fővárosban, amelyek két nap alatt két mérkőzésen szerepeltek. A mérleg 50 százalékos, hiszen a nők és a férfiak is 1-1 győzelem mellett 1-1 vereséget szenvedtek.

Az őszi idény 2. fordulójában a Medosz-Erdért vendégei voltak a kanizsai fiatalok, akik 6:3 arányban veszítettek. Egyesben nyert Gaál és Novák, míg a párosok közül csak a Füle—Kricsfalussy duó tudott nyerni. Másnap a Dunai Köolaj ellen szerepeltek a „csonka” csapatok találkozója (mind a kettőből 1-1 versenyző hiányzott) a kanizsaiak nyerték 4:3 arányban. A siker Gaál, Novák, dr. Füléné egyes és a Füle—Kricsfalussy páros győzelme jelentette.

Az Olajbányász férfi csapata a bajnokságban előbbre tart, hiszen a csapat a 3-4. fordulón jutott túl. A Budai Bányász ellen „hengerelek” a jó formában versenyző olajosok, akik 9:0-ra lelépték a hazalakat. Nyert: Füle, Horváth, Dominik, Lehota, Stankovics, Márton egyesben, valamint a Füle—Horváth, Dominik—Lehota és a Stankovics—Márton páros.

A 4. fordulóban az olajosok balszerencsés vereséget szenvedtek, ám ebben alaposan ludasak voltak, hiszen nyert állásokat rontottak el. Így aztán 5:4-re kikaptak, miközben a fiatal Füle Zsolt, Dominik József „hozta” az egyest, míg párosban a Füle—Horváth és a Dominik—Russey duó nyert.

Kosárlabda

A harmadik élvonalbeli évadra készülnek a vasutas-lányok

A kosárlabda élvonal „B” mezőnyében szereplő MÁV NTE női együttese sorrendben harmadik NB I-es évadára készül, amely az elmúlt bajnokságban sikerrel oldotta meg a szakosztályi feladatokat. A csapat összesítésben a 15. helyet szerezte meg.

—A hosszúra nyúló bajnokság után bő pihenőt kaptak a játékosok, akikre ráfér a kikapcsolódás, hiszen eléggé elfáradt a társaság. Így aztán július végén kezdtük csak meg a felkészülést az új bajnokságra — mondta bevezetésként Lázár Béla, a vasutas-lányok szakvezetője, akinek szerződését a klubvezetés újabb 1 évvel meghosszabbította.

A csapat július 30-án gyűlekezett a vasutas-csarnokban, ahol elsőként játékosértekezletet tartottak, majd sor került az első foglalkozásra. A felkészülés első hetében könnyed, ráhangoló napi egy edzésre került sor, majd a második héttől kezdték vette a napközis rendszerű felkészülést.

— A jól bevált rendszerben dolgozunk, a napokban fejeztük be az alapozó, kemény munkát. Naponta kétszer tartottunk edzést, amelyekre a MÁV NTE sporttelepen és a munkacsarnokban került sor. A kerettagok nagy szorgalommal, a tőlük elvárt intenzitással vettek részt a munkában, pedig a nagy meleg, a hőség nagy próbára tette a játékosokat. Az viszont kár, hogy eléggé szűkös kerettel dolgoztam az elmúlt 1 hónapban — vélekedett a szakvezető.

Az alapozásban Szabó, Simonné, Ácsné, Mörö, Németh R., Farkas, Fekete, Golec és Pintér veti részt, tehát nagyon szűkös a keret, igen kevesen vannak.

— Hol vannak a többiek? — érdeklődött Csögör József technikai vezetőtől.

— Az elmúlt bajnokságban si-

keresen szerepelt kerettagok közül Martinkovicsné és Szakácsis műtéten esett át, akik még lábadoznak. Úgy néz ki a dolog, hogy ősszel nem számíthatunk játékukra. Petényi és Pongrácz anyai örmök előtt áll. Kedvezőnek tartjuk, hogy rövidesen bekapcsolódik a munkába Bogay, ám nagyon elkelne az erősítés, a minőség javítása. Az egyesületi és szakosztályvezetés nagy erővel munkálkodik azon, hogy jó csapat alakuljon ki, de eddig még nem jöttek be az erősítési tervek, azon nem realizálódtak — tájékoztatott a társadalmi aktíva.

A bajnoki rajtra szeptember 22-én kerül sor (hazai környezetben, a Sabária SE ellen kezdnek), ám addig számos előkészületi és kupamérkőzésen vesznek részt a kanizsai lányok. Bizakodnak abban, hogy a városi szövetség által tervezett Kanizsa Kupa (már jelezte részvételét a magyar bajnok is) versenyen is jelentősen segítik a formába hozást. A kététnapos tornát szeptember 7-8-án bonyolítják le, amelyre hat csapatot hívtak meg a szervezők.

Az egyesületi vezeték Kósa László, míg a szakosztályi vezeték Mester Józsefné vezetésével jelentős erőfeszítéseket tesz a feltételek biztosítása, további javítása érdekében. Nincsenek könnyű helyzetben, hiszen az NB I-ejében sokat követel a vasutas-lehetőségek bizony eléggé szűkekek.

— A remélt bajnoki ütem korszerűsítése sajnos nem következik be. Továbbra is maratonai bajnokság vár a játékosokra, amelyre ugyekszünk kellően felkészülni, de irtózatosan nehéz időszak előtt állunk. Aggodok ellenére optimisták vagyunk, bizakodunk a mennyiségi és minőségi fejlődésben — mondta befejezősül Lázár Béla, a MÁV NTE szakvezetője.

Balogh Antal

Háromszor a „küszöbön” (2.)

A kanizsai női kézilabdázók útja az NB I-be

A nagykanizsai minőségi női kézilabdázásban korszávalós történt az 1980-as évek derekán. A korábbi sikerjátékosok sorra abbahagyták az aktív játékot és az 1986-os bajnoki évad végére teljesen kieserülődött a bronzos-együttes. Közben Uzsocki László, a főfoglalkozású szakágvezető, utánpótlás vezetőedző igen erőteljes munkához látott, melynek eredményeként az Olajbányász-Pétery „kézilabda-iskola” egyre kiemelkedőbb sikereket hozott az úttörő, majd a minőségi sportban.

Az „olajos” lányok 1985-ben kiestek az NB I B-ből, ám a következő évben biztosan nyerték meg az NB II Nyugati csoportját s így 1987-ben már újra az NB I B-ben rajtolhattak. Ekkor került a csapathoz Uzsocki László, akinek NB I B-s keretében döntő többségében sajátnevelésű, serdülő- és ifjúsági játékosok szerepeltek, köztük a tizenéves úttörők: a nagy tehetségű Németh Helga, Siti Bea és társaik, akik a „mélyvizbe” kerültek.

Az újonc csapat szépen helytállt, majd a leterhelte Uzsocki helyett Csankovszky Pál került új szakvezetőként a csapathoz. Közben a csapat fejlődése töretlen maradt, sőt 1988 őszétől az olajosok már három válogatottnak adtak a magyar ifjúsági kerethez (Németh, Siti és a Pécsről áttgázolt Takaró remekelt is cimerezésben).

A sportág bajnoki rendszerének átszervezése (öszli-tavaszi sorozat) miatt 1989 első felében ún. rájátszásra került sor, de erre már Jéki Zoltán, az új edző készítette fel a csapatot. A lányok az 1-6. helyért folyó küzdelemben folytatták a bajnoki pontvadászatot, végül az előkelő 4. helyet szerezték meg.

A sikeres bajnoki helytállás mellett nagyszerű sikert ért el az olajosok az Országos Serdülő Kupában és az Országos Ifjúsági Bajnokságban is. Az előbbiben magyar bajnokok lettek (Böjti, Harangozó kapusok, Gombor, Németh, Pető, Kötő I., Siti, Szollár, Szloboda, Szakonyi, Klein mezőnyjátékosok, edző: Cséplő László), míg az ifi-csapat bronzérmert szerzett.

Jéki Zoltán, az 1989/90-es bajnokság előtt gondban volt,

hiszen az NB I B-ben 4. helyezést csapattól lenyegesen meggyengült: Takaró visszament Pécsre, Németh a BHG NB I-es csapatához igazolt. Erősítések nem érkeztek s így a „feltöltést” az utánpótlás-keretből oldották meg. A cél, a 4-8. helyek valamelyikének a megszerzése volt.

A csapat azonban rácafozott mindenre és mindenkire. A „mag” és a kíségtők szinte megtámasztottak, sorra aratták a győzelmeket. Pedig Skrach kapus megsérült (pótlására visszahívták a segítőkész Sulyoknét, szülés után), Pintér férjhez ment és anyai örömei miatt vált ki a csapatból, Siti az őszi hajrában ujj-törést szenvedett, többen betegek voltak. A csapat úgy elfogyott a hajrára, hogy az évekkel ezelőtt ellbúcsúztatott Szlobodáné kénytelen volt „beszállni az őszi zárófordulón”.

A gondok ellenére a csapat jól teljesített (17 pont, 4. hely), de aztán a tavaszi idény előtt újabb problémák jelentek. Az egyesültként pénzügyileg teljesen „lefogyott”, az OIB csapatot is visszaléptették, megfelelő előkészületi és kupamerkőzések kimaradtak. Mátyás készült a PMSC-hez (a tavaszt még az olajosoknál váltalta), Juhász és Siti sérüléssel bajlódott, sőt a rajt előtt Skrach műtéten esett át.

Így vágtak neki a második féléldőnek, remélve az 5-8. helyek valamelyikének megszerzését. No, aztán csoda történt csapatnál, a félelem megsokszorozta az erőt. A „hüzdömberek” megtámasztottak, sikert-sikerre halmoztak. Egyre feljebb törtek a tabellán, majd az ÁFOR és a TFSE elleni hallatlanul fontos győzelmeikkal várományosai lettek az élvonalnak. Szinte mindenki csodálkozott, hogy „ez” a csapat mit művel. A látottak azonban egyértelműen azt bizonyították, hogy az olaj a riválisok fölé nőtt.

Az MKSZ május első felében közbelepett. Többek között úgy módosították az élvonalat jelentő, általuk jóváhagyott versenytáblát, hogy az NB I B 1-2. helyezette nem egyéves ágon, hanem osztályozóval (NB I utolsó két helyezettjével) lehet csak élvonalbeli. No, jöttek a tiltakozások, fellebbezések s végül visszazárták az eredeti táblát.

Az olajosok viszont remekül menetteltek, akik három fordulóval a bajnokság befejezése előtt, a Lőrinci Fonó elleni hazai győzelemmel biztosították a 2. helyet s ezzel az NB I-es szereplést. Nagyszerű tavaszi helytállásukat fémjelzi, hogy a 13 mérkőzésből 12 győzelmet arattak és csak egyszer szenvedtek vereséget (Jászberényben 19:18-ra kaptak ki).

A három bronz után bekövetkezett az újabb minőségi ugrás, az egykori álomból 1990. június 9-én valóság lett. Az utódok rendhagyót produkáltak,

élvonalbeli szereplést biztosítottak.

Zalának, a városnak, az egyesületnek a következő harcoktól ki az NB I-es szereplést: Skrach, Sulyokné, Böjti (kapusok), Gombor, Siti, Pető, Juhász, Mátyás, Buza, Vass, Kovács, Szökéné-Pintér, Szlobodáné, Kötő I., Szollár, Ivanics. Edző: Jéki Zoltán. Szakosztály-elnök: Mihályi Ferenc. Technikai vezető: Szloboda József. Sportorvos: dr. Károly György. Ügyvezető elnök: Baranyai István.

Köszönjük és gratulálunk!
Balogh Antal

Rajt az asztalitenisz NB I-ben

Az előző évi asztalitenisz NB I-es zala képviselő, a Bütöngyár női együttese, a 6. helyen végzett csapat Jurik Gyuláné edző vezetésével készült fel az új, 1990-91-es bajnoki küzdelem sorozatra.

A nyári hónapokban a vezérkar sem pihent, hiszen több szakaszban tárgyaltak az egyesületek javaslatairól, ami főként a sportági fejlődéssel volt összhangban. A liga többek között megegyezett abban is, hogy az 5-5 fős csapatlétszámon belül a 4+1-es rendszert módosítani kell, tehát nem kell kötelezően tenni ifjúsági versenyző indítását. Ezzel a javaslattal csak 4-4 felnőtt játékosal zajlott volna a bajnokság, de természetes, hogy a jóképességű ifik szerepelhettek volna a csapaton belül.

— Nagy az összehívásának a MASZ-nál. Úgy tűnik, hogy messze figyelmen kívül hagyják az NB I-es klubok vezetőinek ötleteit, javaslatait, nem törődnek velünk, azokkal akikkel zajlik az élvonal, a nemzetközi szereplés. Minden tekintetben maradt a régi, elavult rendszer, vagyis semmi lényeges változásra nem került sor. Nem törődtek az érdekeltek javaslataival s megkockáztatom, hogy a MASZ elcsúsztat az élvonalbeli kluboktól. Nagy az úr a vezérkar és köztünk — méltatlankodott Czuppon Árpád, a lelkes sportkört vezető, akinek — a gyári vezetéssel együtt — nagy érdemei vannak abban, hogy a csapat rajtolt az NB I küzdelemben.

A változó világban, az egyre nehezebb gazdasági életben már az élvonalbeli szereplés is egy sor gondnal küszködik. Így van ez a városban is, pontosan a bütöngyárknál is, ahol egyre nehezebb biztosítani az NB I-es működést. Szerencsére a gyári és sportkört összefogás eredményeként az 1990/91-es évadban egyelőre adottak a feltételek az NB I-hez. A jövő azonban nem felhőtlen...

A bütöngyár nyártól kettős feladatra készültek. Ugyanis az NB I mellett az a megtisztelő kitüntetés érte a csapatot, hogy újra indulhat az ETTU Kupában (volt Vásár Városok Kupája), a nemzetközi kupaküzdelemben is. Ezt az célrt 6. hellyel, a legjobb vidéki csapat helyezésével érdemelték ki.

— Holland csapat ellen rajtoltunk az ETTU Kupában. Hazai környezetben kezdünk, várhatóan szeptember végén fogadjuk ellenfelünket. A riválisal utóbb megszerezük a kapcsolatot, mi is bemutatkozunk a várjuk a hollandok részletes információit. A lényeg, hogy nem tudunk semmit ellenfelünkről, ám biztos vagyunk abban, hogy előbb-utóbb megszerezük a szükséges ismereteket új ellenfelünkről — szölt a kupaküzdelemről az sk-elnök.

A bütöngyár keretében az elmúlt bajnokságban szereplő játékosok találhatók, azaz a kivétellel, hogy nem számíthatnak Gál Krisztinára, aki anyai örömei előtt áll. Gondot jelent Gázi Malacs sérülése, de bizakodnak, hogy a rajtra felépül a kanizsaiak él-játékosa. Szabó továbbra is erősíti a csapatot, még 1 évre vállalta a játékot. Mausz, Bizó és Boldizsár mellett az egyedüli ifjúsági játékos, a sajátnevelésű Jurik Andrea.

Az egyesületi vezetés a játékosoktól a középmezőnyben való végzést jelölte meg, konkrétan az 5-6. helyek valamelyikének megszerzését várja a 10 csapatos mezőnyben. Nem könnyű feladat, ám ha mindenki rákészenül az egyes találkozókra, akkor elérhető a kitűzött terv.

Az 1990-91-es bajnokság rajtjára szeptember 5-én (szárndék) kerül sor, amikor a bütöngyár hazai környezetben kezdnek. Ellenfelük a VM Közért újonc csapata lesz, amely ellen győzelemre számítanak. A csb-mérkőzés a Béke úti csarnokban rendezik meg.

(gb)

Kanizsa — városipolitikai hetilap, megjelenik minden pénteken. Szerkesztő: **Pék Pál**. Tervező szerkesztő: **László Károly**. Szerkesztőség: 8801 Nagykanizsa, Ady u. 1. II. em. Pf. 74. Telefon: 06/93/12-305. A szerkesztőbizottság tagjai: **Horváth Mária, Kápolnás Zoltán, Marton György, Tihanyi István**. Kiadja a Zala Megyei Lap- és Könyvtárközpont Vállalat. Felelős kiadó: **Jakab Vilmos**. Komputertechnika: Zala Megyei Lap- és Könyvtárközpont Vállalat Zalaegerszeg. Nyomtatás: Zala Nyomda. ISSN: 0865-3879. Nvtz: B/PHF/266/Z/1989. Terjesztés a Magyar Posta. Előfizetési díj: egy hónapra 35, negyedévre 105, fél évre 210, egy évre 420 forint. Előfizethető a postahivatalokban és a kézbesítőknél.